

Amar Vivek Maheswar

Amar Kosh — V. 3. (with tika)

अमर कोष - तृतीयकांड (हीका सहित)

Sanskrit —

Paper — Printed

N.A. (very old)

88 Folio

12.5" x 4.8"

Complete

१२२ १०१३ नं १२५

अथामरकोशेसटीकतृतीयकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथतृतीयकांडोव्याख्यायते । तत्रवक्ष्यमाणवर्गानाह । विशेष्यनिघ्नैरिति । सामान्येसाधारणत्वात्सामान्याख्येस्मिन्कांडेविशेष्यनिघ्नैर्विशेष्यस्त्रीदारादिपूर्वोक्तंतदधीनलिङ्गवचनैःसुकृत्यादिभिः शब्दैः तथासंकीर्णैः परस्परविजातीयार्थैः कर्मपारायणादिभिः तथानानार्थैःअनेकार्थेषुवर्तमानैर्नाकलोकादिभिः अव्ययैराढादिभिर्लिङ्गसंग्रहैः स्त्रियामीदूद्विरामैकाजित्यादिभि रादिशब्दान्नामसंग्रहैश्च लंकाशेफालिकेत्यादिभिः शब्दैरुपलक्षितास्तत्तन्नामकावर्गाः वक्ष्यंतइतिशेषः । तेचवर्गाःस्वतंत्रानेत्याह । वर्गसंश्रयाइति । वर्गाःसंश्रयायेषांते । पूर्वोक्तस्वर्गादिवर्गसंबन्धिनएवेत्य

विशेष्यनिघ्नैःसंकीर्णैर्नानार्थैरव्ययैरपि ॥ लिङ्गादिसंग्रहैर्वर्गाःसामान्येवर्गसंश्रयाः ॥ १ ॥

स्त्रीदाराद्यैर्यद्विशेष्यंयादृशैःप्रस्तुतंपदैः ॥ गुणद्रव्यक्रियाशब्दास्तथास्युस्तस्यभेदकाः ॥ २ ॥

र्थः॥ १ ॥ इहशास्त्रेरूपादिभेदेनैवप्रायशोलिङ्गनिर्णयः तद्वदेवात्रापिवर्गस्यादितिभ्रमनिरासार्थंव्यापकंलक्षणमाह । स्त्रीदाराद्यैरिति । यादृशैःस्त्रीलिङ्गत्वादियुक्तैः स्त्रीदाराद्यैः पदैर्यद्विशेष्यंस्त्रीदारादिरूपं यथाप्रस्तुतंप्रकांतंतस्यविशेष्यस्यभेदकाव्यावर्तकागुणद्रव्यक्रियाविशिष्टाः शब्दास्तथास्युः । विशेष्यस्ययादृशेलिङ्गवचनेतादृशलिंगवचनाएवभवेयुरित्यर्थः । तत्रगुणःसुकृतादिस्तद्विशिष्टोयथा । सुकृतिनीस्त्री । सुकृतिनोदाराः । सुकृतिकुलं । द्रव्यंदंढादितद्विशिष्टोयथा । दंडिनीस्त्री । दंडिनोदाराः । दंडिकुलं । क्रियावचनादिव्यापारस्तद्विशिष्टोयथा । पाचिकास्त्री । पाचकादाराः । पाचकंकुलं ॥ २ ॥

सुकृती । पुण्यवान् । धन्यः । त्रयं भाग्यसंपन्नस्य । “धन्याधात्र्यामलक्योः स्याद्धन्यं पुण्यवति त्रिष्विति विश्वमेदिन्यौ । सुकृतमस्यास्ति सुकृती ।”
महेच्छः । महाशयः । द्वे उदारचित्तं यस्य तस्य दयालोः । “आशयः स्यादभिप्राये मानसाधारयोरपीति मेदिनी ।” हृदयालुः । सुहृदयः । “सहृदय इति
पाठः । अत्र प्रशस्तपरत्वं हृदयशब्दस्य । हृदयवान् । हृदयिक इत्यपि ।” द्वे यस्य चित्तं प्रशस्तं तस्य । महोत्साहः । महोद्यमः । द्वे दुरापेपिकृत्येऽध्यव
सितक्रियस्य । “महानुद्यमोऽस्य महोद्यमः ।” ॥ ३ ॥ प्रवीणः । निपुणः । अभिज्ञः । विज्ञः । निष्णातः । शिक्षितः । वैज्ञानिकः “व्रीह्यादित्वाठानि

सुकृती पुण्यवान् धन्यो महेच्छस्तु महाशयः ॥ हृदयालुः सुहृदयो महोत्साहो महोद्यमः ॥ ३ ॥

प्रवीणे निपुणाभिज्ञविज्ञनिष्णातशिक्षिताः ॥ वैज्ञानिकः कृतमुखः कृती कुशल इत्यपि ॥ ४ ॥

पूज्यः प्रतीक्ष्यः सांशयिकः संशयापन्नमानसः ॥ दक्षिणीयो दक्षिणार्हः स्तत्र दक्षिण्य इत्यपि ॥ ५ ॥

विज्ञानिक इत्यपि” कृतमुखः । कृती । कुशलः । दशप्रवीणस्य । “कृतं कर्म प्रशस्तमस्य कृती” ॥ ४ ॥ पूज्यः । प्रतीक्ष्यः । द्वे एतल्लक्ष्यं । भक्तिः प्र
तीक्ष्येषुकुलोचितातेति । सांशयिकः । संशयापन्नमानसः । द्वे संशयमापन्नमानसं यत्र स्थाण्वादौ तस्य । तथा च संशयविषयीभूतोऽर्थः सांशयिक
इति दीक्षिताः । संशयमापन्न इति ठञ् । दक्षिणीयः । दक्षिणार्हः । दक्षिण्यः । “दक्षिण्य इत्यपि” त्रीण्यो दक्षिणामर्हति तस्य ॥ ५ ॥

वदान्यः । “वदन्यइत्यपि” स्थूललक्ष्यः । “स्थूललक्षइत्यपि ।” दानशौण्डः । बहुप्रदः । चत्वारिदानशूरस्य । “मांयाचस्वेतिवदतिवदान्यः । स्थूलैर्महद्भिर्लक्ष्यतेस्थूललक्ष्यः ।” जैवातृकः । आयुष्मान् । द्वे “जैवातृकः पुमान्सोमेरुषकायुष्मतोस्त्रिष्विति विश्वमेदिन्यौ । अतिशयितमायुरस्यायुष्मान् ।” अंतर्वाणिः । शास्त्रवित् । द्वे शास्त्रज्ञस्य । “अंतर्वाणयति । वणशब्दे ।” ॥ ६ ॥ परीक्षकः । कारणिकः । द्वे प्रमाणैरर्थनिश्चायकस्य ।

स्युर्वदान्यस्थूललक्ष्यदानशौण्डाबहुप्रदे ॥ जैवातृकः स्यादायुष्मानंतर्वाणिस्तुशास्त्रवित् ॥ ६ ॥

परीक्षकः कारणिको वरदस्तु समर्द्धकः ॥ हर्षमाणो विकुर्वाणः प्रमनात् हृष्टमानसः ॥ ७ ॥

दुर्मनाविमना अंतर्मनाः स्यादुत्क उन्मनाः ॥ दक्षिणे सरलोदारौ सुकलोदात्तभोक्तरि ॥ ८ ॥

“करणैश्वरतिकारणिकः ।” वरदः । समर्द्धकः । द्वे वराणां दातरि । हर्षमाणः । विकुर्वाणः । प्रमनाः । हृष्टमानसः । चत्वारिहृष्टचेतसः । “प्रकृष्टं मनो यस्य प्रमनाः ।” ॥ ७ ॥ दुर्मनाः । विमनाः । अंतर्मनाः । त्रीणिसांतानि व्याकुलचेतसः । “दुःस्थितं मनोऽस्य दुर्मनाः ।” उत्कः । उन्मनाः । द्वे उत्कंठितस्य । “उद्भूतं मनोऽस्य उन्मनाः ।” दक्षिणः । सरलः । उदारः । त्रयंसरलस्य । दक्षतिवर्द्धतेऽक्रज्वाशयत्वाद्दक्षिणः । यो दाता चासौ भोक्ता च तत्र सुकल इत्येकं ॥ ८ ॥

तत्परः । प्रसितः । आसक्तः । त्रीणि “ तत्परं उत्तमं यस्य तत्परः । ” इष्टार्थोद्युक्तः । उत्सुकः । द्वे अभिमतार्थे सोऽद्योगस्य । प्रसितासक्ताविष्टाउद्युक्तइति पाठे आविष्टांतंचतुष्कमासक्ते । “ पंचापितत्परपर्यायाइत्येके ” प्रतीतः । प्रथितः । ख्यातः । वित्तः । विज्ञातः । विश्रुतः । षट्ख्यातस्य । “ प्रथतेस्मप्रथितः । प्रथप्रख्याने ” ॥ ९ ॥ कृतलक्षणः । आहतलक्षणः । “ आहितलक्षणइत्यपि ” । द्वे शौर्यादिभिः ख्याते । “ लक्षणं नाम्नि चिह्ने चेति विश्वः । आहतमभ्यस्तलक्षणमस्य । आहतं गुणितेऽपि स्यादिति विश्वः । ” यल्लक्ष्यं । ककुत्स्थइत्याहतलक्षणोभूदिति । इभ्यः । आढ्यः । धनी । त्रीणि “ इ

तत्परे प्रसितासक्ताविष्टार्थोद्युक्तउत्सुकः ॥ प्रतीते प्रथितख्यातवित्तविज्ञातविश्रुताः ॥ ९ ॥
गुणैः प्रतीते सुकृतलक्षणाहतलक्षणौ ॥ इभ्य आढ्यो धनी स्वामी त्वीश्वरः पतिरीशिता ॥ १० ॥
अधिभूनायको नेता प्रभुः परिवृढोऽधिपः ॥ अधिकर्द्धिः समृद्धः स्यात्कुटुंबव्यापृतस्तुयः ॥ ११ ॥

भ्यो धनवतीभ्यातुकरेण वांसल्लकीतराविति हेमचंद्रः । बहुधनमस्य धनी । ” स्वामी । ईश्वरः । पतिः । ईशिता ॥ १० ॥ अधिभूः । नायकः । नेता । प्रभुः । परिवृढः । अधिपः । दशप्रभोः । ईशितारौ । अधिभुवौ । नेतारौ । अधिकर्द्धिः । समृद्धः । द्वे सुसंपन्नस्य । “ अधिकाऋद्धिर्यस्य अधिकर्द्धिः । ” कुटुंबव्यापृतः ॥ ११ ॥

अभ्यागारिकः । उपाधिः । त्रीणिकुटुंबपोषणादिव्यापारयुक्तस्य । “अभ्याहारेनियुक्तः अभ्यागारिकः । ” उपाधिर्नित्यं पुंसि । अंगान्यवयवाः रूपं लावण्यं वरैरंगरूपैरुपेतोयः सिंहहननइत्येकं ॥ १२ ॥ यः सत्वसंपदाव्यसेनेप्यक्षुब्धमनः सत्वं तत्संपत्त्या संपन्नः सन्कार्यं करोति स निर्वार्यइत्येकं । “निर्वार्यइत्यपि । संपन्नइत्यत्र संयुक्तइति पाठः । ” अवाकू । मूकः । द्वे “मूयते बध्यते वागस्य” मनोजवसः । “मनोजवइत्यपि । मनोजवपितृसधर्माणइ

स्यादभ्यागारिकस्तस्मिन्नुपाधिश्च पुमानयं ॥ वरांगरूपोपेतोयः सिंहसंहननोहिसः ॥ १२ ॥ निर्वार्यः कार्यकर्तायः संपन्नः सत्वसंपदा ॥ अवाचिमूकोऽथ मनोजवसः पितृसन्निभः ॥ १३ ॥ सत्कृत्यालंकृतांकन्यां यो ददाति सकूकुदः ॥ लक्ष्मीवांलुक्ष्मणः श्रीलः श्रीमान्स्निग्धस्तु वत्सलः ॥ १४ ॥ स्यादद्यालुः कारुणिकः कृपालुः सूरतः समाः ॥ स्वतंत्रोपावृतः स्वैरी स्वच्छंदो निरवग्रहः ॥ १५ ॥

तिनाममाला । “पितृसन्निभः । द्वे पितृतुल्यस्य ॥ १३ ॥ परिणेत्रे आदरपूर्वकमलंकृतांकन्यां यो ददाति सकूकुदइत्येकं । “कुकुदइत्यपि” लक्ष्मीवान् । लक्ष्मणः । श्रीलः । “श्लीलइत्यपि । ” श्रीमान् । चत्वारि लक्ष्मीवतः । स्निग्धः वत्सलः । द्वे स्नेहयुक्तस्य ॥ १४ ॥ दयालुः । कारुणिकः । कृपालुः । सूरतः । “सुरतइत्यपि” । चत्वारि दयाशीलस्य । स्वतंत्रः । अपावृतः । स्वैरी । “स्वैरइत्यपि” स्वच्छंदः । निरवग्रहः । पंचस्वच्छंदस्य । “स्वः आत्मा तंत्रं प्रधानं यस्य स्वतंत्रः । ” ॥ १५ ॥

परतंत्रः । पराधीनः । परवान् । नाथवान् । चत्वारिपराधीनस्य । “परःस्वाम्यस्यास्तिपरवान् ।” परवंतौ । अधीनः । निम्नः । आयत्तः । अस्वच्छंदः ।
 गृह्यकः । पंचकमधीनमात्रे । “नस्वच्छंदोऽस्यास्वच्छंदः ।” नवानामेकार्थत्वमित्येके ॥ १६ ॥ खलपूः । बहुकरः । द्वे संमार्जनादिकारिणः । ख-
 लंचत्वरंपुनातिमार्जयतिखलपूः । खलप्वौ । दीर्घसूत्रः । चिरक्रियः । द्वेयःस्वल्पकालसाध्यंचिरेणकरोतितस्यालसविशेषस्य । चिरेणक्रियाऽस्य

परतंत्रःपराधीनःपरवान्नाथवानपि ॥ अधीनोनिम्नआयत्तोऽस्वच्छंदोगृह्यकोप्यसौ ॥ १६ ॥

खलपूःस्याब्दुकरोदीर्घसूत्रश्चिरक्रियः ॥ जाल्मोसमीक्ष्यकारीस्यालुंठोमंदःक्रियासुयः ॥ १७ ॥

कर्मक्षमोलंकर्मीणःक्रियावान्कर्मसूद्यतः ॥ सकर्मःकर्मशीलोयःकर्मशूरस्तुकर्मठः ॥ १८ ॥

चिरक्रियः । जाल्मः । असमीक्ष्यकारी । द्वेयोगुणदोषानविमृश्यकरोतितस्य । यःक्रियासुमंदोऽलसोमूढोवासकुंठइत्येकं ॥ १७ ॥ कर्मक्षमः । अलंक-
 र्मीणः । द्वेकर्मणिशक्तस्य “कर्मणेक्रियायैअलंसमर्थःअलंकर्मीणः ।” कर्मसुयउद्युक्तःसक्रियावान् । एकं । कर्मः । कर्मशीलः । द्वेनित्यंकर्मण्येवप्र-
 वृत्तस्य । स्त्रियांतुकामी । कर्मशूरः । कर्मठः । द्वेप्रयत्नेनयआरब्धंकर्मपरिसमापयतितस्य “कर्मणिघटतेकर्मठः ।” ॥ १८ ॥

भरण्यभुक् । “कर्मण्यभुगित्यपि” कर्मकरः । द्वे । वेतनं गृहीत्वा कर्म करोति तस्य । तत्कर्मैव क्रियायस्य सतत्क्रियः । वेतनं विनापि क्रियावान् सकर्मका
रइत्येकं । अपस्नातः । मृतस्नातः । द्वेमृतमुद्दिश्य स्नातस्य । आमिषाशी । शौष्कुलः । द्वेमत्स्यमांसभक्षकस्य । शाष्कुल इति वा पाठः । “शुष्कुलः । शुष्क
लः शुष्कमांसस्य पणिके पिशिताशिनीति हैमः ।” ॥ १९ ॥ बुभुक्षितः । क्षुधितः । जिघत्सुः । अशनायितः । चत्वारिबुभुक्षितस्य । “अशनस्य इच्छा अ

भरण्यभुक् कर्मकरः कर्मकारस्तु तत्क्रियः ॥ अपस्नातो मृतस्नात आमिषाशी तु शौष्कुलः ॥ १९ ॥ बुभुक्षितः स्यात्क्षुधि
तोजिघत्सुरशनायितः ॥ परान्नः परपिंडादो भक्षको घस्मरोऽन्नरः ॥ २० ॥ आद्यूनः स्यादौदरिको विजिगीषाविवर्जि
ते ॥ उभौत्वात्मभरिः कुक्षिभरिः स्वोदरपूरके ॥ २१ ॥ सर्वान्नीनस्तु सर्वान्नभोजी गृध्रस्तु गर्धनः ॥

शनायासाजाताऽस्य ”परान्नः । परपिंडादः । द्वे परान्नोपजीविनः । भक्षकः । घस्मरः । अन्नरः । त्रीणि भक्षणशीलस्य । “अत्तीत्यन्नरः ।” ॥ २० ॥ आद्यू
नः । औदरिकः । द्वे विजिगीषाविवर्जिते उत्कर्षेच्छारहिते । बुभुक्षयाऽत्यंतपीडिते इत्यर्थः । उदरे प्रसित औदरिकः । उदराद्वगाद्यून इति ठक् । आत्मभरिः ।
कुक्षिभरिः । द्वेयः स्वोदरं विभर्तितस्य । “पोटभरू इति ख्यातस्य ।” आत्मानं विभर्ति आत्मभरिः । ॥ २१ ॥ सर्वान्नीनः । सर्वान्नभोजी । द्वेयः सर्वेषां वर्णानां
अन्नानि भुंक्ते तस्य परमहंसादेः । गृध्रः । गर्धनः । द्वे आकांक्षाशीलस्य ।

लुब्धः । अभिलाषुकः । तृष्णक् । त्रीणि अभिलाषशीलस्य । “लुभ्यति स्म लुब्धः ।” पंचापिलुब्धस्येतिकेचित् । तृष्णजौ । लोलुपः । लोलुभः ।
 द्वे अतितृष्णाशीलस्य । “गर्हितं लुपतिलोलुपः ।” ॥ २२ ॥ सोन्मादः । “उन्मदइति सून्मादइति वा पाठः । सुअतिशयित उन्मादोऽस्य ।” उन्मदिष्णुः ।
 द्वे उन्मादशीलस्य । अविनीतः । समुद्धतः । द्वे दुर्विनीतस्य । “नव्यनायि अविनीतः ।” मत्तः । शौडः । उत्कटः । क्षीबः । “क्षीबन्निति नांतोप्यस्ति”

लुब्धोभिलाषुकस्तृष्णक्समौ लोलुपलोलुभौ ॥ २२ ॥ सोन्मादस्तून्मदिष्णुः स्यादविनीतः समुद्धतः ॥
 मत्तेशौडोत्कटक्षीबाः कामुकेकमिताऽनुकः ॥ २३ ॥ कम्भः कामयिताऽभीकः कमनः कामनोऽभि
 कः ॥ विधेयो विनयग्राही वचने स्थित आश्रवः ॥ २४ ॥

चत्वारिमत्तस्य । “उत्कटस्तीव्रमत्तयोरिति हैमः ।” कामुकः । कमिता । अनुकः ॥ २३ ॥ कम्भः । कामयिता । अभीकः । कमनः । कामनः । अभि
 कः । नव कामुकस्य । अनुकामयते अनुकः । अभीको दीर्घमध्योऽह्रस्वमध्यश्च । विधेयः । विनयग्राही । वचने स्थितः । आश्रवः । चत्वारिवचनग्राहि
 णि । “प्रवृत्तौ निवृत्तौ बाविधातुं शक्यः विधेयः । वचने तिष्ठति स्म वचने स्थितः । तत्पुरुषे कृतीत्यलुक् ।” ॥ २४ ॥

वश्यः। प्रणेयः। द्वे वशंगतस्य। "प्रकर्षेणनेतुंशक्यःप्रणेयः।"अत्रविधेयादिषडपिवशंगतस्यवा। निभृतः। विनीतः। प्रश्रितः। त्रयं विनीतस्य। "नित
रांअभारिनिभृतः। भृज्भरणे।"धृष्टः। धृष्णकू। "धृष्णुरित्यपि"वियातः। त्रीणिअविनीतस्य। "विरुद्धंयातंचेष्टितंयस्यवियातः।"धृष्णजौ। प्र
गल्भः। प्रतिभान्वितः। द्वे सप्रतिभस्य। प्रत्युत्पन्नमतित्वंप्रतिभा। "प्रज्ञानवनवोन्मेषशालिनीप्रतिभामतेतिरुद्रः॥ २५॥ अधृष्टः। शालीनः। द्वे सल
जस्य। विलक्षः। विस्मयान्वितः। द्वे "परकीयधर्मशीलादौप्राप्ताश्चर्यस्य।"अधीरः। कातरः। द्वेभयक्षुत्पिपासादिव्याकुलस्य। "ईषत्तरतिकात

वश्यःप्रणेयोनिभृतविनीतप्रश्रिताःसमाः॥ धृष्टेधृष्णांविद्यातश्चप्रगल्भःप्रतिभान्विते॥ २५॥
स्यादधृष्टेनुशालीनोविलक्षोविस्मयान्विते॥ अधीरेकातरस्त्रस्तैभीरुभीरुकभीलुकाः॥ २६॥ आ
शंसुराशंसितरिगृहयालुर्गृहीतरि॥ श्रद्धालुःश्रद्धयायुक्तेपतयालुस्तुपातुके॥ २७॥

रः। ईषदर्थेचेतिकोःकादेशः। "त्रस्तः।"त्रस्तुरित्यपि"भीरुः। "भीतइत्यपि"भीरुकः। भीलुकः। चत्वारि भयशीलस्य॥ २६॥ आशंसुः। आ
शंसिता। द्वे वांछाशीलस्य। गृहयालुः। गृहीता। "गृहीतेत्यपि"द्वे गृहणशीलस्य। श्रद्धाआस्तिक्यबुद्धिस्तयायुक्तेश्रद्धालुरित्येकं। पतयालुः। पा
तुकः। द्वे पतनशीलस्य। "पतयतितच्छीलःपतयालुः"॥ २७॥

लज्जाशीलः । अपत्रपिणुः । द्वे लौकलज्जायुक्तस्य । “लज्जाशीलमस्यलज्जाशीलः । ” वंदारुः । अभिवादकः । द्वे वंदनशीलस्य । “वंदतेतच्छीलः वं
 दारुः । ” शरारुः । घातुकः । हिंस्रः । त्रीणि हिंसाशीले । “शृणातितच्छीलः शरारुः । ” वर्धिष्णुः । वर्द्धनः । द्वे वर्धनशीलस्य । “वर्द्धतेतच्छीलः । ” व
 र्द्धिष्णुः ॥ २८ ॥ उत्पतिष्णुः । उत्पतिता । द्वे उत्पतनशीलस्य । “उत्पततितच्छीलः उत्पतिष्णुः । ” अत्रयेतृन्निष्णुचक्षुक्रुक्मरजित्यादयः प्रत्ययास्तेत
 च्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषुबोद्धव्याः । ताच्छील्येप्रयोगः प्रायेण । अलंकरिष्णुः । मंडनः । द्वे अलंकरणशीले । भूष्णुः । भविष्णुः । भविता । त्रीणिभ

लज्जाशीलेऽपत्रपिणुर्वंदारुरभिवादके ॥ शरारुर्घातुको हिंस्रः स्याद्वर्द्धिष्णुस्तु वर्द्धनः ॥ २८ ॥

उत्पतिष्णुस्तुत्पतिताऽलंकरिष्णुस्तु मंडनः ॥ भूष्णुर्भविष्णुर्भवितावर्तिष्णुर्वर्तनः समौ ॥ २९ ॥

निराकरिष्णुः क्षिप्तुः स्यात्सांद्रस्निग्धस्तु मेदुरः ॥ ज्ञातातु विदुरो विंदुर्विकासीतु विकस्वरः ॥ ३० ॥

वनशीले । वर्तिष्णुः । वर्तनः । द्वे वर्तनशीले ॥ २९ ॥ निराकरिष्णुः । क्षिप्तुः । “क्षिणुरितिकेचित् । ” द्वे निराकर्तरि । सांद्रो घनः सचासौ स्निग्धश्च सांद्र
 स्निग्धः मेदुरः स्यात् । एकं । यल्लक्ष्यं । मेघैर्मेदुरमंबरमिति । ज्ञाता । विदुरः । विंदुः । त्रयं ज्ञातरि । “वेदनशीलः विदुरः । ” विकासी । “तालव्यांतोपि”
 विकस्वरः । “विकश्वर इत्यपि । ” द्वे विकासशीले ॥ ३० ॥

विसृत्वरः । विसृमरः । प्रसारी । विसारी । चत्वारिप्रसरणशीले । सहिष्णुरित्यादिषट्क्षमाशीले ॥ ३१ ॥ क्रोधनः । अमर्षणः । कोपी । त्रीणिकोपशीलस्य । “अवश्यंकुप्यतिकोपी ।” चंडः । अत्यंतकोपनः । द्वेअतिक्रोधशीले । जागरूकः । जागरिता । द्वेजागरणशीले । घूर्णितः । प्रचलायितः । द्वेनिद्राघूर्णितस्य । घूर्णभ्रमणे । “प्रचलाया जाताऽस्येतिप्रचलायितः ।” ॥ ३२ ॥ स्वप्नकृ । शयालुः । निद्रालुः । त्रीणिनिद्राशीलस्य । “शयालुः स्यादजगरेनिद्राशीलेचकुंजरइतिविश्वमेदिन्यौ ।” स्वप्नजौ । निद्राणः । निद्रितइत्यपि शयितः । द्वेसुप्तस्य । पराङ्मुखः । पराचीनः । द्वेवि

विसृत्वरोविसृमरः प्रसारी च विसारिणि ॥ सहिष्णुः सहनः क्षंताति तिक्षुः क्षमिताक्षमी ॥ ३१ ॥

क्रोधनोऽमर्षणः कोपी चंडस्त्वत्यंतकोपनः ॥ जागरूको जागरिता घूर्णितः प्रचलायितः ॥ ३२ ॥

स्वप्नकृ शयालुर्निद्रालुर्निद्राण शयितौ समौ ॥ पराङ्मुखः पराचीनः स्यादवाङ्मयधोमुखः ॥ ३३ ॥

देवानंचति देवद्यद् विष्वद्यद् विष्वगंचति ॥ यः सहांचति सध्यद् ससतिर्यद् यस्तिरोचति ॥ ३४ ॥

मुखस्य । “परांचत्यनभिमुखी भवति मुखमस्य पराङ्मुखः ।” अवाङ् । आधोमुखः । द्वे “अवांचत्यधोमुखी भवति अवाङ् ।” अवांचौ ॥ ३३ ॥ यो देवानंचति गच्छति पूजयति वासदेवच्यद् । एकं । चांतं । “स्त्रियां देवद्वीची” यो विष्वक् समं तादंचति गच्छति स विष्वच्यद् “विष्वच्यद् इति तालव्यमध्योपि ।” स्त्रियां विष्वद्वीची । चांतं एकं । यः सहांचति तुल्यं गच्छति स सध्यद् । एकं । सध्यंचौ । “स्त्रियां सध्वीची । यस्तिरोवक्रमंचति सतिर्यद् । एकं ॥ ३४ ॥

वदः । वदावदः । वक्ता । त्रीणिवक्तरि । वागीशः । वाक्पतिः । द्वे अनवद्योद्वामवादिनि । वाचोयुक्तिपटुः । “पटुरितिपृथगपि । वाग्मीपटोसुराचार्यइतिविश्वमेदिन्यौ । वाग्मी । द्वे नैयायिकस्य । वाचोयुक्तीतिवाग्दिगितिषष्ठ्याअलुक् । “प्रशस्तावागस्यवाग्मी ।” वावदूकः । अतिवक्ता । द्वे बहुभाषिणि ॥ ३५ ॥ जल्पाकः । वाचालः । वाचाटः । बहुगर्शवाक् । चत्वारि योबहुअवाच्यंवक्तितस्य । “जल्पाकी । षित्वात्त्रियांङीष् ” दुर्मु

वदोवदावदोवक्तावागीशोवाक्पतिःसमौ ॥ वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मीवावदूकोऽतिवक्तरि ॥ ३५ ॥

स्याज्जल्पाकस्तुवाचालोवाचाटोबहुगर्शवाक् ॥ दुर्मुखेमुखराबद्धमुखौशक्लःप्रियंवदे ॥ ३६ ॥

लोहलःस्यादस्फुटवागगर्शवादीतुकद्वदः ॥ समौकुवादकुचरौस्यादसौम्यस्वरोऽस्वरः ॥ ३७ ॥

खः । मुखरः । अबद्धमुखः । त्रयमनर्गलमुखस्य । “निदितंमुखमस्यमुखरः । नबद्धंनियमितंमुखमस्यअबद्धमुखः ।” शक्लः । प्रियंवदः । द्वे प्रियवादिनि । शक्लोतिवक्तुमितिशक्तइतिस्वामी । शक्लइतिसर्वधरः ॥ ३६ ॥ लोहलः । अस्फुटवाक् । द्वे अस्फुटवादिनि । “नस्फुटावागस्यास्फुटवाक् ।” गर्शवादी । कद्वदः । द्वे कुत्सितभाषिणि “गर्शवदतिगर्शवादी ।” कुवादः । कुचरः । द्वे दोषकथनशीले । “कुत्सितंचरतिकुचरः ।” असौम्यस्वरः । अस्वरः । द्वे काकादिस्वरवदपस्वरयुक्तस्य ॥ ३७ ॥

रवणः । शब्दनः । द्वे शब्दशीलस्य । नांदीवादी । नांदीकरः । द्वे स्तुतिविशेषवादिनः । “नांदीवदतितच्छीलःनांदीवादी” आशीर्वचनसंयुक्तास्तुतिर्यस्मात्प्रवर्तते । देवद्विजनृपादीनांतस्मान्नांदीतिकीर्त्यतइतिभरतः । जडः । अज्ञः । द्वे अत्यंतमूढस्य । यदुक्तं । इष्टंवा निष्टंवासुखदुःखेवानचेहयोमोहात् । विंदतिपरवशगःसभवेदिहजडसंज्ञकःपुरुषइति । योवक्तुंश्रोतुंचशिक्षितोनभवतिसएडमूकः । अनेडमूकइतिपाठेनास्येडोमूकोस्मादिति विग्रहः । एडोबधिरः । त्रिलिंगोऽनेडमूकःस्याच्छठेवाक्श्रुतिवर्जितइतिरभसः ॥ ३८ ॥ तूष्णींशीलः । तूष्णीकः । द्वेतूष्णींभावयुक्तस्य । “तूष्णींशीलं

रवणःशब्दनोनांदीवादीनांदीकरःसमौ॥जडोऽज्ञएडमूकस्तुवक्तुंश्रोतुमशिक्षिते॥३८॥तूष्णींशीलस्तुतूष्णीकोनग्नो वासादिगंबरे॥ निष्कासितोऽवक्रष्टःस्यादपध्वस्तस्तुधिकृतः॥३९॥आत्तगर्वोऽभिभूतःस्यादापितःसाधितःसमौ॥

यस्यतूष्णींशीलः ।” नग्नः । अवासाः । दिगंबरः । त्रीणि नग्नस्य अवाससौ । निष्कासितः । निष्कामितइत्यपि । अवक्रष्टः । द्वे निर्गमितस्य । अपध्वस्तः । धिक्कृतः । द्वे निर्भर्त्सितस्य ॥ ३९ ॥ आत्तगर्वः । “आत्तगंधः ।” गंधोगंधकआमोदेलेशेसंबंधगर्वयोरिति विश्वः गंधोगर्वोऽलवोपि चेति त्रिकांडशेषः ।” अभिभूतः । द्वे भग्नदर्पस्य । “चत्वारोपिपर्यायाइत्येके ।” दापितः । “दायितइत्यपि । तत्रदयदानेइतिधातुः ।” साधितः । द्वे “धनादिकंप्रदापितस्य । प्रदापितस्य धनादेर्वा ।” धनादिकंप्रदापयतीति दापितइतिराजमुकुटः ॥

प्रत्यादिष्टादिचतुष्कं निराकृतस्य ॥ ४० ॥ निकृतः । विप्रकृतः । द्वे विवर्णीकृतस्य । विप्रलब्धः । वंचितः । द्वे “वंचनप्राप्तस्य । ” मनोहतः । प्रतिहतः । प्रतिबद्धः । हतः । चत्वारि मनसि हतस्य । “कृतमनोभंगस्येत्यर्थः ” ॥ ४१ ॥ अधिक्षिप्तः । प्रतिक्षिप्तः । द्वे “कृताक्षेपस्य । ” कस्यचिच्छौर्यादिकंप्रतिस्पर्धमानस्य । दुर्वचनमधिक्षेपइति राजमुकटः । बद्धः । कीलितः । संयतः । त्रीणिरज्ज्वादिना निबद्धस्य । आपन्नः । आपत्प्राप्तः । द्वे आपदंगतस्य । “आ

प्रत्यादिष्टो निरस्तः स्यात्प्रत्याख्यातो निराकृतः ॥ ४० ॥ निकृतः स्याद्विप्रकृतो विप्रलब्धस्तु वंचितः ॥ मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धो हतश्च सः ॥ ४१ ॥ अधिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तो बद्धे कीलितसंयतौ ॥ आपन्न आपत्प्राप्तः स्यात्कांदिशीको भयद्रुतः ॥ ४२ ॥ आक्षारितः क्षारितोऽभिशास्ते संकमुकोऽस्थिरे ॥ व्यसनार्तो परक्तौ द्वौ विहस्तव्याकुलौ समौ ॥ ४३ ॥

पद्यते स्म आपन्नः । “कांदिशीकः । भयद्रुतः । द्वे भयात्पलायितस्य । कांदिशंगच्छामीति चितयन्पलायितः कांदिशीकः ॥ ४२ ॥ आक्षारितः । क्षारितः । अभिशास्तः । त्रयं लोकापवादेन दूषितस्य । “आक्षारो मैथुनं प्रत्याक्रोशो जातोऽस्य आक्षारितः । ” संकमुकः । अस्थिरः । द्वे चलप्रकृतेः । “संकसतीति संकमुकः । कसगतौ । ” व्यसनार्तः । उपरक्तः । द्वे व्यसनपीडितस्य । विहस्तः । व्याकुलः । द्वे शोकादिभिरितिकर्तव्यतामूढस्य । “विक्षिप्तो हस्तो यस्य विहस्तः । ” ॥ ४३ ॥

विक्लवः । विव्हलः । द्वे शोकादिनागात्रभंगप्राप्तस्य । “विव्हलतीतिविव्हलः । व्हलचलने ।” विवशः । अरिष्टदुष्टधीः । द्वे आसन्नमरणदूषितबुद्धेः ।
 “अरिष्टेनदुष्टाधीर्यस्य ।” कश्यः । कशार्हः । द्वे कशाघातमर्हतः । कशावेत्रं । सन्नद्धेवर्मिते जिघांसौ अततायीत्येकं । “आततं यथा तथाऽयितुंशीलमस्य ।
 अयगतौ ।” ॥ ४४ ॥ द्वेप्यः । अक्षिगतः । द्वे द्वेषार्हस्य । “द्वेष्टुमर्हः द्वेप्यः ।” वध्यः । शीर्षच्छेद्यः । द्वे वधार्हस्य । “वधमर्हतिवध्यः ।” यो विषेण व
 द्यः हंतव्यः स विष्य इत्येकं । यो मुसलेन वध्यः समुसल्यः । एकं ॥ ४५ ॥ शिश्विदानः । अकृष्णकर्मा । द्वे पुण्यकर्मणः । “शिश्विदानः कृष्णकर्मेति पा

विक्लवो विव्हलः स्यात्तु विवशोऽरिष्टदुष्टधीः ॥ कश्यः कशार्हः सन्नद्धेत्वा ततायीव धोद्यते ॥ ४४ ॥

द्वेप्येत्वक्षिगतो वध्यः शीर्षच्छेद्य इमौ समौ ॥ विष्यो विषेण यो वध्यो मुसल्यो मुसलेन यः ॥ ४५ ॥

शिश्विदानोऽकृष्णकर्मा चपलश्चिकुरः समौ ॥ दोषैकदृक् पुरोभागी निरुक्तस्त्वनृजुः शठः ॥ ४६ ॥

द्वेष्टपापकर्मणः । अत्र श्वितावर्णे इति यातोः श्वितेर्दश्वेत्या न च्छदत्वं स नोलुक् च । श्वेतितुमिच्छिति शिश्विदानः । “चपलः । चिकुरः । द्वे यो विचारमंतरणे झ
 टितिवधादिकार्यमाचरति तस्मिन् । दोषैकदृक् । पुरोभागी । द्वे दोषमात्रं पश्यतः । “दोष एकं स्मिन् दृक् ज्ञानं यस्य दोषैकदृक् ।” निरुक्तः । अनृजुः । शठः ।
 त्रयं यस्यांतःकरणं वक्रंतस्य “निरुक्तं ततिनिरुक्तः । कृतीच्छेदने ।” ॥ ४६ ॥

कर्णेजपः । सूचकः । द्वेकर्णेपरापवादंवदतः । विस्मृतबोधकस्येतिकश्चित् । पिशुनः । दुर्जनः । खलः । त्रयंपरस्परभेदनशीलस्य । पिशुनः सूचकस्या
 पिपर्यायोवा । नृशंसः । घातुकः । क्रूरः । पापः । चत्वारिपरद्रोहशीले । “नृशंसतिनृशंसः ।” धूर्तः । वंचकः । द्वेप्रतारणशीलस्य । “धूर्वतिर्हिसतिधू
 र्तः ” ॥ ४७ ॥ अज्ञः । मूढः । “मुग्धइत्यपि ” यथाजातः । मूर्खः । वैधेयः । बालिशः । षण्मूर्खस्य । “जातंजन्मकालविशेषमनतिक्रम्यवर्त्ततेतद

कर्णेजपःसूचकःस्यापिशुनोदुर्जनःखलः ॥ नृशंसोघातुकःक्रूरःपापोधूर्तस्तुवंचकः ॥ ४७ ॥

अज्ञेमूढयथाजातमूर्खवैधेयबालिशाः ॥ कदर्यैरुपणक्षुद्रकिंपचानमितंपचाः ॥ ४८ ॥

निःस्वस्तुदुर्विधोदीनोदरिद्रोदुर्गतोपिसः ॥ वनीयकोयाचनकोमार्गणोयाचकार्थिनौ ॥ ४९ ॥

स्यास्तियथाजातः । “कदर्यः । कृपणः । क्षुद्रः । किंपचानः । मितंपचः । पंच योधर्मात्मपुत्रदारादिकंपीडयन्लोभादर्थसंचयंकरोतितस्य । “कुत्सितो
 ऽर्यःस्वामीकदर्यः । किंपचः अनमितंपचइतिच्छेदोवा । तन्नमितंपचोऽमितंपचःतद्विन्नोऽनमितंपचः ” ॥ ४८ ॥ निःस्वः । दुर्विधः । दीनः । दरिद्रः । दु
 र्गतः । पंचदरिद्रस्य । “स्वान्निष्क्रांतोनिःस्वः । ” वनीयकः । “वनीपकइत्यपि ” याचनकः । मार्गणः । याचकः । अर्थी । पंच याचकस्य ॥ ४९ ॥

अहंकारवान् । अहंयुः । द्वेअहंकारिणः । शुभंयुः । शुभान्वितः । द्वे “शुभयुक्तस्य ।” अकस्मादुपपद्यंत इत्युपपादुकाः दिविभवाः दिव्याः दिव्याश्च ते उपपादुकाश्च । नारकव्यावृत्त्यर्थं दिव्यपदं । मातापित्रादिदृष्टकारणनिरपेक्षाऽदृष्टसहकृतेभ्योगुणेभ्योजाताये देवास्ते दिव्योपपादुका उच्यन्ते । एकं । नृगवाद्याजरायुजाः स्युः । एकं । आद्यशब्दादश्वादयः । गर्भाशयोजरायुस्ततो जाता जरायुजाः । कृमिदंशाद्याः स्वेदजाः स्युः । एकं । आद्यशब्दान्मत्कुण

अहंकारवानहंयुः शुभंयुस्तु शुभान्वितः ॥ दिव्योपपादुका देवानृगवाद्याजरायुजाः ॥ ५० ॥ स्वेदजाः कृमिदंशाद्याः पक्षिसर्पादयोऽडजाः ॥ ॥ इति प्राणिवर्गः ॥ उद्भिदस्तरुगुल्माद्या उद्भिदुद्भिज्जमुद्भिदं ॥ ५१ ॥ सुंदरं रुचिरं चारु सुषमं साधु शोभनं ॥ कांतं मनोरंमं रुच्यं मनोज्ञं मंजु मंजुलं ॥ ५२ ॥

मशकादयः ॥ ५० ॥ स्वेदहेतुत्वादूष्मास्वेदः । ततो जाताः स्वेदजाः । पक्ष्यादयोऽडजाः । एकं । अंडेभ्योजाता अंडजाः । आदिनामरस्यादिग्रहः । ॥ इति प्राणिवर्गः ॥ तरुगुल्माद्या उद्भिदः । ते हि जायमाना भुवमुद्भिदंतीत्युद्भिदः आद्यशब्दात्तृणादिग्रहः । एकं । उद्भिद् । उद्भिज्जं । उद्भिदं । त्रयमुद्भिदि ॥ ५१ ॥ सुंदरं । रुचिरं चारु । सुषमं । साधु । शोभनं । कांतं । मनोरंमं । “मनोहरमित्यपि ।” रुच्यं । मनोज्ञं । मंजु । मंजुलं । द्वादशसुंदरस्य । रम्यं मनोरंमं सौम्यं भद्रकं रामणीयकमित्यपि ॥ ५२ ॥

यस्यदर्शनादृङ्मनसोस्तृप्तेरतोनास्ति यद्वद्दुशोदृष्टमप्यधिकामेवप्रीतिंजनयतीतियावत् तदासेचनकंस्यात् । “असेचनकमित्यपि” । अभीष्टं । अभीप्सितं । हृद्यं । दयितं । वल्लभं । प्रियं । षडभीष्टस्य । “अभ्याप्तुमिष्यतेस्म अभीप्सितं ।” ॥ ५३ ॥ निरुष्टः । प्रतिकुष्टः । अर्वा । रेफः । रेपः । रेपः स्यान्नित्तेकूरइतिविश्वः ।” याप्यः । अवमः । अधमः । कुपूयः । “कपूयइत्यपि । पृषोदरादित्वादत्वं ।” कुत्सितः । अवद्यः । खेटः । गर्ह्यः ।

तदासेचनकं तृप्तेर्नास्यंतो यस्य दर्शनात् ॥ अभीष्टेऽभीप्सितं हृद्यं दयितं वल्लभं प्रियं ॥ ५३ ॥ निरुष्टप्रतिकुष्टावरे
फयाप्यावमाधमाः ॥ कुपूयकुत्सितावद्यखेटगर्ह्याणकाः समाः ॥ ५४ ॥ मलीमसंतुमलिनं कच्चरं मलदूषितं ॥ पू
तंपवित्रं मेध्यं च वीधंतु विमलार्थकं ॥ ५५ ॥ निर्णिक्तं शोधितं मृष्टं निःशोध्य मनवस्करं ॥ असारं फल्गुशून्यं तु व
शिकंतुच्छरिक्तके ॥ ५६ ॥

अणकः । “आणकइत्यपि ।” त्रयोदशाधमस्य । “खेटतित्रासयतिखेटः ।” अर्वानांतः । अर्वतौ ॥ ५४ ॥ मलीमसं । मलिनं । कच्चरं । मलदूषितं । चत्वार्यनुज्ज्वलस्य । “कुत्सितंचरतिकच्चरं ।” पूतं । पवित्रं । मेध्यं । वीणि । वीध्रमित्येकं विमलार्थकं स्वभावा निर्मलस्येत्यर्थः । “विमलात्मकमित्यपि पाठः ।” ॥ ५५ ॥ निर्णिक्तादिपंचकमपनीतमलस्य । असारं । फल्गु । द्वे निर्वलस्य । शून्यं । शुन्यमित्यपि । शुनः संप्रसारणं वाचदीर्घत्वमितियत् । वशिकं । तुच्छं । रिक्तकं । चत्वारि “रिक्तस्य” ॥ ५६ ॥

प्रधानं । प्रमुखः । प्रवेकः । अनुत्तमः । उत्तमः । मुख्यः । वर्यः । वरेण्यः । प्रवर्हः । अनवराध्यः ॥ ५७ ॥ परार्ध्यः । अयः । प्राग्रहरः । प्राग्र्यः । अग्र्यः । अग्र्यीयः । अग्रियः । सप्तदशप्रधानस्य । “मुखमिव मुख्यः । अवरस्मिन्नर्द्धे भवः अवराध्यः न अवराध्यः अनवराध्यः ।” तत्र प्रधानं नित्यं क्लीबे । पूर्वोत्तरशब्दास्तुल्यार्थादिति वताज्ञापितं । श्रेयान् । श्रेष्ठः । पुष्कलः । सत्तमः । अतिशोभनः । पंचात्यंतशोभनस्य । “अतिशयेन सत्तमः ।” श्रेयांसौ ॥ ५८ ॥

क्लीबे प्रधानं प्रमुखप्रवेकानुत्तमोत्तमाः ॥ मुख्यवर्यवरेण्याश्च प्रवर्हो नवराध्यवत् ॥ ५७ ॥ परार्ध्याग्रप्राग्रहरप्राग्र्याग्याग्रीयमग्रियं ॥ श्रेयान् श्रेष्ठः पुष्कलः स्यात्सत्तमश्चातिशोभने ॥ ५८ ॥ स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ सिंहादूर्लनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ ५९ ॥ अप्राग्र्यं द्वयहीने द्वे अप्रधानोपसर्जने ॥ विशंकटं पृथुबृहद्विशालं पृथुलं महत् ॥ ६० ॥

व्याघ्रादय एते शब्दा उत्तरपदे श्रेष्ठार्थगोचरो विषयो येषां ते । “गोचरा इत्यत्र वाचका इति पाठः कचित् ।” यथा पुरुषोऽयं व्याघ्र इव पुरुषव्याघ्रः । पुरुषश्रेष्ठ इत्यर्थः । आद्यशब्दास्तोमादयः । नृसोमः । व्याघ्रादिराकृतिगणः । उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे इति विशेष्यस्य पूर्वनिपाते व्याघ्रादेरुत्तरपदत्वं ॥ ५९ ॥ अप्राग्र्यं । अप्रधानं । उपसर्जनं । त्रयमप्रधानस्य । “प्राग्र्याद्विन्नमप्राग्र्यं ।” तत्राप्रधानोपसर्जने द्वे । द्वयहीने द्वयं स्त्रीपुंसौ ताभ्यां हीने क्लीबे इत्यर्थः । विशंकटं । पृथु । बृहत् । विशालं । पृथुलं । महत् ॥ ६० ॥

वड् । उरु । विपुलं । नवविस्तीर्णस्य । पीनं । पीव । स्थूलं । पीवरं । चत्वारिस्थूलस्य । स्त्रीपुंसयोस्तुपीवा । स्तोकः । अल्पः । क्षुल्लुकः । त्रयमल्पस्य । सूक्ष्मं । श्लक्ष्णं । दध्रं । कृशं । तनु ॥ ६१ ॥ मात्रा । त्रुटिः । लवः । लेशः । कणः । अणुः । एकादशसूक्ष्मस्य । स्तोकाद्यण्वन्ताएकार्था इत्येके । तत्रमात्रात्रुटीस्त्रियौ । “त्रुटीतिङ्गीबन्तोपिक्वचित् ।” लवादिपुंसि । शेषंविशेष्यनिघ्नं । अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोणीयइत्यपिइति कोशांतरं । “एतन्मूलगतमेवार्थं । सर्वत्राऽस्यमूलग्रन्थएवदर्शनात् । रामाश्रम्यादिष्वपितथाग्रहणाच्च । अल्पिष्ठं । अल्पीयः । कनीयः । अणीयः ।

वड्ोरुविपुलंपीनपीव्रीतुस्थूलपीवरे ॥ स्तोकाल्पक्षुल्लुकाःसूक्ष्मंश्लक्ष्णंदध्रंकृशंतनु ॥ ६१ ॥ स्त्रियांमात्रात्रुटीपुंसिलवलेशकणाऽणवः ॥ अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोऽणीयइत्यपि ॥ ६२ ॥ प्रभूतंप्रचुरंप्राज्यमदध्रंबहुलंबहु ॥ पुरुहूःपुरुभूयिष्ठंस्फारंभूयश्चभूरिच ॥ ६३ ॥ परःशताद्यास्तेयेषांपरासंख्याशतादिकात् ॥

चत्वार्यत्यल्पे ।” ॥ ६२ ॥ प्रभूतं । प्रचुरं । प्राज्यं । अदध्रं । बहुलं । बहु । पुरुहूः । “पुरुहमित्यपि ।” पुरु । भूयिष्ठं । स्फारं । “स्फिरमित्यपि ।” भूयः । भूरि । द्वादशबहुलस्य । पुरुह्वौ । क्लीबेतुपुरुहु ॥ ६३ ॥ येषांसंख्येयानांसंख्याशतात्सहस्राच्चपरा तेक्रमेणपरःशताःपरःसहस्राःस्युरित्यर्थः । एकैकं । राजदंतादित्वाच्छतसहस्रयोःपरनिपातः पारस्करादित्वात्सुट् । विशेष्यनिघ्नत्वाद्वाव्यलिङ्गता । यल्लक्ष्यं । परःशतानांविदुषांसमाजइति ।

गणनीयं । गणेयं । द्वेगणयितुंशक्यस्य । संख्यातं । गणितं । द्वेयस्यसंख्याकृतातस्य । समं । सर्वं ॥ ६४ ॥ विश्वं । अशेषं । कृत्स्नं । समस्तं । निखिलं ।
अखिलं । निःशेषं । समग्रं । सकलं । पूर्णं । “पूर्वमित्यपिपाठः । पूर्वपूरणे ”अखंडं । अनूनकं । चतुर्दशसमग्रस्य ॥ ६५ ॥ धनं । निरंतरं । सांद्रं । त्रीणि
निविडस्य । “निर्गतमंतरमस्मात्तनिरंतरं । ”पेलवं ॥ विरलं । तनु । त्रीणिविरलस्य । समीपः । निकटः । आसन्नः । सन्निकृष्टः । सनीडः ॥ ६६ ॥ सदेशः ।

गणनीयेतुगणेयंसंख्यातेगणितमथसमंसर्वं ॥ ६४ ॥ विश्वमशेषंकृत्स्नंसमस्तनिखिलाखिलानिनिः
शेषं ॥ समग्रंसकलंपूर्णमखंडंस्यादनूनके ॥ ६५ ॥ धनंनिरंतरंसांद्रंपेलवंविरलंतनु ॥ समीपेनिकटा
सन्नसन्निकृष्टसनीडवत् ॥ ६६ ॥ सदेशाभ्याशसविधसमर्यादसवेशवत् ॥ उपकंठांतिकाभ्यर्णाभ्य
ग्राअप्यभितोव्ययं ॥ ६७ ॥ संसक्तैत्वव्यवहितमपदांतरमित्यपि ॥ नेदिष्ठमंतिकतमस्यादूरंविप्रकृष्टकं ॥ ६८ ॥

अभ्याशः । “अभ्यासइतिदंत्यांतइतिमुकुटः ।” सविधः । समर्यादः । सवेशः । उपकंठः । अंतिकः । अभ्यर्णः । अभ्ययः । अभितः । पंचदशसमीप
स्य । तत्राऽभितइत्यव्ययं । “समानंनीडंवासस्थानमस्यसनीडः । उपगतःकंठःसामीप्यमस्य उपकंठः” ॥ ६७ ॥ संसक्तं । अव्यवहितं । अपदांतरं ।
“अपदांतरमित्यपि” त्रीणिसंलग्नस्य । “नव्यवधीयतेस्मअव्यवहितं ।” नेदिष्ठं । अंतिकतमं । द्वे अतिनिकटस्य । दूरं । विप्रकृष्टकं । द्वे ॥ ६८ ॥

दवीयः । दविष्ठं । सुदूरं । त्रयमत्यंतदूरस्य । दवीयांसौ । दीर्घं । आयतं । द्वे “दीर्घस्य । ”वर्तुलं । निस्तलं । वृत्तं । “त्रीणिवर्तुलस्य । ”यत्स्वभावाद्
 न्तमुपाधिवशादीषन्नतंचतद्वंधुरमित्यर्थः । “बंधुरमित्यपि ”एकं ॥ ६९ ॥ उच्चः । प्रांशुः । उन्नतः । उदग्रः । उच्छ्रितः । तुंगः । षट् उन्नतस्य ।
 “उच्चैस्त्वमस्य उच्चः । उन्नतिस्म उन्नतः । ”वामनः । न्यक् । नीचः । खर्वः । जह्रः । पंचजह्रस्य । न्यक्चांतः । स्त्रियांतुनीची । अवायं । अवनतं

दवीयश्चदविष्ठंचसुदूरंदीर्घमायतं ॥ वर्तुलं निस्तलंवृत्तंबंधुरंतून्नतानतं ॥ ६९ ॥ उच्चप्रांशून्नतौदग्रोच्छ्रितास्तुंगेतुवा
 मने ॥ न्यह् नीचखर्वजह्रः स्युरवाग्रेऽवनतानतं ॥ ७० ॥ अरालंवृजिनंजिह्वमूर्मिमत्कुंचितंनतं ॥ आविद्धंकुटिलंभु
 ग्रंवेल्लितंवक्रमित्यपि ॥ ७१ ॥ ऋजावजिह्वप्रगुणौव्यस्तेत्वप्रगुणाकुलौ ॥ शाश्वतस्तुध्रुवनित्यसदातनसनातनाः ॥ ७२

आनतं । त्रयमथोमुखस्य । “अवनतमग्रमस्य अवायं । ” ॥ ७० ॥ अरालं । वृजिनं । जिह्वं । ऊर्मिमत् । कुंचितं । नतं । आविद्धं । कुटिलं । भुग्रं । वे
 ल्लितं । वक्रं । एकादश वक्रस्य । “कुटिकौटिल्यंलातिकुटिलं । ” ॥ ७१ ॥ ऋजुः । अजिह्वः । प्रगुणः । त्रीण्यवक्रस्य । “भिन्नोजिह्वादजिह्वः । ”व्य
 स्तः । अप्रगुणः । आकुलः । त्रयमाकुलस्य । “भिन्नः प्रगुणादप्रगुणः । ” शाश्वतः । ध्रुवः । नित्यः । सदातनः । सनातनः । पंच नित्यस्य “शाश्वद्भवः शा
 श्वतः ” ॥ ७२ ॥

स्थास्तुः । स्थिरतरः । स्थेयान् । त्रीण्यतिस्थिरस्य । “स्थानशीलः स्थास्तुः ।” स्थेयांसौ । यएकरूपतया एकेनैव स्वभावेन कालव्यापी कालस्य व्यापक आकाशादिः सकूटस्थः । कूटो निश्चलः स नृतिष्ठतीति । कूटोऽस्त्री निश्चले मूले राशाविति मेदिनी । स्थावरः । जंगमेतरः । द्वे अचरस्य ॥ ७३ ॥ चरिष्णु । जंगमं । चरं । त्रसं । इंगं । चराचरं । षट्चरस्य । “चरणशीलं चरिष्णु ।” चलनं । कंपनं । कंपं । त्रयं कंपशीलस्य । चलं । लोलं । चला

स्थास्तुः स्थिरतरः स्थेयानेकरूपतया तु यः ॥ कालव्यापी सकूटस्थः स्थावरो जंगमेतरः ॥ ७३ ॥ चरिष्णु जंगमचरं त्रसमिगंचराचरं । चलनं कंपनं कंपंचलं लोलं चलाचलं ॥ ७४ ॥ चंचलंतरलंचैव पारिप्लवपरिप्लवे ॥ अतिरिक्तः समधिको दृढसंधिस्तुसंहतः ॥ ७५ ॥ कर्कशंकठिनं क्रूरंकठोरं निष्ठुरंदृढं ॥ जठरं मूर्तिमन्मूर्तं प्रवृद्धं प्रौढमेधितं ॥ ७६ ॥

चलं ॥ ७४ ॥ चंचलं । तरलं । पारिप्लवं । सप्तकं चलस्य । “परिप्लवते पारिप्लवं । चपलंचटुलंचैवेत्यपि पाठः ।” अतिरिक्तः । समधिकः । द्वे अधिकभूतस्य । “सम्यगधिकः समधिकः ।” दृढसंधिः । संहतः । द्वे दृढसंधानयुक्तस्य ॥ ७५ ॥ कर्कशं । “कक्रुखटं । खरुखटमितिकवर्गद्वितीयादिरपि ।” कठिनं । क्रूरं । कठोरं । निष्ठुरं । दृढं । जठरं । मूर्तिमत् । मूर्तं । नव कठिनस्य । “मूर्तिः काठिन्यमस्यास्ति मूर्तिमत् ।” जठरंद्वर्गद्वितीयमध्यं । प्रवृद्धं । प्रौढं । एधितं । त्रयं प्रवृद्धस्य ॥ ७६ ॥

पुराणं । प्रतनं । प्रत्नं । पुरातनं । चिरंतनं । पंच पुरातनस्य । प्रत्ययः । अभिनवः । नव्यः । नवीनः । नूतनः । नवः ॥ ७७ ॥ नूतनः । सप्त नूतनस्य ।
 “प्रतिनवमयमस्यप्रत्ययः ।” सुकुमारं । कोमलं । मृदुलं । मृदु । चत्वारि कोमलस्य । अन्वक् । अन्वक्षं । अनुगं । अनुपदं । चत्वारि पश्वादित्यर्थे ।
 अव्ययीभावत्वात्क्लोबमव्ययंच । “पदस्यपश्चादनुपदं ।” ॥ ७८ ॥ प्रत्यक्षं “समक्षमित्यपि ।” ऐंद्रियकं । द्वे इंद्रियग्राह्यस्य । इंद्रियेणानुभूतं ऐंद्रिय

पुराणेप्रतनप्रत्नपुरातनचिरंतनाः ॥ प्रत्यग्रोऽभिनवोनव्योनवीनोनूतनोनवः ॥ ७७ ॥ नूतनश्चसुकुमारंतु
 कोमलंमृदुलंमृदु ॥ अन्वगन्वक्षमनुगोऽनुपदंक्लोबमव्ययं ॥ ७८ ॥ प्रत्यक्षंस्यादैंद्रियकमप्रत्यक्षमतींद्रि
 यं ॥ एकतानोऽनन्यवृत्तिरेकाग्रैकायनावपि ॥ ७९ ॥ अप्येकसर्गएकाग्र्योऽप्येकायनगतोपिसः ॥ पुंस्या
 दिःपूर्वपौरस्त्यप्रथमाद्याअथास्त्रियां ॥ ८० ॥

कं । अप्रत्यक्षं । अतींद्रियं । द्वे इंद्रियैरग्राह्यस्य । धर्मादिः । अनध्यक्षमित्यपि पाठः । “अपरोक्षमैंद्रियकंपरोक्षंस्यादतींद्रियमिति ।” एकतानः ।
 अनन्यवृत्तिः । एकाग्रः । एकायनः ॥ ७९ ॥ एकसर्गः । एकाग्र्यः । एकायनगतः । सप्तैकाग्रस्य । “एकंतानयति एकतानः । तनुश्चद्वोपकरणयोः ।”
 आदिः । पूर्वः । पौरस्त्यः । प्रथमः । आद्यः । पंचकमाद्यस्य । “आप्रथमं दीयते गृह्यते आदिः” । तच्चादिः पुंस्येव ॥ ८० ॥

अंतः । जघन्यं । चरमं । अंत्यं । पाश्चात्यं । पश्चिमं । षडंत्यस्य । तत्रांतःपुनपुंसकयोरेव । यथास्वच्छंदास्त्रीकुलस्यांतः । मोघं । निरर्थकं । द्वे
व्यर्थस्य । “निर्गतोऽर्थोऽयस्मात्तन्निरर्थकं ।” स्पष्टं । स्फुटं । प्रव्यक्तं । उल्बणं । चत्वारि “स्पष्टस्य” ॥ ८१ ॥ साधारणं । सामान्यं । द्वे एकम
प्यनेकसंबंधिसाधारणं । जातिवाचिसामान्यंतुक्तीबं । एकाकी । एकः । एककः । त्रयमसहाये । भिन्नः । अन्यतरः । “एकतरइतिपाठः ।” एकः ।

अंतोजघन्यंचरममंत्यपाश्चात्यपश्चिमाः ॥ मोघंनिरर्थकंस्पष्टंस्फुटंप्रव्यक्तमुल्बणं॥८१॥साधारणंतुसामान्यमे
काकीत्वेकएककः॥भिन्नार्थकाअन्यतरएकस्त्वोऽन्यतरावपि॥८२॥उच्चावचनैकभेदमुच्चंडमविलंबितं॥अरुंतुद
स्तुमर्मस्पृगबाधंतुनिरर्गलं॥८३॥प्रसव्यंप्रतिकूलंस्यादपसव्यमपष्ठुच॥वामंशरीरंसव्यंस्यादपसव्यंतुदक्षिणं॥८४

त्वः । अन्यः । इतरः । षट्भिन्नार्थकाःभिन्नस्यवाचकाइत्यर्थः । त्वशब्दःसर्ववत् । त्वौ । त्वे ॥ ८२ ॥ उच्चावचं । नैकभेदं । द्वेबहुविधस्य । उच्चं
डं । अविलंबितं । “अवलंबनमितिक्षीरस्वामी ।” द्वेतूर्णस्य । अरुंतुदः । मर्मस्पृक् । द्वेमर्मभेदिनः । मर्मस्पृशौ । अबाधं । निरर्गलं । द्वे निर्बाधस्य ।
“नबाधाऽस्यअबाधं ।” ॥ ८३ ॥ प्रसव्यं । प्रतिकूलं । अपसव्यं । अपष्ठु । चत्वारि विपरीतस्य । “प्रगतंसव्यात्प्रसव्यं । यद्वामंशरीरंतत्सव्यं ।
एकं । यद्वक्षिणंशरीरंतदपसव्यं एकं ॥ ८४ ॥

संकटं । संबाधः । द्वे अल्पावकाशेवत्मादौ । नापुमान् । कलिलं । गहनं । द्वे दुरधिगम्यस्य । यथागहनंशास्त्रं । दुर्ज्ञानमित्यर्थः । संकीर्णं । संकुलं ।
 आकीर्णं । त्रीणिजनादिभिरत्यंतमिश्रस्य । “यथासंकीर्णवर्गः । केचित्तुएतान्पूर्वपर्यायानाहुः । संकीर्णमृषिपत्नीनामितिप्रयोगात् ।” मुंडितं ।
 परिवापितं । द्वे कृतमुंडनस्य ॥८५॥ ग्रंथितं । ग्रथितमित्यपिपाठः । संदितं । “गुंफितं । गुफितंचेत्यपिपाठः ।” दृब्धं । त्रीणि गुंफितस्य । विसृतं ।

संकटनातुसंबाधःकलिलंगहनंसमे ॥ संकीर्णंसंकुलाकीर्णमुंडितंपरिवापितं ॥ ८५ ॥
 ग्रंथितंसंदितंदृब्धंविसृतंविस्तृतंततं ॥ अंतर्गतंविस्मृतंस्यात्प्राप्तप्रणिहितेसमे ॥ ८६ ॥
 वेल्लितप्रेखिताधूतचलिताकंपिताधुते ॥ नुत्तनुन्नास्तनिष्ठयूताविद्धक्षिमेरिताःसमाः ॥ ८७ ॥

विस्तृतं । ततं । त्रीणि लब्धप्रसरस्य । “विस्तीर्यतेस्मविस्तृतं ।” अंतर्गतं । विस्मृतं । द्वे “विस्मृतस्य । विस्मर्यतेस्मविस्मृतं ।” प्राप्तं । प्रणिहितं । द्वे लब्ध
 स्य । “प्राप्यतेस्मप्राप्तं ।” ॥८६॥ वेल्लितः । प्रेखितः । आधूतः । चलितः । आकंपितः । धुतः । षडीषत्कंपितस्य । “वेल्लयतेस्मवेल्लितः । वेल्लचलने । प्रेखोलि
 तस्तरलितोल्लासितांदोलितावपीतिकोशांतरं ।” नुत्तः । नुन्नः । अस्तः । निष्ठयूतः । आविद्धः । क्षिप्तः । ईरितः । सप्त प्रेरितस्य । “नुद्यतेस्मनुत्तः ।” ॥८७॥

परिक्षिप्तं । निवृतं । द्वे प्राकारादिनासर्वतोवेष्टितस्य । “ निव्रियतेस्मनिवृतं । वज्रआवरणे । ” मूषितं । मुषितं । द्वे चोरितस्य । “ मुष्यतेस्ममूषितं । ”
 प्रवृद्धं । प्रसृतं । द्वे प्रसरणयुक्तस्य “ प्रसरतिस्मप्रसृतं । ” न्यस्तं । निसृष्टं । द्वे निक्षिप्तस्य । “ निसृज्यतेस्मनिसृष्टं । सृजविसर्गे ” गुणितं । आहतं ।
 द्वे अभ्यावर्तितस्य । यथापंचभिराहताश्वत्वारोविंशतिः ॥ ८८ ॥ निदिग्धं । उपचितं । द्वे समृद्धस्य । निदिश्यतेस्मनिदिग्धं । दिहउपचये । ” गूढं ।

परिक्षिप्तं तु निवृतं मूषितं मुषितार्थकं ॥ प्रवृद्धप्रसृतोन्यस्तनिसृष्टे गुणिताहते ॥ ८८ ॥ नि
 दिग्धोपचिते गूढगुप्ते गुंठितरूपिते ॥ द्रुतावदीर्णे उद्गूणे च ते काचित शिक्वियते ॥ ८९ ॥ घ्राण
 घ्राते दिग्धलिप्ते समुदक्तेऽद्धृते समे ॥ वेष्टितं स्याद्दलयितं संवीतं रुद्धमावृतं ॥ ९० ॥

गुप्तं । द्वे गोपनयुक्तस्य । यथामंत्रोगुप्तो विधातव्यः । गुंठितं । “ गुंठितमित्यपि । गुडवेष्टने । ” रूपितं । द्वे धूलिलिप्तस्य । “ गुंडाळलेलें इति ख्यात
 स्यवा ” द्रुतं । अवदीर्णं । द्वे द्रवीभूतस्य । उद्गूणं । उद्यतं । द्वे “ उत्तोलितस्य शस्त्रादेः । ” काचितं । शिक्वियतं । द्वे “ शिक्व्ये स्थापितस्य । ” ॥ ८९ ॥
 घ्राणं । घ्रातं । द्वे नासिकया गृहीतगंधस्य पुष्पादेः । दिग्धं । लिप्तं । द्वे “ विलिप्तस्य ” समुदक्तं । उद्धृतं । द्वे उन्नीतस्य । “ कूपादेर्जलादेः । ” वेष्टि
 तं । वलयितं । संवीतं । रुद्धं । आवृतं । पंच वेष्टितस्य । “ नद्यादिनानगरादेः । ” ॥ ९० ॥

रुग्णं । भुग्णं । द्वे व्यथितस्य । “भग्नस्यवाकाष्ठहस्तपादादेः ।” निशितं । “निशातमित्यपि” क्षणुतं । शातं । तेजितं । चत्वारि शाणादिनातीक्ष्णीकृत
 स्यशस्त्रादेः । “निशायतेस्मनिशातं । शोतनूकरणे । विनाशोन्मुखं । प्रत्यासन्नविनाशंपक्वंस्यात् । एकं । “पच्यतेस्मपक्वं ।” ज्हीणः । ज्हीतः । लज्जि
 तः । त्रयं संजातलज्जस्य ॥ ९१ ॥ वृत्तः । वृत्तः । व्यावृत्तः । “वावृत्तइतिकेचित् ।” त्रयं कृतवरणस्य । यल्लक्ष्यं । पौरोहित्यायभगवान्वृतःकाव्यःकि
 लासुरैरितिसंयोजितः । “संयोगितइतिभरतमालायां ।” उपाहितः । द्वेसंयोगंप्रापितस्य । प्राप्यं । गम्यं । समासाद्यं । त्रीणि प्राप्तुंशक्यस्य । “समास

रुग्णंभुग्नेयनिशितंक्षणुतशातानितेजिते ॥ स्याद्विनाशोन्मुखंपक्वंज्हीणज्हीतौतुलज्जिते ॥ ९१ ॥
 वृत्तेतुवृत्तव्यावृत्तौसंयोजितउपाहितः ॥ प्राप्यंगम्यंसमासाद्यंस्यन्नंरीणंस्रुतंस्रुतं ॥ ९२ ॥ संगूढः
 स्यात्संकलितोऽवगीतःस्यातगर्हणे ॥ विविधःस्याद्बहुविधोनानारूपःपृथग्विधः ॥ ९३ ॥

द्यतेप्राप्यतेतत्समासाद्यं ।” स्यन्नं । रीणं । स्मृतं । स्मृतं । चत्वारि प्रस्मृतस्य । “स्यंद्यतेस्मस्यन्नं । स्यंदूप्रस्रवणे” ॥ ९२ ॥ संगूढः । संकलितः । द्वेयो
 जितस्यांकादेः । यथाद्वौत्रयःपंचचसंकलितादशभवंति । अवगीतः । स्यातगर्हणः । द्वेनिंदितस्य । “अवगीयतेनिंद्यतेस्मअवगीतः ।” विविधः । बहु
 विधः । नानारूपः । पृथग्विधः । चत्वारि “नानारूपंपयस्यनानारूपः । ९३ ॥

अवरिणः । धिक्कृतः । द्वे निदितमात्रस्य । अवध्वस्तः । “अपध्वस्तः । अपध्वस्तं परित्यक्ते विदितेऽप्यवचूर्णित इति विश्वः ।” अवचूर्णितः । द्वे चूर्णीकृत
स्य । अनायासकृतं अनायासेन कृतः कषायविशेषः फाण्टं स्यात् । एकं । क्षुब्धस्वातेत्यादिनाऽनायासे निपातितं । स्वनितं । ध्वनितं । द्वे शब्दितस्य ॥ १४ ॥
बद्धं । संदानितं । मूतं । “मूर्णमिति मुकुटः ।” उद्धितं । “उदितमित्यपि” संदितं । सितं । षट्बद्धस्य । मूढ्बन्धनेक्तः । मूतं । दो अवखंडने । उत्पूर्वः
संपूर्वश्च बन्धनार्थः । उद्धितं । संदितं । निष्पक्वं । कथितं । द्वे साकल्येन पक्वस्य । “कषायादेः ।” क्षीरादीनां पाकेशृतमित्येकं । यथाशृतं क्षीरं पक्वमित्य

अवरीणोऽधिक्कृतश्चाप्यवध्वस्तोऽवचूर्णितः ॥ अनायासकृतं फाण्टं स्वनितं ध्वनितं समे ॥ १४ ॥
बद्धे संदानितं मूतं मुद्धितं संदितं सितं ॥ निष्पक्वं कथितं पाके क्षीराज्यहविषां शृतं ॥ १५ ॥ निर्वाणो मु
निवन्ह्यादौ निर्वातस्तु गतेऽनिले ॥ पक्वं परिणते गून् हन्ने मीढं तु मूत्रिते ॥ १६ ॥

र्थः ॥ १५ ॥ निर्वाण इत्येकं मुनिवन्ह्यादौ प्रयुज्यते न तु वाते । यथानिर्वाणो मुनिः निर्मुक्त इत्यर्थः । निर्वाणो वन्हिः निर्गत इत्यर्थः । आदिशब्दान् निर्वाणो
हस्ती । “निर्मग्न इत्यर्थः” निर्वाणो वात इति निः पूर्वाद्वाते निष्ठातस्य नत्वं । एकं । गते अनिले निर्वात इत्येकं । पक्वं । परिणतं । द्वे पाकं प्राप्तस्य । गून् ।
हन्नं । द्वे कृतपुरीषोत्सर्गस्य । “हृद्यते स्म । हृदपुरीषोत्सर्गे ।” मीढं । मूत्रितं । द्वे कृतमूत्रोत्सर्गस्य ॥ १६ ॥

पुष्टं । पुषितं । द्वे कृतपोषणस्य । “सोढं । क्षांतं । द्वे क्षमांप्रापितस्य ।” उद्धांतः । “उद्धातमितिमुकुटः । उद्धांतमिति रामनाथः ।” उद्धतः । द्वे “वस
नेनत्यक्तस्यान्नादेः” दांतः । दमितः । द्वे दमंप्रापितस्य । यथादमितमिंद्रियं । शांतः । शमितः । द्वे शमनंप्रापितस्य । यथाशांतोरोगः निवर्तितइत्य
र्थः । प्रार्थितः । अर्दितः । द्वे याचितस्य ॥ ९७ ॥ ज्ञप्तः । ज्ञपितः । द्वे “बोधंप्रापितस्य ।” छन्नः । छादितः । द्वे “आच्छादितस्य ।” पूजितः ।

पुष्टेतुपुषितंसोढेक्षांतमुद्धांतमुद्धते ॥ दांतस्तुदमितेशांतःशमितेप्रार्थितेर्दितः ॥ ९७ ॥

ज्ञप्तस्तुज्ञपितेछन्नश्छादितेपूजितेर्चितः ॥ पूर्णस्तुपूरितेक्लिष्टःक्लिशितेवसितेसितः ॥ ९८ ॥

पुष्टपुष्टोषितादग्धेतष्टत्वष्टौतनूकृते ॥ वेधितच्छिद्रितौविद्धेविन्नवित्तौविचारिते ॥ ९९ ॥

अंचितः । “अर्चितइत्यपिपाठः । अर्चपूजायां” द्वे । पूर्णः । पूरितः । द्वे वादांतशांतपूर्णेत्यादिनाणिचिनिष्ठांतानिपातिताः । क्लिष्टः । क्लिशितः । द्वे
क्लेशंप्राप्तस्य । अवसितः । सितः । द्वे समाप्तस्य । षोडशकर्मणीत्यतोनिष्ठा ॥ ९८ ॥ पुष्टः । पुष्टः । उषितः । दग्धः । चत्वारि दग्धस्य । तष्टः । त्वष्टः ।
तनूकृतः । त्रीणि “अतनुस्तनुरकारितनूकृतः ।” यथातष्टं काष्ठंशस्त्रेणाल्पीकृतमित्यर्थः । वेधितः । छिद्रितः । विद्धः । त्रीणि यथाकर्णौविद्धौ । वि
न्नः । वित्तः । विचारितः । त्रीणि “प्राप्तविचारस्य” ॥ ९९ ॥

निष्प्रभः । विगतः । अरोकः । त्रयं दीप्तिहीनस्य । विगतौवीतनिष्प्रभावितिरुद्रः । विलीनः । विद्रुतः । द्रुतः । त्रीणि द्रवीभूतस्य घृतादेः । सिद्धः । निर्वृतः । निष्पन्नः । त्रयं सिद्धस्य । दारितः । भिन्नः । भेदितः । त्रीणि “भेदंप्रापितस्य ।” ॥ १०० ॥ ऊतं । स्यूतं । उतं । त्रितयं । तंतुसंतते । यथाप्रोतः पटः तंतुभिरनुस्यूत इत्यर्थः । अर्हितं । नमस्यितं । नमसितं । अपचायितं । अर्चितं । अपचितं । षडर्चितस्य ॥ १०१ ॥ वरिवसितं । वरिवस्यितं । उपासितं ।

निष्प्रभे विगतारो कौ विलीने विद्रुतद्रुतौ ॥ सिद्धे निर्वृत्तनिष्पन्नौ दारिते भिन्ने भेदितौ ॥ १०० ॥

ऊतं स्यूतमुतं चेति त्रितयं तंतुसंतते ॥ स्यादर्हितेनमस्यितनमसितमपचायितार्चितापचितं ॥ १०१ ॥

वरिवसिते वरिवस्यितमुपासितं चोपचरितं च ॥ संतापितसंतप्तौ धूपितधूपायितौ च दूनश्च ॥ १०२ ॥

लृष्टेमत्तस्तृप्तः प्रलहन्नः प्रमुदितः प्रीतः ॥ छिन्नं छातं लूनं कृत्तं दातं दितं छितं वृक्कणं ॥ १०३ ॥

तं । उपचरितं । चत्वारि शुश्रूषितस्य । संतापितं । संतप्तं । धूपितं । धूपायितं । दूनं । पंच संतापितस्य । “एभ्यः अकर्मकेभ्यः कर्तरि क्तेऽप्येतान्येवरूपाणि ।” ॥ १०२ ॥ लृष्टः । मत्तः । तृप्तः । प्रलहन्नः । प्रमुदितः । प्रीतः । षट्प्रमुदितस्य । छिन्नं । छातं । लूनं । कृत्तं । दातं । दितं । छितं । वृक्कणं । अष्टौ खंडितस्य ॥ १०३ ॥

स्नस्तं । ध्वस्तं । भ्रष्टं । स्कन्नं । पन्नं । च्युतं । गलितं । सप्त च्युतस्य । “एभ्योगत्यर्थाकर्मकेतिकर्त्तरिक्ते एतान्येव रूपानि” लब्धं । प्राप्तं । विन्नं । भा-
वितं । आसादितं । भूतं । षट्प्राप्तस्य ॥ १०४ ॥ अन्वेषितं । गवेषितं । अन्विष्टं । मार्गितं । मृगितं । पञ्च गवेषितस्य । यथा इतस्ततो गवेषितोऽपि
चोरो न दृष्टः । आर्द्रं । सार्द्रं । क्लिन्नं । तिमितं । स्तिमितं । समुन्नं । उत्तं । सप्त क्लिन्नस्य । यथा स्तिमितलोचनोऽश्रुभिः ॥ १०५ ॥ त्रातं । त्राणं । रक्षि-

स्नतं ध्वस्तं भ्रष्टं स्कन्नं पन्नं च्युतं गलितं ॥ लब्धं प्राप्तं विन्नं भावितं आसादितं च भूतं च ॥ १०४ ॥ अन्वेषितं गवेषितं म-
न्विष्टं मार्गितं मृगितं ॥ आर्द्रं सार्द्रं क्लिन्नं तिमितं स्तिमितं समुन्नं मुत्तं च ॥ १०५ ॥ त्रातं त्राणं रक्षितं मवितं गोपायितं च
गुप्तं च ॥ अवगणितं मवमतावज्ञातेव मानितं च परिभूते ॥ १०६ ॥ त्यक्तं हीनं विधुतं समुद्भिन्नं धूतं मुत्सृष्टं ॥ उक्तं भा-
षितं मुदितं जल्पितं आख्यातं अभिहितं लपितं ॥ १०७ ॥ बुद्धं बुधितं मनितं विदितं प्रतिपन्नं मवसितावगते ॥ उरीकृतं
तमुररीकृतं मङ्गीकृतं माश्रुतं प्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥ तं । अवितं । गोपायितं । गुप्तं । षट् रक्षितस्य । अवगणितं । अवमतं । अवज्ञातं । अ-
वमानितं । परिभूतं । पञ्च “अवमानितस्य” ॥ १०६ ॥ त्यक्तं । हीनं । विधुतं । समुद्भिन्नं । धूतं । उत्सृष्टं । षट्सृष्टस्य । उक्तं । भाषितं । उदितं । जल्पितं ।
आख्यातं । अभिहितं । लपितं । षडुदितस्य ॥ १०७ ॥ बुद्धं । बुधितं । मनितं । विदितं । प्रतिपन्नं । अवसितं । अवगतं । सप्तावगतस्य । उरीकृतं ।
“उरीकृतमित्यपि” उररीकृतं । अङ्गीकृतं । आश्रुतं । प्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥

संगीर्णं । विदितं । संश्रुतं । समाहितं । उपश्रुतं । “प्रतिश्रुतमित्यपि ”उपगतं । एकादशांगीकृतस्य । ईलितं । शस्तं । पणायितं । पनायितं । प्रणुतं । पणितं । पनितं ॥ १०९ ॥ गीर्णं । वर्णितं । अभिष्टुतं । ईडितं । स्तुतं । द्वादश स्तुतार्थानि । भक्षितं । चर्वितं । लीढं । “लिप्तमित्यपि” प्रत्यवसितं । गिलितं । खादितं । प्सातं ॥ ११० ॥ अभ्यवहतं । अन्नं । जग्धं । यस्तं । ग्लस्तं । अशितं । भुक्तं । चतुर्दश खादितस्य । प्साभक्षणे प्सातं । “अद्यतेस्मअ

संगीर्णविदितसंश्रुतसमाहितोपश्रुतोपगतं ॥ ईलितशस्तपणायितपनायितप्रणुतपणितपनितानि ॥ १०९ ॥ अपिगीर्णवर्णिताभिष्टुतेडितानिस्तुतार्थानि ॥ भक्षितचर्वितलीढप्रत्यवसितगिलितखादितप्सातं ॥ ११० ॥ अभ्यवहतान्नजग्धग्रस्तग्लस्ताशितंभुक्ते ॥ क्षेपिष्ठक्षोदिष्ठप्रेष्ठवरिष्ठस्थविष्ठबंहिष्ठाः ॥ १११ ॥ क्षिप्रक्षुद्राभीप्सितपृथुपीवरबहुलप्रकर्षार्थाः ॥ सादिष्ठद्राधिष्ठस्फेष्ठगरिष्ठहसिष्ठदंदिष्ठाः ॥ ११२ ॥

न्नं ।” क्षेपिष्ठादयः क्षिप्रादीनांप्रकर्षार्थाः प्रकर्षार्थोपेक्षांते तथा । अतिशयविशिष्टेषुक्षिप्रादिषुक्रमेणवर्ततइत्यर्थः । यथाऽतिशयेनक्षिप्रःक्षेपिष्ठः । अतिशयेनक्षुद्रःक्षोदिष्ठः । अत्रप्रेष्ठादिचतुष्टयेप्रियोरुस्थूलबहुलाएवेष्टनः प्रकृतयः । अभीप्सितादीनांनिर्देशस्तुतत्पर्यायत्वात् । अतिशयेनप्रियःप्रेष्ठः इत्यादि । एकैकं ॥ ११२ ॥

बाढादीनामतिशयेसादिष्ठादयःस्युः। अत्रव्यायतबहुवामनादीर्घस्फिरह्रस्वानांपर्यायाः। अतिशयेनबाढःसाधिष्ठः। एवंवृंदारकांतेषुअतिशयविशिष्टेषु
 द्राधिष्ठादिक्रमेणैकैकंज्ञेयं। “वृंदारकोमुख्यः”॥ इतिविशेष्यनिघ्नवर्गः॥ ॥ पूर्वकांडद्वयेस्वर्गादिनामानिप्रकरणैःसजातीयानिनिबद्धानि। अत्रापिकांडे
 सुरुत्यादीनिविशेष्यनिघ्नानिन्यबध्नात्। इदानींपूर्वेषांसंकीर्णत्वापत्तिभयेनयेपूर्वनोक्तास्तत्संग्रहार्थंसंप्रकीर्णप्रकरणमारभते॥ अत्रहिकर्मक्रियादयो

बाढव्यायतबहुगुरुवामनवृंदारकातिशये॥ ॥ इतिविशेष्यनिघ्नवर्गः॥ ॥ ६९ ॥
 प्रकृतिप्रत्ययार्थाद्यैःसंकीर्णैर्लिङ्गमुन्नयेत्॥ कर्मक्रियातत्सातत्येगम्येस्युरपरस्पराः॥ १ ॥

भाववचनाःअपरस्परादिर्विशेष्यनिघ्नः। स्तंबादिःकरणवचनः। तथासमूहवचनआपूपिकादिः। एवंसंकीर्णैःसंकीर्णार्थैःसंकीर्णलिङ्गैश्चकथनात्संकी
 र्णवर्गोयं। भिन्नजात्यर्थसंसर्गएवहिसंकरः। सचात्रप्रायेणविद्यतइतिइहैवतद्व्यपदेशः। नन्वत्रसंकीर्णत्वेविशेषविधानाभावेचकथमत्रलिङ्गज्ञानंस्यादि

त्याकांक्षायांतदुपायमाह । प्रकृतीति । संकीर्णं संकीर्णनाम्निअत्रवर्गे वक्ष्यमाणलिंगसंयहोक्तरीत्याप्रकृत्यर्थेनप्रत्ययार्थेनचआद्यशब्दात्कचिद्रूपभेदा
दिनालिंगमुन्मयेत् ऊहेत् । तत्रप्रकृत्यर्थेनयथा । अपरस्परेतिविभक्तिप्रकृतित्वात्प्रकृतिः । तस्याःसततक्रियासंबंधात्क्रियायोगः । अपरत्वादिगुणयो
गश्च । एवंगुणद्रव्यक्रियायोगोपाधिभिःपरगामिनइत्यभिधेयलिंगत्वं । प्रत्ययार्थेनयथा । स्फातिप्रभृतीनांकिन्नादिप्रत्ययांतानांस्त्रीभावादावनिक्तिन्नि
तिवक्ष्यमाणत्वात्स्त्रीलिंगत्वं । तथासंधिप्रभृतीनांकिप्रत्ययांतानांकोघोःकिरिति वक्ष्यमाणत्वात्पुंस्त्वं रूपभेदेनकर्मदिःक्रीबत्वादि । साहचर्येणच डिभे
डमरविष्टवावितिडिभस्यपुंस्त्वं । संकीर्णइत्युपलक्षणं । वर्गांतरेष्वप्यनिश्चितलिंगानांमुख्यीतिरित्यादीनांप्रकृतिप्रत्ययादिभिरेवलिंगनिश्चयात् । कर्मक्रि
या । द्वे क्रियायाः । तच्छब्देनक्रियापरामृश्यते । क्रियासातत्येगम्येसतिअपरस्पराइत्येकंनाम । अपरस्पराःसार्थागच्छंति । अपरेचपरेचसंघाःस
ततंगच्छंतीत्यर्थः । सातत्यमविच्छेदः । अपरस्पराःक्रियासातत्यइतिसुङ्निपात्यते । सातत्येकिं । अपरपराःसकृद्रच्छंति । वाच्यलिंगत्वादपरस्परा
योषितः । अपरस्पराणिकुलानि । “ निर्दिष्टकर्मसातत्यंसुधीभिरपरस्परमितिभागुरिणोक्तत्वात् । तत्सातत्येक्रियायाःक्रियावतांचनैरंतर्येतद्यथा ।
क्रियासातत्येअपरस्परंगच्छंति । क्रियावतांचसातत्येतुलिंगत्रयं ” ॥ १ ॥

साकल्यवचनं । पारायणं । आसंगवचनंपरायणं “तुरायणमित्यपिपाठः । तुरत्वरणे । तुरस्यअयनं । ” पारायणंसमासंगकात्स्न्यपारगतावपीतिमे
दिनी । आसंगआसक्तिस्तद्वचनं । क्रमेणैकैकं । यदृच्छा । स्वैरिता । द्वेस्वच्छंदतायाः । हेतुशून्याकारणरहिताअस्यास्थितिर्विलक्षणंस्यात् । एकं ।
॥ २ ॥ शमथः । शमः । शांतिः । त्रयं चित्तोपशमस्य । दांतिः । दमथः । दमः । त्रयमिन्द्रियनिग्रहस्य । वृत्तंकर्मभूतपूर्वचरित्रंतदवदानं । एकं ।

साकल्यासंगवचनेपारायणपरायणे ॥ यदृच्छास्वैरिताहेतुशून्यात्वास्याविलक्षणं ॥ २ ॥

शमथस्तुशमःशांतिर्दांतिस्तुदमथोदमः ॥ अवदानंकर्मवृत्तंकाम्यदानंप्रवारणं ॥ ३ ॥

वशक्रियासंवर्तनंमूलकर्मतुकार्मणं ॥ विधूननंविधुवनंतर्पणंप्रीणनावनं ॥ ४ ॥

“प्रशस्तकर्मणोवा ” अपदानमित्यपिपाठः । काम्यदानं । काम्यस्यतुलापुरुषादेर्दानंतत्प्रवारणं । एकं । “प्रहारणमितिभरतमालायां । प्रवारणंमहा
दानमितित्रिकांडशेषः” ॥ ३ ॥ वशक्रिया । संवननं । “संवदनं” स्यात्संवदनमालोचेवशीकारेनपुंसकमितिमेदिनी ।” द्वे मणिमंत्रादिनावशीक
रणस्य । मूलकर्म । ओषधीनामूलैरुच्चाटनादियत्कर्मतत्कार्मणमेकं । विधूननं । विधुवनं । “विधुननमित्यपिजटाधरः ।” द्वे कंपनस्य । तर्पणं । प्री
णनं । अवनं । त्रीणि वृत्तेः ॥ ४ ॥

पर्याप्तिः । परित्राणं । हस्तधारणं । “हस्तवारणमित्यपि” त्रीणि वधोद्यतनिवारणस्य । सेवनं । सीवनं । स्यूतिः । त्रयं सूचीक्रियायाः । “सेवस्तु सेवनं स्यूतिरिति पाठोवा ।” विदरः । स्फुटनं । “स्फोटनमिति भरतमालायां ।” भिधा । त्रयं द्विधाभावस्य ॥ ५॥ आक्रोशनं । अभीषंगः । “अभीषंगइत्यपि । उपसर्गस्येति दीर्घत्वविकल्पात् ।” द्वे गालिप्रदानस्य । संवेदः । वेदनः द्वे अनुभवस्य । तत्र वेदनानुपमान् । “अतो वेदनमित्यपि”

पर्याप्तिः स्यात्परित्राणं हस्तधारणमित्यपि ॥ सेवनं सीवनं स्यूतिर्विदरः स्फुटनं भिधा ॥ ५ ॥
आक्रोशनमभीषंगः संवेदो वेदनानन ॥ समूर्छनमभिव्याप्तिर्याज्जाभिक्षार्थनार्दना ॥ ६ ॥
वर्धनं छेदनेऽथ द्वे आनंदनं सभाजनं ॥ आप्रच्छन्नमथाम्नायः संप्रदायः क्षये क्षिया ॥ ७ ॥

समूर्छनं । अभिव्याप्तिः । द्वे सर्वतोव्याप्तेः याज्जा । भिक्षा । अर्थना । अर्दना । चत्वारि याचनस्य । याज्जेति यजयाचेति नङ् ॥ ६ ॥ वर्धनं । छेदनं । द्वे कर्तनस्य । आनंदनं । “आमंत्रणमिति क्वचित्पाठः ।” सभाजनं । “स्वभाजनमिति राजमुकुटः ।” आप्रच्छन्नं । त्रीणि स्वागतसंप्रश्नादिनां विहितस्यानंदस्य । आम्नायः । संप्रदायः । द्वे गुरुपरंपरागतस्य समुपदेशस्य । क्षयः । क्षिया । द्वे अपचयस्य ॥ ७ ॥

ग्रहः । ग्राहः । द्वे ग्रहणस्य । वशः । कांतिः । द्वे इच्छायाः । रक्षणः । “रक्षा” त्राणः । द्वे रक्षणस्य । रणः । कणः । द्वे शब्दकरणस्य । व्यथः । वेधः द्वे वेधनस्य । पचा । पाकः । द्वे “पचनस्य” हवः । हूतिः । द्वे आह्वानस्य । वरः । वृतिः । द्वे वेष्टनेसंभक्तौच । “तपोभिरिष्यतेयस्तुदेवेभ्यः सवरोमतइति ।” ॥ ८ ॥ ओषः । श्लोषः “श्लोषइत्यपिशब्दार्थकोशे ।” द्वे दाहस्य । नयः । नायः । द्वयं नीतेः । ज्यानिः । जीर्णिः । द्वे जीर्णतायाः ।

ग्रहेग्राहोवशःकांतौरक्षणस्त्राणेरणःकणे ॥ व्यधोवेधेपचापाकेहवोहूतौवरोवृत्तौ ॥ ८ ॥

ओषःश्लोषेनयोनायेज्यानिर्जीर्णौभ्रमोभ्रमौ॥स्फातिर्वृद्धौप्रथाख्यातौस्पृष्टिःपृक्तौस्रवः

स्रवे॥९॥एधासमृद्धौस्फुरणेस्फुरणाप्रमितौप्रमा॥प्रसूतिःप्रसवेश्रयोतेप्रधारःक्लमथःक्लमे॥१०॥

भ्रमः । भ्रमिः । द्वे भ्रांतेः । स्फातिः । वृद्धिः । द्वे “वृद्धेः ।” प्रथा । ख्यातिः । द्वे “प्रख्यातेः” स्पृष्टिः । पृक्तिः । द्वे स्पर्शस्य । स्रवः । स्रवः । द्वे प्रस्रवणस्य ॥ ९ ॥ एधा । “विधेत्यपि” विधाजलासनेकद्वौप्रकारेवेतसेविधावितिभेदिनी । “समृद्धिः । द्वे उपचयस्य । स्फुरणं । स्फुरणा । “स्फुलनंस्फोरणं स्फारणंचेत्यपि” द्वे “स्फुरणस्य” प्रमितिः । प्रमा । द्वे यथार्थज्ञानस्य । प्रसूतिः । प्रसवः । द्वे गर्भविमोचनस्य । श्रयोतः । प्राधारः । द्वे घृतादेःक्षरणे । क्लमथः । क्लमः । द्वे ग्लानेः ॥ १० ॥

उत्कर्षः । अतिशयः । द्वे प्रकर्षस्य । संधिः । श्लेषः । द्वे संधानस्य । विषयः । आश्रयः । “आशयइत्यपि” । द्वे “आश्रयस्य” । क्षिपा । क्षेपणं । द्वे “प्रेरणस्य” । गोर्णिः । गिरिः । द्वे निगरणस्य “गिळ्णैतिख्यातस्य” । गुरणं “गूरणमितिमुकुटः” । उद्यमः । द्वे “भाराद्युद्यमनस्य” ॥ ११ ॥
 उन्नायः । उन्नयः । द्वे ऊर्ध्वनयनस्य । ऊहस्यच । श्रायः । श्रयणं । द्वे सेवायाः । जयनं । जयः । द्वे “जयस्य” । निगादः । निगदः । द्वे कथन

उत्कर्षेतिशयेसंधिःश्लेषेविषयआश्रये ॥ क्षिपायांक्षेपणंगीर्णिगिरौगुरणमुद्यमे ॥ ११ ॥
 उन्नायउन्नयेश्रायःश्रयणेजयनेजयः ॥ निगादोनिगदेमादोमदउद्वेगउद्धमे ॥ १२ ॥ विमर्द
 नंपरिमलोभ्युपपत्तिरनुग्रहः ॥ निग्रहस्तद्विरुद्धःस्यादभियोगस्त्वभिग्रहः ॥ १३ ॥

स्य । मादः । मदः । द्वे हर्षस्य । उद्वेगः । उद्धमः । द्वे उद्वेजनस्य ॥ १२ ॥ विमर्दनं । परिमलः । द्वे कुंकुमादिमर्दनस्य । परिमलोविमर्देपीतिविश्वः । अभ्युपपत्तिः । अनुग्रहः । द्वे अंगीकारस्य । ततोऽनुग्रहाद्विरुद्धोनिग्रहः स्यात् । “विग्रहस्तुविरोधःस्यादितिकचित्पाठः” । एकं । अभियोगः । अभिग्रहः । द्वे कलहान्नानस्य ॥ १३ ॥

मुष्टिबंधः । संग्राहः । द्वे मुष्टिनादृढग्रहणस्य । डिंभः । डमरः विप्लवः । त्रयं नरलुंठनादेरुपसर्गविशेषस्य । प्रलयस्य वा । बंधनं । प्रसितिः । चारः ।
 त्रीणि बंधनस्य । “चारस्थानेस्वारं पठित्वा स्वारादीनां चतुर्णां पर्यायतामाह स्वामी । स्पृशब्दोपतापयोः । अच् । प्रज्ञाद्यण् । स्वारः । ” स्पर्शः । “स्प
 शङ्तिरेकहीनोपि” स्पृष्टा । “स्पृष्टेत्यपि” उपतप्ता त्रयं उपतापाख्यरोगविशेषस्य । “संतप्तस्य वा” । स्पृशतीति स्पर्शः । स्पर्शोरुजायां दाने चेति

मुष्टिबंधस्तु संग्राहो डिंवे डमरविप्लवौ ॥ बंधनं प्रसितिश्चारः स्पर्शः स्पृष्टोपतत्परि ॥ १४ ॥ निकारो
 विप्रकारः स्यादाकारस्त्विंगङ्गितं ॥ परिणामो विकारो द्वे समैव विकृतिविक्रिये ॥ १५ ॥ अपहार
 स्त्वपचयः समाहारः समुच्चयः ॥ प्रत्याहार उपादानं विहारस्तु परिक्रमः ॥ १६ ॥

विश्वः ॥ १४ ॥ निकारः । विप्रकारः । द्वे अपकारस्य । आकारः । इंगः । इंगितं । त्रयं “अभिप्रायानुरूपचेष्टितस्य । ” परिणामः । विकारः ।
 द्वे प्रकृतेरन्यथाभावे । यथामृद्विकारो घटः । विकृतिः । विक्रिया । द्वे विरुद्धक्रियायाः । परिणामस्यैव पर्यायाविभावपिवा । यथा कुण्डलं कनकस्यै
 व विकृतिः । परिणाम इत्यर्थः ॥ १५ ॥ अपहारः । अपचयः । द्वे अपहरणस्य । समाहारः । समुच्चयः । द्वे राशीकरणस्य । प्रत्याहारः । उपादानं ।
 द्वे इन्द्रियाकर्षणस्य । विहारः । परिक्रमः । द्वे पञ्चांगतेः । यल्लक्ष्यं । सुरांगनानामवनौपरिक्रम इति ॥ १६ ॥

अभिहारः । “अभ्याहारइत्यपि” अभिग्रहणं । द्वे चौर्यकरणस्य । निर्हारः । अभ्यवकर्षणं । द्वे शल्यादेर्निष्काशनस्य । अनुहारः । अनुकारः । द्वे विडम्बनस्य । यथाखणखणेतिनूपुरध्वनेरनुकारः । अर्थस्य धनादेरपगमेव्ययइत्येकं ॥ १७ ॥ प्रवाहः । प्रवृत्तिः । द्वे जलादीनां निरंतरगतेः । यद्ध हिर्गमनंसप्रवहइत्येकं । वियामः । वियमः । यामः । यमः । संयामः । संयमः । पट् संयमस्ययोगांगस्य ॥ १८ ॥ हिंसाकर्म हिंसाफलकंकर्मजारण मारणादिअभिचारः स्यात् । एकं । जागर्या । “अग्रिया । जागर्तिश्चेतिराजमुकुटः ।” जागरा । द्वे जागरणस्य । तत्रजागरास्त्रीपुंसयोः । विघ्नः । अं अभिहारोऽभिग्रहणंनिर्हारोऽभ्यवकर्षणं ॥ अनुहारोऽनुकारः स्यादर्थस्यापगमेव्ययः ॥ १७ ॥ प्रवाहस्तुप्रवृत्तिः स्यात्प्रवहोगमनंबहिः ॥ वियामोवियमोयामोयमः संयामसंयमौ ॥ १८ ॥ हिंसाकर्माभिचारः स्याज्जागर्त्याजागराद्वयोः ॥ विघ्नोंतरायः प्रत्यूहः स्यादुपघ्नोतिकाश्रये ॥ १९ ॥ निर्वेशउपभोगः स्यात्परिसर्पः परिक्रिया ॥ विधुरंतुप्रविश्लेषोऽभिप्रायश्छंदआशयः ॥ २० ॥

तरायः । प्रत्यूहः । त्रीणि विघ्नस्य । समीपभूतआश्रयेउपघ्नइत्येकं । “आश्रयणस्य वा ।” ॥ १९ ॥ निर्वेशः । उपभोगः । द्वे “उपभोगस्य ।” परिसर्पः । परिक्रिया । द्वे परिजनादिवेष्टनस्य । विधुरं । प्रविश्लेषः । द्वे अत्यंतवियोगस्य । “वैकल्येपिचविश्लेषेविधुरंविकलेत्रिष्वितिमेदिनी ।” अभिप्रायः । छंदः । आशयः । त्रीणि “अभिप्रायस्य ।” छंदोऽदंतः ॥ २० ॥

संक्षेपणं । समसनं । द्वे अविस्तारस्य । पर्यवस्था । विरोधनं । द्वे विरोधस्य । परिसर्या । परीसारः । “ परिसारइतिशब्दार्थकोशः । ” द्वे परितःसर
णस्य । आस्या । आसना । स्थितिः । त्रीणि “ आसनस्य । ” ॥ २१ ॥ विस्तारः । विग्रहः । व्यासः । त्रयं विस्तृतेः । विस्तारः शब्दसंबन्धीचेद्विस्तर
इत्येकं । संवाहनं । मर्दनं । द्वे अंगमर्दनस्य । यथापादसंवाहनं । विनाशः । अदर्शनं । द्वे तिरोधानस्य ॥ २२ ॥ संस्तवः । परिचयः । द्वयं परिचि

संक्षेपणंसमसनंपर्यवस्थाविरोधनं ॥ परिसर्यापरीसारः स्यादास्यात्वासनास्थितिः ॥ २१ ॥ विस्तारोविग्रहोव्या
सः सचशब्दस्यविस्तरः ॥ संवाहनंमर्दनंस्याद्विनाशः स्याददर्शनं ॥ २२ ॥ संस्तवः स्यात्परिचयः प्रसरस्तुविसर्पणं
नीवाकः स्तुप्रयामः स्यात्संनिधिः संनिकर्षणं ॥ २३ ॥ लवोभिलावोलवनेनिष्पावः पवनेपवः ॥ प्रस्तावः स्यादव
सरस्सरः सूत्रवेष्टनं ॥ २४ ॥

तौ । प्रसरः । विसर्पणं । द्वे “ व्रणादिप्रसरणस्य । ” नीवाकः । प्रयामः । द्वे धनधान्यादिषुजमानामाद
रातिशयस्य । नितरामुच्यतेनीवाकः । संनिधिः । “ संनिधं । ” सन्निकर्षणं । द्वे नैकद्वयस्य । संनिधिः पुंसि ॥ २३ ॥ लवः । अभिलावः । लवनं ।
त्रयंधान्यादिछेदनस्य । निष्पावः । पवनं । पवः । त्रीणिधान्यादीनांपूतीकरणस्य । संकीर्णत्वाल्लिङ्गसंकरः । प्रस्तारः । अवसरः । द्वे प्रसंगस्य । यथा ।
अवसरपठितावाणीत्यादि । त्रसरः । “ तसरइतिवापाठः । ” सूत्रवेष्टनं । द्वे तंतुवायकतसूत्रवेष्टनभेदस्य तसरीइतिप्रसिद्धस्य ॥ २४ ॥

प्रजनः । उपसरः । द्वे गर्भग्रहणस्य । प्रश्रयः । प्रणयः । द्वे प्रेम्णः । प्रसरइतिवापाठः । प्रसरःप्रणायेवेगेइतिमेदिनी । धीशक्तिः । निष्क्रमः । द्वे बुद्धि
सामर्थ्ये । निष्क्रमोबुद्धिसंपत्ताविति विश्वः । “शुश्रूषाश्रवणंचैवग्रहणंधारणंतथा । ऊहापोहौचविज्ञानंतत्त्वज्ञानंचधीगुणाइति ” संक्रमः । दुर्गसंचरः ।
द्वे दुर्गमार्गस्य । “दुर्गादिप्रवेशक्रियायावा ।” संक्रमतेसंक्रम्यतेवाऽनेनसंक्रमः । सनस्त्रियां । “दुर्गसंचारइत्यन्यत्र ।” ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः । “प्र
त्युक्तांतिरित्यपि ” प्रयोगः । द्वे युद्धार्थमतिशयितोद्योगस्य । प्रयोगोर्थोयस्यसः । “प्रयुद्धार्थइत्यपिपाठः । प्रत्युक्रमःप्रयुद्धार्थइतिभागुरिः ।” प्रक्रमः
प्रजनःस्यादुपसरःप्रश्रयप्रणयौसमौ ॥ धीशक्तिर्निष्क्रमोऽस्त्रीतुसंक्रमोदुर्गसंचरः ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमःप्रयोगार्थः
प्रक्रमःस्यादुपक्रमः ॥ स्यादभ्यादानमुद्घातआरंभःसंभ्रमस्त्वरः ॥ २६ ॥ प्रतिबंधःप्रतिष्ठंभोऽवनायस्तुनिपात
नं ॥ उपलंभःस्त्वनुभवःसमालंभोविलेपनं ॥ २७ ॥

मः । उपक्रमः । द्वे प्रथमारंभस्य । अभ्यादानं । उद्घातः । आरंभः ।
त्रयमारंभमात्रस्य । यल्लक्ष्यं उद्घातःप्रणवोयासामिति । प्रक्रमादिपंचाप्येकार्थावा । संभ्रमः । त्वरा । द्वे संवेगस्य । आवेगस्तुत्तरात्वरित्तिवाचस्पतिः
॥ २६ ॥ प्रतिबंधः । प्रतिष्ठंभः । द्वे कार्यप्रतिघातस्य । यथामणिमंत्रादिप्रतिबंधादपेरनुष्णतेति । अवनायः । निपातनं । निपातनमित्यपिपाठः ।
द्वे अधोनयनस्य । उपलंभः । अनुभवः । द्वे साक्षात्कारस्य । समालंभः । विलेपनं । द्वे कुंकुमादिनाविलेपने ॥ २७ ॥

विप्रलंभः। विप्रयोगः। द्वे रागिणोर्विच्छेदस्य। विलंभः। अतिसर्जनं। द्वे अतिदानस्य। विश्रावः। प्रतिख्यातिः। “प्रविख्यातिरित्यपि” द्वे अतिप्रसिद्धेः। अवेक्षा। प्रतिजागरः। द्वयं वस्तूनां अवेक्षणस्य ॥ २८ ॥ निपाठः। निपठः। पाठः। त्रीणि “पठनस्य” तेमः। स्तेमः। समुंदनं। चयमार्द्धीभावस्य। आदीनवः। आस्रवः। क्लेशः। त्रीणि क्लेशस्य। आस्रवन्तीं द्वियाण्यनेनेति। आश्रवोतालव्यमध्यइतिकेचित्। मेलकः। संगः। संगमः। त्रीणि

विप्रलंभो विप्रयोगो विलंभस्त्वतिसर्जनं ॥ विश्रावस्तु प्रतिख्यातिरवेक्षा प्रतिजागरः ॥ २८ ॥ निपाठनिपठौ पाठौ तेमस्तेमौ समुंदने ॥ आदीनवास्रवौ क्लेशौ मेलकसंगसंगमौ ॥ २९ ॥ संवीक्षणं विचयनं मार्गणं मृगणामृगः ॥ परिरंभः परिष्वंगः संश्लेष उपगूहनं ॥ ३० ॥ निर्वर्णनं तु निध्यानं दर्शनालोकनेक्षणं ॥ प्रत्याख्यानं निरसनं प्रत्यादेशो निराकृतिः ॥ ३१ ॥

“संगमस्य। नामेलः संगमो नावेत्यमरमाला।” ॥ २९ ॥ संवीक्षणं। “अन्वीक्षणं। अन्वेषणं। गवेषणं चेत्यपि।” विचयनं। मार्गणं। मृगणा। मृगः। पंच तात्पर्येण वस्तूनां गवेषणस्य। परिरंभः। “परीरंभ इत्यपि” परिष्वंगः। संश्लेषः। उपगूहनं। चत्वारि। आलिंगनस्य ॥ ३० ॥ निर्वर्णनं। निध्यानं। दर्शनं। आलोकनं। ईक्षणं। पंच निरीक्षणस्य। “दर्शनालोकलक्षणमित्यपि पाठः।” प्रत्याख्यानं। निरसनं। प्रत्यादेशः। निराकृतिः। चत्वारि निराकरणस्य ॥ ३१ ॥

उपशायः । विशायः । द्वौ पर्यायेणानुक्रमेणयत्परकादीनांशयनंतदेवार्थोययोस्तौतथा । अर्तनं । ऋतीया । हृणीया । “हृणिया । मोहोबीज्याजुगु
प्साचहृणीयाहृणियाघृणेतिवाचस्पतिः । हृणीयाहृणियाचेतिद्विरूपकोशामरमालयोः । ” घृणा । चत्वारि जुगुप्सायाः । करुणायाइतिकश्चित् ।
ऋतिःसौत्रोधातुः । जुगुप्सायामितिबहवः । कृपायामितिकेचित् । घृणाजुगुप्साकृपयोरितिविश्वः ॥ ३२ ॥ व्यत्यासः । विपर्यासः । व्यत्ययः । विप

उपशायोविशायश्चपर्यायशयनार्थकौ ॥ अर्तनंचऋतीयाचहृणीयाचघृणार्थकाः ॥ ३२ ॥ स्याद्व्यत्यासोविपर्या
सोव्यत्ययश्चविपर्यये ॥ पर्यायोतिक्रमस्तस्मिन्नतिपातउपात्ययः ॥ ३३ ॥ प्रेषणंयत्समाहूयतत्रस्यात्यतिशास
नं ॥ संसंस्तवःऋतुषुयास्तुतिभूमिर्द्विजन्मनां ॥ ३४ ॥ निधायतक्ष्यतेयत्रकाष्ठेकाष्ठंसउद्धनः ॥

र्ययः । “ विपर्यायइतिभरतमालायां । ” चत्वारि व्यतिक्रमस्य । पर्ययः । अतिक्रमः । अतिपातः । उपात्ययः । चत्वारि अतिक्रमस्य ॥ ३३ ॥
समाहूययद्व्यादीनांप्रेषणंतत्रप्रतिशासनंस्यात् । एकं । ऋतुषुद्विजन्मनांछंदोगानांस्तुतिभूमिःस्तवनदेशःसंस्तवः । एकं । समेत्यस्तुवंत्यत्रसंस्तवः ।
यज्ञेसमिस्तुवइतिघञ् ॥ ३४ ॥ यस्मिन्काष्ठेकाष्ठंनिधायतक्ष्यतेतनूक्रियतेसकाष्ठरूपआधारउद्धनः । एकं ॥

स्तंबस्तृणगुच्छोयेन निहन्यते सखनित्रविशेषः स्तंबघ्नः । स्तंबघनः । द्वे ॥ ३५ ॥ येन विध्यते तत्र शस्त्रादौ आविध इत्येकं । “भ्रमरसूच्यादेः । विधणें इत्यादिख्यातस्य ।” विष्वक्समे सर्वतः समाने वक्षे निघ इत्येकं । “तुल्यारोहपरिणाहवक्ष्मादेः” उत्कारः । निकारः । द्वौ धान्यस्य उत्क्षेपणमर्थो ययोस्तौ तथा ॥ ३६ ॥ निगारादयोगरणादिषु । यथागरणे अभ्यवहारे निगार इत्येकं । “गिळणें इति ख्यातस्य । उद्गरणे ।” वमने उद्गारः । “विक्षवणे” शब्दे

स्तंबघ्नस्तु स्तंबघनः स्तंबोयेन निहन्यते ॥ ३५ ॥ आविधो विध्यते येन तत्र विष्वक्समे निघः ॥
 उत्कारश्च निकारश्च द्वौ धान्योत्क्षेपणार्थकौ ॥ ३६ ॥ निगारोद्गारविक्षावोद्ग्राहास्तु गरणादिषु ॥
 ॥ ३७ ॥ आरत्यवरतिविस्तयउपरामेथास्त्रियांतु निष्ठेवः ॥ निष्ठयुतिर्निष्ठेवनं निष्ठीवनमित्य
 भिन्नानि ॥ ३८ ॥ जवने जूतिः सातिस्त्ववसाने स्यादथ ज्वरे जूतिः ॥

विक्षावः । इत्येकं “शिक इति ख्यातायाः । उद्ग्रहणे ।” ऊर्ध्वीकृत्य ग्रहणे उद्ग्राहः । “ढेंकर इति ख्यातः ।” एकैकं ॥ ३७ ॥ आरतिः । अवरतिः । विरतिः । उपरामः । उपरम इत्यपि । चत्वार्युपरतेः । निष्ठेवः । निष्ठयूतिः । निष्ठेवनं । निष्ठीवनं । चत्वारि मुखेन श्लेष्मोत्सर्गस्य । “क्लीबे निष्ठेवं ।” अभिन्नानि एकार्थानीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ जवनं । जूतिः । द्वे वेगस्य । सातिः । अवसानं । द्वे अंतस्य । ज्वरः । जूतिः । द्वे ज्वरस्य ॥

पशूनांगवादीनांप्रेरणं उदजः स्यात् । एकं । शापे आक्रोशेद्योत्ये अकरणिरित्यादयः । आक्रोशेन जीतिभावे करोतेरनिः । आदिशब्दादजीवनिः । “अजननिः अवगाहः । निगाह इति ।” यथा आः पापकथमकरण्या न लज्जसे । अजीवनिस्तेशठभूयात् ॥ ३९ ॥ गोत्रांतेभ्यः अपत्यार्थप्रत्ययांतेभ्यः औपगवादिशब्देभ्यस्तस्य वृंदमित्यर्थे औपगवकादिकं स्यात् । यथा । उपगोरपत्यानि पुमांसः औपगवास्तेषां समूह औपगवकं । आदिशब्दाद्वार्गकं

उदजस्तु पशुप्रेरणमकरणिरित्यादयः शापे ॥ ३९ ॥ गोत्रांतेभ्यस्तस्य वृंदमित्यौपगवकादिकं ॥ आपूपिकं शाष्कुलिकमेवमाद्यमचेतसां ॥ ४० ॥ माणवानां तु माणव्यं सहायानां सहायता ॥ हल्याहलानां ब्राह्मण्यवाडव्येतु द्विजन्मनां ॥ ४१ ॥ द्वेपर्शुकानां पृष्ठानां पार्श्वे पृष्ठ्यमनुक्रमात् ॥ खलानां खलिनी खल्याप्यथ मानुष्यकं नृणां ॥ ४२ ॥

दाक्षकमित्यादि । एकैकं । इतः परमावर्गसमाप्ते वृंदमित्यधिकारः । अचेतसां जडानां अपूपादीनां वृंदं । आपूपिकं । शाष्कुलिकं । सात्तुकं । इत्यादि एकैकं ॥ ४० ॥ माणवानां समूहो माणव्यं । माणवा बालाः सहायाः सखायस्तेषां समूहो सहायता । हलानां समूहो हल्या । एकैकं । ब्राह्मण्यं । वाडव्यं । द्वे ब्राह्मणानां समूहस्य ॥ ४१ ॥ पर्शुका अस्थिविशेषास्तासां समूहः पार्श्वे । पृष्ठानां समूहः पृष्ठ्यं । “यज्ञविषयेऽदः स्मरंति ।” खलिनी । खल्या । द्वे खलानां समूहस्य । नृणां मानुष्याणां समूहो मानुष्यकं ॥ ४२ ॥

ग्रामाणांसमूहोग्रामता । जनानांसमूहोजनता । धूमानांसमूहोधूम्या । पाशानांसमूहःपाश्या । गलावृहत्काशास्तेषांसमूहोगल्या । सहस्राणांसमूहः
 साहस्रं । करीषाणांसमूहःकारीषं । कारीषंशुष्कगोमयं । वर्मणांसमूहःवर्मणं । वर्मकवचं । अथर्वणांसमूहःआथर्वणं । ऐकेकं । आदिशब्दाच्चारम
 ण “ मांगारंचार्मिणमित्यादि । चर्मिणांसमूहश्चार्मिणं । ” ॥ ४३ ॥ इतिसंकीर्णवर्गः ॥ ॥ अथानेकार्थवर्गः । ननुकिमर्थमनेकार्थाआरभ्यन्तेतेषांप्रागु
 क्तवर्गेष्वभिहितत्वात् । यद्यत्रवक्ष्यन्तेतर्हि कुतः प्रागुक्ता इत्यत आह । नानार्थ इति । अत्रवक्ष्यमाणेषुकांतादिवर्गेष्वेवकेपिनानार्था उक्तानतुप्रागुक्तपर्या

ग्रामताजनताधूम्यापाश्यागल्यापृथक्पृथक् ॥ अपिसाहस्रकारीषवार्मणाथर्वणादिकं ॥ ४३ ॥ इतिसंकीर्णवर्गः ॥
 नानार्थाः केपिकांतादिवर्गेष्वेवात्रकीर्तिताः ॥ भूरिप्रयोगायेषुपर्यायेष्वपितेषुते ॥ १ ॥

येषु । यथा । मारुतेवेधसिब्रध्रेपुंसिकःकंशिरोंबुनोरिति । भूरिप्रयोगायत्रकुत्रापिकाव्यादिषुकविभिःप्राचुर्येणप्रयुक्तायेनाकलोकादयःशब्दास्तेपू
 र्वोक्तेषुयेषुपर्यायेषुदृश्यन्तेतेषुपर्यायेषुअपिशब्दादत्रापिकांतादिषुकीर्तिताः । यथानाकशब्दःप्रचुरप्रयोगत्वात्प्राक्स्वर्गाकाशयोरुक्तोपिपुनरिहोक्तः ।
 जंबुकशब्दस्तुसृगालपर्यायेष्वेवोक्तोनतुवरुणपर्यायेषुभूरिप्रयोगत्वाभावात् । इहतुजंबुकौकोष्ठवरुणावित्युभयत्रोच्यते ॥ १ ॥

नाकइत्येकं नामककारांतं । आकाशेखर्गेचवर्तते । “नअकंदुःखमत्रनाकः ।” भुवनेखर्गादौजनेचलोकइत्येकं । “लोक्यतेलोकः ।” पद्येअनुष्टु
बादौदत्तेयशसिकीर्तौश्लोकइत्येकं । “श्लोक्यतेश्लोकः । श्लोकसंघाते ।” यशसियथा । उत्तमश्लोकोहरिः । शरेबाणेखड्गेचसायकः ॥ २ ॥
क्रोष्टासृगालः । वरुणःप्रसिद्धः । उभौजंबुकशब्दवाच्यौ । “जंबुकःफेरवेनीचेपश्चिमाशापतावपीतिमेदिनी ।” चिपिटोभ्रष्टव्रीहितंडुलः । अर्भकः
शिशुः । तावुभौपृथुकौ । दर्शनंप्रकाशश्चालोकौ । “आलोकस्तुपुमान्द्योतेदर्शनेवंदिभाषणइतिमेदिनी ।” भेरीपटहंवाद्यविशेषौ । तुर्यांगत्वादेकव

आकाशेऽत्रिदिवेनाकोलोकस्तुभुवनेजने ॥ पद्येयशसिचश्लोकःशरेखड्गेचसायकः ॥ २ ॥

जंबुकौक्रोष्टुवरुणौपृथुकौचिपिटार्भकौ ॥ आलोकौदर्शनद्योतौभेरीपटहमानकौ ॥ ३ ॥

उत्संगचिन्हयोरंकःकलंकौकापवादयोः ॥ तक्षकोनागवर्द्धक्योरर्कःस्फटिकसूर्ययोः ॥ ४ ॥

द्वावः । उभावानकौ “आनकःपटहेभेर्यामृदंगेध्वनदंबुदइतिमेदिनी ।” ॥ ३ ॥ उत्संगःक्रोडः । तत्रचिन्हेचांकः । “अंकोरूपकभेदोऽगचिन्हरेखा
जिभूषणे रूपकाशांतिकोत्संगस्थानेकंपापदुःखयोरितिमेदिनी ।” चिन्हेदोषारोपेचकलंकः । “कलंकोकेऽपवादेचकालायसमलेपिचेतिमेदिनी ।”
नागविशेषेत्वष्टरिचतक्षकः । स्फटिकसूर्ययोरर्कशब्दोवर्तते । “अर्कोर्कपणैस्फटिकेरवौतामेदिवस्पतावितिमेदिनी ॥ ४ ॥

मारुतेवायौवेधसिब्रह्मणिब्रध्नसूर्येकइत्येकाक्षरं नाम । तद्रूपं तु । कः । कौ । काः । इत्यादिदेववत् । सिरसिजलेचकमितिह्रीं । सुरवेपिकं । “ कोब्रह्मणिसमीरात्मयमदंभेषुभास्करे । मयूराग्रौचपुंसि स्यात्सुखशीर्षजलेषुकमिति मेदिनी । ” तुच्छधान्येतंडुलशून्येधान्येसंक्षेपेअविस्तारेभक्तसिक्थकेअन्नावयवेपुलाकइत्येकं ॥ ५ ॥ करिणोगजस्यपुच्छमूलोपांतेगुदाच्छादकमांसपिंडे । उलूकःपक्षिभेदस्तत्रचपेचकः । कमंडलौचकाराद्वर्षोपले

मारुतेवेधसिब्रध्नपुंसिकःकंशिरोंबुनोः ॥ स्यात्पुलाकस्तुच्छधान्येसंक्षेपेभक्तसिक्थके ॥ ५ ॥ उलूकेकरिणःपुच्छमूलोपांतेचपेचकः ॥ कमंडलौचकरकःसुगतेचविनायकः ॥ ६ ॥ किष्कुर्हस्तेवितस्तौचशूककीटचटश्चिकः ॥ प्रतिकूलेप्रतीकस्त्रिष्वेकदेशेतुपुंस्ययं ॥ ७ ॥ स्याद्भूतिकंतुभूर्निवेकतृणभूस्तृणोपिच ॥ ज्योत्स्निकायांचघोषेचकोशातक्यथकट्फले ॥ ८ ॥

दाडिमादौचकरकः । सुगतेबुद्धेचकाराद्विघ्नराजेगरुडेचविनायकः ॥ ६ ॥ हस्तेहस्तप्रमाणेवितस्तौचकिष्कुःप्रकोष्ठेप्यनपुंसकइतिरुद्रः । शूककीटशूकसदृशरोमव्याप्तेकीटविशेषे । चकारादलौकिककीटवक्षविशेषेऽष्टमराशौचटश्चिकः । प्रतिकूलेचप्रतीकः । तत्रप्रतिकूलेत्रिषुअवयवेपुंसि ॥ ७ ॥ भूर्निवेकिराततिक्तेकतृणभूस्तृणचमंधतृणविशेषौतत्रभूतिकं । ज्योत्स्निकायांपटोल्यां “ घोषेअपामार्गेच ” कोशातकी । कोशातकःकचेपुंसिपटोल्यांघोषकेस्त्रियामितिमेदिनी ॥ ८ ॥

कटूफलेकायफलइतिख्यातेदृक्षभेदेशुक्खदिरेचसोमवल्कः । सिल्हकेपण्यभेदेतिलकल्केनिःस्नेहतिलचूर्णेचपिण्याकः । रामठेहिंगुनि । चकाराद्वा
 लिहकेदेशेऽश्वेधीरेच । जहस्यमध्यं च बाल्हिकमिति बाल्हीकमित्यपि ॥ ९ ॥ व्यालयाह्याहितुंडिकः । कौशिको नकुले व्यालयाहे गुगुलुशुक्रयोः वि
 श्वामित्रे च कोशज्ञोलूकयोरपि कौशिक इति विश्वः । रुक्मरोगः । तापः । संतापः शंकाभयं अत्रातंक इति नाम । स्वल्पे अपिशब्दान्नीचकनिष्ठदरिद्रेष्वपि क्षु

सिते च खदिरे सोमवल्कः स्यादथ सिल्हके ॥ तिलकल्के च पिण्याको बाल्हीकं रामठेपि च ॥ ९ ॥ महेंद्रगुग्गुलूलूकव्या
 लग्राहिषु कौशिकः ॥ रुक्तापशंका स्वातंकः स्वल्पेपि क्षुल्लकस्त्रिषु ॥ १० ॥ जैवातृकः शशांकेपि श्वुरेप्यश्वस्यवर्तकः ॥
 व्याघ्रेपि पुंडरीको नायवान्यामपि दीपकः ॥ ११ ॥ शालावृकाः कपिक्रोष्टुश्वानः स्वर्णेपि गैरिकं ॥ पीडार्थेपि व्यलीकं
 स्यादलीकं त्वप्रियेऽनृते ॥ १२ ॥ लूकः ॥ १० ॥ जैवातृकः पुमान्सोमेदीर्घायुः कुशयोस्त्रिषु । अपिशब्दात्पक्षिभेदे च वर्तकः । अपिश
 ब्दाद्गौदिग्गजादौ च पुंसि पुंडरीकः । सितांभोजादौ क्लीबे च । यवानी ओषधीभेदः अजमोदाख्यः । अपिशब्दाद्बहिचूडेपि दीपकः । प्रकाशेपि । “ दी
 प्यक इत्यपि ” ॥ ११ ॥ कप्यादयः शालावृकाः स्युः । अपिशब्दाद्देहइति ख्याते । घातौ च गैरिकं “ गैरिकं घातुरुक्मयोरिति मेदिनी । ” व्यलीकमप्रि
 याकार्यवैलक्ष्येष्वपि पीडने इति विश्वः ॥ १२ ॥

शीलं स्वभावोऽन्वयो वंशः तत्रानूकमिति “अनूकं तु कुलेशीले पुंसि स्याद्भूतजन्मनीति मेदिनी ।” शकलं खंडं । वल्कलं त्वक् । द्वे शल्के इति । सुवर्णानां हेमः कर्षाणां साष्टेशतेऽष्टाधिकशतके निष्कः । सहाष्टभिर्वर्तत इति साष्टं सराजस्त्वयमिति वत् । तथा हेमिस्तु वर्णमात्रे उरसो वक्षसो भूषणे हेमपले च दीनारे सां व्यवहारिके द्रव्यभेदे च निष्कः । पलं कर्षचतुष्टयं । गुंजानामशीतिः कर्षः ॥ १३ ॥ शमलं पुरीषं । एनः पापं । “त्रिषु पापशये कल्कोऽस्त्री विट्

शीलान्वयावनूके द्वे शल्के शकलवल्कले ॥ साष्टेशते सुवर्णानां हेमयुरो भूषणे पले ॥ १३ ॥ दीनारेऽपि च निष्कोऽस्त्री कल्कोऽस्त्री शमलैः न सोः ॥ दंभेऽप्यथ पिनाकोऽस्त्री शूलशंकरधन्वनोः ॥ १४ ॥ धेनुका तु करेण्वांच मेघजाले च कालिका ॥ कारिका यातना वृत्त्योः कर्णिका कर्णभूषणे ॥ १५ ॥

किं द्वे भदंतयोरिति विश्वः । कल्कोऽस्त्री घृततैलादिशेषे दंभे विभीतक इति मेदिनी ” पिनाकोऽस्त्री रुद्रचापे पांसुवर्षत्रिशूलयोरिति मेदिनी ॥ १४ ॥ करेण्वां हस्तिन्यांच कारान्नवप्रसूतायांगविधेनुका । मेघजाले मेघदंभे च काराद्देवताविशेषे पिकालिका । वृत्तिर्विवरणश्लोकः । यथा गृह्यकारिका । “यातना कृत्योरित्यपि पाठः । कारिकानटयोपिति । कृतौ विवरणश्लोके शिल्पयातनरयोपि । नपुंसकं तु कर्मादौ कारकेर्त्तरि त्रिष्विति मेदिनी ।” ॥ १५ ॥

करिहस्तांगुलौगजशुंडापेकमलांतर्गतकोशेचकर्णिका । “कर्णिकाकरिहस्तायेकरमध्यांगुलावपि । ऋमुकादिच्छटांशेज्वराटेकर्णभूषणइतिमेदिनी” । उत्तरेअतःपरंखातेभ्यःप्राक्शब्दास्त्रिषुत्रिलिङा इत्यर्थः । “वृंदारकःसुरेपुंसिमनोज्ञश्रेष्ठयोस्त्रिष्वितिमेदिनी” मुख्यश्चान्यश्चकेवलश्चेति एके स्युः ॥ १६ ॥ दांभिकोमायावी । योदूरेरितेक्षणःसचकौकुटिकइत्युच्यते । योभूत्यःकोपप्रसादचिन्हज्ञानायप्रभोर्भालंललाटमेवपश्यति । भावद

करिहस्तांगुलौपद्मबीजकोश्यांत्रिषूत्तरे ॥ वृंदारकौरूपिमुख्यावेकेमुख्यान्यकेवलाः ॥ १६ ॥ स्याद्दांभिकःकौकुटिकोयश्चादूरेरितेक्षणः ॥ लालाटिकःप्रभोर्भालदर्शीकार्याक्षमश्चयः ॥ १७ ॥ “भूभृन्नितंबवलयचक्रेषुकटकोऽस्त्रियां ॥ सूच्यग्रेक्षुद्रशक्तौचरोमहर्षेचकंटकः ॥ १ ॥ पाकौपक्तिशिशूमध्यरत्नेनेतरिनायकः ॥ पर्यंकःस्यात्परिकरेस्याद्वाद्येपिचलुब्धकः ॥ २ ॥

शीत्यपिपाठःयश्चकार्याक्षमःप्रभोःकार्यकर्तुमशक्तःतावुभौलालाटिकौ । लालाटिकःसदालस्येप्रभुभावनिदर्शिनीत्यजयः । इतोभूभृन्नितंबेत्यादयःकेचिदमूलकाएवश्लोकाः । अतस्तेषांव्याख्यानाभावः ॥ १७ ॥

इतिकांताः । ॥ “खांतानाह” त्विदं करज्वालासुमयूखः । अत्र त्विट्शोभा । करः किरणः । भ्रमरशरौ शिलीमुखौ । निधौ निधिभेदे । कंबौ च शंखः । अपिशब्दादाकाशेऽपिशून्येखं । खमिन्द्रिये पूरेक्षेत्रे शून्यविंदौ विहायसि । संवेदने देवलोके शर्मण्यपि न पुंसकमिति मेदिनी ॥ १८ ॥ घृणिः

आर्द्रायामपिलुब्धक इत्यपि पाठः ॥ पेटकस्त्रिषु वंदेऽपि गुरौ देश्ये च देशिकः ॥ खेटकौ ग्रामफलकौ धीवरेऽपि च जालिकः ॥ ३ ॥ पुष्परेणौ च किंजल्कः शुल्कोऽस्त्रीस्त्रीधनेऽपि च ॥ स्यात्कल्लोलेऽप्युत्कलिका वार्द्धकं भाववृंदयोः ॥ ४ ॥ करिण्यां चापि गणिकादारकौ बालभेदकौ ॥ अंधेऽप्यनेडमूकः स्यात्तटंकौ दर्पाश्मदारणौ ॥ ५ ॥ ॥ इति पंचक्षेपकाः ॥ इतिकांतवर्गः ॥ मयूखस्त्विट्करज्वालास्त्रिलिबाणौ शिलीमुखौ ॥ शंखौ निधौ ललाटास्थि कंबौ नखौ त्रियेऽपि खं ॥ १८ ॥ घृणिज्वालेऽपि शिखौ ॥ खांताः ॥ शैलवृक्षौ नगावगौ ॥ आशुगौ वायुविशिखौ शरार्कविहगाः खगाः ॥ १९ ॥

किरणः । अपिशब्दाच्चूडायां प्रपदे बर्हिचूडायां च शिखा । इति खांतवर्गः । गांतानाह । शैलवृक्षौ नगसंज्ञकावगसंज्ञकौ च । विशिखो बाणः । बाणार्कपक्षिणः खगशब्दवाच्याः । अर्केति ग्रहणमुपलक्षणं ॥ १९ ॥

चकाराच्छालिप्रभेदेपतंगः । क्रमुकोदक्षभेदः । तत्फलेतुक्छीबंपूगं । वृंदंसमूहः । पशवोहरिणाद्याः । अपिशब्दात्मृगशीर्षमार्गणायांचमृगः । जवोरं
हः । अपिशब्दाद्विष्ठादेर्बहिर्निर्गमेपि ॥ २० ॥ कुसुमसंबन्धिनिरेणौ । स्नात्यनेनस्नानीयंगंधचूर्णविशेषः । आदिनासुरतादिश्रमशांतयेकामशास्त्रा
द्युक्तंयत्कपूर्णादिचूर्णतद्ब्रह्मः । अपिशब्दादुपरागेपिपरागः । रजसिधूलौ । नागमातंगौगजेवर्तेते । अपिशब्दात्काद्रवेयनागकेशरनागकल्लीहास्तिनपुर
मेघमुस्तकादौनागःपुंसि । छीवंसीसलवंगयोः । अपिशब्दाच्चंडालेपिमातंगः । “अपिशब्दात् ” नेत्रस्यातेंऽगहीनेचापांगः ॥ २१ ॥ स्वभावःप्रकृ

पतंगौपक्षिसूर्यौचपूगःक्रमुकवृंदयोः ॥ पशवोऽपिमृगावेगःप्रवाहजवयोरपि ॥ २० ॥

परागःकौसुमरेणौस्नानीयादौरजस्यपि ॥ गजेपिनागमातंगावपांगस्तिलकेपिच ॥ २१ ॥

सर्गःस्वभावादिनिर्मोक्षनिश्चयाध्यायसृष्टिषु ॥ योगःसन्नहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ २२ ॥

तिः । निर्मोक्षस्यागः । निश्चयेयथा । गृहाणशस्त्रंयदिसर्गएषतइतिरघुः अध्यायः काव्यादिविरामस्थानं । सृष्टिर्निर्माणंएतेषुसर्गः । “सर्गस्तुनिश्च
याध्यायमोहोत्साहात्मदृष्टिष्वितिमेदिनी ।” सन्नहनंकवचः । उपायःसामादिः । ध्यानंचित्तवृत्तिनिरोधः । संगतिःसंगमइत्यादिषुयोगशब्दः । “यो
गोपूर्वार्थसंग्रहोसंगतिध्यानयुक्तिषु । वपुस्थैर्यप्रयोगेचविष्कंभादिषुभेषजे । विश्रब्दघातकेद्रव्योपायसन्नहनेष्वपि । कामणेपिचेतिमेदिनी” ॥ २२ ॥

रूपादिभूतौपण्यस्त्रीणां । आदिशब्दाद्धस्यश्वादिकर्मकराणां भूतौमूल्येपालनेभरणेवाभोगः । पालनेभ्यवहारेचनिर्वशेपण्ययोषितामिति विश्वः । अ
हेः सर्पस्य । शबलेकर्बुरेत्रिलिङ्यां । “सारंगःपुंसिहरिणेचातकेचमतंगजेशबलेत्रिष्विति मेदिनी” ॥ २३ ॥ कपौवानरेचकाराङ्गेसारथ्यादौचप्लव
गः । शापेआक्रोशेपराभवेतिरस्कारेऽभिषंगः । यानाद्यंगेरथशकटादीनामवयवेयुगः । युग्मेद्वयेकतत्रेतादिषुहस्तचतुष्टयेऔषधभेदेचयुगं ॥ २४ ॥ इ
षुःशरः । पशूसुरभिवृषौ । घृणोरश्मिः । स्वर्गादीनांदशानांद्वैक्यं । लक्ष्यदृष्ट्याप्रयोगानुसारेणगोशब्दःस्त्रियांपुंसिचोन्नेयः । यथासुरभौस्त्रियां । दृषभे

भोगःसुखेरूपादिभृतावहेश्वफणकाययोः ॥ चातकेहरिणेपुंसिसारंगःशबलेत्रिषु ॥ २३ ॥

कपौचप्लवगःशापेत्वभिषंगःपराभवे ॥ यानाद्यंगेयुगःपुंसियुगंयुग्मेकतादिषु ॥ २४ ॥

स्वर्गेषुपशुवाग्वज्रदिङ्नेत्रघृणिभूजले ॥ लक्ष्यदृष्ट्यास्त्रियांपुंसिगौर्लिङ्गंचिह्नशेफसोः ॥ २५ ॥

पुंसि । गौः स्वर्गेदृषभेरश्मौवज्रेशीतकरेपुमान् । अर्जुनीनेत्रदिग्बाणभूवागादिषुयोषितीति विश्वः । योषिति । स्त्रीलिङ्गे । कोशांतरेतुगौर्नादित्येवली
वर्देकिरणक्रतुभेदयोः । स्त्रीतुस्याद्विशिभारच्यां भूमौचसुरभावपि । नृस्त्रियोःस्वर्गवज्रांबुरश्मिदृग्बाणलोमस्त्विति । शेफः शिश्रः । अनुमानेहरमूर्ति
भेदेचलिङ्गं । “लिङ्गंचिह्नेऽनुमानेचसांख्योक्तप्रकृतावपि । शिवमूर्तिविशेषेपिमेहनेपिनपुंसकमिति मेदिनी” ॥ २५ ॥

प्राधान्यं । प्रभुत्वं । सानुःशिखरं । चकारात्पशोरवयवेशुंगं । “शुंगं प्रभुत्वेशिखरेचिन्हेक्रीडां वुयं चके । पाषाणोत्कर्षयोश्चापिशुंगः स्यात्कूर्चशीर्षक इति मेदिनी” । मूर्धामस्तकः । गुह्यं योनिः । श्रीः संपच्छोभा । काम इच्छा च । महात्म्यं ऐश्वर्यं । यत्नः प्रयत्नः । अर्ककीर्ती सूर्ययशसीभगं । “भगं श्रीयोनि वीर्येच्छाज्ञानवैराग्यकीर्तिषु । माहात्म्यैश्वर्ययत्नेषु धर्ममोक्षेऽथ नारवाविति मेदिनी ।” ॥ इति गांतवर्गः ॥ २६ ॥ परिघाते परितोहनने अस्त्रेलोहमयल गुडेऽपिशब्दाद्योगभेदे च परिघः । अंभसारये जलप्रवाहे ओघः । परंपरायां नृत्यभेदे च । मूल्ये पण्ये पूजोपहारे चार्घ्यः । अंहः पापं । दुःखं जरामरणादि

शृंगं प्राधान्यसान्वोश्च वरांगं मूर्द्धगुह्ययोः ॥ भगं श्रीकाममाहात्म्यवीर्यरत्नार्ककीर्तिषु ॥ २६ ॥ इति गांताः ॥ परिघः परिघातेऽस्त्रेऽप्योघोऽवदंभसारये ॥ मूल्ये पूजाविधावर्घो हो दुःखव्यसनेष्वधं ॥ २७ ॥ त्रिष्विष्टे लघुः ॥ इति घांताः ॥ काचाः शिष्यमृद्धे ददृशुजः ॥ विपर्यासे विस्तरे च प्रपंचः पावकेश्चुचिः ॥ २८ ॥

कं । व्यसनं मृगया द्यूतादि । विपद्रागद्वेषादि वा तत्रार्घं ॥ २७ ॥ इष्टे । “मनोऽज्ञे ल्पे गुरौ” लघुस्त्रिषु । “निःसारे च त्रिषु ।” इति घांताः ॥ ॥ घांतकं थनानंतरंचकारांता स्मृताः । शिष्यं । दधिभांडादिलंबनार्थं रज्जुसमूहकृत आश्रयविशेषः । मृद्धे दोमृद्विशेषः । यल्लक्ष्यं । काचः काचो मणिर्मणिरिति । द्यूक्ने च रोगः पटलप्रायः । एते त्रयः काचाः । विपर्यासे वैपरीत्ये । चात्यतारणे प्रपंचः । पावकेऽग्नौ शुचिः पुंसि ॥ २८ ॥

मास्याषाढेअमात्येसचिवेअत्युपधेउपधाधर्माद्यैःपरीक्षणंतामतिक्रान्तिशुद्धचित्तेइत्यर्थः । “एतेषुचपुंसि ।” शुचिर्योग्माग्निशृंगारेष्वाषाढेशुद्धमंत्रिणि
ज्येष्ठेचपुंसिधवलेशुद्धेऽनुपहतेत्रिष्वितिमेदिनी । मध्येपवित्रेसितेशुद्धेचत्रिषु । स्पृहायामत्यासक्तौगभस्तौकिरणेचकाराद्दीप्तौशोभायांचरुचिः॥२९॥
इतिचांताः । “अपिशब्दात्स्फटिकेअच्छः । स्तंबेकलापेचगुच्छः । तुन्वक्षेनादरुखीइतिप्रसिद्धेद्वेनौकांगेचकच्छः ॥ १ ॥ इतिछांताः ।” केकि

मास्यमात्येचात्युपधेपुंसिमध्येसितेत्रिषु॥अभिष्वंगेस्पृहायांचगभस्तौचरुचिःस्त्रियां॥२९॥इतिचांताः॥
“प्रसन्नेभल्लुकेप्यच्छोगुच्छस्तबकहारयोः॥परिधानांचलेकच्छोजलप्रांतेत्रिलिङ्गकः॥१॥इतिक्षेपक
श्छांतः॥” केकिताक्ष्याविहिभुजौदंतविप्रांडजाद्विजाः॥अजाविष्णुहरच्छागागोष्ठाध्वनिवहाव्रजाः॥३०॥

ताक्ष्यौमयूरगरुडौ । अहीन्भुंक्तेइत्यहिभुक् । विप्रेत्युपलक्षणं । क्षत्रवश्ययौः । विप्रक्षत्रियविट्शूद्रावर्णास्त्वाद्याद्विजाःस्मृताइतिस्मृतेः । अंडजाःपक्षि
णः । एतेद्विजाः । छागोबस्तःअजोहारेहरौकामेविधौछागेरघोःसुतइतिविश्वः । गोष्ठंगोस्थानकं । अध्वामार्गः । निवहःसंघः । एतेव्रजाः ॥ ३० ॥

जिनोबुद्धः । युधिष्ठिरेपि धर्मराजशब्दः । दंतिदंतेकुंजः । अपिशब्दान्नि कुंजे “हनौचापि पुन्रपुंसकलिंगः ।” क्षेत्रेनगरद्वारेचवलजंक्लीवं । “वलजंगोपुरेक्षेत्रेसस्यसंगरयोरपीति मेदिनी ।” वल्गुदर्शनावरस्त्रीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ समःक्ष्मांशेभूभागेतत्रआजिरिति । रणेसंग्रामे । संततिरपत्यं । चकाराद्धन्वंतरावन्नः । पद्मेपिअन्नं ॥ स्वकेआत्मीयेनित्येचिरस्थिते । यथाधर्मोनिजःनित्यइत्यर्थः । इतिजांताः ॥ ३२ ॥ यांतानाह । आत्मनिपुरुषेक्षेत्रज्ञःपुंसि ।

धर्मराजौजिनयमौकुंजोदंतेऽपिनस्त्रियां ॥ वलजेक्षेत्रपूर्वैरेवलजावलगुदर्शना ॥ ३१ ॥ समेक्ष्मांशेरणे
प्याजिःप्रजास्यात्संततौजने ॥ अन्नौशंखशशांकौचस्वकेनित्येनिजंत्रिषु ॥ ३२ ॥ इतिजांताः ॥ पुंस्यात्म
निप्रवीणेचक्षेत्रज्ञोवाच्यलिंगकः ॥ संज्ञास्याच्चेतनानामहस्ताद्यैश्वर्यसूचना ॥ ३३ ॥ इतिजांताः ॥

प्रवीणेतुवाच्यलिंगकः । चेतनाधीः । नामाभिधानं । हस्ताद्यैर्हस्तभ्रूलोचनादिभिर्याअर्थसूचनाप्रयोजनविज्ञापनंसापिसंज्ञा । “गायत्रीसूर्यस्त्रीचसंज्ञा ।” ॥ ३३ ॥ अत्रक्षेपकोयं । दोषज्ञौवैद्यविद्वांसौज्ञोविद्वान्सोमजोपिच । विज्ञौप्रवीणकुशलौकालज्ञौज्ञानिकुकुटावितिजांताः ॥ १ ॥

काकश्वेभगंडोहस्तिकपोलश्वकाकेभगंडौ । “करटौस्यातां । करटोगजगंडेस्यात्कुसुंभेर्निचजीवने । एकादशाहादिश्राद्धेर्दुर्दुष्टेपिवायसे । करटोवा
द्यभेदेइतिमेदिनी” । गजगंडः कटिश्चकरटौस्यातां । कटिःश्रोणिः । “कटःश्रोणौक्रियाकारेकालिजेऽतिशयेशवे । समयेगजगंडेपिपिप्पल्यांतुकटी
मतेतिविश्वः ।” रुजानिष्केशशिराःखलतिःतस्मिन्दुश्चर्मणिनिष्कुषितत्वचिमहेश्वरेशिपिविष्टः । “शिपविष्टःशिपिविष्टइतिराजमुकुटः ।” ॥ ३४ ॥

काकेभगंडौकरटौगजगंडुकटीकटौ ॥ शिपिविष्टस्तुखलतौदुश्चर्मणिमहेश्वरे ॥ ३४ ॥
देवशिल्पिन्यपित्वष्टादिष्टंदैवेपिनद्वयोः ॥ रसेकटुःकट्वकार्येन्निषुमत्सरतीक्ष्णयोः ॥ रिष्टं
क्षेमाशुभाभावेष्वरिष्टेतुशुभाशुभे ॥ ३५ ॥

देवशिल्पिनिविश्वकर्मण्यपिशब्दाद्रविभेदेकाष्ठतक्षेत्वष्टा । दैवेप्राक्तनकर्मणिनपुंसकं । अपिशब्दात्काकेतुना । रसेपिप्पल्यादिरसभेदेकटुःपुंसि ।
अकार्येकरणानर्हेकटुक्लीबं । मत्सरतीक्ष्णयोस्त्रिषु । क्षेमेकल्याणे । अशुभेऽमंगले । अभावेअशुभस्यैवाभावरिष्टमिति । शुभाशुभेअरिष्टे । सूतिकागृ
हंचारिष्टं । “अरिष्टमशुभेनक्रेसूतिकागारआसवे । शुभेमरणचिन्हेचेतिमेदिनी ।” ॥ ३५ ॥

मायादिषुनवसुकूटं । तदस्त्रियां । अन्यथाकारदर्शनमाया । निश्चलमविकारमाकाशादि । यंत्रमृगबंधनविशेषः । कैतवंकपटं । अनृतंअसत्यं । राशिःपुंजः । अयोधनोलोहहननार्थआयुधविशेषः । सीराग्रंहलायं ॥ ३६ ॥ सूक्ष्मैलाप्रसिद्धा । कालेह्रस्वाक्षरचतुर्थभागग्रहणात्मकेकालभेदे । अल्पे लेशे । संशयेसंदेहे । अतिश्वापायं । उत्कर्षःप्रकर्षः । अश्रिःकोणः । संख्याभेदेपिकोटिःस्यात्कोटिरश्मौचापाग्रेसंख्याभेदप्रकर्षयोरिति विश्वः । मूले

मायानिश्चलयंत्रेषुकैतवानृतराशिषु ॥ अयोधनेशैलशृंगेसीरांगेकूटमस्त्रियां ॥ ३६ ॥ सूक्ष्मैलायांनुटिःस्त्री स्यात्कालेल्पेसंशयेऽपिसा ॥ अत्युत्कर्षाश्रयःकोट्योमूलेलग्नकचैजटा ॥ ३७ ॥ व्युष्टिःफलेसमृद्धौचदृष्टिर्ज्ञाने क्षिणदर्शने ॥ इष्टिर्यागेच्छयोःसृष्टंनिश्चितेबहुनित्रिषु ॥ ३८ ॥ कष्टेतुकृच्छ्रगहनेदक्षामंदागदेषुच ॥

संश्लिष्टकेशेजटा । मांस्यावेदविकृतौच ॥ ३७ ॥ फलेसाध्ये । समृद्धौसंपदिव्युष्टिः । अक्षिणचक्षुषि । यागोयज्ञः । इच्छासृष्टा “इष्टिर्मताभिलाषेपिसंग्रहश्लोकयागयोरितिमेदिनी” बहुनिप्रचुरे । मुक्तनिर्मितयोश्चसृष्टं ॥ ३८ ॥ कृच्छ्रंदुःखं । गहनंदुरधिगमांतःप्रांतं । उभेकष्टे । दक्षोऽनलसः । अमंदस्तीक्ष्णः । अगदोरोगहीनः । एतेपटवः ॥

द्वौकटपटूवाच्यलिङ्गौ ॥ ॥ इतिटांताः । अपिशब्दान्मयूरेपिनीलकंठः ॥ ३९ ॥ अंतर्जठरंजठरस्यांतरं । कुसूलोधान्यागारं । अंतर्गृहं गृहाभ्यं
तरंच एतेषुकोष्ठःपुंसि । निष्पत्तिर्निष्पादनं । नाशःअदर्शनं । अंतःप्रध्वंसः । स्थितौमर्यादायांकालविशेषेपि ॥ ४० ॥ अतिशस्तेसुप्रशस्ते । अपिशं
ब्दादतिवृद्धे । अग्रजेमासिच । अतियूनिबाले । अनुजेऽपिकनिष्ठः ॥ ॥ इतिटांताः ॥ ॥ दंडोदमेमानभेदलगुडेयमसैन्ययोः । व्यूहभेदेप्रकांडेश्वे

पटुर्द्वौवाच्यलिङ्गौच॥इतिटांताः॥नीलकंठःशिवेपिच॥३९॥पुंसिकोष्ठोतर्जठरंकुसूलोतर्गृहंतथा॥निष्ठानि
ष्पत्तिनाशांताःकाष्ठोत्कर्षेस्थितौदिशि ॥ ४० ॥ त्रिषुज्येष्ठोऽतिशस्तेऽपिकनिष्ठोऽतियुवाल्पयोः॥इतिठां
ताः॥दंडोऽस्त्रीलगुडेपिस्याद्गुडोगोलेक्षुपाकयोः॥४१॥सर्पमांसात्पशूव्याडौगोभूवाचस्त्विडाइलाः॥

कोणमंथानयोरपि । अभिमानेग्रहेदंडश्चदंडांशोःपारिपार्श्विकइत्यपिशब्दात्ज्ञेयाः । गोलोमृदादिगुडकःइक्षुपाकःइक्षुविकारः।“हस्तिस्नाहेपिगुडः।”
सुहीगुडिकयोर्गुडा ॥ ४१ ॥ मांसात्पशुर्व्याघ्रः । मांसमत्तीतिमांसात्सचासौपशुश्चेति । डलयोरेकत्वेनव्यालश्च । “खलेऽपिच ” गौर्धेनुः । डलयोरै
क्यादिडाइलाश्च इलाबुधपत्नीच ॥

वंशशलाकापञ्जराद्यथविणुशलाका । अपिशब्दाद्विषेपुंसि । “सिंहनादेचस्त्रियां ।” षट्क्षणमितेकालेऽपिशब्दाच्छिरादिषुचनाडी । “शिरायांगंडू
र्वायांचर्यायांकुहनस्यचेतिमेदिनी ।” ॥ ४२ ॥ दंडादिषु षट्सुकांडः । सचपुन्रपुंसकयोः । अर्वाकुत्सितः । वर्गः परिच्छेदः । यथाप्रथमकांडेऽभि
हितं । अवसरः प्रस्तावः । अमत्रेपात्रे । मूलं यद्वणिक्कधनंतत्रचभांडं । कांचनादिनिर्मितेऽश्वाभरणेभूषणमात्रेच ॥ ४३ ॥ इति ढांताः । भृशमत्यर्थं प्र

क्षेडावंशशलाकापिनाडीनालेपिषट्क्षणे ॥ ४२ ॥ कांडोऽस्त्रीदंडबाणार्धवर्गविसरवारिषु ॥ स्या
द्भांडमश्वाभरणे मत्रे मूलवणिग्यने ॥ इति ढांताः ॥ ४३ ॥ भृशप्रतिज्ञयोर्बाह्वं प्रगाढं भृशरुद्धयोः ॥
शक्तस्थूलौ त्रिषु दृढौ व्यूढौ विन्यस्तसंहतौ ॥ ४४ ॥ ॥ इति ढांताः ॥ भ्रूणोऽर्धकैस्त्रैणगर्भैर्बाणो ब
लिसुतेशरे ॥ कणोऽतिसूक्ष्मेधान्यांशे संघाते प्रमथे गणः ॥ ४५ ॥

तिज्ञास्वीकारः । दृढेपि प्रगाढं । “शक्तः समर्थः तत्रस्थूले च दृढः । विन्यस्ते संहते च व्यूढः । पृथुले च ।” इति ढांताः । स्त्रिया अयं स्त्रैणः । स्त्रैणश्चासौ गर्भ
श्च तस्मिन् । बलिपुत्रे बाणः । “बाणः स्याद्गोस्तनैर्द्वैत्यभेदे केवलकांडयोरिति मेदिनी ।” अतिसूक्ष्मवस्तुनिधान्यांशे च कणः । प्रमथेरुद्रानुचरे ॥ ४५ ॥

द्यूतमक्षादिभिः क्रीडा । आदिनामेषकुक्कुटादियुद्धादिकं । तत्र उत्सृष्टेन्यस्तार्थं भृतौ वेतने मूल्ये विक्रेयवस्तुद्रव्ये धने काकिणीचतुष्टये पणः । “अपिश
ब्दात् गलहेऽक्रव्यशाकादिकायां च” मौर्व्या ज्यायां द्रव्याश्रिते रसगन्धादौ । आदिशब्दस्य प्रत्येकसंबन्धात् सत्वरज आदौ शौर्यचातुर्यादौ संधिविग्रहादौ । इ
न्द्रिये अदेडियुक्ते च गुणः । “गुणे मौर्व्यामप्रधानेरूपादौ सूदृङ्द्रिये ॥ त्यागे शौर्यादिसत्त्वादिसंध्याद्यावत्तिरज्जुषु । शुक्लादावपि वद्व्यां चेति मेदिनी” ॥ ४६ ॥

पणोद्युतादिषूत्सृष्टे भृतौ मूल्ये धनेऽपि च ॥ मौर्व्या द्रव्याश्रिते सत्त्वशौर्यसंध्यादिके गुणः ॥ ४६ ॥
निर्व्यापारस्थितौ कालविशेषोत्सवयोः क्षणः ॥ वर्णो द्विजादौ शुक्लादौ स्तुतौ वर्णतुवाक्षरे ॥ ४७ ॥

निर्व्यापारस्थितौ तूष्णीमवस्थाने कालविशेषे मुहूर्तस्य द्वादशे भागे उत्सवे पुत्रजन्मादौ क्षणः । “पर्वणि च” विप्रक्षत्रियादौ शुक्लपीतादौ स्तुतौ स्तवे वर्णः । अ
क्षरे वर्णवाक्छीबेपुंसि चेत्यर्थः । “वर्णो द्विजादिशुक्लादियशोगुणकथासु च ॥ स्तुतौ नानस्त्रियां भेदरूपाक्षरविलेपन इति मेदिनी ॥ ४७ ॥

“वर्णभेदेकपिले ।” अपिशब्दात्सूर्यसारथौ । “अव्यक्तरागेसंध्यारागेच ।” सौरुणशब्दः । “अपिशब्दात्” स्तंभादौस्थेयुषिचस्थाणुः । “अपिशब्दात्” अश्वत्थाम्नः । पितरिपरिमाणविशेषेचद्रोणः । आजौयुद्धे रवेशब्दे ॥ ४८ ॥ श्रेष्ठोमुख्यः । “ग्रामणीर्भोगिकेपत्यौप्रधानेनापितेपिचेतिविश्वप्रकाशः । मेषलोम्नि भ्रुवोरंतरावर्ते ऊर्णा ” आदिनाशशोष्ठादीनांचलोमसाऊर्णा । सोर्णातुचक्रवर्त्यादीनांमहायोगिनांचमहापुरुषलक्षणभूतामृ

अरुणोभास्करेपिस्याद्वर्णभेदेपिचत्रिषु ॥ स्थाणुःशर्वोप्यथद्रोणःकाकेप्याजौरवेरणः ॥ ४८ ॥ ग्रामणीर्नापितेपुंसिश्रेष्ठेग्रामाधिपेचत्रिषु ॥ ऊर्णामेषादिलोम्निस्यादावर्तेचांतराभ्रुवोः ॥ ४९ ॥ हरिणीस्यान्मृगीहेमप्रतिमाहरिताचया ॥ त्रिषुपांडौचहरिणःस्थूणास्तंभेपिवेश्मनः ॥ ५० ॥

णालतंतुसूक्ष्माशुभ्रायताप्रशस्तावार्ताप्रायेणभवति ॥ ४९ ॥ हेम्नःसुवर्णस्यप्रतिमायाचहरिताहरिद्वर्णा “हरिणीहरितायांचनारीभिद्वृत्तभेदयोः । सुवर्णप्रतिमायांचेतिमेदिनी ।” पांडौपांडुरवर्णेचकारान्मृगभेदे । वेश्मनोगृहस्यस्तंभेस्थूणा । अपिशब्दाल्लोहस्यप्रतिमायां ॥ ५० ॥

स्पृहावांछा । पिपासापानेच्छा । जुगुप्सानिंदा । “ करुणाचघृणेत्युच्यते ” वणिकपथेपण्यवीथी । आपणेपण्येचविपणिः । सुरामद्यं । प्रत्यक्प्रती
चीदिक् । उभेवारुण्यौ । “ गंडदूर्वापिवारुणी । ” ॥ ५१ ॥ इभ्यांहस्तिन्यांकरेणुःस्त्रीलिङ्गा । इभेहस्तिनिकरेणुर्नापुलिङ्गः । बलंपराक्रमः । गृहेरक्षि
तरिशरणं । “ वधरक्षणयोरपिशरणं । ” चकारादग्निमंथेचश्रीपर्णं ॥ ५२ ॥ अभिमरोयुद्धं । स्वरेतिग्मे । “ तीक्ष्णं सामुद्रलवणेविषलोहाजिमुष्कके ।

तृष्णेस्पृहापिपासेद्वेजुगुप्साकरुणेघृणे ॥ वणिकपथेचविपणिःसुराप्रत्यक्चवारुणी ॥ ५१ ॥ करे
णुरिभ्यांस्त्रीनेभेद्रविणंतुबलंधनं ॥ शरणंगृहेरक्षित्रोःश्रीपर्णकमलेपिच ॥ ५२ ॥ विषाभिमरलो
हेषुतीक्ष्णंक्लीबेस्वरेत्रिषु ॥ प्रमाणहेतुमर्यादाशास्त्रेयत्ताप्रमातृषु ॥ ५३ ॥

क्लीबंयवाग्रजेपुंसितिग्मात्मत्यागिनोस्त्रिष्वितिमेदिनी । ” हेतुर्धूमादिः । मर्यादासीमा । इयत्तापरिच्छेदः । प्रमाताज्ञाता । “ प्रमाणंनित्यमर्यादाशास्त्रे
षुसत्यवादिनि । इयत्तायांचहेतौचक्लीबैकत्वेप्रमातरीतिमेदिनी ” ॥ ५३ ॥

साधकतमं क्रियासिद्धौ प्रकटो हेतुः । क्षेत्रं सस्योत्पत्तिस्थानं । करणं साधने क्षेत्रे इति विश्वः । अपिशब्दात्कर्मादि । “करणं करणे काये साधनेन्द्रियकर्म
सु । कायस्थे ब्रतबंधे च नाद्यगीतप्रभेदयोः । पुमान् शूद्राविशोः पुत्रे वानरादौ च कीर्त्यते इत्यजयः । प्राणिनामुत्पादे जन्मनि । असंबाधचमूगतौ निर्बाधसै
न्यगमने घंटापथे च संसरणं ॥ ५४ ॥ उन्नये जलपात्रादेरूर्ध्वनयने । “उन्मूलिते च उद्गिरणं ।” अतः परं वक्ष्यमाणां तशब्दास्ते त्रिषु । पशुशृंगे च भदंत

करणं साधकतमं क्षेत्रगात्रेन्द्रियेष्वपि ॥ प्राण्युत्पादे संसरणमसंबाधचमूगतौ ॥ ५४ ॥ घंटापथेऽथवा तान्त्रे समुद्गि
रणमुन्नये ॥ अतः स्त्रिषु विषाणं स्यात्पशुशृंगे भदंतयोः ॥ ५५ ॥ प्रवणं क्रमनिम्नोर्व्याप्रवहेना तु चतुष्पथे ॥ संकीर्णो
निचिताश्रुद्धौ विरिणं शून्यमूषरं ॥ ५६ ॥ ॥ सेतौ च वरणो वेणी नदी भेदे कचोच्चये ॥” इति णांताः ॥

श्वतयोः । स्त्रियां विषाणी ॥ ५५ ॥ क्रमेण निम्नाक्रमनिम्नासाचासौ उर्वी च पृथ्वी तत्र प्रवहेन चतुष्पथे प्रवणः पुंस्येव । निचितो व्याप्तः । अशुद्धो अ
मित्रः । “संकीर्णं संकोटे व्याप्ते कुत्रचिद्वर्णसंकर इत्यजयः ।” शून्यं निराश्रयो देशः । ऊषरं स्थलभेदः । तद्विरिणमिति स्यात् । “दीर्घादिरपि । इरण
मित्यपि” ॥ ५६ ॥ सेतौ च वरणो वेणी नदी भेदो कचोच्चय इत्यमूलकः ॥ इति णांताः ॥

अथतांतानाह । नदःसरिद्विशेषः । ताक्ष्यौगरुडः । भासःपक्षिभेदोगोष्ठकुक्कुटाख्यः । पक्षीपक्षिमात्रं ॥ ५७ ॥ उत्पातोधूममयीतारा “ग्रहभेदेपिधूम
केतुः । जीमूतोऽद्वौधृतिकरेदेवतारेपयोधरेइतिमेदिनी । ” पाणिःकरः । नक्षत्रंत्रयोदशं । पवनोवायुरमरश्चमरुत्संज्ञौ ॥ ५८ ॥ महामात्रसारथीयंता
रौ । धाताधारकः । “स्वामिन्यपिभर्ता ” यानपात्रेवहित्रे । “गृहस्थानेवाससिचपोतः । प्राण्यंतरेभूतांतरे । केतुर्नारुक्पताकारिग्रहोत्पातेषुलक्ष्मणी
तिमेदिनी ” ॥ ५९ ॥ पार्थिवेराज्ञितनयेपुत्रे । कारुःशिल्पीतद्भेदे । अपिशब्दात्कंचुकिनि । जीवेष्टियाजकेचस्थपतिः । भूमिधरःशैलः ॥ ६० ॥

देवसूर्यौविवस्वंतौसरस्वंतौनदार्णवौ ॥ पक्षिताक्ष्यौगरुत्संतौशकुंतौभासपक्षिणौ ॥ ५७ ॥ अग्न्युत्पातौधूमकेतू
जीमूतौमेघपर्वतौ ॥ हस्तौतुपाणिनक्षत्रेमरुतौपवनामरौ ॥ ५८ ॥ यंताहस्तिपकेसूतेभर्ताधातरिपोष्टरि ॥ यानपा
त्रेशिशौपोतःप्रेतःप्राण्यंतरेमृते ॥ ५९ ॥ ग्रहभेदेध्वजेकेतुःपार्थिवेतनयेसुतः ॥ स्थपतिःकारुभेदेपिभूभृद्भूमिधरे
नृपे ॥ ६० ॥ मूर्धाभिषिक्तोभूपेऽपिऋतुःस्त्रीकुसुमेपिच ॥ विष्णावप्यजिताव्यक्तौसूतस्त्वष्टरिसारथौ ॥ ६१ ॥

“अपिशब्दात् ” प्रधानेक्षत्रियमात्रेचमूर्धाभिषिक्तः । स्त्रीकुसुमेरजसि । हेमंतादौचक्रतुः । अजितश्चाव्यक्तश्चेतितकारांताविमौविष्णावपिवर्तते । अ
पिशब्दादपरिभूतेशंकरेचाजितः । अव्यक्तःशंकरेविष्णावव्यक्तंमहदादिके । आत्मन्यपिस्यादव्यक्तमस्फुटेत्वभिधेयवदितिविश्वः । त्वष्टरिशिल्पि
भेदे । क्षत्रियाब्राह्मणीजेपिसूतःसारथिवंदिनोरितिविश्वः ॥ ६१ ॥

स्फुटेपिव्यक्तः । शास्त्रंतर्कादि । निदर्शनमुदाहरणं । इमेउभेदृष्टांतौ । द्वाःस्थेद्वारपाले । वैश्यायामित्यपपाठः । क्षत्ताशूद्राक्षत्रियाजेइतिविश्वकोशा
त् । चात्भुजिष्यातनये ॥ ६२ ॥ प्रकरणंप्रस्तावः । प्रकारोभावः । कात्स्न्यंसाकल्यं । वार्ताजनश्रुतिः । नृत्यस्थानेनृत्यमंडपे । नीवृद्धिशेषोजनपदविशेषः । स
चपश्चिमसागरस्थोद्वारावती ॥ ६३ ॥ यमोधर्मराजः । दैवंप्राकृतनंकर्म । अकुशलकर्मपापं । श्लेष्मादयोधातुशब्दवाच्याः । आदिशब्दात्पित्तादिग्रहः ।

व्यक्तः प्राज्ञोपिदृष्टांतावुभौशास्त्रनिदर्शने ॥ क्षत्तास्यात्सारथौद्वाःस्थेक्षत्रियायांचशूद्रजे ॥ ६२ ॥ वृत्तांतः स्यात्प्रक
रणेप्रकारेकात्स्न्यवार्तयोः ॥ आनर्तः समरेनृत्यस्थाननीवृद्धिशेषयोः ॥ ६३ ॥ कृतांतौयमसिद्धान्तदैवाकुशलकर्म
सु ॥ श्लेष्मादिरसरक्तादिमहाभूतानितदुणाः ॥ ६४ ॥ इंद्रियाण्यश्मविकृतिः शब्दयोनिश्चधातवः ॥ कक्षांतरेपिश्रु
द्धांतोनृपस्यासर्वगोचरे ॥ ६५ ॥

रसआहारपरिणामजोभागविशेषः रसरक्तादीत्यादिनावसामज्जादिग्रहः । महाभूतानिपृ
थिव्यादीनिपंच । तदुणागंधादयः ॥ ६४ ॥ इंद्रियाणिचक्षुरादीनि । अश्मविकृतिः मनःशिलादि । शब्दयोनिः भूसत्तायामित्यादिः । भूवादयोधात
वइतिसूत्रात् । नृपस्यकक्षांतरेराजधानीस्थानविशेषे । असर्वगोचरइतिकक्षांतरस्यविशेषणं । अपिशब्दादंतःपुरेआशौचांतेच ॥ ६५ ॥

कासूः महाराष्ट्रभाषायांसैतीतिख्यातः आयुधभेदः । कासूः शक्त्यायुधेपिचेतिविश्वात् । काठिन्यदृढता । वल्लीलता । रात्रौगृहेचवसतिः ॥ ६६ ॥ क्ष
योहानिरर्चापूजातत्रापचितिः । निष्कृतौव्ययेच । अवसानंअंतः ॥ धनुष्कोटिःचापग्रं । “आर्तिरितिपाठः । उपसर्गादृतीतिद्विः ।” सामान्यगोत्वादि ।
मालत्यांचजाति “जातिःसामान्यगोत्रयोः । मालत्यामामलक्यांचचुल्ल्यांकंपिल्लजन्मनोः । जातीफलेच्छंदसिचेतिहैमः ।” ॥ ६७ ॥ प्रचारःलोकाचार
इतियावत् । स्यंदःप्रस्रवणं । तत्ररीतिः । “रीतिःप्रचारेस्यंदेचलोहकिह्वारकूटयोरितिविश्वः ।” ढिंबेप्रवासेचईतिः । ढिंबोविप्लवः । सचसप्तविधः । अति

कासूसामर्थ्ययोःशक्तिर्मूर्तिःकाठिण्यकाययोः ॥ विस्तारवल्लयोर्व्रततिर्वसतीरात्रिवेश्मनोः ॥ ६६ ॥ क्षयार्चयोरप
चितिःसातिर्दानावसानयोः ॥ अर्तिःपीडाधनुष्कोट्योर्जातिःसामान्यजन्मनोः ॥ ६७ ॥ प्रचारस्यंदयोरीतिरीतिर्ढिं
बप्रवासयोः ॥ उदयेऽधिगमेप्राप्तिस्त्रेतात्वग्नित्रयेयुगे ॥ ६८ ॥ वीणाभेदेपिमहतीभूतिर्भस्मनिसंपदि ॥ नदीनगर्यो
र्नागानांभोगवत्यथसंगरे ॥ ६९ ॥ दृष्टिरनादृष्टिःशलभामूषकाःशुकाः । स्वचक्रंपरचक्रंचसप्तैताईतयःस्मृताइतिभेदात् । उदयेउत्पत्तौ ।
अधिगमेलाभे । अग्नित्रये । दक्षिणगार्हपत्याहवनीयाख्ये । द्वितीयेयुगे । त्रेताशब्दआबंतः ॥ ६८ ॥ वीणाभेदोनारदीवीणा । महत्वयुक्तायांभार्यादौच
अणिमादौचभूतिः । “भूतिर्भस्मनिसंपदि । मांसपाकविशेषेचजननेगजमंडनइत्यमरशेषः ।” नागानांनद्यांनगर्यांचभोगवती । संगरादित्रयेसमितिः ॥ ६९

वासोनिवासः । अपिशब्दान्मेदिन्यां । कालभेदेचक्षितिः । सूर्यप्रभादिषुहेतिः ॥ ७० ॥ जगतिलोके क्षितौभुवि छंदोविशेषेद्वादशाक्षरपादकट्टे
जगती । “अपिशब्दाज्जने” दशमंछंदःदशाक्षरपादकं । आवलिरपिपंक्तिः । उत्तरकालेप्यायतिः । “आयतिःसंयमेदैर्घ्येप्रभावागामिकालयोरि
तिविश्वः ।” ॥ ७१ ॥ वीरभेदेसैन्यभेदेचपत्तिः । पक्षभेदयोरितिषष्ठी । पक्षशब्दोमासार्धवाचीखगावयववाचीच अतोद्विवचनं । मासार्धस्यमूले

संगेसभायांसमितिःक्षयवासावपिक्षिती ॥ रवेरर्चिश्चशस्त्रं च वह्निज्वालाचहेतयः ॥ ७० ॥ जग
तोजगतिच्छंदोविशेषेपिक्षितावपि ॥ पंक्तिश्छंदोपिदशमंस्यात्प्रभावेपिचायतिः ॥ ७१ ॥ पत्ति
र्गतौचमूलेतुपक्षतिःपक्षभेदयोः ॥ प्रकृतिर्योनिलिंगेचकैशिक्याद्याश्चवृत्तयः ॥ ७२ ॥

प्रतिपदीत्यर्थः । पक्षिपक्षस्यमूलेऽधोदेशे । योनिलिंगेद्वंद्वैक्यं । योनौलिंगेचप्रकृतिः । चकारात्प्रधानतत्वेअमात्यादौस्वभावेच । आद्यशब्दादारभटीसा
त्वतीभारत्यः । चकाराज्जीविकायांसूत्रविवरणेचवृत्तिः ॥ ७२ ॥

सिकताशब्दोवाल्मुकायांस्त्रीलिङ्गोबहुवचनांतश्च । अपिशब्दात्सिकतान्वितदेशेचशर्करायांचकीर्तितः । श्रवसिकर्णे “श्रुतिःश्रोत्रेतथाम्नायेवार्तायां
 श्रोत्रकर्मणीतिविश्वः ।” जनितोऽत्यंतानुरागोयस्यांतस्यांयोषिन्मात्रेचवनिता । वनिताजनितात्यर्थरागयोषितियोषितीतिविश्वः ॥ ७३ ॥ क्षितिष्यु
 दासेभूविबरे । गतार्थक्षितेरुत्स्वननेइतिसुभूतिः । अपिशब्दाद्रक्षणेच । गुप्तिःकारागृहेप्रोक्ताभूगर्तेरक्षणेऽधमेइतिविश्वः । तुष्टौयोगभेदे “ध्वरे” च

सिकताःस्युर्वाल्मुकापिवेदेश्रवसिचश्रुतिः ॥ वनिताजनितात्यर्थानुरागायांचयोषिति ॥ ७३ ॥ गु
 प्तिःक्षितिष्युदासेपिधृतिर्धारणधैर्ययोः ॥ बृहतीक्षुद्रवार्ताकीछंदोभेदेमहत्यपि ॥ ७४ ॥ वासिता
 स्त्रीकरिण्योश्चवार्तावृत्तौजनश्रुतौ ॥ वार्तफलगुन्यरोगेचत्रिष्वप्सुचघृतामृते ॥ ७५ ॥

धृतिः । क्षुद्रवार्ताकीओषधिषिशेषः । बृहतीक्षुद्रवार्ताक्यांकंठकायांचवाचिकेतिविश्वः । छंदोभेदानवमंछंदोबृहती । महतीविपुला सापिबृहतीस्या
 त् ॥ ७४ ॥ स्त्रीकरिण्योर्योषिद्वस्तिभ्योः धान्येपक्षिशब्देचवासितंछीबं । वृत्तौजीविकायां । जमश्रुतिवृत्तांतः । फलगुन्यसारेछीबं रोगरहितेत्रिषु ।
 घृतामृतेद्वे असुवर्ते । चकाराद्यृतमाज्येजलेछीबं । अमृतंतुघृतेपीयूषेयज्ञशेषेच ॥ ७५ ॥

अ० को० टी०

३७

रूप्यं रजतं । लक्ष्मचिह्नं । अवधृतमाकर्णितं । युगे प्रथमयुगे पर्याप्तिः अलमर्थे कृतं ॥ ७६ ॥ जीवानपेक्षिसाहस रूपं कर्म महाभीतिर्महद्भयं अत्याहितं
स्यात् । युक्तेन्याय्ये । क्षमादौ क्षित्यादिपंचके । ऋते सत्ये । प्राणिनिजंतौ । अतीते वृत्ते । प्राण्यतीत इति द्वंद्वैक्यं । समे सदृशं । भूतं क्षमादौ पिशाचादौ
न्याय्ये सत्योपमानयोरिति विश्वः ॥ ७७ ॥ पद्ये श्लोके । अतीते भूते दृढे गाढे निस्तले वर्तुलेऽतीतादौ त्रिलिङ्ग्यां वृत्तं । राज्यं चकारात् बृहच्च महत् । महा

कलयौ तं रूप्यहेम्नोर्निमित्तं हेतुलक्ष्मणोः ॥ श्रुतं शास्त्रावधृतयोर्युगपर्याप्तयोः कृतं ॥ ७६ ॥

अत्याहितं महाभीतिः कर्म जीवानपेक्षि च ॥ युक्ते क्षमादावृत्ते भूतं प्राण्यतीते समे त्रिषु ॥ ७७ ॥

वृत्तं पद्ये च रित्रे त्रिष्वतीते दृढनिस्तले ॥ महद्राज्यं चावगीतं जन्ये स्याद्गर्हिते त्रिषु ॥ ७८ ॥

श्वेतं रूप्येऽपि रजतं हेम्नि रूप्ये सिते त्रिषु ॥ त्रिष्वतो जगदिङ्गेऽपि रक्तं नील्यादिरागि च ॥ ७९ ॥

राज्ये विशाले चेति विश्वः । जन्ये जनापवादे गर्हिते निर्दितेऽवगीतं ॥ ७८ ॥ अपिशब्दाच्छुभ्रेऽपि श्वेतं । श्वेतं रूप्येऽन्यवच्छुक्ते श्वेतो द्वीपाद्विभेदयोरिति
विश्वः । हेम्नि रूप्ये सिते च रजतं । अतो रजतात् परे तांताः शब्दास्त्रिषु । इङ्गे जंगमे भुवने च जगत् । नील्यादिरागयुक्तं । रक्तोऽनुरक्ते नील्यादिरंजिते लोहि
ते त्रिषु । क्लीबंतुकुंकुमेतामे इति मेदिनी ॥ ७९ ॥

कांडः ३

३७

सितादित्रयेऽवदातः । शुद्धं निर्मलं । अर्जुनः शुक्लः बद्धश्च सितः । युक्तेन्याय्ये अतिप्रशस्ते भूषिते वा अभिनीतः ॥ ८० ॥ कृत्रिमेघटादौ । लक्षणोपेते
शास्त्रोपलक्षणयुक्ते च संस्कृतं । अनवधौ निःसीमे । अपिशब्दाच्छेषादौ । “अनंतः केशवेशेषे पुमाननवधौ त्रिषु इति मेदिनी । अनंतं खेनिरवधाविति हैमः”
ख्याते प्रसिद्धे हृष्टे च प्रतीतः । “प्रतीतः सादरे प्राज्ञे प्रथिते ज्ञात हृष्टयोरिति हैमः ।” कुलजे कुलीने बुधे पंडितेऽभिजातः । “अभिजातः कुलीने स्यान्त्याय्य

अवदातः सिते पीते शुद्धे बद्धार्जुनौ सितौ ॥ युक्तेति संस्कृते मर्षिण्यभिनीतोऽथ संस्कृतं ॥ ८० ॥

कृत्रिमे लक्षणोपेतेऽप्यनंतो नवधावपि ॥ ख्याते हृष्टे प्रतीतो भिजातस्तु कुलजे बुधे ॥ ८१ ॥

विविक्तौ पूतविजनौ मूर्छितौ मूढसोऽसौ ॥ द्वौ चाम्लपरुषौ शुक्तौ शिती धवलमेचकौ ॥ ८२ ॥

पंडितयोस्त्रिष्विति मेदिनी ॥ ८१ ॥ पूतं पवित्रं । विजनो विगतजन एकांत इत्यर्थः । एतौ विविक्तौ । “विविक्तं स्यादसंपृक्तेरहः पूतविवेकिष्विति हैमः ।” मू
ढो मोहंगतः सोऽसौ मूर्छितोऽसौ । द्वौ मूर्छितौ । अम्लं चुक्रं त्रिरात्रिस्थं कांजिकमिति यावत् । परुषो निष्ठुरः । द्वौ शुक्ताख्यौ । “शुक्तं पूताम्लनिष्ठुर इति
मेदिनी” मेचकः कृष्णवर्णः । शिञ्जनिशाने इति धातोः क्तिनि शितिः । “शितिर्भुजेनासितासितयोस्त्रिष्विति मेदिनी ।” ॥ ८२ ॥

धर्ममात्रेऽस्तीति बन्धुक्तेचिषुसत् । साधौमान्ये । अरात्यभियुक्तेशत्रुणाक्रान्तेअग्रतःकृतेपुरःस्थिते ॥ ८३ ॥ आश्रयोनिवासः । अवातोवातवर्जितः । उ
भौनिवातौ । यच्छस्त्राभेद्यं वर्मकवचंतदपिनिवाताख्यं । यथा । निवातकवचोवीरः । निवातोदृढसन्नाहइत्यजयः । जातउत्पन्नः । उन्नद्धोदृप्तः प्रवृ
द्धश्चेतेउद्धिताः । अमीवक्ष्यमाणावृद्धिमदादयउत्थिताः ॥ ८४ ॥ वृद्धिमांश्चप्रोद्यतश्चोत्पन्नश्चेति । अत्रकचित्केचित् उदास्थितेत्यादयः संतितेऽमूलक

सत्येसाधौविद्यमानेप्रशस्तेऽभ्यर्हितेचसत् ॥ पुरस्कृतः पूजितेऽरात्यभियुक्तेश्चतःकृते ॥ ८३ ॥ निवातावाश्रयावातौ
शस्त्राभेद्यंचवर्मयत् ॥ जातोन्नद्धप्रवृद्धास्युरुच्छ्रिताउत्थितास्त्वमी ॥ ८४ ॥ वृद्धिमत्प्रोद्यतोत्पन्नाआहतौसादरार्चि
तौ ॥ ॥ इतितांताः ॥ ॥ अर्थोभिधेयैरेवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु ॥ ८५ ॥ निपानागमयोस्तीर्थमृषिजुष्टेजलेगुरौ ॥

त्वादुपेक्ष्याः ॥ ॥ इतितांताः ॥ अभिधेयोवाच्यः । राःवनं । वस्तुतत्वं । निवृत्तिर्निवर्त्तनं । अत्रविषयेऽप्यर्थः । “अर्थोहेतौप्रयोजने । निवृत्तौविषये
वाच्येप्रकारद्रव्यवस्तुष्वितिहेमः” ॥ ८५ ॥ निपानमपकूपजलाशयः । आगमोबौद्धशास्त्रादन्यच्छास्त्रं । ऋषिजुष्टेजलेऋषिभिःसेवितोदके गुरावुपाध्या
ये । तीर्थशास्त्राध्वरक्षेत्रोपायनारीरजःसुच । अवतारर्षिजुष्टांबुपात्रोपाध्यायमंत्रिष्वितिमेदिनी । “निपानेत्यत्रनिदानमित्यपिपाठः निदानमुपायः” ॥

शक्तिस्थेशक्तिमति । संबद्धार्थे । यथासमर्थः पदविधिः । हितेऽनुकूले ॥ ८६ ॥ क्षीणोरागोरसोस्यक्षीणरागः । वृद्धोतिवृद्धः । उभौ दशमीस्थौ । दशमीस्थौ नष्टबीजेस्थविरेचेति विश्वः । पदवीमार्गः अपिशब्दात्पंक्तिरपि । आस्थानीसभा । यत्नः प्रयत्नः । सानुपर्वतापं । मानं परिमाणभेदः ॥ ८७ ॥ “शास्त्रद्रविणयोर्ग्रंथः संस्थाधारे स्थितौ मृता वित्यन्यत् ॥” ॥ इति थांताः ॥ ॥ अभिप्राय आशयः । वशोऽधीनः । “छंदो वशोऽभिप्राये च दृष्ट्या षणमात्रके । नि

समर्थस्त्रिषु शक्तिस्थे संबद्धार्थे हितेऽपि च ॥ ८६ ॥ दशमीस्थौ क्षीणरागवृद्धौ वीथीपदव्यपि ॥ आस्थानीयत्नयोरास्थाप्रस्थोऽस्त्रीसानुमानयोः ॥ ८७ ॥ “शास्त्रद्रविणयोर्ग्रंथः संस्थाधारे स्थितौ मृतौ” ॥ इति थांताः ॥ अभिप्रायवशौ छंदावब्दौ जीमूतवत्सरौ ॥ अपवादौ तु निंदाज्ञेदायादौ सुतबांधवौ ॥ ८८ ॥ पादारश्म्यंघ्रितुर्याशाश्वं द्राग्न्यर्कास्तमोनुदः ॥ निर्वादो जनवादेऽपि शादो जंबालशष्पयोः ॥ ८९

प्लेषणार्थपट्टेऽपीति हैमः ” जीमूतो मेघः । वत्सरो वर्षः । “अब्दः संवत्सरे मेघे गिरिभेदे च मुस्तक इति विश्वः ।” निंदागर्हा । आज्ञाशासनं तत्रापवादः । “अववाद इत्यपि पाठः ।” पुत्रो ज्ञातिश्च दायादौ ॥ ८८ ॥ रश्मिः किरणः । तुर्यांशश्चतुर्थभागः । पादो मूलास्तुर्यांशांघ्रिषु प्रत्यंतपर्वते इति हैमः ” तमोनुदतीति तमोनुत् । जनवादे । लोकापवादे । अपिशब्दान्निर्णीतवादे । निर्वादः स्यात्परीवादपरिनिश्चितवादयोरिति विश्वः । जंबाले कर्दमे । शष्पे बालतृणे ॥ ८९ ॥

आरावे आर्तध्वनौ । त्रातरिरक्षके दारुणेरणे भीषणे युद्धे । अनुरागेऽनुग्रहे । प्रसन्नातायां काव्यगुणे च “प्रसादोऽनुग्रहे काव्यप्राणस्वास्थ्यप्रसत्तिष्विति मे दिनी ।” व्यंजने ते मने सूपकारे च सूदः ॥ ९० ॥ गोष्ठंगोस्थानं तस्याध्यक्षे गोपालादौ बृहस्पतौ कृष्णेऽपि । दकारांत आमोदशब्दो यथा हर्षे वर्तते अपिशब्दादतिनिर्हारि गंधे च तथा मदोऽपि हर्षेऽपिशब्दार्द्रवगजदानरेतः सुचेत्यर्थः । प्रधानमेव प्रधान्यं । राजलिङ्गेच्छादौ वृषांगे वृषावयवे ॥ ९१ ॥ संभाषासं

आरावे रुदिते त्रातर्य्या क्रंदो दारुणेरणे ॥ स्यात्प्रसादोऽनुरागेऽपि सूदः स्याद्व्यंजनैः पच ॥ ९० ॥ गोष्ठाध्यक्षेऽपि गोविंदो हर्षेऽप्यामोदवन्मदः ॥ प्राधान्ये राजलिङ्गे च वृषांगेऽपि कुकुदोऽस्त्रियां ॥ ९१ ॥ स्त्रीसंविद्भूतज्ञानसंभाषाक्रियाकाराजिनामसु ॥ धर्मे रहस्युपनिषत्स्यादृतौ वत्सरेशरत् ॥ ९२ ॥ पदं व्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मांश्चिवस्तुषु ॥ गोष्पदं सेविते मा नै प्रतिष्ठाकृत्य मास्पदं ॥ ९३ ॥

भाषणं । क्रियाकारः कर्मनियमः । आजिर्युद्धं । नामसंज्ञा । एतेषु संकेते च स्त्रीलिङ्गं संविदिति नाम । “संविदसंभाषणे ज्ञाने संयमेनाश्रितोषणे । क्रियाकारे प्रतिज्ञायां संकेताचारयोरपीति हैमः । स्त्रीतु संविदुपनिषच्छरद्भिः संबध्यते । रहस्ये कांति । वेदांतेऽप्युपनिषत् ॥ ९२ ॥ व्यवसितिर्व्यवसायः । “पदं स्थाने विभक्त्यंते शब्दे वाक्यैकवस्तुनोः । त्राणे पादे पादचिह्ने व्यवसायापदेशयोरिति हैमः ।” सेविते गोभिरेव सेविते देशे माने खुरप्रमाणे गोष्पदं । प्रतिष्ठास्थानं । कृत्यं कार्यं ॥ ९३ ॥

अतःपरंवर्गसमाप्तेर्दीप्तास्त्रिषु । इष्टो मनोहरः । उभौ स्वादू । स्वादुर्मनोज्ञे मिष्टे चेति विश्वः । अतीक्ष्णोऽतिग्मः । कोमलोऽकठिनः । उभौ मृदू । मृदुः स्यात्कोम-
लेस्वरे इति विश्वः । मूढो मूर्खः । अल्पेयथामंदोदरी । अपटुरतीक्ष्णः । निर्भाग्योहीनभाग्यः । एतेमंदाः ॥ ९४ ॥ प्रत्ययोभिनवः । अप्रतिभोऽप्रगल्भः ।
द्वाविमौ शारदौ । "प्रगल्भो धृष्टः । विशारदो बुधे धृष्ट इति हैमः ।" इति दांताः । प्रसारितभुजद्वयकुंडलं व्यामः । वटो वृक्षभेदः । द्वयं न्यग्रोधाख्यं । कायोदे

त्रिष्विष्टमधुरौ स्वादू मृदू चातीक्ष्णकोमलौ ॥ मूढात्पापटुनिर्भाग्यामंदाः स्युर्द्वौ तु शारदौ ॥ ९४ ॥
प्रत्यग्राप्रतिभौ विद्वत्सु प्रगल्भौ विशारदौ ॥ इति दांताः ॥ व्यामो वटश्च न्यग्रोधावुत्सेधः काय उन्न-
तिः ॥ ९५ ॥ पर्याहारश्च मार्गश्च विवधौ वीवधौ चतौ ॥ परिधिर्यज्ञियतरोः शाखायामुपसूर्यके
॥ ९६ ॥ बंधकं व्यसनं चेतःपीडाधिष्ठानमाधयः ॥ स्युः समर्थननीवाकनियमाश्च समाधयः ॥ ९७ ॥

हः । उन्नतिरुच्चायः ॥ ९५ ॥ परित आह्रियते सौ पर्याहारो ध्यानादिः । मार्गः पंथाः । एतौ विवधसंज्ञौ च भारेप्येतौ । यज्ञियतरोः पलाशादेः शाखायां समि-
धितत्र उपसूर्यके सूर्यसमीपमंडले परिवेषाख्ये ॥ ९६ ॥ उत्तमगृहे ऋणमोचनपर्यंतं विश्वासार्थं यद्वस्तु स्थाप्यते तद्वंधकं । व्यसनमापत्तिः । चेतःपी-
डामानसीव्यथा । अधिष्ठानमध्यासनं । एते आधयः । समर्थनं चोद्यपरिहारः । नीवाको वचनाभावः । नियमोऽंगीकारः । एते समाधयः ॥ ९७ ॥

दोषोत्पादनंदोषोत्पादस्तत्र प्रकृत्यादिषु प्रकृतिप्रत्ययागमादेशेषु यन्मन्त्रमिदं संज्ञालोपाभ्यामदर्शनशीलमक्षरं तत्र । यो मुख्यं पित्रादिकमनुयातितस्मि
नृशि शौ । प्रकृतस्य प्रक्रांतस्य पदनिवृत्त्यभावः । तत्रैतेषु अनुबन्धः । “विधुः शशांके कर्पूरे हृषीकेशे चराक्षस इति विश्वः ।” ॥ ९८ ॥ परिच्छेदे सीम्नि । विले
गते । कालेऽपि । विधाने कर्तव्ये दैवे प्राक्तनशुभाशुभकर्मणि ब्रह्मण्यपि विधिः ॥ ९९ ॥ बुधवृद्धौ धांतौ पंडितेऽपि वर्तते । अपिशब्दाद्बुधः सौम्ये ॥ वृद्धः स्थविरे

दोषोत्पादेऽनुबन्धः स्यात्प्रकृत्यादिविनश्वरे ॥ मुख्यानुयायिनिशि शौ प्रकृतस्यानुवर्तने ॥ ९८ ॥ वि
धुर्विष्णौ चंद्रमसि परिच्छेदे विलेऽवधिः ॥ विधिर्विधाने दैवेऽपि प्रणिधिः प्रार्थने चरे ॥ ९९ ॥ बुधवृ
द्धौ पंडितेऽपि स्कंधः समुदयेऽपि च ॥ देशे नदविशेषेऽब्धौ सिंधुर्नासरिति स्त्रियां ॥ १०० ॥

समुदये समूहे । यथा । अनलस्कंधवपुष इति । अपिशब्दात्कांडे नृपेऽसे च । “स्कंधः प्रकांडे कायेऽसे विज्ञानादिपुपंचसु । नृपे समूहे व्यूहे चेति हैमः ।”
देशभेदेऽब्धौ समुद्रे सिंधुशब्दः पुंसि । “इभदाने च” नदीसामान्ये तु स्त्रीलिङ्गे ॥ १०० ॥

विधौविधाने । प्रकारेयथाद्विविधं किंविधमित्यादि । अपिशब्दाद्वाधुषिकेसज्जने “चारावपि” साधुः । जायाभार्या स्नुषापुत्रस्यपत्नीतत्रस्त्रीमात्रेच
वधूः । जायास्नुषयोःपार्थक्यंवर्ततइतिद्योतनायपृथक्कृतद्वहणं । देवालयादियेनलिप्यतेसःलेपश्चूर्णविशेषः । सुधाप्रसादभाक्द्रव्यंसुधाविद्युत्सुधा
मृतं । सुधाहिभोजनंज्ञेयंसुधाधात्रीसुधास्नुहीतिमंजरी ॥ १०१ ॥ प्रतिज्ञास्वीकारः । तत्रयथासत्यसंधः । संप्रत्ययआदरः । स्पृहाकांक्षातत्रश्रद्धेति ।

विधाविधौप्रकारेचसाधूरम्येपिचत्रिषु ॥ वधूर्जायास्नुषास्त्रीचसुधालेपोमृतंस्नुही ॥ १०१ ॥
संधाप्रतिज्ञामर्यादाश्रद्धासंप्रत्ययःस्पृहा ॥ मधुमद्येषुप्परसेक्षौद्रेप्यंधंतमस्यपि ॥ १०२ ॥
अतस्त्रिषुसमुन्नद्धौपंडितंमन्यगर्वितौ ॥ ब्रह्मबंधुरधिक्षेपेनिर्देशेथावलंबितः ॥ १०३ ॥

क्षौद्रेमाक्षिके । दैत्यचैत्रवसंतेषुद्रुभेदेचपुमान्मधुः । अक्षिहीनेप्यंधशब्दः ॥ १०२ ॥ अतःपरेधांतवर्गपर्यंतास्त्रिषु । पंडितमात्मानंमन्यतेपंडितंमन्यः ।
अधिक्षेपेनिंदाप्रयोगोयथा । हेब्रह्मबंधोदुष्टोसीति । ब्रह्मबंधुरधिक्षेपेनिर्देशेचद्विजन्मनामितिविश्वः ॥ १०३ ॥

अवलंबितः आश्रितः । अविदूरः सन्निहितः । उभाववष्टब्धौ । अपिशब्दाद्वद्धोपि ॥ इतिधांताः ॥ चित्राभानवोरश्मयोययोस्तौ । लेशेपिगंधः संवा
धोगुह्यसंकटयोर्द्वयोः । बाधानिषेधेदुःखेचज्ञातृचांद्रिसुराबुधाः ॥ १०४ ॥ धाताचदेहश्च । नीचोहीनजातिः । पृथग्जनइतिचतुरक्षरं । “पृथक्का
र्योजनः पृथग्जनः ।” ग्रावाप्रस्तारेजलादेगिराविति विश्वः । “पत्रीश्येनेरथेकांडिखगद्गुरथिकाद्रिष्विति विश्वः ।” ॥ १०५ ॥ बर्हीमयूरः । “शिरवी

अविदूरोप्यवष्टब्धः प्रसिद्धौ ख्यातभूषितौ ॥ इतिधांताः ॥ सूर्यवन्होचित्रभानूभानूरश्मिदिवाक
रौ ॥ १०४ ॥ भूतात्मानौ धातुदेहौ मूर्खनीचौ पृथग्जनौ ॥ ग्रावाणौ शैलपाषाणौ पत्रिणौ शरपक्षि
णौ ॥ १०५ ॥ तरुशैलौ शिखरिणौ शिखिनौ वह्निवर्हिणौ ॥ प्रतियत्नावुभौ लिप्सोपग्रहावथसादि
नौ ॥ १०६ ॥ द्वौ सारथिहयारौ द्वौ वाजिनौ श्वेषु पक्षिणः ॥ कुलेप्यभिजनौ जन्मभूम्यामप्यथहायनाः ॥ १०७ ॥

त्वग्रौ वक्षकेतुग्रहेशरे । चूडावतिबलीवर्द्धमयूरकुक्कुटेहयइतिहैमः । “लिप्सावांछा । उपग्रहानुकूलनं । उभौ प्रतियत्नौ “प्रतियत्नस्तु संस्कारलिप्सो
पग्रहणेषु चेति मेदिनी ।” ॥ १०६ ॥ सारथिरश्वारोहश्च सादिनौ । “सादीतुरंगमारोहे निषादिरथिनोरपीति हैमः ।” अश्वोहयः । इषुः शरः पक्षी चैते
वाजिनः । कुलेकुलमुख्ये च जन्मभूम्यां जननस्थाने अभिजनः कुलेख्यातो जन्मभूम्यां कुलध्वजे इति विश्वः ॥ १०७ ॥

वर्षोब्दः। अर्चीरश्मिः ब्रौहिभेदश्चेत्तेहायनाः। प्रज्हादपुत्रेपिविरोचनः। कल्मषेपिक्लीबं वृजिनं। “ वृजिनः केशे वृजिनं भुग्नेऽघेरक्तचर्मणीति हैमः। ” अ
 र्केसुरशिल्पिनिचविश्वकर्मा ॥ १०८ ॥ वर्षमदेहः। आत्माकलेवरेयत्तेस्वभावेपरमात्मनि। चित्तेधृतौ च बुद्धौ च परव्यावर्तनेपिचेति धरणिः। शक्रइंद्रः।
 घातुकश्चासौ मत्तेभश्चेतिकर्मधारयः। तथा वर्षुकश्चासावब्दश्चेति। घनाघनइतिचतुरक्षरं नाम ॥ १०९ ॥ मूर्तिगुणेकाठिण्येमेघेचपुंसि। मूर्तेकठिणेनिरं

वर्षाच्चिब्रौहिभेदाश्च चंद्राभ्यर्काविरोचनाः ॥ क्लेशोपिवृजिनोविश्वकर्मा र्कसुरशिल्पिनोः ॥ १०८ ॥ आत्मायत्नो धृ
 तिर्बुद्धिः स्वभावो ब्रह्मवर्ष्म च ॥ शक्रो घातुक मत्तेभो वर्षुकाब्दो घनाघनः ॥ १०९ ॥ घनो मेघे मूर्तिगुणे त्रिषु मूर्तेनिरंत
 रे ॥ अभिमानो र्यादिदर्पे ज्ञाने प्रणय हिंसयोः ॥ ११० ॥ इनः सूर्ये प्रभौ राजा मृगांकेक्षत्रिये नृपे ॥ वाणिन्यौ नर्तकी
 दूत्यौ स्रवंत्यामपि वाहिनी ॥ १११ ॥ तरेसांद्वेच त्रिषु। “ घनं स्यात्कांस्यतालादिवाद्यमध्यमनृत्ययोः। नामुस्ताब्ध्यो घदार्येषु विस्तारे
 लोहमुद्रे। त्रिषुसांद्वेद्वेचेति मेदिनी। ” अर्थपशुकुलगुणादिभिर्योदर्पस्तस्मिन् ज्ञाने प्रणये हिंसायां चाभिमानः ॥ ११० ॥ प्रभौ नृपे च पत्न्यौ वामृगां
 कादौ राजशब्दः। “ राजा प्रभौ च नृपतौ क्षत्रिये रजनीपतौ। यक्षेशक्रे च पुंसि स्यादिति मेदिनी। ” मृगां कश्चंद्रः। “ नर्तकी दूत्यौ वाणिन्यौ। वाणिनी न
 र्तकी मत्ता विदग्धा घनिता सुचेति मेदिनी। ” स्रवंत्यां नद्यां सेनायामपि ॥ १११ ॥

वज्रकुलिशं । तडिद्वियुत् । वंदावक्षेविजातीयप्ररोहे । योषिन्मात्रेविलासिन्यामपिकामिनी । तनुःकायेत्वचिस्त्रीस्यान्निष्वल्पेविरलेकशङ्कतिमेदिनी ।
अथोजिह्वाक्रागलकंठिकासासूना । अपिशब्दात्पुत्र्यावधस्थानेपि ॥ ११२ ॥ क्रतुर्यज्ञः । तुच्छकेशून्ये मंदे च वितानं त्रिषु । मंदेयथा वितानभूतहृदयः
केतौष्वजे उपनिमंत्रणे । निवासेपिकेतनं ॥ ११३ ॥ तत्त्वं चैतन्यं । तपो ब्रह्मायथा ब्रह्मचारीति । वेदादित्रये ब्रह्मशब्दः क्लीबे । विप्रवेधसोः पुंसि । “ऋ

हादिन्यौ वज्रतडितौ वंदायामपिकामिनी ॥ त्वग्देहयोरपितनुः सूनाथोजिह्विकापि च ॥ ११२ ॥ क्रतुविस्तारयो
रस्त्री वितानं त्रिषु तुच्छके ॥ मंदेयकेतनं कृत्येकेतावुपनिमंत्रणे ॥ ११३ ॥ वेदस्तत्त्वं तपो ब्रह्म ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः ॥ उ
त्साहने च हिंसायां सूचने चापि गंधनं ॥ ११४ ॥ आतंचनं प्रतीवापजवनाप्यायनार्थकं ॥ व्यंजनं लांछनं श्रमश्रुनिष्ठा
नावयवेष्वपि ॥ ११५ ॥ स्यात्कौलीनं लोकवादे युद्धे पश्वहिपक्षिणां ॥ स्यादुद्यानं निःसरणे वनभेदे प्रयोजने ॥ ११६ ॥

त्विग्योगभिदोश्च । सूचने । आशयप्रकाशनेपि ॥ ११४ ॥ प्रतीवापः क्षीरादौ तक्रादेर्निक्षेपः । जवनं वेगः । आप्यायनं प्रीणनं । एतदर्थं कमातंचनं ।
लांछनं चिह्नं । निष्ठानं तेमनं । अवयवोऽवयवभेदः । स्त्रीपुंसयोरितियावत् । एतेषु व्यंजनं नाम ॥ ११५ ॥ लोकवादे लोकापवादे पश्वादीनां युद्धे च
“कुलीनत्वे च” कौलीनं । निःसरणे गृहादेर्निर्गमे वनभेदे उपवने प्रयोजने च उद्यानं नाम ॥ ११६ ॥

“स्थानं नित्यावकाशयोः । सादृश्ये सन्निवेशे चेति हैमः ।” क्रीडायां व्यवहारे जिगीषादौ देवनं । अक्षेषु देवनः प्रोक्त इति विश्वः । पौरुषे उद्योगे । तत्रं कुटुंबकृत्ये स्यात्सिद्धांते चौषधोत्तमे । सन्निविष्टस्योद्गमे ह्रस्वर्ध्वी भवने । “उत्थान उद्यमे तत्रे पौरुषे पुस्तकेरणे । प्रांगणोद्गमहर्षे पुमलरोगेऽपि न द्वयोरिति मेदिनी ।”
॥ ११७ ॥ प्रतिरोधेति रस्कारे । “त्वातं त्र्यकृत्येऽपि व्युत्थानं ।” मारणाद्यष्टके सैन्ये मेद्रे च साधनमिति नाम । तत्र मारणे यथापारदसाधनं । मृतसंस्कारेऽग्निदाहे । गतौ गमने । द्रव्ये धने । अर्थस्य धनादेर्दापने ॥ ११८ ॥ निर्वर्तनं । अर्थनिष्पादनं । उपकरणं परिकरः । उपाय इति केचित् । अनुव्रज्या अनुगमनं । दाने

अवकाशे स्थितौ स्थानं क्रीडादावपि देवनं ॥ उत्थानं पौरुषे तत्रे सन्निविष्टोद्गमेऽपि च ॥ ११७ ॥ व्युत्थानं प्रतिरोधे च विरोधाचरणेऽपि च ॥ मारणे मृतसंस्कारे गतौ द्रव्येऽर्थदापने ॥ ११८ ॥ निर्वर्तनोपकरणानुव्रज्यासु च साधनं ॥ निर्यातनं वैरश्रुद्धौ दाने न्यासार्पणेऽपि च ॥ ११९ ॥ व्यसनं विपदि भ्रंशे दोषे कामजकोपजे ॥ पक्ष्माक्षिलोऽग्नि किंजल्के तत्त्वाद्यंशेऽप्यणीयसि ॥ १२० ॥ त्यागे । न्यासार्पणे निक्षिप्तद्रव्यस्य अपर्णे निर्यातनं ॥ ११९ ॥ भ्रंशे अपाये पतने वा । दोष इत्यस्य प्रत्येकं संबन्धः । कामजदोषस्तु मृगयाद्यूतस्त्रीमद्यपानेषु प्रसक्तिः । कोपजदोषस्तु वाक्पारुष्यादिः । “व्यसनं त्वशुभे सक्तौ पानस्त्रीमृगयादिषु । दैवानिष्टफले पापे विपत्तौ निष्फलोद्यम इति मेदिनी ।” अक्षिलोऽग्निचक्षुर्लोऽग्निः । किंजल्के केसरे । अणीयसि तत्त्वाद्यंशे अल्पतरे सूत्राद्यंशे पक्ष्मेति नांतं ॥ १२० ॥

तिथिभेदेऽष्टमीदर्शदौ क्षणेऽत्सवेपर्व । “पर्वप्रस्तावोत्सवयोर्ग्रंथौ विषुवदादिषु । दर्शप्रतिपत्संवौ च तिथिग्रंथविशेषयोरिति हैमः ।” नेत्रपिपायकचर्म
पुटे अध्वनिमार्गे वर्त्म ॥ अकार्येऽकरणाहं गुह्ये उपस्थे कौपीनं ॥ “वस्त्रभेदेऽपि” । संगतौ भार्यादिसंबन्धे । रते सुरते ॥ १२१ ॥ धीः बुद्धिः । महामात्रे ।
“प्रकृतौ प्रज्ञायां” च प्रधानं । बुद्धिचिन्हयोः प्रज्ञानं । “प्रसूनो वाच्यवज्जाते क्लीबंतु फलपुष्पयोरिति मेदिनी ।” कुलेवंशे ॥ १२२ ॥ आह्वानमारा
वः । उभेऽक्रंदनसंज्ञे । प्रमाणमियत्ता । उभयोर्वर्ष्म । “वर्ष्मदेहप्रमाणाति सुंदरा कृतिषु स्मृतमिति मेदिनी ।” गृहादीनि च त्वारिधामशब्दवाच्यानि । “धा

तिथिभेदेऽक्षणे पर्ववर्त्मने न च्छदे ध्वनिः ॥ अकार्यगुह्ये कौपीनं मैथुनं संगतौ रते ॥ १२१ ॥ प्रधानं परमात्मा धीः प्रज्ञा
नं बुद्धिचिन्हयोः ॥ प्रसूनं पुष्पफलयोर्निधनं कुलनाशयोः ॥ १२२ ॥ क्रंदनैरोदनाह्वानैर्वर्ष्मदेहप्रमाणयोः ॥ गृह
देहत्विट्प्रभावाधामान्यथ चतुष्पथे ॥ १२३ ॥ सन्निवेशे च संस्थानं लक्ष्मचिन्हप्रधानयोः ॥ आच्छादनं संपिधान
मपवारणमित्युभे ॥ १२४ ॥

मरुमौ गृहे देहे स्थाने जन्मप्रभावयोरिति हैमः ॥ “चतुष्पथेशृंगाटके ॥ १२३ ॥ सन्निवेशेऽवयव
विभागे संस्थानं ॥ “संस्थानं त्वाकृतौ स्मृतौ ॥ चतुष्पथे सन्निवेश इति हैमः” । “चिन्हे प्रधाने लक्ष्म ।” संपिधानं तिरोधानं । अपवारणं वस्त्रादिनाप
रिवृतिः । उभे आच्छादनसंज्ञे । वस्त्रेऽप्याच्छादनं ॥ १२४ ॥

साधनेनिष्पादने । अवाप्तौलाभे । तोषणेतुष्टौ आराधनं । चक्ररथांगं । पुरंनगरं । अध्यासनमाक्रमणं ॥ १२५ ॥ स्वजातिश्रेष्ठैरत्नं । यथास्त्रीरत्नं । मणावपि । सलिलंजलं । काननमरण्यं । उभेवने “वनं प्रस्रवणेगेहेप्रवाहेभसिकाननइतिहैमः ।” विरलेसांतरे । स्तोकेऽल्पे । तलिनं । “स्वच्छे च” तलप्रतिष्ठायामितिधातोरिनन् । यथातलिनंवाच्यलिङ्गं तथाउत्तरेपिनांतसमाप्तिपर्यंतंवाच्यलिङ्गाः ॥ १२६ ॥ सन्पंडितः समःसदृशः । एकश्चै तेसमानाःस्युः । एकस्मिन्नर्थेयथा । समानोदरौबंधूएकोदरावित्यर्थः । खलोदुर्जनः । सूचकःकर्णेजपः । उभौपिशुनौ । “पिशुनंकुंकुमेपिच ॥ क

आराधनंसाधनेस्यादवाप्तौतोषणेपिच ॥ अधिष्ठानंचक्रपुरप्रभावाध्यासनेष्वपि ॥ १२५ ॥ रत्नंस्वजातिश्रेष्ठैपिव नेसलिलकानने ॥ तलिनंविरलेस्तोकेवाच्यलिङ्गतयोत्तरे ॥ १२६ ॥ समानाःसत्समैकेस्युःपिशुनौखलसूचकौ ॥ हीनन्यूनावूनगर्ह्यौवेगिशूरोतरस्विनौ ॥ १२७ ॥ अभिपन्नोऽपराद्धोऽभिग्रस्तेव्यापद्गतावपि ॥ इतिनांताः ॥ कलापो भूषणेवर्हतूणीरेसंहतावपि ॥ १२८ ॥ पिवक्रेचकाकेनासूचककूरयोस्त्रिष्वितिमेदिनी ।” ऊनोल्पः । गह्योनिचः । द्वावेतौही नन्यूनशब्दवाच्यौ । वेगीवेगयुक्तः । शूरोबली ॥ १२७ ॥ अपराद्धोऽपराधवान् । अभिग्रस्तः । शत्रुणाक्रांतः । व्यापद्गतःप्राप्तविपत्कः । एतेभिन्न नामानः ॥ ॥ इतिनांताः ॥ ॥ भूषणे “अलंकारमात्रे” बर्हेमयूरपिच्छे । तूणीरेइषुधौ ॥ संहतौसमुदाये । “कांच्यांच कलापशब्दः ॥ १२८ ॥

परिच्छदः पटमंडपाद्युपकरणं । पर्याप्तिः सर्वतोवपनं । डुवपूर्बीजसंतानेधातुः । सलिलस्थितौ जलाधारे परीवापः । गांदोग्धीति गोधुग्गोपालः गोष्ठा
ध्यक्षश्च गोपौ । “ गोपो ग्रामौ घगोष्ठाधिकृतयोर्बल्लवेनृपइति विश्वः । ” वृषाकपिसंज्ञौ हरो विष्णुश्च । “ अग्निश्च ” ॥ १२९ ॥ ऊष्मोष्णं । अश्रुनेत्रो
दकंच बाष्पसंज्ञं । अन्नं भोजनं । आच्छादनं वस्त्रं । एतत्तद्वयंकशिपुसंज्ञं । वक्ष्यमाणमस्त्रियामितिकशिपौ तल्ये चान्वीयते । अट्टोद्दालिका । दाराः स्त्री ।

परिच्छदे परीवापः पर्युतौ सलिलस्थितौ ॥ गोधुग्गोष्ठपती गोपौ हरविष्णू वृषाकपी ॥ १२९ ॥ बाष्प
मूष्माश्रुकशिपुत्वन्नमाच्छादनं द्वयं ॥ तल्पं शय्यादृदारेषु स्तंबेषु विटपौ स्त्रियां ॥ १३० ॥ प्राप्तं रूपं
पस्वरूपाभिरूपाबुधमनोज्ञयोः ॥ भेद्यलिंगा अमी कूर्मी वीणाभेदश्च कच्छपी ॥ १३१ ॥

अत्रयथागुरुतल्पः । स्तंबे नृणादिगुच्छे । अपिशब्दाद्विस्तारशाखयोश्च । “ पल्लवे विटाधिपेपि । ” विटपः ॥ १३० ॥ अमी प्राप्तरूपादयस्त्रयः पांता
भेद्यलिंगाः बुधे पंडिते मनोज्ञे मनोहरे च वर्तन्ते । “ प्राप्तं रूपं येन प्राप्त रूपः । स्वमेव रूपं यस्य स्वरूपः । अभिलक्ष्यं रूपमस्याभिरूपः । ” कूर्मी कमठी । वी
णाभेदः सारस्वती वीणा । द्वे कच्छपी संज्ञे । कच्छपी वल्लकी भेदे डुलौ क्षुद्रगदांतरइति विश्वः ॥ १३१ ॥

“कुतपोमृगरोमोत्थपटेचान्होष्टमेशकइत्यन्यत्कचिद् ।” इतिपांताः ॥ रवर्णेराक्षरेरेफःपुंसि । यथारेफेपरेलोपः । कुत्सितेरेफोवाच्यलिंगकः । शिफा
 शिखायांसरितिमांसिकायांचमातरि ॥ शफंमूलेतरूपांस्याद्गवादीनांखुरेपिच ॥ गुंफःस्याहुंफनेबाहोरलंकारेचकीर्तितः । इतिसार्धपद्यंमूलादितरत्
 ॥ इतिफांताः ॥ अथबवयोःसावर्ण्यत्वात्वांतान्वांतांश्वाह । योमरणजन्मनोरंतरालेस्थितःप्राणीसौऽतराभवसत्वः । तस्मिन् । अश्वघोटके । दिव्यगा
 यनेविश्वावसुप्रभृतौ । गायनमात्रेचगंधर्वः । “गंधर्वस्तुनभश्चरे । पुंस्कोकिलेगायनेचमृगभेदेतुरंगमे । अंतराभवदेहेचेतिहैमः ।” ॥ १३२ ॥ नापुंसी

“कुतपोमृगरोमोत्थपटेचान्होष्टमेशके॥” इतिपांताः॥ रवर्णेपुंसिरेफःस्यात्कुत्सितेवाच्यलिंगकः॥ इतिफांताः॥ अं
 तराभवसत्वेऽश्वेगंधर्वोदिव्यगायने ॥ १३२ ॥ कंबुर्नावलयेशंखेद्विजिब्हौसर्पसूचकौ॥ पूर्वोन्यलिंगःप्रागाहपुंव
 दुत्वेपिपूर्वजान् ॥ १३३ ॥ इतिबांताः ॥ कुंभौघटेभमूर्द्धाशौभिडिभौतुशिश्रुबालिशौ ॥ स्तंभौस्थूणाजडीभावौशंभू
 ब्रह्मत्रिलोचनौ ॥ १३४ ॥

त्यर्थः । गजशंबूकयोरपिकंबुः । “घीवायांच” सूचकःपिशुनः । पूर्वशब्दः । प्राग्वाचीवाच्यलिंगकः । य
 था । पूर्वानदी । पूर्वोयामः । पूर्ववनं । यदातुपूर्वजान्पितामहादीनाहतदापुंसिबहुत्वेवर्तते । यल्लक्ष्यं । पूर्वेषामपिपूर्वजाइति । पूर्वस्युःपूर्वजाःपूर्वज्ञात
 यइतिधरणिः । प्राक्पूर्वमग्रतइतिच ॥ १३३ ॥ इतिबांताः ॥ घटःकलशः । इभस्यगजस्यमूर्द्धाशः शिरोभागः । “कुंभःस्यात्कुंभकर्णस्यसुतेवेश्याप
 तौघटे ॥ राशिभेदेद्विपांगेचेतिविश्वः ।” बालिशोमूर्खः । स्थूणागृहस्तंभः । जडीभावोजडत्वं । “शंभुर्ब्रह्मार्हतोःशिवइतिहैमः ।” ॥ १३४ ॥

भ्रूणोगर्भस्थोजंतुः । अर्भकः शिशुः । एते गर्भाः । “गर्भः कुक्षौ शिशौ संधौ भ्रूणे पनसकंठक इति हैमः ।” प्रणये शंगारप्रार्थनायां । अपिशब्दाद्विश्वासा
दौ विश्रंभः । “विश्रंभोऽपि । विश्रंभः केलिकलहेत्रिश्वासे प्रणये वध इति विश्वहैमौ ॥” दुंदुभिर्भैर्यापुंसि । अक्षे वालक्रीडोपकरणे तितरिं गिति दे
शांतरप्रसिद्धे स्त्रियां । “दुंदुभिः पुमान् । वरुणदैत्यभैर्योश्च त्र्यक्ष बिंदुत्रिकद्वय इति मेदिनी ।” ॥ १३५ ॥ महारजने पुष्पभेदे येन रक्तं वस्त्रं कौसुभं । क

कुक्षिभ्रूणाभकागर्भा विश्रंभः प्रणयेऽपि च ॥ स्याद्भैर्यादुंदुभिः पुंसि स्यादक्षे दुंदुभिः स्त्रियां ॥ १३५ ॥

स्यान्महारजने क्लीवं कुसुभं करके पुमान् ॥ क्षत्रियेऽपि च नाभिर्नासुरभिर्गवि च स्त्रियां ॥ १३६ ॥ स

भासंसदिसभ्ये च त्रिष्वध्यक्षेऽपि वल्लभः ॥ इति भांताः ॥ किरणप्रग्रहोरश्मीकपि भैर्यौ पुंवंगमौ ॥ १३७ ॥

रकेकमंडलौ । क्षत्रियेनाभिः पुंसि । अपिशब्दान्मुख्यनूपेचक्रमध्ये च । प्राण्यंगेतुद्वयोः । मृगभेदे तु स्त्रियां । गविसौरभैर्यासुरभिः स्त्री । चकाराद्वसंत
जातीफलचंपकेषु नागसुगंधिमनोज्ञयोस्त्रिषु । सुवर्णे चंपके च क्लीवं ।” ॥ १३६ ॥ संसदिसदसि । सभ्यः सदस्यः । “स्त्रियां सामाजिके गोष्ठ्यां द्यूत
मंदिरयोः सभेति रभसः ।” अपिशब्दाद्वयिते । “कुलीनाश्वे” च वल्लभः ॥ इति भांताः । अश्वादेर्बधनरज्जुः प्रग्रहः । रश्मिः पुमान् दीधितौ स्यात्पक्षप्रग्र
हयोरपीति मेदिनी ॥ १३७ ॥

मनोभवोमदनः । शौर्यसामर्थ्यं । पुण्यादौषट्केधर्मशब्दस्तत्रयमौतकः । न्यायेयथा । धर्माध्यक्षः । स्वभावेयथा । क्रूरधर्मा । आचारेधर्मशास्त्रोक्ते
 सोमं पिबति स्म सोमपाः ॥ १३८ ॥ उपायं ज्ञात्वा य आरंभः स उपायपूर्वः । अमात्यशीलपरीक्षोपाय उपधा । चिकित्सायां चोपक्रमः । “उपक्रमः
 स्यादुपधाचिकित्सारंभविक्रम इति विश्वः ।” वणिक्पथो वाणिज्यं । पुरं नगरं । वेद आम्नायः । एते निगमाः । “निगमो वाणिजे पुर्यां कटे वेदे वणिक्प

इच्छामनोभवौ कामौ शौर्यौ योगौ पराक्रमौ ॥ धर्माः पुण्ययमन्यायस्वभावाचारसोमपाः ॥ १३८ ॥

उपायपूर्व आरंभ उपधा चाप्युपक्रमः ॥ वणिक्पथः पुरं वेदो निगमो नागरो वणिक् ॥ १३९ ॥ नैगमौ

द्वौ बले रामो नीलचारुसिते त्रिषु ॥ शब्दादिपूर्वो वंदे पि ग्रामः क्रांती च विक्रमः ॥ १४० ॥

थ इति मेदिनी । “नगरे भवो नागरः । वणिक् चैतौ । “द्वौ ” नैगमौ “नैगमः स्यादुपनिषद्वाणिजोर्नागरेपि चेति मेदिनी ।” ॥ १३९ ॥ बले बलदेवे पुंसि ।
 नीलादिषु त्रिलिङ्ग्यां गमशब्दः । नीलोऽसितः । चारुः मनोज्ञः । रामः पशुविशेषे स्याज्जामदम्ये हलायुधे । राघवे चासिते श्वेते मनोज्ञे पि च वाच्यवदितिको
 शांतरं । शब्दादिपूर्वो ग्रामशब्दो वंदे वर्तते । यथा शब्दग्रामः । अपिशब्दात्संवसथे । “स्वरेच ” ग्रामः । क्रांतिर्विक्रमणं पराक्रमे च विक्रमः ॥ १४० ॥

कचिदत्रस्तोमेत्यादिपद्यममूलकमस्ति । अपिशब्दात्स्वेदांभसिघर्मः । चेष्टालंकारोहावः । शोभायांचविभ्रमः । ” १४१ ॥ रुक्मरोगभेदः स्त्रीहारव्यः । स्तं
बः कुशादिगुच्छोवेदइतिख्यातः । सैन्यरक्षणेचगुल्मशब्दः । ” गुल्मः सेनाघट्टभिदोः सैन्यरक्षणरुग्भिदोः । स्तंबइतिमेदिनी ” स्वसाभगिनी । कुलस्त्रीकु
लवधूः । तयोर्जामिशब्दः । ” प्रहरेसंयमेयामोयामिः स्वसृकुलस्त्रियोरितिरभसात् । यामिः कुलस्त्रीस्वस्रोः स्त्रीतिकोशांतराच्चअंतस्थादिरपि । ” क्षितिर्भू
मिः । क्षांतिस्तितिक्षा । तयोः क्षमा । युक्तेयोग्ये “ क्षमं । ” शक्तेहितेक्षमस्त्रिलिंगः । ” धरणिस्तु । योग्येशक्तेहितेक्षममित्याह । ” ॥ १४२ ॥ हरित्पाला

स्तोमः स्तोत्रेऽध्वरेवंदेजिह्वस्तुकुटिलेलसे ॥ उष्णोपिघर्मश्चेष्टालंकारेभ्रांतौचविभ्रमः ॥ १४१ ॥ गुल्मारुक्स्तंबसे
नाश्वजामिः स्वसृकुलस्त्रियोः ॥ क्षितिक्षांत्योः क्षमायुक्तेक्षमंशक्तेहितेत्रिषु ॥ १४२ ॥ त्रिषुश्यामौहरित्कृष्णौश्या
मास्याच्छारिवानिशा ॥ ललामंपुच्छपुंद्वाश्वभूषाप्राधान्यकेतुषु ॥ १४३ ॥

वाशतावरीनिशाचश्यामा । ” श्यामोवटेप्रयागस्यवारिदेदद्वदारके । पिकेचकृष्णहरितोः पुंसिस्यात्तद्वतित्रिषु । मरीचेसिंधुलवणेक्लीबंस्त्रीशारिवौष
धौ । अप्रसूतांगनायांचप्रियंगावपिचोच्यते । यमुनायांच्रियामायांकृष्णात्रिदतिकौषधौ । नीलिकायामितिमेदिनी । ” पुंद्गमश्वादीनांललाटचित्रं ।
अश्वोघोटकः । ” भूषा । सामीप्यादश्वस्यैव । ” प्रधानमेवप्राधान्यं । केतुर्ध्वजः । षट्सुललामं । ” ललामेत्यपि । प्रधानध्वजशृंगेषुपुंद्गवालधि
लक्ष्मसु ॥ भूषावाजिप्रभावेषुललामंस्याल्ललामचेतिरुद्रः । ” ॥ १४३ ॥

अध्यात्मं आत्मन्यधिकृतं लिंगदेहं । अपिशब्दात्कैतवे । सूक्ष्मं स्यात्कैतवेऽध्यात्मे पुंस्यणौ त्रिषु चाल्पक इति मेदिनी । आद्ये आदौ प्रधाने मुख्ये प्रथमः । त्रिष्वितियावन्मांतमधिकारः । प्रतीपो विपरीतः । वल्गुर्यथा । वामलोचनाः स्त्रियः । “वामः कामे सव्ये पयोधरे । उमानाथे प्रतीकूले चारौ वामा तु योषितीति हैमः ।” न्यूनश्च कुत्सितश्चाधमौ ॥ १४४ ॥ जीर्णं प्राप्तपरिणामं । परिभुक्तं भुक्तोद्भितं । द्वयं यातयामसंज्ञं ॥ इति मांताः । अश्वगरुडौ ताक्ष्यसंज्ञौ ।

सूक्ष्ममध्यात्ममप्याद्ये प्रधाने प्रथमस्त्रिषु ॥ वामौ वल्गुप्रतीपौ द्वावधमौ न्यूनकुत्सितौ ॥ १४४ ॥ जीर्णं च परिभुक्तं च यातयाममिदं द्वयं ॥ ॥ इति मांताः ॥ ॥ तुरंगगरुडौ ताक्ष्यौ निलयापचयौ क्षयौ ॥ श्वश्रुयौ देवरश्यालौ भ्रातृव्यौ भ्रातृजद्विषौ ॥ १४५ ॥ पर्जन्यौ रसदब्दोद्भौ स्यादर्यः स्वामिवैश्ययोः ॥ तिष्यः पुष्ये कलियुगे पर्यायो वसरे क्रमे ॥ १४६ ॥

“ताक्ष्यस्तु स्यंदने वा हे गरुडे गरुडाग्रजे ॥ अश्वकर्णाव्हयतरौ स्यादिति हैमः ।” निलयोगृहं । अपचयो ज्हासः । उभौ क्षयौ । “क्षयोगे हे कल्पांतेऽपचये रुजीति हैमः ।” श्यालो भार्या भ्राता । श्वशुरस्यापत्यं श्वशुर्यः । भ्रातृपुत्रः शत्रुपुत्रश्च भ्रातृव्यौ ॥ १४५ ॥ रसदब्दो ध्वनदंबुदः । इंद्रः शक्रः । उभौ पर्जन्यौ । “मेघशब्देऽपि पर्जन्यः ।” प्रभुवैश्ययोरर्यः । पुष्यर्क्षेतुर्ययुगे च तिष्यः । अवसरे प्रस्तावे । “पर्यायस्तु प्रकारे स्यान्निर्माणेऽवसरे क्रम इति विश्वः” ॥ १४६ ॥

अधीनादिषुसप्तप्रत्ययशब्दस्तत्राऽधीनेयथा । राजप्रत्ययाः प्रजाः । शपथः शपनं । ज्ञानेयथा । प्रत्यक्षप्रत्ययः । विश्वासेयथा । नशत्रोः प्रत्ययंग
च्छेत् । हेतौयथा । गार्हस्थंभार्याप्रत्ययं । रंघ्रेच्छिद्रे । शब्देयथा । चिकीर्षतीत्यत्रसन्प्रत्ययः । “ प्रत्ययः शपथेरंघ्रे विश्वासाचारहेतुषु ॥ प्रार्थितत्वेच
सन्नादावधीनज्ञानयोरपीतिविश्वः । ” चिरद्वेषेपश्वात्तापेचानुशयः । “ अनुबन्धेच ” ॥ १४७ ॥ असाकल्येऽकात्स्न्ये । नागानांहस्तिनांयन्त्रशीघ्रना
पिमंदंगमनंतत्रेत्यर्थः । स्थूलोच्चयोगंडोपलेऽपिच । गजानांमध्यमेगतेप्यसाकल्यकरंडयोरितिमेदिनी । “ शपथादयः समयाः । तत्रशपथेयथा । कृ

प्रत्ययोधीनशपथज्ञानविश्वासहेतुषु ॥ रंघ्रेशब्देऽथानुशयोर्दीर्घद्वेषानुतापयोः ॥ १४७ ॥ स्थूलो
च्चयस्त्वसाकल्येनागानांमध्यमेगते ॥ समयाः शपथाचारकालसिद्धान्तसंविदः ॥ १४८ ॥ व्यस
नान्यश्रुभंदैवंविपदित्यनयास्त्रयः ॥ अत्ययोऽतिक्रमेरुच्छेदोपेदंढेप्यथापदि ॥ १४९ ॥

तसमयोपिचोगेदंढ्यः । संवित्संभाषा । “ समयः शपथेभावासंपदोःकालसंविदोः । सिद्धान्ताचारसंकेतनियमावसरेषुच । क्रियाकारेनिर्देशेचेतिहैमः ”
॥ १४८ ॥ व्यसनानिब्यूतादानि । अशुभमितिदैवविशेषणं । विपद्विपत्तिरेतन्नयंअनयसंज्ञं । अशुभदैवेयथा । निःस्वोभूदनयेनसः । अतिक्रमेउ
ल्लंघने । “ अपिशब्दात्नाशेचात्ययः । ” आपदादित्रयेसंपरायः ॥ १४९ ॥

आयतिः उत्तरकालः । अपिशब्दात्पूजार्होऽपि पूज्यः । सेनायाः पृष्ठभागे तिष्ठति यत्सैन्यं तत्पश्चादवस्थायिबलं । समवायः समूहः । उभौ सन्नायौ ॥ १५० ॥
 सन्निवेशे स्थानविशेषे “विस्तृतौ च संस्त्यायः ।” अमी विसंभवादयस्त्रयः प्रणयाः । विसंभो विश्वासः । “प्रसरश्च प्रणयः” वैरोन्नत्योः समुच्छ्रय इति र-
 भसः ॥ १५१ ॥ यस्य मत्स्यादेर्यो जलादिर्ज्ञातो नित्यसेवितस्तस्य तत्र विषयः । शब्दादिकाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधाश्च विषयाः । देशगौचरौ विषयौ ॥

युद्धायत्योः संपरायः पूज्यस्तु श्वशुरेऽपि च ॥ पश्चादवस्थायिबलं समवायश्च सन्नयौ ॥ १५० ॥ सं-
 घाते सन्निवेशे च संस्त्यायः प्रणयास्त्वमी ॥ विसंभयाज्जाप्रेमाणो विरोधेऽपि समुच्छ्रयः ॥ १५१ ॥
 विषयो यस्य यो ज्ञातस्तत्र शब्दादिकेऽपि ॥ निर्यासेऽपि कषायोऽस्त्री सभायां च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥
 प्रायो भूयंतगमने मन्युर्दैन्येऽक्रतौ क्रुधि ॥ रहस्योपस्थयोर्गुह्यं सत्यं शपथतथ्ययोः ॥ १५३ ॥

निर्यासः काथरसः । अपिशब्दाद्विलेपनादौ । कषायोऽग्नौ भेदे स्यादंगरागे विलेपन इति विश्वः । आश्रये । “अभ्युपगमे” च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥ भू-
 म्नि बाहुल्ये ॥ यथा प्रायेण ब्राह्मणा भोज्याः ॥ बाहुल्येनेत्यर्थः ॥ अंतो नाशो गम्यतेऽनेन तत्रानशने यथा । प्रायोपवेशः कृतः । प्रायश्चानशने मृत्यौ तुल्य-
 बाहुल्ययोरपीति विश्वः ॥ क्रतौ यज्ञेऽपि च मन्युः ॥ “शोके च” रहस्यं गोप्यं । तथ्यमृतं । “कृतयुगे च सत्यं ।” ॥ १५३ ॥

बलंसामर्थ्यं । प्रभावस्तेजोविशेषः । तत्रवीर्यं । “ वीर्यं तेजः प्रभावयोः ॥ शुक्रेशक्तौ चेति हैमः । ” भव्ये सत्वे गुणाश्रये पृथिव्यादौ द्रविणे च द्रव्यं । “ द्रव्यं भव्ये धने क्षमादौ जतुद्रुमविकारयोः ॥ विलेपने भेषजे रीत्यामिति हैमः ॥ ” भेन क्षत्रे । अग्नौ वन्हौ । शुभाशुभमिति शुभमशुभं वाजन्मांतरीयं यत्कर्म तद्भाग्यमित्युच्यते । ऐश्वर्येऽपि ॥ १५४ ॥ कशेरुस्वनाम्नैव ख्यातं । दंतिका निकुंभः । अपिशब्दादग्निशिखा गुडूच्यपि विशल्या । “ त्रिपुटायां च ”

वीर्यबले प्रभावे च द्रव्यं भव्ये गुणाश्रये ॥ धिष्यं स्थाने गृहे भेग्नौ भाग्यं कर्म शुभाशुभं ॥

॥ १५४ ॥ कशेरुहेमोर्गौ गेयं विशल्या दंतिकापि च ॥ वृषाकपायी श्रीगौर्यौ रभिरख्याना

मशोभयोः ॥ १५५ ॥ आरंभो निष्कृतिः शिक्षा पूजनं संप्रधारणं ॥

श्रीलक्ष्मीः “ वृषाकपायी जीवंत्यां शतावस्युर्मयोऽश्रियामिति हैमः ॥ ” नामाभिधानं । शोभाकांतिः । तत्राभिरख्येति “ अभिरख्यात्वभिधाने स्याच्छोभायां च यशस्य पीतिमेदिनी । ” ॥ १५५ ॥ आरंभादयो नवशब्दाः क्रियाशब्दवाच्यास्तत्रारंभे यथा । सर्वाः क्रिया मंत्रमूलानृपाणां ॥ निष्कृतौ प्रायश्चित्ते यथा । महापातकिनां पुंसां प्राणांतिका क्रिया स्मृता । शिक्षायां यथा । क्रिया हि वस्तूपहिता प्रसीदति । पूजने यथा । देवक्रिया परस्तपस्वी । संप्रधारणं विचारः । तत्र यथा । क्रियां विना को हि जानाति कृत्यं ॥

उपायेयथा । सप्तसामादिकाः क्रियाः । कर्मणियथा । निष्क्रियस्य कुतः सुखं । चेष्टायां यथा । मृतः किं निष्क्रियो यतः । चिकित्सायां यथा । पूर्वज्वरे स
मुत्पन्ने क्रिया पूर्वज्वरानुगा ॥ १५६ ॥ सूर्यप्रियादिचतुष्केच्छायाशब्दः । सूर्यप्रियाशनैश्वरमाता । कांतौ यथा । विच्छायाः । प्रतिबिंबेयथा । संछाया आद
र्शः । आतपाभावेयथा । नष्टच्छायो मध्याह्नः । “छायापंक्तौ प्रतिमायामर्कयोषित्यनातपे । उत्कोचेपालनेकांतौ शोभायांचतमस्यपीति मेदिनी ।” हर्म्या
देः राजगृहादेः प्रकोष्ठेऽतर्गहेयथा । सप्तकक्ष्या अतिक्रम्येति । कांचीमेखला । मध्ये भवंधने वरत्रायां । मध्ये भागे यदि भवंधनं तत्रेत्यर्थः । “कक्ष्यागृहप्र

उपायः कर्मचेष्टाचचिकित्साचनवक्रियाः ॥ १५६ ॥ छायासूर्यप्रियाकांतिः प्रतिबिंबमनानपः ॥ कक्ष्याप्रकोष्ठे
हर्म्यादेः कांच्यां मध्ये भवंधने ॥ १५७ ॥ कृत्याक्रियादेवतयोस्त्रिषु भेदे धनादिभिः ॥ जन्यस्या जनवादेऽपि जन्योऽ
त्येधमेपि च ॥ १५८ ॥

कोष्ठे स्यात्सादृश्योद्योगकांचिषु । बृहत्तिके भनाढ्योश्चेति हैमः । ॥ १५७ ॥ क्रियाकर्म । देवतानामासदैवत
विशेषः । यल्लक्ष्यं भागवते । तथा स निर्ममेतस्मै कृत्यां कालानलोपमामिति । क्रियायां यथा । कांकां कृत्यामकार्षीः । धनस्त्रीभूम्यादिभिर्भेदनीयो यः पर
राष्ट्रगतपुरुषादिस्तत्र कृत्याशब्दो वाच्यलिंगः । जनवादे निंदितवादे । अपिशब्दाद्युद्धादौ । “जन्यं हृद्देपरीवादे संग्रामे च नपुंसकमिति मेदिनी ।” अं
त्येऽधमे च जघन्यः । अपिशब्दाच्छिश्ने । “जघन्यं हेमलेखी बंचरमेगर्हितेऽन्यवदिति मेदिनी ।” ॥ १५८ ॥

चकाराद्वचनार्हपिवक्तव्यशब्दः । सज्जःसोपकरणः । निरामयोनीरोगः । उभौकल्यौ । कलासुसाधुःकल्यः । उषस्यपिकल्यं “कल्यप्रभातेच्छीबं
स्यात्कल्योवाक्श्रुतिवर्जिते ॥ सज्जनीरोगदक्षेषुकल्याणवचनेपिच ॥ उपायवचनेपिस्यादितिमेदिनी ” । आत्मवान् । धीमान् । अर्थाद्योऽनपेतःअ
पगतोनभवतिसचार्थः । “ अर्थःसंप्रार्थ्यन्याय्यविज्ञयोरितिहैमः ॥ ” चारुसुंदरं । अपिशब्दात्सुकृतधर्मयोः । “ पावनेच ” पुण्यं । पुण्यंत्रिषुमनो
ज्ञेस्यात्क्षीबंसुकृतधर्मयोरितिविश्वः । ” ॥ १५९ ॥ प्रशस्तरूपंयस्यतस्मिन् । अपिशब्दात् । रूप्यंस्यादाहतस्वर्णरजतेरजतेपिच ॥ रम्येप्रशस्तरूपेतु

गत्याहीनौचवक्तव्यौकल्यौसज्जनिरामयौ ॥ आत्मवाननपेतोर्थादर्थ्यौपुण्यंतुचार्वपि ॥ १५९ ॥
रूप्यंप्रशस्तरूपेपिवदान्योवल्गुवागपि ॥ न्याय्येपिमध्यःसौम्यंतुसुंदरेसौमदैवते ॥ १६० ॥

वाच्यवदितिविश्वः । अपिशब्दाद्वातर्यपिवदान्यः । न्याय्येउचितेऽपिशब्दादवलग्नैच । “ न्याय्यावलग्नयोर्मध्यमंतरेचायमेत्रिष्वितिरभसः । ” सो
मदैवतेयथा । सोमश्चंद्रोदैवतमस्यसौम्यंहविः । “ सौम्योज्ञेनात्रिष्वनुप्रेमनोज्ञेसोमदैवतइतिमेदिनी । ” ॥ १६० ॥ सर्वज्ञभिषजौवैद्यौकुल्याकुलव
धूसरित् । फलकल्याणयोर्भव्ययोग्यंसांप्रतिकेत्रिषु ॥ १ ॥ क्रियाचारातिक्रमेपिजलाधारेपिचाशयः ॥ दैत्याचार्येपिधिष्योनाकषायःसुरभावपि
॥ २ ॥ चंद्रोदयेवितानेपिस्यादाम्नायोऽन्वयेश्रुतौ ॥ इतियांताः ॥

निवहोदः। अवसरः। प्रस्तावः। उभौवारौ। वारःसूर्यादिदिवसेवारोऽवसरद्वयोरिति। प्रस्तरोदभमुष्टिर्दभशब्द्यावा। अध्वरःऋतुरुभौसंस्तरौ। आद्यशब्दाद्वेदशास्त्राध्यापकश्चगुरुः॥ १६१॥ भेदोविशेषोयथा। पलांडुभेदागृजनादयः। सादृश्यंयथा। मर्कटप्रकारंकरोति। इंगितंचेष्टितं। किंशारुर्नासस्य शूकेविशिखोकंकपक्षिणीनिमेदिनी॥ धन्वा निर्जलदेशः। धराधरःपर्वतःसोपिमरुस्थलीसंबंधान्मरुः॥ १६२॥ स्त्रियाःस्तनःकुचः। अब्दोमेघः। उभौपयोधरौ। “पयोधरःकोशकारेनालिकेरेस्तनेपिच॥ कशेरुमेघयोःपुंसीतिमेदिनी।” अरिःशत्रुः। दानवोदनुजभेदः। “दृत्रोमेघेरिपौध्वांतेदानवेवासवे

निवहावसरौवारौसंस्तरौप्रस्तराध्वरौ॥ गुरुर्गीष्पतिपित्राद्यौद्वापरौयुगसंशयौ॥ १६१॥ प्रकारौभेदसादृश्येआकाराविंगिताकृती॥ किंशारुसस्यशूकेषुमरुधन्वधराधरौ॥ १६२॥ अद्रयोद्गुमशैलार्काःस्त्रीस्तनाब्दौपयोधरौ॥ ध्वांतरिदानवावृत्राबलिहस्तांशवःकराः॥ १६३॥ प्रदराभंगनारीरुक्वाणाअस्त्राःकचाअपि॥ अजातशृंगोगौःकालेप्यश्मश्रुर्नाचतूवरौ॥ १६४॥ गिरावितिहैमः।” राज्ञाग्राह्यभागोबलिः। अंशूरश्मिः॥ १६३॥ नारीरुक्स्त्रीणारोगभेदः। प्रदरोरोगभेदेस्याद्विदारेशरभंगयोरिति। कचाःकेशाः। अपिशब्दात्कोणेप्यस्त्रः। नजातेशृंगेयस्य। सएवंभूतोगौः। कालेश्मश्रुत्थानसमयेपियोनापुरुषोऽश्मश्रुःश्मश्रुरहितस्तावुभावपितूवरौ। “कालइत्युभाभ्यांसंबध्यते। तूवरोश्मश्रुपुरुषेप्रौढाशृंगारकेपिच। पुरुषव्यंजनत्यक्तेस्यात्कषायरसेपिचेतिमेदिनी॥ १६४॥

अपिशब्दाद्विस्तृप्ताच्चेराइत्येकाक्षरं । “ भवेत्परिकरोव्रातेपर्यंकपरिवारयोः ॥ प्रगाढगात्रिकाबंधेविवेकारंभयोरपीतिविश्वः । यत्नारंभौपरिकरावितिचि
कांडशेषः । ” तारोमुक्तादिसंशुद्धौतरणेशुद्धमौक्तिके । तारं चरजतेत्युच्चस्वरेप्यन्यवदीरितमिति विश्वः । सतु । शारशब्दः । कर्बुरः शबलवर्णः । शारः
स्याच्छवलेवाच्यलिंगः पुंसिसमीरणे ॥ १६५ ॥ आजिर्युद्धं । संवित्क्रियाकारः । प्रतिज्ञायां यथा । सत्यसंगरः । “ संगरोयुधिचापदि । क्रियाकारे

स्वर्णेपिराःपरिकरःपर्यंकपरिवारयोः ॥ मुक्ताशुद्धौचतारःस्याच्छारोवायौसतुत्रिषु ॥ १६५ ॥
कर्बुरेऽथप्रतिज्ञाजिसंविदापत्सुसंगरः ॥ वेदभेदेगुप्तवादेमंत्रोमित्रोरवावपि ॥ १६६ ॥ मखेषु
यूपखंडेपिस्वरुगुह्येप्यवस्करः ॥ आडंबरस्तूर्यरवेगजेंद्राणांचगर्जिते ॥ १६७ ॥

विषेचांगीकारेच्छीबंशमीफलइतिमेदिनी । “ गुप्तवादेरहसिकर्तव्यावधारणेमंत्रः । “ मंत्रोदेवादिसाधने ॥ वेदांशेगुप्तवादेचेतिहैमः । ” अपिशब्दात्स
ख्यौमित्रच्छीबं ॥ १६६ ॥ यूपेतद्व्यमाणेप्रथमपतितंशकलंयूपखंडं ” अपिशब्दाद्वंभोलौचस्वरुः । स्वरुर्बज्रध्वनौवाण्यूपखंडेपिचस्वरुः । गुह्येउपस्थे ।
अपिशब्दाद्व्येप्यवस्करः । तूर्यरवोवाद्यध्वनिः । आडंबरःसमारंभेगजगर्जिततूर्ययोरितिकोशांतरं ॥ १६७ ॥

अभियोगोऽभियहणं । चोरस्यकर्मचौर्यं । सन्नहनंकवचादिग्रहणं । एतेष्वभिहारः । जंगमेजंगमविशेषपरिजनइतियावत् । खड्गकोशेसिपिधाय
केचर्मादौपरिच्छदेउपकरणेपरीवारः ॥ १६८ ॥ विटपीटक्षः । दर्भमुष्टिपरिमाणंतु । पंचाशताभवेद्वह्नातदर्धेनतुविष्टरइत्यादि । पीठमाद्यंयस्यतदासनंच
विष्टरः । आद्यशब्दात्कृष्णाजिनादि । अत्रपीठकाष्ठादिमयमासनं । द्वास्थेद्वारपालेप्रतीहारः । अनंतरोक्तेप्रतीहारेप्रतीहारीत्यपिशब्दः । सतुपुंव्यक्ता

अभिहारोऽभियोगेचचौर्येसन्नहनेपिच ॥ स्याज्जंगमेपरीवारःखड्गकोशेपरिच्छदे ॥ १६८ ॥ वि
ष्टरोविटपीटक्षःपीठाद्यमासनं ॥ द्वारिद्वास्थेप्रतीहारःप्रतीहार्यप्यनंतरे ॥ १६९ ॥ विपुलेनकु
लेविष्णौबभ्रुर्नापिंगलेत्रिषु ॥ सारोबलेस्थिरांशेचन्याय्येक्कीबंवरेत्रिषु ॥ १७० ॥

वपिस्त्रियां । गौरादित्वात्ढीष् । अपिशब्दात्द्वाःस्थितायांचयोषितीतिमेदिनी । अयमिन्नंतइतिनभ्रमितव्यं । रांतेषुतस्यपाठायोगात् ॥ १६९ ॥
विपुलइतिनकुलविशेषणं । तेनविशालनकुलेविष्णौचबभ्रुःपुंसि । पिंगलेत्रिषु । “बभ्रुःपिंगाऽग्निशूलिषु ॥ मुनौविशालेनकुलेविष्णावितिहैमः ।”
स्थिरांशोदक्षादेःकठोरभागः । तत्रयथा । शिशपासारः । न्याय्येन्यायादनपेते । वरेश्रेष्ठे । “सारोबलेस्थिरांशेचमज्जिपुंसिजलेधने न्याय्येक्कीबं
त्रिषुवरइतिमेदिनी” ॥ १७० ॥

“ द्यूतकारेपणेच । ” दुरोदरश्चतुरक्षरः । द्यूतेदुरोदरं क्लीबं । दुर्गपथेदुर्गमवर्त्मनि । “ कांतारोऽस्त्री महारण्ये बिलेदुर्गमवर्त्मनि । पुंसि स्यादिक्षुभेदइति मेदिनी । ” ॥ १७१ ॥ अन्यशुभद्वेषपरसंपत्त्यसहने मत्सरः पुंसि । तद्वति मात्सर्ययुक्ते । कृपणे च मत्सरोऽभिधेयलिंगकः । देवाद्देवसकाशादृत्तेऽभीप्सितेवरः पुंसि । श्रेष्ठे त्रिषु । मानकप्रिये ईषदिष्टे क्लीबं । “ वरोजामातरिवत्तौ देवतादेरभीप्सिते ॥ पिंगे पुंसि त्रिषु श्रेष्ठे कुंकुमे तु न पुंसकं । वरी प्रोक्ताशतावर्या

दुरोदरो द्यूतकारेपणे द्यूते दुरोदरं ॥ महारण्ये दुर्गपथे कांतारं पुन्न पुंसकं ॥ १७१ ॥ मत्सरोऽन्यशुभ
द्वेषे तद्वत्कृपणयोस्त्रिषु ॥ देवाद्देवतेवरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मनाकप्रिये ॥ १७२ ॥ वंशांकुरे करीरोऽस्त्री त
रुभे देघटे च ना ॥ नाचमूजघने हस्तसूत्रे प्रतिसरोऽस्त्रियां ॥ १७३ ॥

वराचस्यात्फलत्रिके । मनागिष्टे वरं क्लीबं केचिदाहुस्तदव्ययमिति मेदिनी । ” ॥ १७२ ॥ वंशस्य वेणोरंकुरे करीरः पुन्न पुंसकयोः । नापुमान् । चमूज
घने सेनापश्वाद्भागे प्रतिसरो नापुल्लिंगः । हस्तसूत्रे मंगलार्थं मंत्रैरभिमंत्रितं सूत्रं यत्करे बध्यते तत्र । “ भवेत्प्रतिसरो मंत्रभेदे माल्ये च कंकणे ॥ व्रणशुद्धौ च
मूपृष्ठे पुंसि न स्त्री तु मंडले ॥ आरक्षेकरसूत्रे च नियोज्ये त्वन्यलिंगकइति मेदिनी । ” ॥ १७३ ॥

यमादिषुचतुर्दशसुहरिशब्दोवर्तते । तत्रत्रयोदशसुनापुमान् । कपिलवर्णेत्रिलिंगः । अनिलोवायुःअंशुःकिरणः । वाजीहयः । शुकःपक्षिभेदः । अहिःसर्पः । “लोकांतरहरिद्वर्णयोश्चहरिः ।” ॥ १७४ ॥ कर्परांशेसिकतासु । अपिशब्दात्खंडविकृत्यादौशर्कराशब्दः । “शर्कराखंडविकृतावुपलाकर्परांशयोः । शर्करान्वितदेशेपिरुग्भेदेशकलेपिचेतिमेदिनी ।” याप्यतेऽनेनयापनंतस्मिन् । यात्रातुयापनोपायेगतौदेवार्चनोत्सवइतिविश्वः । भ्वा

यमानिलेंद्रचंद्रार्कविष्णुसिंहांशुवाजिषु ॥ शुकाहिकपिभेकेषुहरिर्नाकपिलेत्रिषु ॥ १७४ ॥
 शर्कराकर्परांशेपियात्रास्याद्यापनेगतौ ॥ इराभूवाक्सुराप्सुस्यात्तंद्रीनिद्राप्रमीलयोः ॥ १७५ ॥
 धात्रीस्यादुपमातापिक्षितिर्प्यामलक्यपि ॥ क्षुद्राव्यंगानटीवेश्यासरघाकंठकारिका ॥ १७६ ॥

दिषुचतुर्षुइराशब्दः । सुरामद्यं । आपोजलं । श्रमादिनासर्वेन्द्रियापटुत्वंप्रमीला । “तंद्रेतिटाबंतोपि” ॥ १७५ ॥ उपमात्रादिषुधात्रीशब्दः । उपमाताक्षीरप्रदा । क्षितिःपृथ्वी । आमलकीवृक्षभेदः । अपिनाजनन्यपिधात्री । “व्यंगादिषुक्षुद्रा । व्यंगाहीनांगी । नटीनर्तनशीला । सरघामधुमक्षिका । कंठकारिकाबृहती । “क्षुद्राव्याघ्रीनटीव्यंगाबृहतीसरघासुच ॥ चांगेरिकायांहियासांमक्षिकामात्रवेश्ययोरितिहैमः” ॥ १७६ ॥

कूरादित्रयेक्षुद्रं त्रिषु । “क्षुद्रो हरिद्रेकपणेन कृष्टेऽल्पनृशंसयोरिति हैमः ।” परिच्छदादित्रये मात्रास्त्रियां । कात्स्न्यादिद्वये क्लीबं । परिच्छदेयथा । महामात्रः । अल्पेयथा । शाकमात्रा । परिमाणेयथा । किं हस्तिमात्रो कुशः । कात्स्न्येयथा । जीवमात्रं न हि स्यात् । अवधारणे तु । पयोमात्रं भुंक्ते । धने कर्णभूषायां वर्णावयवे च मात्रा । “मात्रं त्ववधृतौ स्वार्थे कात्स्न्ये मात्रापरिच्छदे ॥ अक्षराऽवयवे द्वये मानेऽल्पे कर्णभूषणे ॥ काले वृत्ते चेति हैमः ॥”

त्रिषु क्रूरेऽधमेऽल्पेऽपि क्षुद्रं मात्रापरिच्छदे ॥ अल्पे च परिमाणे सामात्रं कात्स्न्येऽवधारणे ॥ १७७ ॥
आलेख्याश्चर्ययोश्चित्रं कलत्रं श्रोणिभार्ययोः ॥ योग्यभाजनयोः पात्रं पत्रं वाहनपक्षयोः ॥ १७८ ॥

॥ १७७ ॥ आलेख्यं भित्त्यादौ नानावर्णलेखनं । “चित्रं खेतिलके द्रुते ॥ आलेख्ये कर्बुर इति हैमः ।” श्रोणिः कटिः “दुर्गस्थानेनृपादीनां कलत्रं श्रोणिभार्ययोरिति रभसः ।” योग्येयथा । दानपात्रं श्रोत्रियः । “पात्रं तु भाजने योग्ये पात्रं तीरद्वयांतरे ॥ पात्रं सुवादौ पर्णे च राजमंत्रिणि चेष्यत इति विश्वः । पर्णे च पत्रं । पत्रं तु वाहने पर्णे पक्षे च शरपक्षिणोरिति विश्वः ।” ॥ १७८ ॥

निदेशआज्ञा । ग्रंथोव्याकरणादिः । तत्रशास्त्रं । जटावक्षमूलं । अंशुकं वस्त्रभेदः । नेत्रं वस्त्रविशेषः स्यादिति मंजरी । “नेत्रं मथिगुणे वस्त्रभेदे मूले द्रुमस्य च ॥ रथे च क्षुषि नद्यां तु नेत्री नेतरि वाच्यवदिति मेदिनी ।” पत्न्यां देहे च क्षेत्रं । “क्षेत्रं शरीरे केदारे सिद्धस्थान कलत्रयोरिति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” ॥ १७९ ॥ क्रोडः सूकरः । तस्य हलस्य च मुखापे पोत्रं । पोत्रं वस्त्रे मुखाये च सूकरस्य हलस्य चेति विश्वः । चकाराद्गोत्रं शैले कुलेऽपि च ॥ “गोत्रं कुलाख्ययोः । संभावनीये बोधे च काननक्षेत्रवर्त्मस्त्विति मेदिनी ।” आच्छादनं वस्त्रं । सदादानं नित्यत्यागः । “अपिशब्दाद्वने कैतवे च सत्रशब्दः ।” ॥ १८० ॥

निदेशग्रंथयोः शास्त्रं शास्त्रमायुधलोहयोः ॥ स्याज्जटांशुकयोर्नेत्रं क्षेत्रं पत्नीशरीरयोः ॥ १७९ ॥ मुखापे क्रोडहलयोः पोत्रं गोत्रं तु नास्ति च ॥ सत्रमाच्छादने यज्ञे सदादाने वनेऽपि च ॥ १८० ॥ अजिरं विषये कायेऽप्यंबरं व्योम्नि वाससि ॥ चक्रं राष्ट्रेऽप्यक्षरं तु मोक्षेऽपि क्षीरमप्सु च ॥ १८१ ॥

विषये रूपादौ अपि नाचत्वरे अजिरं । “अजिरं दुर्दुरेकाये विषये प्रांगणेऽनिल इति हैमः ।” व्योम्न्याकाशे । वाससि वस्त्रे । “अंबरं वाससि व्योम्नि कापीसे च सुगंधक इति विश्वः ।” अपिशब्दात्सैन्यरथांगयोश्चक्रं । “चक्रं प्रहरणे गणे । कुलालायुपकरणे राष्ट्रेऽसैन्यरथांगयोः । जलावर्ते दंभ इति हैमः ।” अपिशब्दाद्वर्णब्रह्मणोरप्यक्षरं । “अक्षरं स्यादपवर्गे परमब्रह्मवर्णयोः ॥ गगने धर्मतपसो रंबरे मूलकारण इति हैमः ।” चकाराद्गुधे क्षीरं ॥ १८१ ॥

अ० को० टी०
५३

भूरिशब्दश्चंद्रशब्दश्चैतौ द्वौ रातौ स्वर्णे पिवर्तते । तत्र स्वर्णे भूरिरूपभेदात् क्लीबं । “अपिशब्दात् । भूरिर्नावासुदेवे च हरे च परमेष्ठिनि । नपुंसकं सुवर्णं च प्रा-
ज्येस्याद्वाच्यलिङ्गक इति मेदिनी ।” कर्पूरादौ च चंद्रः । “चंद्रः कर्पूरकां पिल्लमुधां शुस्वर्णवारिष्विति मेदिनी ।” न केवलं पूर्वद्वारे किंतु द्वारमात्रेऽपि गोपुरं ।
“गोपुरं द्वारिपूर्वद्वारिकैवर्ती मुस्तकेऽपि चेति मेदिनी ॥ गह्वरस्तु गुहादंभनिकुंजगहनेष्वपीति विश्वः ।” रहो विजनं । अंतिकं समीपं । द्वे उपवहरसंज्ञे
॥ १८२ ॥ पुर इत्यादीनि त्रीणि अग्रशब्दवाच्यानि । तत्र पुरः पुरस्तात् । यथा अग्रगामी । अधिकं यथा । सायं शतं । उपरि यथा । दक्षाग्रं । अग्रं पुर

कांडः ३

स्वर्णेऽपि भूरिचंद्रौ द्वौ द्वारमात्रेऽपि गोपुरं ॥ गुहादंभो गह्वरे द्वे रहोऽंतिकमुपवहरे ॥ १८२ ॥

पुरोधिकमुपर्यग्राण्यगारेन गारे पुरं ॥ मंदिरं चाथराष्ट्रोऽस्त्री विषये स्यादुपद्रवे ॥ १८३ ॥

स्तादुपरि परिमाणेऽपलस्य च ॥ आलंबने समूहे च प्रांते च स्यान् नपुंसकं ॥ अधिके च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवदिति मेदिनी ।” पुरं मंदिरं चेति द्वयमगारे
गृहेन गारे च वर्तते । गृहोपरि गृहं पुरमिति धरणिः । “पुरं शरीरेन गारे गृहपाटलिपुत्रयोरिति हैमः” मंदिरं नगरे क्लीबमिति मेदिनी । विषये जनपदे उपद्रवे
मरणादौ चराष्ट्रः । “सच पुन्रपुंसकः” ॥ १८३ ॥

५३

श्वभ्रोगर्ते । हीरकेमणिभेदे । पवौभिदुरे । प्रधानेयथा । स्वतंत्रः । सिद्धांतेयथा । तांत्रिकः । सूत्रवायपरिच्छदयोश्चतंत्रशब्दः । “तंत्रकुटुंबकृत्ये
स्यात्सिद्धांतेचौषधोत्तमे ॥ प्रधानेतंतुवायेचशास्त्रभेदेपरिच्छदे ॥ श्रुतिशाखांतरेहेतावुभयार्थप्रयोजने ॥ इतिकर्तव्यतायांचेतिमेदिनी ।” ॥ १८४ ॥
चामरइतिदंडविशेषणं । चमरस्यायंचामरस्तत्र । शयनासनयोःसमुदितयोरौशीरसंज्ञेतिस्वामी । सुभूतिस्तुपृथगेवव्याख्यत् । गजशुंडायादिष्वष्टसु

दरोऽस्त्रियांभयेश्वभ्रवज्जोऽस्त्रीहीरकेपवौ ॥ तंत्रप्रधानेसिद्धांतेसूत्रवायेप
रिच्छदे ॥ १८४ ॥ औशीरश्चामरेदंडेप्यौशीरेशयनासने ॥ पुष्करंकरिहस्ता
ग्रेवाद्यभांडमुखेजले ॥ व्योम्निखड्गफलेपद्मेतीर्थौषधिविशेषयोः ॥ १८५ ॥

पुष्करं । वाद्यभांडवादनीयपात्रंतन्मुखे । खड्गफलेखड्गमध्ये । पद्मेनलिने । तीर्थविशेषेकुष्ठारव्यओषधिविशेषेच । “पुष्करंद्वीपतीर्थाहिखगराजौ
षधांतरे ॥ तूयस्येऽसिफलेकांडेशुंडायेखेजलेऽबुजइतिहैमः” ॥ १८५ ॥

अवकाशादिषुत्रयोदशसुअंतरशब्दः अवकाशेयथा । अंतरेहिमं । अवधौयथा । मासांतरेदेयं । परिधानेयथा । अंतरेशाटकाः । परिधानीयाइत्यर्थः । अंतर्धौयथा । पर्वतांतरितोरविः । भेदेयथा । यदंतरंसर्षपशैलराजयोः । तादर्थ्येयथा । त्वदंतरेणक्लृणमेतत् । छिद्रेयथा । परांतरेप्रहर्तव्यं । आत्मीयेयथा । अयमत्यंतरोमम । विनार्थेयथा । अंतरेणपुरुषकारमिति । बहिर्यथा । अंतरेचंडालगृहाः । बाह्याइत्यर्थः । अवसरेयथा । अंतरंगःसेवकः । मध्येयथा । आवयोरंतरेजातःपर्वतः । अंतरात्मनियथा । दृष्टोऽंतरेज्योतीरूपः । चकारात्सादृश्येयथा । हकारस्यघकारोऽंतरतमः ॥ १८६ ॥

अंतरमवकाशावधिपरिधानांतर्द्धिभेदतादर्थ्ये ॥ छिद्रात्मीयविनाबहिरवसरमध्येंतरात्मनिच ॥ १८६ ॥
मुस्तेऽपिपिठरंराजकशोरुण्यपिनागरं ॥ शार्बरंत्वंधतमसेघातुकेभेद्यल्लिंगकं ॥ १८७ ॥

पिठरशब्दःमुस्तेमुस्तके । अपिशब्दान्मथाने । पिठरस्थाल्यान्नाक्लीबंमुस्तमंथानदंडयोरितिमेदिनी । राजकशोरुजलजतृणमूलं । “नागरमोथाइतिख्यातं ।” नागरंमुस्तकेशाव्यांविदग्धेनगरोद्भवइतिमेदिनी । अंयतमसेगाढांघकारे । घातुकेहिंसेशार्बरशब्दः । “घातुकेभेद्यल्लिंगकमित्यपिपाठः । घातुकश्चासाविभश्चतत्रपुल्लिंगमित्यर्थः ” ॥ १८७ ॥

“ गौरःपीतेऽरुणेऽश्वेतेविशुद्धेचाभिधेयवत् । नाश्वेतसर्षपेचंद्रेनद्वयोःपद्मकेसरइतिमेदिनी । ” भल्लातकफलेप्यरुष्करः । “ अरुष्करोव्रणकृतित्रिषुभल्ला
तकेषुमानितिमेदिनी । ” उदरेपिजठरः । “ जठरःकुक्षिवृद्धयोरितिहैमः । ” अधस्तादनूर्ध्वे । ओष्ठेपि । “ हीनेऽपिच ” अधरः ॥ १८८ ॥
अनाकुलेस्वस्थे । अपिशब्दादेकतानेपि । व्यासक्तेद्विधाव्यापृते । आकुलेऽनेकार्थन्यस्तचित्तेव्ययः । उपर्यादित्रयेउत्तरः । उपरियथा । इतउत्तरं ।

गौरोऽरुणोसितेपीतेव्रणकार्यप्यरुष्करः ॥ जठरःकठिनेपिस्यादधस्तादपिचाधरः ॥ १८८ ॥ अना
कुलेपिचैकाग्रोव्यग्रोव्यासक्तआकुले ॥ उपर्युदीच्यश्रेष्ठेष्वप्युत्तरःस्यादनुत्तरः ॥ १८९ ॥ एषांवि
पर्ययेश्रेष्ठेदूरानात्मात्तमाःपराः ॥ स्वादुप्रियौतुमधुरौक्रूरौकठिननिर्दयौ ॥ १९० ॥

उदीच्येयथा । नर्मदोत्तरेविक्रमशकः । श्रेष्ठेयथा । मुनिषूत्तरोवसिष्ठः । “ उत्तरंप्रतिवाक्येस्यादूर्ध्वोदीच्योत्तमेऽन्यवत् । उत्तरस्तुविराटस्यतनयेदिशि
चोत्तरइतिमेदिनी ” एषामुपर्यादीनांविपर्ययेवैपरीत्येश्रेष्ठेचानुत्तरः । श्रेष्ठेतुनविद्यमानउत्तरःश्रेष्ठोयस्मादितिविग्रहः ॥ १८९ ॥ दूरादयस्त्रयःपराः ।
अनात्माआत्मनोऽन्यः । “ परःश्रेष्ठारिदूरान्योत्तरेच्छीबंतुकेवलइतिमेदिनी । रसेचमधुरः । क्रूरस्तुकठिनेघोरेनृशंसेत्वभिधेयवदितिविश्वः ॥ १९० ॥

दक्षिणेचोदारस्त्रिषु । नीचः पामरः । स्वच्छंदः स्वाधीनः । प्रदीपे शुक्ले च शुभ्रं । “शुभ्रं स्यादभ्रकेच्छीबमुद्दीप्तशुक्लयोस्त्रिष्विति मेदिनी” ॥ १९१ ॥ इतिरांताः ॥
 चूडाशिखा । किरीटं मुकुटं । संयता बद्धाये च केशास्ते त्रयो मौलयः । त्रय इति मौलेः पुंस्त्वसूचनायोक्तं । “मौलिः किरीटे धम्मिल्ले चूडायामनपुंसकं ॥
 नाऽशोकद्रौ स्त्रियां भूमाविति तु मेदिनी ।” पीलुः पुमान् प्रसूते स्यात्परमाणौ मतंगजे ॥ अस्थिरं डे च तालस्य कांडपादपभेदयोरिति मेदिनी । मातंगजो ग
 जः । “कांडो बाणः” ॥ १९२ ॥ अनेहाः समयः । “कालो मृत्यौ महाकाले समये यमकृष्णयोरिति मेदिनी ।” कलहेऽपि कलिः । “कलिः स्त्री कलिकायां

उदारो दातृ महतो रितरस्त्वन्यनीचयोः ॥ मंदस्वच्छंदयोः स्वैरः शुभ्रमुद्दीप्तशुक्लयोः ॥ १९१ ॥ इतिरांताः ॥ चूडा कि
 रीटं केशाश्च संयता मौलयस्त्रयः ॥ द्रुमप्रभेदमातंगकांडपुष्पाणि पीलवः ॥ १९२ ॥ कृतांतानेह सोऽकालश्चतुर्थेऽपि
 युगे कलिः ॥ स्यात्कुरंगेऽपि कमलः प्रावारेऽपि च कंबलः ॥ १९३ ॥ करोपहारयोः पुंसि बलिः प्राण्यंगजे स्त्रियां ॥ स्थौ
 ल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलं नाकाकसीरिणोः ॥ १९४ ॥

नाशूराजिकलहेयुग इति मेदिनी । अपिशब्दात्कमलं सलिलेताम्रे जलजे
 व्योम्नि भेषजे ॥ प्रात्रियत इति प्रावारः । साम्रायां नागराजेषु । “कृमावपिच” कंबलः ॥ १९३ ॥ करोराजदेयभागः । उपहार उपचारः । तत्र ब
 लिः पुंसि । “दैत्यप्रभेदे च बलिः ।” प्राण्यंगजे त्वक्संकोचे बलिः स्त्रियां । स्थौल्यादित्रये बलं । “बलं गंधरसे रूपे स्थामनि स्थौल्यसैन्ययोरिति मेदिनी”
 काले हलायुधे च बलो नापुमान् । “बलिस्तु बलिनिका के दैत्यहलायुध इति हैमः” ॥ १९४ ॥

वात्यायां वातसमूहे । वातविकारसहे प्राणिनि वातूलस्त्रिषु । “ वातूलो वातुलोपि स्यादिति द्विरूपकोशात् ह्रस्वमध्योपि । ” शठे व्यालो वाच्यलिंगः । दु
 टगजे । “ सिंहे ” पिचव्यालः ॥ १९५ ॥ विट् विष्ठा । किट् स्वेदादिजन्यमलं । “ रूपणे च विशेष्यलिंगं । शूलोऽस्त्रीरोग आयुधे । मृत्युकेतनयोगे
 ष्विति मेदिनी । ” शंकौ लोहादिमयकीलके । अपिशब्दाज्ज्वालायामपिकीलः । स्त्रियां तु कीला । “ कीलोऽग्नि तेजसि । कफणिस्तंभयोः शंकाविति

वातूलः पुंसि वात्यायामपि वातासहे त्रिषु ॥ भेद्यलिंगः शठे व्यालः पुंसि श्वापदसर्पयोः ॥ १९५ ॥ म
 लोऽस्त्री पापविट्किट्टान्यस्त्री शूलं रुगायुधं ॥ शंकावपि द्वयोः कीलः पालिः स्त्र्यश्च यंकपंक्तिषु ॥ १९६ ॥

तु हैमः । ” पालिः स्त्रीलिंगा । अतः पालीच । अश्रिधाराकोणोवा । अंक उत्संगः । चिन्हं वा । पंक्तिः श्रेणिः । “ पालिः कर्णलतायां स्यात्पदशेषोपंक्तिचि
 न्हयोरित्यजयः । सश्मश्रुयुवती पालिः पंक्तिः कर्णलतापिचेति त्रिकांडशेषः । पालिः कर्णलतायेऽश्रौपंक्तावंकप्रभेदयोः । छात्रादिदेये स्त्री पालीयूका
 सश्मश्रुयोषितोरिति मेदिनी ” ॥ १९६ ॥

शिल्पेगीतवाद्यादिनैपुण्ये । कालभेदेत्रिशत्काष्ठात्मकेकालेकला । “अपिना । कलास्यान्मूलरैदृज्जौशिल्पादावंशमात्रके ॥ षोडशांशेचचंद्रस्यकल
नाकालमानयोरितिमेदिनी ।” सख्यां पंक्तौचालिः । “आलिर्विशदाशये । त्रिषुस्त्रियांवयस्यायांसेतौपंक्तौचकीर्तितेतिमेदिनी । अब्ध्यंबुविकृतौ
चंद्रोदयादिनाजलधिजलदृज्जौ । काले मर्यादायांचवेला । “वेलाकालेचजलधेस्तीरनीरविकारयोः । अक्लिष्टमरणेरोगसीम्निवाचिवुधस्त्रियां ।
भोजनेपीश्वराणांस्यादितिविश्वप्रकाशः” ॥ १९७ ॥ कृत्तिकाःताराबहुत्वात्बहुत्वं । गावोद्येनवोबहुलाख्याः । अग्नौचबहुलःपुंसि । शितौकृष्णव

कलाशिल्पेकालभेदेप्यालीसख्यावलीअपि ॥ अब्ध्यंबुविकृतौवेलाकालमर्यादयोरपि ॥ १९७ ॥
बहुलाःकृत्तिकागावोबहुलोऽग्नौशितौत्रिषु ॥ लीलाविलासक्रिययोरुपलाशर्करापिच ॥ १९८ ॥

र्णेत्रिषु । “बहुलानीलिकायांस्यादेलायांगवियोषिति । कृत्तिकायांस्त्रियांभूम्निविहायसिनपुंसकं । पुंस्यग्नौकृष्णपक्षेचवाच्यवत्याज्यकृष्णयोरिति
मेदिनी ।” विलासेक्रियायांचलीला । “लीलांविदुःकेलिविलासखेलाशृंगारभावप्रभवक्रियास्वितिविश्वप्रकाशः । शर्कराःसिकताःखंडविकृति
र्वा । अद्मनिपुंसि । उपलःप्रस्तरेरत्नेशर्करायांस्मृतोपला ॥ १९८ ॥

शोणितेरक्तेअंभसिजले । कीलालं नाम । आद्येशिफायां वक्षजटायां भेनक्षत्रविशेषे मूलं । आद्येयथा । मूलप्रकृतिः । “मूलं पार्श्वार्धयोरुडौ । विकुंज
शिफयोः स्वीये शिलायां च वशीकृतौ । प्रतिष्ठायां मिति हैमः ।” अर्थयोरिति पाठे मूलं धनं । समूहो जालं । यथा जनजालं । आनायः शणसूत्रादिकृतो
रज्जुसंघः । गवाक्षो वातायनं । क्षारकोऽस्फुटकलिका । एतेषु जालं । “दंभेऽपि जालं ।” ॥ १९९ ॥ स्वभावे प्रकृतौ । सदृत्ते सच्चरिते । शीलं । स

शोणितैः भसि कीलालं मूलमाद्येशिफाभयोः ॥ जालं समूह आनाय गवाक्ष क्षारकावपि ॥ १९९ ॥
शीलं स्वभावे सदृत्ते सस्ये हेतु कृते फलं ॥ छदिर्नेत्ररुजोः क्लीबं समूहे पटलं नना ॥ २०० ॥

स्ये वक्षादीनां फले सस्यमित्युक्ते हेतुकृते हेतुना साधिते । यथा यागस्य फलं स्वर्गः । बाणायैऽपि फलं । “फलं हेतुकृते जाती फले फलकसस्ययोः । त्रि
फलायां च कक्कोले शस्त्राये व्युष्टि लाभयोरिति हैमः” छदिश्च नेत्ररुक्छदिर्नेत्ररुजौ तयोः । छदिषि गृहाच्छादने । समूहे ननेत्युक्ते पटलं पटलेति च ।
“अथ पटलं पिटके च परिच्छदे ॥ छदिर्दृग् रोगतिलके क्लीबं दं देपुर्ननेति मेदिनी ।” ॥ २०० ॥

अघोयथा । रसातलं । स्वरूपेयथा । वक्षस्तलं । तलंस्वरूपाधरयोःखड्गमुष्टिचपेटयोरिति । “तलंस्वरूपेऽनूर्ध्वेऽस्त्रीक्रीबंज्याघातवारणे । काननेकार्यबीजेचपुंसितालमहीरुहे ॥ चपेटेचत्सरौतंत्रीघातेसव्येनपाणिनेतिमेदिनी ।” पलमुन्मानमांसयोरितिरुद्रः । और्वानलेवाडवाग्नौ । “विवरेपातालं ।” पातालं नागलोकेस्यात्पातालंवडवानले ॥ वस्त्रेचैलंक्रीबंअधमेत्रिषु । स्त्रीत्वेतुचैली । “चेलमित्यपिपाठः” ॥ २०१ ॥ शंकुभिःकीर्णे

अधःस्वरूपयोरस्त्रीतलंस्याच्चाभिषेपलं ॥ और्वानलेपिपातालंचैलंवस्त्रेऽधमेत्रिषु ॥ २०१ ॥
 कुकूलंशंकुभिःकीर्णेश्वभ्रेनातुतुषानले ॥ निर्णीतिकेवलमितित्रिलिंगत्वेककृत्स्नयोः ॥ २०२ ॥
 पर्याप्तिक्षेमपुण्येषुकुशलंशिक्षितेत्रिषु ॥ प्रवालमंकुरेप्यस्त्रीत्रिषुस्थूलंजडेपिच ॥ २०३ ॥

कीलव्याप्तेश्वभ्रेगर्तेकुकूलं । तुषाग्नौकुकूलः । निर्णीतिनिश्चितेयथा । केवलंमूर्खः । एकस्मिन्यथा । केवलयंत्रजति । कृत्स्नेयथा । केवलाभिक्षवः । स्त्रीलिंगेकेवली । “केवलःकुहनेपुमानितिमेदिनी” ॥ २०२ ॥ पर्याप्तिःसामर्थ्यं । शिक्षितेकुशलंत्रिषु । यथाकुशलाकुलवधूः । प्रवालोस्त्रीकिसलयंवीणादंडेचविद्रुमइतिमेदिनी । स्थूलंपीवरेपित्रिषु । “स्थूलंकूटेऽथनिष्प्रज्ञेपीवरेचान्यलिंगकइतिमेदिनी ।” ॥ २०३ ॥

दंतुरेउन्नतदंतयुक्ते । यथादंष्ट्राकरालः । तुंगेउन्नते “करालोदंतुरेतुंगेभीषणेचाभिधेयवत् । ससर्जरसतैलेनाच्छीबंकृष्णकुठेरकइतिमेदिनी ।” चारुदक्ष
योःपेशलः । “बालोऽज्ञेऽश्वेभपुच्छयोः । शिशौर्हृवेरकचयोरितिहैमः ।” सतृष्णःसाकांक्षः ॥ २०४ ॥ इतिलांताः ॥ वनंकाननं । अरण्यवन्हिःव
नाग्निः । तत्रवांतौदवदावौ । भवःक्षेमेचसंसारेसत्तायांप्राप्तिजन्मनोरितिमेदिनी । मंत्रीप्रधानं । सहायःसखा । पतिर्भर्ता । शाखीवृक्षभेदः । नरोमनुष्यः
एतेचवाः । “यवोधूर्तेनरेपवौद्रुभेदइतिहैमः ।” ॥ २०५ ॥ “अविर्नाथेरवौमेषैशैलमूषिककंबलइतिमेदिनी ।” आज्ञादयस्त्रयोहवसंज्ञाः । आह्वानंहू

करालोदंतुरेतुंगेचारौदक्षेचपेशलः ॥ मूर्खेर्भकेपिबालःस्याल्लोलश्चलसतृष्णयोः ॥ २०४ ॥ इतिलांताः ॥ दवदा
वौवनारण्यवन्हीजन्महरौभवौ ॥ मंत्रीसहायःसचिवौपतिशाखिनराधवाः ॥ २०५ ॥ अवयःशैलमेषार्काआ
ज्ञाह्वानाध्वराहवाः ॥ भावःसत्तास्वभावाभिप्रायचैष्टात्मजन्मसु ॥ २०६ ॥ स्यादुत्पादेफलेपुष्पेप्रसवोर्गर्भमोच
ने ॥ अविश्वासेऽपन्हवेपिनिकृतावपिनिहवः ॥ २०७ ॥

तिः । अध्वरोयज्ञः । सत्तादिषट्केभावः । सत्तायांयथा । घटभावः
पटभावः । आत्मनियथा । स्वभावंभावयेद्योगी । “क्रियालीलापदार्थेषुविभूतिबुधजंतुषुरत्यादौचभावः ।” ॥ २०६ ॥ उत्पादेउत्पत्तौ । गर्भमोच
नेप्रसूतौप्रसवः । “अपत्येचप्रसवः ।” अपन्हवेअपलापे । निकृतौशाठ्ये ॥ २०७ ॥

उत्सेकउद्गतिः । अमर्षःकोपः । इच्छायाःप्रसरोवेगः । महःक्षणआनंदावसरइतियावत् । एतेषुउत्सवः । सतांमतेज्ञानस्यनिश्चयेयथा । महानुभावाइति । “भावसूचनेचानुभावः ।” ॥ २०८ ॥ आद्योपलब्धयेप्रथमज्ञानाययत्स्थानं । “यश्चजन्महेतुस्तत्रप्रभवः । जन्महेतुःपित्रादिः । स्थानंयथा । गंगाप्रभवोहिमवान् । गंगाज्ञानस्यप्रथमस्थानंहिमवानित्यर्थः । जन्ममूलमपिप्रभवः । यथावाल्मीकिःकाव्यप्रभवः ।” प्रभवोजन्ममूलेस्याजन्म

उत्सेकामर्षयोरिच्छाप्रसरेमहउत्सवः ॥ अनुभावःप्रभावेचसतांचमतिनिश्चये ॥ २०८ ॥ स्या
जन्महेतुःप्रभवःस्थानंचाद्योपलब्धये ॥ शूद्रायांविप्रतनयेशस्त्रेपारशवोमतः ॥ २०९ ॥ ध्रुवोभ
भेदेक्लीबंतुनिश्चितेशाश्वतेत्रिषु ॥ स्वोज्ञातावात्मनिस्वंत्रिष्व्वात्मीयेस्वोऽस्त्रियांधने ॥ २१० ॥

हेतौपराक्रमे ॥ ज्ञानस्यचादिमस्थानइतिमेदिनी । शूद्रायांविप्रज्जातेतनये । शस्त्रेपरश्वधाख्येपारशवः ॥ २०९ ॥ भभेदेनक्षत्रविशेषेध्रुवःपुंसि । नि
श्चितेअवधारितेध्रुवंक्लीबं । यथाध्रुवंमूर्खः । शाश्वतेनित्येध्रुवस्त्रिषु । यथाजातस्यहिध्रुवोमृत्युध्रुवंजन्ममृतस्यचेति । “ध्रुवःशंकौहरेविष्णौवटेचोत्ता
नपादजे ॥ वसुयोगभिदोःपुंसिक्लीबंनिश्चिततर्कयोरितिमेदिनी ।” ज्ञातौसगोत्रेआत्मनिक्षेत्रज्ञेस्वःपुंसि । आत्मीयेस्वसंबंधिनि । “स्वंत्रिलिंगं । धने
स्वःपुन्रपुंसके ॥ २१० ॥

स्त्रीकट्यां यो वस्त्रस्य बंधस्तत्र परिपणे । “राजपुत्रादेर्वंधके । अपिना ।” वणिजां मूलधने नीवी । “नीवी स्त्रीकटिवस्त्रबंधने । मूलद्रव्ये परिपण इति हैमः ।” फेरवः सृगालः । “शिवज्ञाता मलो मयोः । फेरौ शम्यां पथ्या धात्र्योरिति हेमचंद्रः ।” युग्मे द्वये । “द्वंद्वं हस्ये कलहे तथा मिथुनयुग्मयोरिति विश्वः ।” ॥ २११ ॥ द्रव्ये वस्तुनि । असुषु प्राणेषु । व्यवसाये वीर्यातिशये । यथा सत्ववान् । जंतुषु सत्वमस्त्रियां ॥ “सत्त्वं द्रव्ये गुणे चित्ते व्यवसायस्य भावयोः ॥ पिशाचादात्मभावे बले प्राणेषु जंतुष्विति हेमचंद्रः । षंढे तृतीयप्रकृतौ क्लीबमिति बकारांतं नाम नपुंसकं नपुंसकलिंगे । अविक्रमेऽलसो क्लीबो “वा

स्त्रीकटी वस्त्रबंधेऽपि नीवी परिपणेऽपि च ॥ शिवा गौरी फेरवयोर्द्वंद्वं कलहयुग्मयोः ॥ २११ ॥ द्रव्यासु व्यवसायेषु सत्वमस्त्रीतु जंतुषु ॥ क्लीबं नपुंसकं षंढे वाच्यलिंगमविक्रमे ॥ २१२ ॥ इति वांताः ॥ द्वौ विशौ वैश्यमनुजौ द्वौ चराभिमरौ स्पशौ ॥ द्वौ राशीपुंजमेषाद्यौ द्वौ वंशौ कुलमस्करो ॥ २१३ ॥

व्यलिंगः” ववयोः सावण्यादित्यात्र पाठः । “अस्त्री नपुंसके क्लीबं वाच्यलिंगमविक्रम इति रुद्रः ॥ क्लीबोऽपौरुष षंढयोरिति हैमः । क्लीबं स्यात् षंढकेन स्त्री वाच्यलिंगस्त्वविक्रम इति मेदिनी ॥ २१२ ॥ इति वांताः ॥ मनुजो मनुष्यः । “विट्स्मृतौ वैश्यमनुजप्रवेगेषु मनीषिभिरिति विश्वः ।” चरोगूढपुरुषः । अभिमरो युद्धं । तत्र स्पशोऽदंतः । आद्यशब्दादृषभादिरपिराशिः । मस्करो वेणुः । “वंशः संघेऽन्वये वेणौ पृष्ठाद्यवयवेऽपि चेति हैमः ।” ॥ २१३ ॥

रहोविजनः । “विकाशइत्यपि । विकाशोरहसिव्यक्तइतिहैमः ॥” भृतिर्वेतनं । “भोगउपभोगः । मूर्च्छनेचनिर्वेशः ।” कृतांतोयमः । क्षुद्रः कृपणः । कर्षकः कृषीवलः । “कीनाशः कर्षकक्षुद्रोपांशुघातिषुवाच्यवत् । यमेनेतिमेदिनी ।” ॥ २१४ ॥ पदेव्याजे । अपदेशः स्मृतौ लक्ष्ये निमित्तव्याजयो रपीतिविश्वः । कुशोरामसुतेदर्भे । “योक्त्रेद्वीपेच” पुंसि । जलेच्छीबं । अनेकविधबाल्यादिरूपादशा । अपिशब्दाद्वस्त्रातेपिदशाः स्त्रियांबहुत्वे । द

रहः प्रकाशावीकाशौ निर्वेशो भृतिभोगयोः ॥ कृतांतैपुंसिकीनाशः क्षुद्रकर्षकयोस्त्रिषु ॥ २१४ ॥
पदेलक्ष्ये निमित्तेऽपदेशः स्यात्कुशमप्सुच ॥ दशावस्थानेकविधाप्याशातृष्णापिचायता ॥ २१५ ॥
वशास्त्रीकरिणीचस्यात्दृग्ज्ञानेज्ञातरित्रिषु ॥ स्यात्कर्कशः साहसिकः कठोरामसृणावपि ॥ २१६ ॥

शावर्ताववस्थायां वस्त्रांतेस्युर्दशा अपि । आयतादीर्घायातृष्णास्पृहासाआशा चकारादिगप्याशा ॥ २१५ ॥ योषाहस्तिन्योर्वशा । “वशावंध्यासुता योषास्त्रीगवीकरिणीषुचेतिमेदिनी ।” ज्ञानेबुद्धौ । दृक्स्त्रियां दर्शनेनेत्रेबुद्धौ च त्रिषु वीक्षकइतिमेदिनी । साहसिकोविवेकरहितः । अमसृणोदुःस्पर्शः । “कर्कशः परुषेकूरेकृपणे निर्दयेदृढे । इक्षौसाहसिकेकासमर्दकांपिल्ययोरपीतिविश्वः ॥ २१६ ॥

अपिशब्दादातपेपिप्रकाशः । “प्रकाशोऽतिप्रसिद्धेस्यात्प्रहासातपयोःस्फुटइतिविश्वः । कुञ्जलेमुकुले । खड्गस्यपिधानेआच्छादने । अर्थौघेधनस
मूहे । दिव्येशपथभेदेकोशःकोषश्च ।” ॥ २१७ ॥ इतिशांताः ॥ आत्माक्षेत्रज्ञः । “पुरुषश्चात्मनिनरेपुन्नागेचेतिहेमचंद्रः ।” मत्स्यमत्तिखादतिम
त्स्यात्योबकादिःखगःसचध्वाक्षः । “ध्वाक्षस्तुकाकवकयोस्तर्कुटेभिक्षुकेगृहइतिविश्वप्रकाशः । कार्पासबीजनिष्कासनयंत्रंतर्कुटं ।” वीरुल्लता ।

प्रकाशोतिप्रसिद्धेपिशिशवज्ञेचबालिशः ॥ कोशोऽस्त्रीकुड्मलेखड्गपिधानेर्थौघदिव्ययोः ॥ २१७ ॥
इतिशांताः ॥ सुरमत्स्यावनिमिषौपुरुषावात्ममानवौ ॥ काकमत्स्याखगौध्वाक्षौकक्षौतुटणवीरुधौ
॥ २१८ ॥ अभीषुःप्रग्रहेरश्मौप्रैषःप्रेषणमर्दने ॥ पक्षःसहायेप्युष्णीषःशिरोवेषकिरीटयोः ॥ २१९ ॥

“कक्षोवीरुधिदोर्मूलेकच्छेदुष्कतृणेवनइतिहेमः ॥” ॥ २१८ ॥ प्रग्रहेऽश्वादिरज्जौ । रश्मौकिरणे । मर्दनंपीडा । प्रैषःप्रेषणपीडयोरिति । “प्रैषःस्यात्प्रे
षणेक्लेशमर्दनोन्मादयोरपीतिविश्वः ।” अपिशब्दान्मासार्धादौपक्षः । “पक्षोमासार्द्धकेपार्श्वेग्रहेसाध्यविरोधयोः । केशादेःपरतोदंदेबलेसखिसहाय
योः ॥ चुल्लीरंध्रेपतत्रेचराजकुंजरपार्श्वयोरितिमेदिनी ।” वस्त्रकृतंशिरसोवेषनंशिरोवेषः । किरीटमुकुटं । “उष्णीषंलक्षणांतरे । शिरोवेषेकिरी
टेस्यादितिहेमः ॥ २१९ ॥

शुक्रंलातीतिशुक्रलोदृषणः । मूषिकेउंदुरे सुकृतेधर्मे । “वृषोगव्याखुधर्मयोः ॥ पुराशिभेदयोःशृंग्यांवासकेशुक्रलेपिच ॥ श्रेष्ठेस्यादुत्तरस्थथेतिहै
मः ।” द्यूतादित्रयेआकर्षः । अक्षेपाशके । शारिफलकं शारीणांद्यूतोपकरणानांफलकंपीठिका । “नाकर्षोद्यूतइंद्रिये ॥ पाशेशारिफलेचैवकोदंडा
भ्यासवस्तुनि । आकर्षणेपिपुंसिस्यादितिमेदिनी ।” इंद्रियेऽक्षंक्लीबं । “अक्षंसौवर्चलेतुत्येहृटीकेइतिहैमः । अक्षोज्ञातार्थशकटव्यवहारेषुपाशके ॥
रुद्राक्षेंद्राक्षयोःसर्पेविभीतकतरावपि ॥ चक्रेकर्षेपुमानितिमेदिनी ।” द्यूतांगादौपुंसि ॥ २२० ॥ द्यूतांगेपाशके । कर्षेमानभेदे । चक्रेरथावयवे ।

शुक्रलेमूषिकेश्रेष्ठेसुकृतेवृषभेवृषः ॥ द्यूतेऽक्षेशारिफलकेप्याकर्षोथाक्षमिंद्रिये ॥ २२० ॥ नाद्यूतांगेकर्षचक्रेव्य
वहारेकलिद्रुमे ॥ कर्षूर्वातीकरीषाग्निःकर्षूःकुल्याभिधायिनी ॥ २२१ ॥ पुंभावेतत्क्रियायांचपौरुषंविषमप्सुच ॥

उपादानेप्यामिषंस्यादपराधेपिकिल्मिषं ॥ २२२ ॥

कलिद्रुमेविभीतके । वार्ताजीविका । करीषाग्निःशुष्कगोमयानलः । क
रीषाग्निःपुमान्कर्षूःकुल्यायामपिचस्त्रियां । कुल्यानदीभेदः ॥ २२१ ॥ पुंभावेपुरुषस्यभावेतत्क्रियायांपुरुषस्यकर्मणिपौरुषं । “पौरुषंपुरुषस्यस्या
द्भावेकर्मणितेजसि । ऊर्ध्वविस्तृतदोःपाणिनृमानेत्वभिधेयवदितिमेदिनी । चकाराद्भ्रलेपिविषं । उपादानेउत्कोचेप्यामिषं । “आमिषंपुनपुंसकं ।
भोग्यवस्तुनिसंभोगेप्युत्कोचेपललेपिचेतिमेदिनी ।” पापेपिकिल्मिषं । “रोगेपिच” ॥ २२२ ॥

वृष्टौ मेघवर्षणे । लोकं धत्ते लोकधातुर्जंबुद्वीपस्तस्यांशे भारतादिरवन्डे । वत्सरेऽब्दे । नृत्येक्षणं । प्रज्ञाचेति द्वयं प्रेक्षासंज्ञं । “प्रेक्षाधीरीक्षणं नृत्तमिति है
मादीक्षणं नृत्यं चेति पृथगपि ।” अर्थनायाज्जा । भृतिर्वैतनं । “भिक्षितवस्तु निचभिक्षा” ॥ २२३ ॥ अपिशब्दात्कांतौ वाचिरुचौ त्विट्स्त्रीति रभसः ।
परे वक्ष्यमाणान्नयः शब्दास्त्रिषु । वाच्यलिङ्गा इत्यर्थः । कात्स्न्ये साकल्ये । निकृष्टेऽधने । परशुरामोऽपिन्यक्षः । “नियतानि अक्षाणि हृषीकाण्यस्मि

स्यादृष्टौ लोकधातुं शेवत्सरे वर्षमस्त्रियां ॥ प्रेक्षानृत्येक्षणं प्रज्ञाभिक्षासेवार्थनाभृतिः ॥ २२३ ॥

त्विट्शोभापित्रिषु परे न्यक्षं कात्स्न्यं निकृष्टयोः ॥ प्रत्यक्षेऽधिकृतेऽध्यक्षो रूक्षस्त्वप्रेक्ष्यचिक्कणे ॥ २२४ ॥

इतिषांताः ॥ रविश्वेतच्छदो हंसो सूर्यवन्हो विभावसू ॥ वत्सो तर्णकवर्षो द्वौ सारंगाश्च दिवौ कसः ॥ २२५ ॥

न्यक्षः । “प्रत्यक्षे साक्षात्प्रमिते अधिकृते नियुक्तेऽध्यक्षः ।” अधिकृतान्यक्षाण्यस्याध्यक्षः । “अप्रेक्षिस्नेहाभावे । अचिक्कणे अमसृणे ॥ २२४ ॥
इतिषांताः ॥ श्वेतच्छदो विहगभेदः । “हंसः स्यान्मानसौकसि । निर्लोभनृपविष्णुवर्कपरमात्मनि मत्सरे ॥ योगिभेदे मंत्रभेदेशरीरमरुदंतरइति मेदि
नी ।” तर्णको गोवत्सः । “वत्सः पुत्रादिवर्षयोः । तर्णकेनौरसिक्लीबमिति मेदिनी ।” सारंगाश्चातकाः । देवा अपि दिवौ कसः । “दिवोकाश्च दिवौका
श्च पुंसि देवे च चातक इति द्विरूपकोशः ।” ॥ २२५ ॥

शृंगारादौ शृंगारवीरकरुणादौ नवविधे । विषे गरलं । वीर्ये तेजसि । गुणे स्वाद्वम्लादौ । रागे यथा रसिको युवा । “रसो गंधरसे जले । शृंगारादौ विषे वीर्येति
क्तादौ द्ववरागयोः । देहधातुप्रभेदे च पारदस्वादयोः पुमानिति मेदिनी । ” उत्तंसश्चावतंसश्चेतिसांतद्वयं कर्णपूरेकर्णाभरणविशेषे शोखरे शिरोभूषणे च
वर्तेते ॥ २२६ ॥ देवभेदे यथा । अष्टौ वसवः । धनरत्नयोर्वसुक्लीबं । “वसुर्नादिवभेदाग्निभायोऽक्रवकराजसु ॥ क्लीबं दृध्यौषधेश्यालरैरत्नमधुरेचिष्वि

शृंगारादौ विषे वीर्ये गुणे रागे द्ववेरसः ॥ पुंस्युत्तंसावतंसौ द्वौ कर्णपूरे च शोखरे ॥ २२६ ॥
देवभेदे नले रश्मौ वसुरत्ने धने वसु ॥ विष्णौ च वेधाः स्नात्वा शीर्हिताशंसा हि दंष्ट्रयोः ॥ २२७ ॥
लालसे प्रार्थनौ सुक्ये हिंसा चौर्यादिकर्म च ॥

तिमेदिनी । ” चकाराद्विरिचोपिवेधाः । “वेधाधातृज्ञविष्णुष्विति हैमः । ” हितस्याशंसा हिताशंसा । अहेः सर्पस्य दंष्ट्रा च तयोराशीरितिसांतं नाम वर्त
ते । “तत्स्त्रियां” ॥ २२७ ॥ प्रार्थनायाज्जा । औसुक्यमुद्युक्तता । उभेलालसे । “तृष्णातिरेके च लालसा । लालसौ सुक्यतृष्णातिरेकयाज्जासु च
द्वयोरिति मेदिनी । ” चशब्दाद्वेपि हिंसा । आदिनाटन्तिनाशादिकर्म ॥

अश्वावडवा । जनन्यामपिप्रसूः । “प्रसूरश्वाजनन्योश्चकंदलीवीरुधोःस्त्रियामितिमेदिनी ।” रोदसी । रोदस्यौ । इतिसांतद्विवचनांतेस्यातामेकयो
 त्तयाभूमिद्यावौद्वेअप्युच्येते । पृथगपिप्रयोगोस्ति । यदुक्तं । रोदश्चरोदसीचापिदिविभूमौपृथक्पृथक् ॥ सहप्रयोगेप्यनयोरोदस्यावपिरोदसीइति ।
 “रोदसित्यव्ययमप्यस्ति । यदुक्तं । द्यावापृथिव्यौरोदस्यौरोदसीरोदसीतिचेति” ॥ २२८ ॥ ज्वालायांभासिचदीप्तौअर्चिः । भादित्रयेज्योतिः ।

प्रसूरश्वापिभूद्यावौरोदस्यौरोदसीचते ॥ २२८ ॥ ज्वालाभासौनपुंस्यर्चिर्ज्योतिर्भ
 द्योतदृष्टिषु ॥ पापापराधयोरागःखगवाल्यादिनोर्वयः ॥ २२९ ॥ तेजःपुरीषयोर्वर्चो
 महस्तूत्सवतेजसोः ॥ रजोगुणेचस्त्रीपुष्पेराहौध्वांतेगुणेतमः ॥ २३० ॥

भनक्षत्रं । द्योतःप्रकाशः । दृष्टिःकनीनिकामध्यभागः । “अग्नौदिवाकरेचज्योतिःपुंसि ।” आगःपापेपराधेच । “आगःस्यादेनोवदधेमंतावितिहै
 मः ।” आदिनायौवनादिवयः ॥ २२९ ॥ पुरीषंगूनं । “वर्चोनपुंसकंरूपेविष्टायामपितेजसि । पुंसिचंद्रस्यतनयइतिमेदिनी ।” उत्सवेतेजसिच
 महः । “गुणेगुणभेदे ।” स्त्रीणांपुष्पेआर्तवेच । “रेणुपरागयोश्चरजः । अदंतोप्ययं । रजोयंरजसासाद्धैस्त्रीपुष्पगुणधूलिष्वित्यजयः ।” राह्णादि
 त्रयेचतमः । “पापेशोकेच” ॥ २३० ॥

पद्येगाचत्र्यादिवृत्ते । अभिलाषेइच्छायां । “छंदःपद्येऽभिलाषेचत्वेराचाराभिलाषयोरितिमेदिनी ।” कृच्छंसांतपनादिव्रतं । आदिनाचांद्रायणादि । तपोलोकांतरेपिच । “धर्मेचपतः ।” बलेसहःक्रीबं । मार्गोमार्गशीर्षः । अत्रपुंसि । “सहोबलेज्योतिषिचपुंसिहेमंतमार्गयोरितिमेदिनी ।” स्वमाकाशः । तत्रनभःक्रीबे । श्रावणेपुंसि । “नभोव्योम्निनभाघ्राणेविसतंतौपतद्रहे । प्राट्षिश्रावणेइतिहैमः ।” ॥ २३१ ॥ सद्मगृहं । “ओकःअदंतो

छंदःपद्येऽभिलाषेचतपःकृच्छादिकर्मच ॥ सहोबलंसहामार्गोनिभःखंश्रावणोनभाः ॥ २३१ ॥ ओ
कःसद्माश्रयश्चोकाःपयःक्षीरंपयोबुच ॥ ओजोदीप्तौबलेस्रोतद्वंद्वियेनिमगारये ॥ २३२ ॥ तेजः
प्रभावेदीप्तौचबलेश्चक्रेप्यतस्त्रिषु ॥ विद्वान्विदंश्चबीभत्सोर्हिंस्रोप्यतिशयेत्वमी ॥ २३३ ॥

प्ययं । ओकउचःकइतिनिपातनात् ।” आश्रयआश्रयपात्रं । “ओकास्त्वाश्रयमात्रेस्यादितिहैमः । ओजोदीप्तिप्रकाशयोः । अवष्टंभेबलेधातुतेजसीतिहैमः ।” इंद्रियनदीवेगयोःस्रोतः ॥ २३२ ॥ प्रभावादितुष्केतेजः । “तेजस्विटूरेतसोर्बले । नवनीतेप्रभावेऽग्रावितिहैमः ।” अतःपरंसांतसमाप्तिपर्यंतावाच्यलिङ्गाः । विदन्ज्ञाता । चकारादात्मज्ञोपिविद्वान् । विद्वानात्मविदिप्राज्ञेपंडितेचाभिधेयवदितिविश्वः । हिंस्रेकूरे । अपिशब्दाद्रसभेदेपिबीभत्सः । “बीभत्सोविकृतेकूरेरसेपार्थेघृणात्मनीतिहैमः ।” ॥ २३३ ॥

अमीवक्ष्यमाणज्यायआदयःसाधीयःपर्यंताःसांतादृद्धादीनांबाढपर्यंतानांअतिशयेज्ञेयाः । अतिशयेनदृढेप्रशस्येस्तुत्येचज्यायान् । अतिशयितयोर्युवाल्पयोःकनीयान् । ऊरुर्महान्वरश्रेष्ठस्तयोरतिशयितयोर्वरीयान् । अतिशयेनसाधुःसाधीयान् । अतिशयितंबाढंसाधीयः ॥ २३४ ॥ इतिसांताः॥ दलेपत्रेअपिशब्दात्पिच्छेपिबर्ह । “बर्हंतर्णेपरीवारेकलापेइतिहैमः ।” निर्वंधादयोग्रहाः । निर्वंधआग्रहविशेषः । उपरागश्चंद्रार्कग्रहणं । ग्रहोनिग्रह निर्वंधग्रहणेषुरणोद्यमे । सूर्यादौपूतनादौचसैहिकेयोपरागयोः ॥ द्वारिद्वारे । आपीडेशेखरे । काथरसेकथितद्रव्यरसे ॥ नागदंतकेगृहाहिभित्तिस्थ

दृढप्रशस्ययोज्यायान्कनीयांस्तुयुवाल्पयोः ॥ वरीयांस्तूरुवरयोःसाधीयान्साधुबाढयोः ॥ २३४ ॥
 इतिसांताः॥ दलेपिबर्हनिर्वंधोपरागार्कादयोग्रहाः ॥ द्वार्यापीडेकाथरसेनिर्व्यूहोनागदंतके ॥ २३५ ॥
 तुलासूत्रेश्वादिरश्मौप्रग्राहःप्रग्रहोपिच ॥ पत्नीपरिजनादानमूलशापाःपरिग्रहाः ॥ २३६ ॥

कीलद्वयेनिर्व्यूहः ॥ २३५ ॥ हस्तेयद्गृहीत्वातुलयाद्रव्यमुन्मीयतेतत्तुलासूत्रंतत्र । अश्ववृषादिरश्मौचप्रग्राहप्रग्रहौ । “प्रग्राहःस्यात्तुलासूत्रेवृषादीनांचबंधने ॥ प्रग्रहःकिरणेभुजे ॥ तुलासूत्रेश्वादिरश्मौसुवर्णेहरिपादपे । बंधेबंध्यामितिहैमः ।” परिजनःपरिवारः । आदानंस्वीकारः । “परिग्रहःकलत्रेचमूलस्वीकारयोरपि । शपथेपरिवारेचराहुवक्रस्थभास्करइत्यजयः ।” ॥ २३६ ॥

दारेषुपत्यां । चकारात्सन्निगृहाःपुंभूम्नि । यावरस्त्रीउत्तमास्त्रीतस्याःश्रोण्यांकट्यामारोहः । यथावारोहा । अपिशब्दादवरोहेगजारोहेच । “आरोहोदैर्घ्यउच्चायेस्त्रीकट्यांमानभिद्यपि । आरोहणेगजारोहेइतिहेचचंद्रः ।” अपिशब्दाद्ग्रहःस्याद्वलविन्यासे । अहिर्वृत्रासुरेसर्पे “निर्माणतर्कयोश्च ।” वह्निचंद्रसूर्यास्तमोपहाः । “जिनेचतमोपहः ॥ २३७ ॥ नृपार्हैर्येराजयोग्यद्रव्येसितच्छत्रादौ । परिवर्हस्तुराजार्हवस्तुन्यपिपरिच्छदइति । “परिवर्हः

दारेषुचंगृहाःश्रोण्यामप्यारोहोवरस्त्रियाः ॥ व्यूहोवृंदेप्यहिर्वृत्रेप्यर्न्नीद्वर्कास्तमोपहाः ॥ २३७ ॥

परिच्छदेनृपार्हैर्येपरिवर्हो ॥ इतिहांताः ॥ व्ययाःपरे ॥ आङीषदर्थेऽभिव्याप्तौसीमार्थेधातुयोगजे ॥ २३८ ॥

परिवारः ।” परेऽत ऊर्ध्ववक्ष्यमाणा आङादिशब्दा अव्यया उच्यन्ते । अव्ययलक्षणं तु । सदृशं त्रिपुलिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ॥ वचनेषु च सर्वेषु यन् अव्ययं तितदव्ययमिति । तेषामत्र वर्गे उपन्यासस्तु पूर्ववन्नानार्थत्वात् । इतिहांताः ॥ आङित्यव्ययं ईषदर्थे चतुष्के । तस्य ङकारोऽनुबन्धः । ईषदर्थे यथा । आपिङ्गल ईषत्पिङ्गल इत्यर्थः । अभिव्याप्तौ यथा । आसत्यलोकादापातालात् । सीमार्थे यथा । आसमुद्रं राजदंडः । धातुयोगजे क्रियायोगजेऽर्थे यथा । आहरेति “आक्रामतीत्यादि” ॥ २३८ ॥

यः प्रगृह्यसंज्ञकः आइतिनिपातः । स स्मृतौ स्मरणे वाक्ये वाक्यपूरणे च वर्तते । प्रगृह्यस्त्वचि नित्यं प्रकृत्या वर्तते तत्र । स्मृतौ यथा । आ एवं किल तत् । वाक्ये तु आ एवं मन्यसे । “आ प्रगृह्य स्मृतौ वाक्येऽनुकंपायां समुच्चय इति मेदिनी ।” स विसर्गस्त्वा इति यो निपातः स पीडायां कोपे च वर्तते । तत्र पीडायां यथा । आः शीतं । कोपे यथा । आः पाप किं विकल्थसे । “आः स्मरणेऽपाकरणे कोपसंतापयोरपीतिकोशांतरं ।” पापाद्यर्थत्रये कुशब्दः । पापे यथा । कुकर्म । कुत्सायां यथा । कापथः । ईषदर्थे यथा । कवोष्णं । कुपापीयसि कुत्सायामीषदर्थे निवारण इति हैमः । कुकुत्सायां निवारण इति विश्वः ।” अप

आ प्रगृह्यः स्मृतौ वाक्येऽप्यास्तु स्यात्कोपपीडयोः ॥ पापकुत्सेषदर्थे कुपि
 दुर्निर्भर्त्सननिंदायोः ॥ २३९ ॥ चान्वाचयसमाहारे तरेतरसमुच्चये ॥

कारशब्दैर्भयोत्पादनं निर्भर्त्सनं । दोषाख्यानमात्रं निंदा । निर्भर्त्सने यथा । धिक्त्वांताडनार्हमनध्ययनशीलं । निंदायां यथा । धिक्परस्त्रीगामिनं पुरुषं ॥ २३९ ॥ अन्वाचयाद्यर्थचतुष्के च शब्दः । अन्यतरस्यानुषंगिकत्वेऽन्वाचयः । तत्र यथा । भिक्षामटगां चानय । समाहारः समूहः । तत्र यथा । संज्ञाचपरिभाषाचसंज्ञापरिभाषं । मिलितानामन्वय इतरेतरयोगः । यथा धवश्चरवदिरश्च धवखदिरौ । परस्परनिरपेक्षस्यानेकस्यैकस्मिन्नन्वयः समुच्चयः । तत्र यथा । ईश्वरं गुरुं च भजस्वेति “चपादपूरणे पक्षांतरे हेतौ विनिश्चय इति त्रिकांडशेषः ।”

आशीराशीर्वादः । तत्रयथा । स्वस्तितेभूयात् । क्षेमेनिरुपद्रवेयथा । स्वस्तिगच्छ । “पुण्येयथा । स्वस्तिमान्स्वर्गमश्नुते । आदिना । स्वस्तिस्यान्मं
गलेपुण्येप्याशंसायामपिक्वचिदितिमेदिनी । प्रकर्षेअति यथा । अत्युत्तमोविष्णुः । अतिप्रकर्षेऽलंघनेभूशे । स्तुतावसंप्रतिक्षेपेपीतिहैमः । ” अतिवे
लंजलधितलं ॥ २४० ॥ प्रश्नवितर्कयोःस्वित् । प्रश्नेयथा । किंस्वित्कुशलमस्ति । वितकोनानापक्षविमर्शः । यथासर्वेश्वरत्वंविष्णोराहोस्विच्छिव
स्य । “स्वित्प्रश्नेचवितर्केचतथैवपादपूरणइतिमेदिनी ।” भेदावधारणयोस्तुशब्दोयथा । क्षीरान्मांसंतुपुष्टिक्तम् । शिष्टैर्मतंतुतद्युक्तम् । “तुपादपूरणे ।

स्वस्त्याशीःक्षेमपुण्यादौप्रकर्षेऽलंघनेप्यति ॥ २४० ॥ स्वित्प्रश्नेचवितर्केचतुस्याद्धेदेऽवधारणे ॥

सकृत्सहैकवारेचाप्यारादूरसमीपयोः ॥ २४१ ॥ प्रतीच्यांचरमेपश्चादुताप्यर्थविकल्पयोः ॥

भेदेसमुच्चयेऽवधारणे । पक्षांतरेनियोगेचप्रशंसायांविनिग्रहइतिमेदिनी । ” सहार्थेएकवारेचसकृद्यथा । सकृद्याति । सकृदपिकुर्याद्द्वयाश्चाद्धं । दूरे
“आरात् ” यथाआराच्छत्रोःसदावसेत् । समीपेत् । सखायंस्थापयेदारात् ॥ २४१ ॥ प्रतीच्यांपश्चिमदिशि । चरमेत्येच । “पश्चाद्यथा । पश्चाद्
स्तंगतोरविः । पश्चिमेवयसिनैमिषंवशी । ” अपिशब्दस्यार्थःसमुच्चयस्तत्रविकल्पेचोतशब्दोयथा । उतभीमउतार्जुनः । विष्णुरुतशिवःसेव्यः ।
“उतप्रश्नवितर्कयोः । समुच्चयेविकल्पेचेतिहैमः । अजयस्तुउतापीद्वौचवाढार्थाविति । ”

पुनरर्थेपौनःपुन्येसहार्थेचशश्वत् । यथाशश्वद्विष्णुंस्मरेत् । शिष्यैःशश्वद्रतोगुरुः । “शश्वत्स्यादात्मप्रश्नेचमंगले । पुराकल्पेसदार्थेचपुनरर्थेचदृश्यतइ
तिमेदिनी । अजयस्तुशश्वत्सहसदार्थयोरित्याह । शश्वत्सहपुनर्नित्यइतिहैमश्च ” प्रत्यक्षेतुल्येचसाक्षाद्यथा । साक्षादृष्टोमयाहरिः । साक्षालक्ष्मीरि
यंवधूः ॥ २४२ ॥ खेदाद्यर्थपंचकेवतयथा । अहोवतमहत्कष्टमिति । वतनिःस्वोसि । वतपतिरालिङ्गितः । अहोवतायंध्रुवआपदेवं । एहिवतसखे
“ वतेत्यव्ययंदंत्योष्ठ्यादीत्यजयः । ” हर्षादिचतुष्केहंतशब्दः । “ हर्षेयथा । हंतलाभःशतगुणः । अनुकंपायांयथा । हंतदीनोरक्षितव्यः । ” वाक्या

पुनःसहार्थयोःशश्वत्साक्षात्प्रत्यक्षतुल्ययोः ॥ २४२ ॥ खेदानुकंपासंतोषविस्मयामंत्रणेवत ॥
हंतहर्षेऽनुकंपायांवाक्यारंभविषादयोः ॥ २४३ ॥ प्रतिप्रतिनिधौवीप्सालक्षणादौप्रयोगतः ॥

रंभेयथा । हंततेकथयिष्यामि । “ विषादेयथा । हंतजातमजातारेःप्रथमेनत्वयारिणा । हंतदानेऽनुकंपायांवाक्यारंभविषादयोः । निश्चयेचप्रमोदेचे
तिहैमः । ” ॥ २४३ ॥ योमुख्येनसदृशःप्रतिनिधिस्तत्रप्रतिशब्दोयथा । अभिमन्युंप्रतिपरीक्षित् । वीप्साव्याप्तुमिच्छातत्रयथा । तीर्थतीर्थंप्रतिग
च्छति । लक्षणायांयथा । वृक्षशाखांप्रतिविद्योततेविद्युत् । आदिनाइत्थंभूताख्यानादौ ।

प्रयोगतइतिशिष्टप्रयोगानुसारेणप्रतिशब्दस्यप्रक्षेपः। “प्रतीत्यंभूतभागयोः। प्रतिदानेप्रतिनिधौवीप्सालक्षणयोरपीतिहैमः।” हेत्वर्थेइतिशब्दोयथा । रा
मोहंतीतिरावणःपलायते । प्रकरणंप्रकारः । यथाविप्रक्षत्रियविट्शूद्राइतिवर्णाः । प्रकाशेयथा । इतिपाणिनिः । पाणिनिशब्दोलोकेप्रकाशतेइत्य
र्थः । “प्रकर्षइतिपाठः ।” आदिशब्दादेवमर्थेयथा । क्रमादमुंनारदइत्यबोधि । समाप्ताववसानेयथा । धर्ममाचरेदिति । “इतिस्वरूपेसान्निध्येवि
वक्षानियमेपिच । हेतौप्रकारप्रत्यक्षप्रकर्षेष्ववधारणे । एवमर्थेसमाप्तौस्यादितिहैमः ।” ॥ २४४ ॥ प्राच्याद्यर्थचतुष्केपुरस्तात् । प्राच्यांपूर्वदिशि ।

इतिहेतुप्रकरणप्रकाशादिसमाप्तिषु ॥ २४४ ॥ प्राच्यांपुरस्तात्प्रथमेषु
रार्थेऽग्रतइत्यपि ॥ यावत्तावच्चसाकल्येऽवधौमानेऽवधारणे ॥ २४५ ॥

प्रथमेयथा । पुरस्ताद्धुक्ते । पुरार्थेऽतीतेयथा । पुरस्ताद्वासोभूत् । अग्रतोमेयथा । पुरस्तात्पुस्तकं । यद्वाग्रतइति । अपिशब्दःप्राच्याद्यर्थेस्यात् ।
साकल्यादौयावत्तावच्छब्दौयथा । यावद्वत्तंतावद्धुक्तं । अवधौयथा । मूलाच्छाखांयावत्प्रकांडः । मानेपरिमाणेयथा । यावत्स्वर्णंतावद्भजतं । अव
धारणेनिश्चयेयथा । श्रोत्रियंतावदामंत्रयस्व । “यावत्कात्स्न्येवधारणे । प्रशंसायांपरिच्छेदेमानाधिकारसंभ्रमे । पक्षांतरेचेतिमेदिनी ।” ॥ २४५ ॥

अथोअथइमौशब्दौमंगलादिषु मंगलेयथा । अथातोब्रह्मजिज्ञासा । अनंतरेयथा । स्नानं कृत्वाऽथभुंजीत । आरंभेयथा । अथशब्दानुशासनं लिख्यते । प्रश्नेयथा । अथवक्तुंसमर्थोसि । कात्स्न्येयथा । अथधातून्भूमः । “अथोअथसमुच्चये । मंगलेसंशयारंभाधिकारानंतरेषुच । अन्वादेशेप्रतिज्ञायांप्रश्नसाकल्ययोरेपीतिहैमः ।” निरर्थकेवृथायथा । वृथादुग्धोनङ्गान् । अविधौविधिहीनेवृथायथा । वृथादानं । “वृथानिष्कारणेवंध्येवृथास्याद्विधिवर्जितइति

मंगलानंतरारंभप्रश्नकात्स्न्येष्वथोअथ ॥ वृथानिरर्थकाविध्योर्नाना
ऽनेकोभयार्थयोः ॥ २४६ ॥ नुपृच्छायां विकल्पेचपश्चात्सादृश्ययोरनु ॥

विश्वः । ” अनेकार्थेनानाशब्दोयथा । नानाविधाजनाः । उभयार्थेयथा । नानाविधंनसज्जेत । “नानाविनोभयानेकार्थेष्वितिहैमचंद्रः, ॥ ५४६ ॥ पृच्छायांयथा । कोनुधावति । विकल्पेयथा । अयंभीमोनुधर्मोनु ” नुप्रश्नेऽनुनयेऽतीतार्थेविकल्पवितर्कयोरितिहैमः । पश्चादर्थेसादृश्यार्थेचानु । ” पश्चादर्थेयथा । रथमनुगच्छति । सादृश्ये । ज्येष्ठंअनुकरोति । “ अनुलक्षणवीप्सेत्यंभूतभागेषुसन्निद्धौ । सादृश्यायामहीनेषुपश्चादर्थसहार्थयोरितिहैमः ॥

प्रश्नादिपंचकेननुयथा । ” प्रश्नेयथा । ननुकिमेतत् । अवधारणे । नन्वययोगी । “ अनुज्ञायांयथा । ननुगच्छ । ” अनुनयःसांत्वनं । ननुकौपमुंचद
यांकुरु । आमंत्रणसंबोधनं । ननुराजन् । “ नन्वाक्षेपेपरिप्रश्नेप्रत्युक्तावधारणे । वाक्यारंभेप्यनुनयामंत्रणानुज्ञयोरपीतिहैमः ” ॥ २४७ ॥ गर्हादि
पंचकेक्रमादपिशब्दोयथा । अपिसिंचेत्यलाडुं । स्त्रियंपालयपुत्रमपि । अपिजानासिकिंचित्त्वं । अपिचोरोभवेत् । अपिस्थाणुंजयेद्रामः । युक्तप
दार्थकामचारक्रियासुचअपिशब्दः । ” उपमायांयथा । आशीविषोवासंकुद्धः । विकल्पेयथा । शिवंवायदिवाविष्णुं । “ वास्याद्विकल्पोपमयोरे

प्रश्नावधारणाऽनुज्ञानुनयामंत्रणेननु ॥ २४७ ॥ गर्हासमुच्चयप्रश्नशंकासंभावनास्वपि ॥ उपमायां विकल्पेवासा
मित्वर्थे जुगुप्सिते ॥ २४८ ॥ अमासहसमीपेचकंवारिणिचमूर्द्धनि ॥ इवेत्यमर्थयोरेवंनूनंतर्कैरर्थनिश्चये ॥ २४९ ॥

वार्थेचसमुच्चयइतिविश्वः । ” अर्थेसामियथा । सामिसंमिताक्षी । जुगुप्सितेयथा । सामिकृतमकल्याणकारि ॥ २४८ ॥ सहार्थेयथा । पुत्रेणामाभुं
क्ते । समीपेयथा । अमात्यःसमीपवर्तीत्यर्थः । कंशिरःसुखवारिष्वितिमेदिनी । इवार्थेइत्यमर्थेचएवंशब्दोयथा । अग्निरेवंद्विजः । अग्निरिवेत्यर्थः ।
इत्यमर्थेप्रकारे । एवंवादिनिदेवर्षौ । “ एवंप्रकारोपमयोरंगीकारेऽवधारणेइतिधरणिहेमचंद्रौ । तर्कैर्नूनंयथा । नूनमयमतियज्वनांप्रियः । अर्थनि
श्चयेयथा । क्षुद्रेपिनूनंशरणंप्रपन्ने । ” नूनंनिश्चिततर्कयोरिति विश्वः ॥ २४९ ॥

तूष्णीमर्थे मौनेयथा । जोषंतिष्ठ । “सुखेयथा । जोषमासीतवर्षासु । जोषंसुखेस्तुतौ । मौनलंघनयोश्चापीतिहैमः । पृच्छायां कियथा । किमाद्वयेरन्
रसिकाः कृतिंते । ” जुगुप्सने कियथा । सर्किराजायः प्रजां न रक्षति । “ किंवितर्के परिप्रश्ने क्षेपनिदाप्रकारयोरिति विश्वः । ” प्राकाश्यादिपंचकेनामशब्दः ।
प्राकाश्यं प्रसिद्धिः । यथा हिमालयो नाम नगाधिराजः । संभाव्ये कथंचिदर्थे यथा । भविष्यति युद्धं नाम । क्रोधे मम वैरीरावणो नाम पापः । उपगमः स द्वेषां
गीकारः । “ यथा । शत्रोः सकाशाद्गुणहातिनाम । कुत्सने । कोनामायं प्रलपति मे विशतः सभायां । नामकोपेभ्युपगमे विस्मये स्मरणेऽपि च । संभाव्यकुत्सा

तूष्णीमर्थे सुखे जोषं किं पृच्छायां जुगुप्सने ॥ नाम प्राकाश्यसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सने ॥ २५० ॥ अलंभूषणप
र्याप्तिशक्तिवारणवाचकं ॥ हुंवितर्के परिप्रश्ने समयांतिकमध्ययोः ॥ २५१ ॥

प्राकाश्यविकल्पेष्वपि दृश्यत इति मेदिनी । ”

॥ २५० ॥ भूषणमलंकारः । पर्याप्तिः परिपूर्णता । शक्तिः सामर्थ्यं । वारणं चैतदर्थेऽलंशब्दः क्रमेण यथा । अलंकृतः शिशुः । अलंभुक्तवान् । अलं
मल्लोमल्लाय । अलंमहीपालतवश्चमेण । “ अलंनिरर्थके इति हैमः ” वितर्कपरिप्रश्नयोर्हुंकारः । “ वितर्के । हुंजलंमृगतृष्णाहुं । परिप्रश्ने । हुंदेवद
त्तोयं । हुंवितर्के चानुमताविति त्रिकांडशेषः । ” हुंवितर्के परिप्रश्ने हुंरुषोक्त्यनुनीतिष्विति विश्वः । “ हुंवितर्के परिप्रश्ने हुंलज्जायां निवारणे इति हैमः । ”
समीपमध्ययोः समया “ समीपेयथा । समयापत्तनं नदी । मध्येयथा । समयाशैलयोर्ग्रामः । ” ॥ २५१ ॥

प्रथमाभावेयथा । पुनरुक्तं । भेदेयथा । किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याः । “पुनरप्रथमेमतं । अधिकारेचभेदेचतथापक्षांतरेपिचेतिमेदिनी ।” निश्चयेनिर्यथा । निरुक्तं । निषेधे । निर्धनोराजा । “निर्निश्चयेक्रांताद्यर्थेनिःशेषप्रतिषेधयोरितिहैमः ।” प्रबंधादिषुपुराशब्दः । प्रबंधेयथा । पुरार्थाते । अ विरतमपाठीदित्यर्थः । चिरंतनं । पुराणमितियावत् । तत्रयथा । पुरातनंअतीतंभूतं । निकटःसन्निहितः । आगामिकंभावि । पुरापुराणेनिकटेप्रबंधातीतभाविविधितिविश्वमेदिन्यौ ॥ २५२ ॥ ऊररीत्येकोदीर्घादिःशब्दः । उररीत्यपरोह्रस्वादिरितिभेदाद्विरुक्तिः । “विस्तारेंगीकृतौचऊरर्या

पुनरप्रथमेभेदेनिर्निश्चयनिषेधयोः ॥ स्यात्प्रबंधेचिरातीतेनिकटागामिकेपुरा ॥ २५२ ॥

ऊरर्यूरीचोररीचविस्तारेंगीकृतौत्रयं ॥ स्वर्गेपरेचलोकेस्वर्वातिसंभाव्ययोःकिल ॥ २५३ ॥

दित्रयं यथा । ऊररीकरोतीत्यादि । स्वःस्वर्गेयथा । स्वर्णाद्यांस्मातिनारदः ” परइतिलोकविशेषणं । “परेलोकेयथा । स्वर्गतस्यक्रियाकार्यापुत्रैःपरमभक्तितः ।” स्वःस्वर्गपरलोकयोरितिविश्वः । वार्तायांयथा । जघानकंसंकिलवासुदेवः । संभाव्यंसंभावनीयं । “तत्रयथा । गुह्यन्किलातिशेतेशिष्यः । किलशब्दस्तुवार्तायांसंभाव्यानुनयार्थयोरितिविश्वः । किलसंभाव्यवातयोः । हेत्वरुच्योरलोकेचेतिहैमः” ॥ २५३ ॥

निषेधेखलुयथा । खलुरुदित्वा । वाक्यालंकारेवाक्यभूषायां । एतत्खलुवाहुः । जिज्ञासायांखलुजानासि । अनुनये । देहिखलुवाचकं । “खलु
स्याद्वाक्यभूषायांजिज्ञासायांचसांत्वने ॥ वीप्सामाननिषेधेषुपूरणेपदवाक्ययोरितिमेदिनी ।” समीपादिपंचकेऽभितः । “समीपेयथा । वाराणसी
मभितःभागीरथी ।” उभयतइत्युभयार्थेयथा । अभितःकुरुचामरौ । शीघ्रार्थे । अभितोधीष्व । साकल्ये । अभितोवनदाहः । “अभिमुखेयथा ।
अभितोहिंस्रकोहंतिमामेवपरिधावति ।” ॥ २५४ ॥ नाम्निप्राकाश्येचप्रादुः । “नाम्नियथा । प्रादुरासीच्चक्रपाणिः” प्राकाश्येयथा । प्रादुर्बुद्धिर्भ

निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनयेखलु ॥ समीपोभयतःशीघ्रसाकल्याऽभिमुखेभितः ॥ २५४ ॥
नामप्राकाश्ययोःप्रादुर्मिथोन्योन्यंरहस्यपि ॥ तिरोतर्द्धौतिर्यगर्थेहाविषादश्रुगर्तिषु ॥ २५५ ॥

विष्यति । “अन्योन्यार्थेमिथोयथा । वासिष्ठकौंडिन्यमैत्रावरुणानांमिथोनविवाहः ।” रहसिमिथोयथा । मिथोमंत्रयते । मिथोन्योन्यंमिथोरह
इतिविश्वः । अंतर्धानेतिर्यगर्थेचतिरः । “अंतर्धानेतिरोभूयास्ते । तिर्यगर्थेतिरोवर्ततेचंद्रः ।” विषादाद्यर्थत्रयेहाकारः । विषादेयथा । हारमणीयो
गतःकालः । शुचिशोकेयथा । हारामवनंगतोसि । अतौपीडायां । हाहतोऽस्मीति । “कुत्सार्थेचहाशब्दः ।” ॥ २५५ ॥

अद्भुतेयथा । अहहबुद्धिप्रकर्षोराज्ञः । खेदेयथा । अहहनीतोद्यूतेनमयाकालः । “अहहादीर्घांतमपि । अत्रकिप् । अहहेत्यद्भुतेखेदेपरिक्लेशप्रकर्षयोः । संबोधनेपीतिमेनी ।” हेतौकारणेहियथा । अग्निरत्रास्तिधूमोहिदृश्यते । अवधारणेनिश्चये । “चंद्रोहिशीतः । हिपादपूरणेहेतौविशेषेप्यवधारणे । प्रश्नेहेत्वपदेशेचसंभ्रमासूययोरपि । दीर्घांतपाठोप्यस्ति । हीदुःखहेतावाख्यातौविषादेविस्मयेपिचेति” ॥ इतिनानार्थवर्गः ॥ चिराय । चिररात्राय । चिरस्य । एतेनिपाताआद्यायेषांतेतथा । अद्यशब्दाच्चिरेण । चिरात् । चिरं । इतिषट्चिरार्थकाः । दीर्घकालस्यवाचकाइत्यर्थः ।

अहहेत्यद्भुतेखेदेहिहेताववधारणे ॥ ॥ ७५ ॥ इतिनानार्थवर्गः ॥ चिरायचिररात्रायचिरस्याद्याश्चिरार्थकाः ॥ मद्भुःपुनःपुनःशश्वदभीक्षणमसकृत्समाः ॥ १ ॥

“क्रमेणोदाहरणानियथा । चिरायसंतर्प्यसमिद्धिरग्निः । चिररात्रायसंचितं । चिरस्यदृष्टैवमृतोत्थितेव । चिरेणनाभिप्रथमोदबिंदवः । चिरात्सुतस्पर्शरसज्ञतांययौ । सचिरंतपसिस्थितः ।” मुद्भुः । पुनःपुनः । शश्वत् । अभीक्षणं । असकृत् । एतेपंचसमाः । अर्थतस्तुल्याः “यथामुद्भुःपश्यसिकौतेयआगच्छतिपुनःपुनः । वन्यवृत्तिमिमांशश्वत् । अभीक्षणमक्षुण्णतयाऽतिदुर्गमं । असकृज्जलपानाच्चसकृत्तांबूलचर्वणात् । अजयस्तु । अभीक्षणशब्दमनव्ययमप्याह । अभीक्ष्णंतुपौनःपुन्येसर्वदार्थेचदृश्यतइत्यनव्ययप्रकरणेपाठात्” ॥ १ ॥

स्नाक् । झटिति । अंजसा । अन्हाय । द्राक् । मंक्षु । सपदि । एते सप्तद्रुतेशीघ्रे । “ यथा । स्नाक्वयोयातिदेहिनां । वक्षंझटित्यारुरोह । अंजसाया
 तितुरगः । अन्हायसूर्येणतमोनिरस्तं । द्राक्भविष्यतिसुखंतवप्रिये । मंक्षुस्यपादिसरितःपटलैरलीनां । वचसस्तस्यसपदिक्रियाकेवलमुत्तरं । ” ब
 लवत् । सुष्ठु । किमुत । सु । अति । अतीव । षट् निर्भरे अतिशये । “ यथा पुनर्वशित्वा बलवन्निगृह्य । सुष्ठु पीतं मया घृतं । किमुता वर्द्धतक्षेत्रं । अति

स्नाक् झटित्यंजसान्हाय द्राक् मंक्षुसपदिद्रुते ॥ बलवत्सुष्ठु किमुत स्वत्यतीव च निर्भरे ॥ २ ॥ पृथग्वि
 नांतरेण तैर्हिरुङ् नाना च वर्जने ॥ यत्तद्यतस्ततो हेतावसाकल्येतु चिच्चन ॥ ३ ॥

ट्टिः । अतीवशोभते राजा । ” ॥ २ ॥ पृथक् । विना । अंतरेण । ऋते । हिरुक् । नाना । एते षट् वर्जने । “ विनार्थे यथा । किंचिद्वत्पापृथक्रिया ।
 क्षणमप्युत्सहतेन मां विना । अंतरेण सुतं नास्ति सुखं संसारिणां भुवि । ऋते पुण्यात्स्वर्गतिर्न । हिरुक् कर्मन मोक्षः स्यात् । विष्णुं नाना मोक्षदो नास्ति देवः । ”
 यत् । तत् । यतः । ततः । चत्वारिहैतौ कारणे । “ यथा । यन्नरम्यंतरस्विभ्यः । तदिदं परिरक्ष शोभने । यतो गंगां भसिस्नातः । ततो निष्कल्मषो नरः ।
 चित् ॥ चन । द्वयं साकल्ये । यथा कश्चित् । कंचन ॥ ३ ॥

कदाचित् । जातु । द्वे । कस्मिंश्चित्काले “स्मृतिः कदाचित् भवति । ज्ञानं ते जातु सूतमं ।” सार्धं । साकं । सत्रा । समं । सह । पंचकंसहेत्यर्थे । “यथा । सार्धदानववैरिणा । पत्न्या साकंपतिर्भुंक्ते । सत्राकलत्रेण सुखं समश्नुते । समंवधूभिस्तरुणारमते । विश्वासधूमंसहरत्नभाभिः ।” प्राध्वमित्येकमानुकूल्ये । वथा । मुधा । द्वेव्यर्थके । “यथा । वथापुष्टः । बुधामुधाभ्रमंत्यत्र” ॥ ४ ॥ आहो । उताहो । किमुत । किं । किमु । उत । षट् विकल्पे । “यथा । देवआहोगंधर्वः । उताहो ब्रह्मचोच्यते । किमुत त्वं शिवो ब्रह्मा । स्थाणुरयं किंपुरुषः । गृहं किमु वनं गतः । विष्णुरुत शिवः सेव्यः ।” तु ।

कदाचिज्जातु सार्धं तु साकं सत्रा समं सह ॥ आनुकूल्यार्थकं प्राध्वं व्यर्थके तु वथामुधा ॥ ४ ॥ आहो उताहो किमुत विकल्पे किं किमुत च ॥ तुहि च स्मह वै पादपूरणे पूजने स्वति ॥ ५ ॥ दिवान्हीत्यथ दोषाचनक्तं च रजनाविति ॥ तिर्यगर्थे साचितिरोप्यथ संबोधनार्थकाः ॥ ६ ॥

हि । च । स्म । ह । वै । षट्श्लोकचरणपूर्णतायां । “यथारामस्तुलक्ष्मणं प्राह । अहं हियास्येनगरं । सच प्राह चराजानं । मया स्मभुक्तं । सहतं प्राह लक्ष्मणः । तेन वैहतः ।” सु । अति । द्वे पूजने । “सुस्तुतं । अत्युत्तमः” ॥ ५ ॥ अन्हीत्यर्थे दिवाशब्दः । दोषा । नक्तं । द्वे रात्रावित्यर्थे । “यथा । चोराश्च दोषाययुः । नक्तं गृहस्थो भुंजीत ।” साचि । तिरः । द्वे तिर्यगर्थे । “कृतं साचि धनुस्तेन । तिरोगत्वासमीक्षेत ।” ॥ ६ ॥

प्याट् । पाट् । अंग । हे । है । भोः । एतेषट्संबोधनार्थकाःस्युः । “ यथा । प्याट्भीमयज्ञंरक्षस्व । एवंपाडित्यादि । ” समय । निकषा । हिरुक् ।
 त्रयंसा मीप्ये । यथाग्रामंसमया । विलंघ्यलंकांनिकषाहनिष्यति । “ पर्वतस्यहिरुक्नदी । ” सहस्रेत्येकमतर्किते अकस्मादित्यर्थे । यथा । दिवः
 प्रसूनंसहसापपात । सहसाविदधीतनक्रियां । पुरः । पुरतः । अग्रतः । त्रयमग्रेइत्यर्थे । “ यथा । पुरःपश्यसि किंवाले । पुरतःस्थाप्यसर्वेशं । ले

स्युःप्याट्पाडंगहेहैभोःसमयानिकषाहिरुक् ॥ अतर्कितेतुसहसास्यात्पुरःपुरतोऽग्रतः ॥ ७ ॥ स्वा
 हादेवहविर्दानेश्रौषट्वौषट्त्वषट्स्वधा ॥ किंचिदीषन्मनागल्पेप्रेत्यामुत्रभवांतरे ॥ ८ ॥

स्वःप्रत्यर्थिनोऽग्रतः । ” ॥ ७ ॥ स्वाहा । श्रौषट् । वौषट् । वषट् । स्वधा । पंचैतेदेवेभ्योहविर्दानविशेषेप्रयुज्यन्ते । तत्रपितृदानेस्वधाशब्दःप्रसिद्धः ।
 किंचित् । ईषत् । मनाक् । त्रयमल्पे । “ यथाकिंचिद्विकसितंसुमं । ईषदुष्णंपयःपिब । मनाक्विहस्यसंतुष्टः । ” प्रेत्य । अमुत्र । द्वयंजन्मांतरे ।
 “ यथा । प्रेत्यस्वर्गेमहीयते । इहचामुत्रचफलं । ” ॥ ८ ॥

व । वा । यथा । तथा । इव । एवं । षट्साम्ये । तत्रवशब्दोयथा । शात्रवंववपुर्यशः । “मणीवोष्ट्रस्यलंबेते । यथावुभुक्षितस्यानंतथैवार्तस्यचौ
 षधं । इंदुरिंदुरिवश्रीमान् । अग्निरेवंद्विजः । वंप्रचेतसिजानीयादिवार्थेतुतदव्ययमितिमेदिन्यादिः । अतोववायथातथेत्यादिमनोरमोक्तःपाठःसाधुः।”
 नतुवद्वायथेत्यादिः । अपत्यादिपर्यायमध्येऽण्फिजादीनामनुक्तेश्च । अहो । ही । द्वेविस्मये । यथा । अहोरूपमहोसत्वं । हीविस्मयविषादयोरिति

ववायथातथेवैवंसाम्येऽहोहीचविस्मये ॥ मौनेतुतूष्णीं तूष्णीकांसद्यः सपदितत्क्षणे ॥ ९ ॥
 दिष्ट्यासमुपजोषं चेत्यानंदेयांतरंतरा ॥ अंतरेण च मध्येस्युः प्रसत्यतुहठार्थकं ॥ १० ॥

विश्वः । तूष्णीं । तूष्णीकां । “यथातूष्णींस्थित्वाक्षणंभूयः । तूष्णीकांजलमध्यगः ।” सद्यः । सपदि । द्वेतत्काले । “यथा । सद्योहतःसमुत्तस्थौ ।
 शत्रुंजघानसंपदि ।” ॥ ९ ॥ दिष्ट्या । समुपजोषं । द्वेआनंदे । यथा । दिष्ट्यातेदर्शनंकांते । समुपजोषंभूयात् । अंतरे । अंतरा । अंतरेण । त्री
 णिमध्येस्युः । यथा । अनयोरंतरेतिष्ठ । त्वांमांचांतराअंतरेणवाकमंडलुः । प्रसत्येत्येकंहठार्थकं ॥ १० ॥

सांप्रतं । स्थाने । द्वयंयुक्ते । यथास्वयंछेतुमसांप्रतं । “क्रमशोवच्मिसांप्रतमितिवा ।” स्थानेहृषीकेशतवप्रकीर्त्या । अभीक्ष्णं । शश्वत् । द्वयंअना
रते अजस्रे “अभीक्ष्णमुष्णैरपितस्यसोष्मण । शश्वत्कालः ।” नहि । अ । नो । न । चत्वारिअभावे । “यथा । नहिस्वात्मारामंविषयमृगत्
ष्णाभ्रमयति । अराजदैविकंनष्टं । नोचक्रीकिकुलालः । नमेकिंचनदक्षति ।” अस्यादभावेस्वल्पार्थेइतिविश्वः । मास्म । मा । अलं । त्रयंवारणे ।
यथा । मास्मकाशीरिदंपुत्र । माकुरु । अलंमहीपालतवश्रमेण ॥ ११ ॥ चेत् । यदि । द्वयंपक्षांतरे । “यथा । सत्यंचेतपसाचकिंशुचिमनोयय

युक्तेद्वेसांप्रतंस्थानेभीक्ष्णंशश्वदनारते ॥ अभावेनत्यनोनापिमास्ममालंचवारणे ॥ ११ ॥
पक्षांतरेचेद्यदिचतत्वेत्वद्वांजसाद्वयं ॥ प्राकाश्येप्रादुराविःस्यादोमेवंपरमंमते ॥ १२ ॥

स्तितीर्थेनकिं । ” अद्धा । अंजसा । द्वेतत्त्वार्थे । यदिस्त्रैणंदेवीयमनिरतदेहार्धघटनादवैतित्वामद्धा । “अंजसेतिरुधुःकुचपहैः ।” प्रादुः । आविः
द्वयंप्राकाश्येस्पष्टत्वे । यथाप्रादुरासीत् । “आविर्बभूव ।” ओं । एवं । परमं । त्रयंमतेअंगीकारे । “यथा । ओमित्युक्तवतोऽथशार्ङ्गिणः । एवंय
दाहभगवान् । परममित्युक्त्वा ।” ओमित्यनुमतौप्रोक्तंप्रवणेचाप्युपक्रमइतिविश्वः । एवंप्रकारोपमयोरंगीकारेऽवधारणइतिच ॥ १२ ॥

समंततः । परितः । सर्वतः । विष्वक् । चत्वारिसर्वतइत्यर्थे । “समंततोवर्षतिमेघः । आयांतिपरितःश्रियः । सर्वतोवातिपवनः । विष्वक्पतंतिकिरणाः ।” अकामानुमतौअनिच्छयानुमतौकाममित्येकं । “त्वंहनिष्यसिचेत्कामं । कामंप्रकामेनुमतावसूयानुगमेपिचेतिहैमविश्वप्रकाशौ ।” असूयापूर्वकस्वीकारेअस्त्वित्येकं । “यथा । तथाविधस्तावदशेषमस्तुनः ।” चकारात्काममित्यपि । “अस्तुस्यादभ्यनुज्ञानेऽसूयांगीकारयोरपीतिमेदिनी ।” ॥ १३ ॥ नन्वित्येकंविरोधोक्तौ । “यथाननुएवंमन्यसेतर्हि किमपिनस्यात् ।” कच्चिदित्येकंकामप्रवेदनेइष्टपरिप्रश्ने । इच्छायाआख्यानेवा । यथा ।

समंततस्तुपरितःसर्वतौविष्वगित्यपि॥अकामानुमतौकाममसूयोपगमेऽस्तुच॥१३॥ननुचस्याद्विरोधोक्तौकच्चि
त्कामप्रवेदने॥निःषमंदुःषमंगर्ह्येयथास्वंतुयथातथं॥१४॥मृषामिथ्याचवितथेयथार्थेतुयथायथं॥स्युरेवंतुपु
नर्वैवेत्यवधारणवाचकाः॥१५॥ कच्चिज्जीवतिमेमाता । निःषमं । दुःषमं । द्वेनिंदे । “यथा । निःषमंवक्तिमेसूर्यः । दुःषमंवर्ततेवधूः ।”
यथास्वं । यथायथं । द्वेयथायोग्यमित्यर्थे । “यथास्वमाश्रमेचके । यथायथंकलायंते ।” ॥ १४ ॥ मृषा । मिथ्या । द्वेवितथेऽसत्ये । “उद्धायसौंदर्यगुणामृ
षोद्याः । मिथ्योक्तंत्वया ।” यथार्थं । यथातथं । द्वयंसत्ये । “यथा । यथार्थमुक्तंनान्यत् । गुरुर्यथातथंवक्ति । तथाशब्दस्तथशब्दोवासत्यार्थः ।” एवं । तु ।
पुनः । वै । वा । पंचनिश्चयार्थकाःस्युः । “यथा । एवमेवयथाप्राह । रावणंतुदुरात्मानमवधीद्राघवःप्रभुः । पुनर्व्यासोवैधर्मज्ञः ।” वैवेत्यत्रवाएवेतिवाच्छेदः ॥ १५ ॥

प्रागित्येकंअतीतार्थकं यथाप्राक्कर्म । नूनं । अवश्यं । द्वयंनिश्चिते । नूनंशरणंप्रपन्ना । अवश्यंयातारःश्चिरतरमुषित्वापिविषयाः । ” नूनंनिश्चितत
 कयोरिति विश्वः । संवदित्येकंवर्षे । यथा । प्रभवाख्यासंवत् । अर्वागित्येकंअवरे । “कुलेऋतुत्रयादर्वाकूमंडनान्तुमुंडनं ।” आं । एवं । द्वयंअंगी
 कारे । यथा । आंकुर्मः । “एवंकुर्मः ।” स्वयमित्येकंआत्मनेत्यर्थे ॥ १६ ॥ नीचैरित्येकमल्पे । “तथापिनीचैर्विनयाददृश्यत ।” उच्चैरित्ये

प्रागतीतार्थकंनूनमवश्यंनिश्चयेद्वयं ॥ संवद्वर्षेऽवरेत्वर्वागामेवंस्वयमात्मना ॥ १६ ॥
 अल्पेनीचैर्महत्युच्चैःप्रायोभूष्यद्भुतेशनैः ॥ सनानित्येवहिर्वात्येस्मातीतेऽस्तमदर्शने ॥ १७ ॥

कमहति । “यथाशृंगारमुच्चैर्गिरिरिदं ।” प्रायइतिभूम्निबाहुल्ये । यथा । प्रायोनववधूःकांतं । शनैरिति । अद्भुतेमांघ्रे । यथा । शनैर्यातिपिपी
 लिका । सनेत्येकंनित्ये । यथासनान्तनः । बहिरितिबाह्ये । “यथा । निष्कासितोवहिर्ग्रामात् ।” स्मेत्यतीते । यथा । वक्तिस्मव्यासः । अस्तमिति
 दर्शनाभावे । यथा । सायमस्तमितोरविः ॥ १७ ॥

अस्तीतिसत्वे । यथा । अस्तिपरलोकइतिमतिर्यस्यसआस्तिकः । “रुषोक्तौकोपेनोक्तौउ । यथा । उआगतःशत्रुः । उसंबोधनरोषोक्तयोरनुकंपा
नियोगयोः । पादपूरणेच । पादपूरणेऽपिचदृश्यतइतिमेदिनी ।” ऊमितिप्रश्ने । ऊंगच्छसिबहिर्धव । जह्रस्वपाठेउमित्यपि । ” अयीत्यनुनयेसांत्व
ने । “यथा । अयिक्रियार्थंसुलभंसमित्कुशं ।” डुमितितर्के । “स्याच्चेत्किंहुंप्रपद्यते ।” उषेतिरात्रेरवसाने । यथाउषातनोवायुः । नमःप्रणामे

अस्तिसत्वेरुषोक्तावुऊंप्रश्नेऽनुनयेत्वयि ॥ हुंतर्केस्यादुषारात्रेरवसानेनमोनतौ ॥ १८ ॥
पुनरर्थेगर्निदायांदुष्टुसुष्टुप्रसंशने ॥ सायंसायेप्रगेप्रातःप्रभातेनिकषांतिके ॥ १९ ॥

“नमोब्रह्मण्यदेवाय ।” ॥ १८ ॥ अंगेतिपुनरर्थे । यथामूर्खोपिनावमन्यतेकिमंगविद्वान् । किंपुनरित्यर्थः । दुष्टुर्निदायां । यथा । दुष्टुखलत्वं ।
सुष्टुप्रसंशने । यथा । सुष्टुकाव्यं । सायमितिसायेदिनांतरे । यथा । सायंसंध्यामुपासिष्ये । प्रगे । प्रातः । द्वेप्रभाते । “यथा प्रगेनृपाणामथतोरणा
द्वहिः । यःपठेत्प्रातरुत्थाय” निकषेतिसमीपार्थे ॥ १९ ॥

पूर्वेद्भेगतेवर्षेपरुदित्येकं । पूर्वतरेगतवर्षात्पूर्ववर्षेपरारीत्येकं । यतिवर्तमानेद्भेऐषमइत्येकं । त्रयाणांयथा । परारिगतःकांतः परुन्नागतऐषमोपिनाग
तः । ” यतीतिशत्रंतस्येणःसप्तम्यारूपं । अत्रान्हिअस्मिन्नहनीत्यर्थेअद्यशब्दः । “यथा । अद्यगंतुंनशक्नोमि” अथपूर्वेन्हीत्यादिशब्देनउत्तरेन्ही
त्यादिषट्कस्यग्रहणं । पूर्वेन्हीत्याद्यर्थेपूर्वादिशब्देभ्यएद्युसूप्रत्ययेपूर्वेद्युरित्यादयःसप्तशब्दाभवन्ति । क्रमेणयथा । पूर्वस्मिन्नहनीत्यर्थेपूर्वेद्युः । पूर्वद्युरि

परुत्परार्यैषमोऽद्भेपूर्वेपूर्वतरेयति ॥ अद्यात्रान्त्यथपूर्वेन्हीत्यादौपूर्वात्तरापरात् ॥ २० ॥

प्यतेप्रातःपूर्वेद्युःपूर्ववासरइतिरुद्रः ।” उत्तरस्मिन्नहनिउत्तरेद्युः । “नांदीमुखाउत्तरेद्युर्विवाहःपरिकीर्तितः ।” अपरस्मिन्नहनिअपरेद्युः । “आगतान
परेद्युस्तान् ।” अधरस्मिन्नहनिअधरेद्युः । “अधरेद्युःप्रसूतासा । अधरस्तुपुमानोष्ठेहीनेऽनूर्ध्वेचवाच्यवत् ।” अन्यस्मिन्नहनिअन्येद्युः । “अन्येद्युरा
त्मानुचरस्यभावं ।” अन्यतरस्मिन्नहनिअन्यतरेद्युः । “अन्यतरेद्युःपितरंद्रक्ष्यसि ।” इतरस्मिन्नहनीतरेद्युः । “कष्टदिनादितरेद्युःप्रियोद्गृह्यः ॥ २० ॥

उभयेद्युः । उभयद्युः । द्वेउभयस्मिन्नहनीत्यर्थे “उभयद्युरुपोषणं ।” परेद्यवीत्येकंपरेहनि । “मित्रंदृष्टंपरेद्यवि” ॥ २१ ॥ सइत्येकंगतेहनि ।
 “सःसर्वमभवत्कार्यं” श्वइत्येकमनागते आगामिन्यहनि । ततःपरेहनिपरश्वइत्येकं । “श्वःपरश्वश्चयथा । अद्यश्वोवापरश्वोवासर्वकर्मभविष्यति।”

तथाधरान्यान्यतरेतरात्पूर्वेद्युरादयः ॥ उभयद्युश्चोभयेद्युःपरेत्वन्हिपरेद्यवि ॥ २१ ॥
 ल्योगतेऽनागतेऽन्हिश्वःपरश्वस्तुपरेहनि ॥ तदातदानींयुगपदेकदासर्वदासदा ॥ २२ ॥

तदा । तदानीं । द्वेतस्मिन्कालइत्यर्थे । “यथा । तदाचक्षुष्मतांप्रीतिः । यदास्यास्त्रिययासंगस्तदानीमेवमेसुखं ।” युगपत् । एकदा । एकस्मिन्काल
 इत्यर्थे । “यथा । शत्रुमित्रोदासीनाःयुगपदाहूताः । गवांशतमेकदादत्तं ।” सर्वदा । सदा । द्वे “सर्वदासर्वदासीतियाचतेयाचकःसदा ।” ॥ २२ ॥

एतर्हि । संप्रति । इदानीं । अधुना । सांप्रतं । पंचकमस्मिन्कालइत्यर्थे । यथा । एतर्हिक्रियतेकार्यं । संप्रत्यसौगृहंयाति । इदानीमस्मिसंवत्तः । बलाव
लेपादधुना । तत्रास्तेसांप्रतंमुनिः । तथेतिसमुच्चये । पूर्वदौदिशि । पूर्वदौदेशे । पूर्वदौकालेवाप्रागादयःस्युः । “दिशिप्राग्दिगित्यादि । देशेप्राग्देशइत्या
दि । कालेप्राक्कालइत्यादि । ” पूर्वदौइत्यादिशब्देनोत्तरपश्चिमदक्षिणाधरोर्ध्वादीनांग्रहणं । प्रत्यगादयइत्यादिशब्देनत्ववागित्यादिग्रहः । “उत्तरात् ।
अधरात् । दक्षिणात् । उत्तरेण । अधरेण । दक्षिणेन । दक्षिणा । दक्षिणाहि । दक्षिणतः । उत्तरतश्चसंगृह्यते । ” ऊर्ध्वेतूपरिउपरिष्ठादिति ॥ २३ ॥ इत्यव्य

एतर्हिसंप्रतीदानीमधुनासांप्रतंतथा ॥ दिग्देशकालेपूर्वादौप्रागुदक्प्रत्यगादयः ॥ २३ ॥ इत्यव्ययवर्गः ॥
सलिंगशास्त्रैःसन्नादिकृत्तद्धितसमासजैः ॥ अनुक्तैःसंग्रहेलिंगसंकीर्णवदिहोन्नयेत् ॥ १ ॥

यवर्गः ॥ अथलिंगसंग्रहवर्गमाह ॥ सलिंगशास्त्रैःपाणिन्याद्युक्तलिंगानुशासनसहितैःसन्नादिप्रत्ययजैश्चिकीर्षादिशब्दैःकृजैःश्वपाकादिभिःतद्धितप्रत्य
यजैः अणाद्यंतैःसमासजैरदंतोत्तरपदोद्विगुरित्यादिनोक्तैःबाहुल्येनपूर्वमनुक्तैःशब्दैरयंसंग्रहःक्रियतइतिशेषः । इहास्मिन्संग्रहवर्गेलिंगमुन्नयेदूहेत् ।
कथमित्याकांक्षायांसंकीर्णवदिति । यथासंकीर्णवर्गेप्रकृत्यादिभिरुन्नेयंतथात्राप्युन्नयेत् । तत्रप्रकृत्यर्थेनयथा । अर्धर्चाःपुंसिचेति । प्रत्ययार्थेनय
था । स्त्रियांक्तिन् । प्रकृतिप्रत्ययार्थाद्यैरित्याद्यशब्दाक्रियाविशेषणानांपुंसकत्वंएकत्वंचयथा । शोभनंपचतीत्यादि ॥ १ ॥

सन्नादिकृत्तद्धितसमासजविषयपूर्वोक्तशब्दलिङ्गादन्यलिङ्गलिङ्गशेषः । तस्यविधिः व्यापीस्वविषयस्यव्यापकोभवति । यदिप्रागुक्तैरिहोक्तैश्चविशेषविधिभिःनबाधितःस्यात् । तर्ह्येवव्यापीभवेदित्यर्थः । एतेनास्यलिङ्गविशेषविधेरुत्सर्गभूतस्यस्वर्गादिवर्गाअपवादावेदितव्याः । तत्रप्रागुक्तानांविशेषाणांपुनरुक्तिदोषप्रसंगाद्विस्तरभयाच्चनपुनरिहविधानं । तथाहि । स्वर्गपर्यायइहपुंसिवक्ष्यते । तस्यद्योदिवौद्वेस्त्रियांक्लृबेत्रिविष्टपमितिपूर्वोक्तमपवादः । नीप्रभृतीनांतुक्तःकर्तरीत्यादिनावक्ष्यते । यद्यपिपूर्वलिङ्गमुक्तं तथाप्यप्राप्तप्रापणार्थतयालिङ्गानुशासनमिहापिप्रधानमेव । स्त्रियामित्यधिका

लिङ्गशेषविधिव्यापीविशेषैर्यद्यबाधितः ॥ स्त्रियामीदूद्विरामैकाच्सयोनिप्राणिनामच ॥ २ ॥

रोयंमसीशब्दपर्यंतज्ञेयः । ईदूतौईकारोकारौविरामौअवसानस्थौयस्यतदीदूद्विरामंतच्चतदेकाच्चेईदूद्विरामैकाच् । ईदंतमूदंतंवायदेकस्वरंशब्दरूपंतस्त्रियामित्यर्थः । यथा । धीः । श्रीः । भूः । भ्रूः । नयतीतिनीरित्यादौकृतःकर्तरीतिबाधितत्वाद्वाच्यलिङ्गत्वं । योनिर्भगंतत्सहितानांप्राणिनांनामस्त्रियां । यथा । मातादुहिताधेनुरित्यादि । दारशब्दादौतुदाराःपुंभूमीतिबाधकंप्रागुक्तं । कलत्रशब्दस्य । कलत्रंश्रोणिभार्ययोरितिक्लृबपाठोबाधकः । एवमुन्नेयमन्यत्रापि ॥ २ ॥

विद्युदादिह्रीपर्यंतानां अष्टानां यन्नामतस्त्रियां । यथा । विद्युत् तडित् । रात्रिः रजनिः । वल्ली व्रततिः वीरुत् । वीणा विपंचीत्यादि । “वीणादिग्भूनदी
धियामिति पाठः क्वचित् ।” अदंतैर्मूलादिशब्दैर्युक्तार्थः समाहारार्थो द्विगुसमासः सस्त्रियां स्यात् । यथा । पंचानां मूलानां समाहारः पंचमूली । एवं चि
लोकीषडध्यायीत्यादि । अदंतैरिति किं । पंचानां कुमारीणां समाहारः पंचकुमारि । पंचराजमित्यादौ षट्चि अदंतत्वे सत्यपि पात्रादित्वान्न पुंसकत्वमित्ये
के । एकार्थ इति किं । पंचसुकपालेषु संस्कृतः पुरोडाशः पंचकपालः । नस इति । पात्रयुगाद्युत्तरपदेः अदंतैः एकार्थो द्विगुः स्त्रियां न स्याद्यथा । पंचपात्रं ।
चतुर्युगं । त्रिभुवनं ॥ ३ ॥ तल्लप्रत्ययः स्त्रियां स तु भावाद्यर्थे विहितः । तत्र भावे यथा । शुक्लता । कर्मणि ब्राह्मणता । समूहे यामता । स्वार्थे देवता । वंद इति ।

नामविद्युन्निशावल्ली वीणादिग्भूनदीह्रियां ॥ अदंतैर्द्विगुरेकार्थेन स पात्रयुगादिभिः ॥ ३ ॥ तल्ल्वंदेयेनिकट्यत्रावै
रमैथुनिकादिवुन् ॥ वंदे समूहे यइ निकट्यत्र एते चत्वारः प्रत्ययाः स्त्रियां । यथा । पाशादिभ्यो यः । पाशानां समूहः पाश्या । वात्या । खला
दिभ्य इनिः । खलिनी । पद्मिनी । रथादिभ्यः कट्यच् । रथकट्या । एवं गोत्रा । वंदे किं । मुखे भवो मुख्यः । दंडोऽस्य स्य दंडी । वैरेति । मिथुनस्य कर्ममैथु
निका । वैरमैथुनादौ च यो वुन्प्रत्ययः स स्त्रियां । तत्र वैरे विरोधार्थे यथा । अश्वमहिषिका । अश्वमहिषस्येदं वैरमित्यर्थः । एवं काकोलूकिका । मैथुनि
कायां यथा । अत्रिभरद्वाजिका । अत्रिभरद्वाजयोरियं मैथुनिका । विवाहरूपसंबन्ध इत्यर्थः । एव कुत्सश्च कुशिका च तयोर्मैथुनिका कुत्सकुशिकि
का । “वुन्प्रहणं वुञ्ज उपलक्षणं । यथा काशिका । गार्गिकया श्लाघते । क्वचित् वैरमैथुनिकादिवुरिति पाठः ।” आदिना वीणादौ वुनोऽग्रहणं ।

स्त्रियांभावादिः स्त्रीभावादस्तिस्मिन् । स्त्रियामित्यधिकृत्यभावादौयेविहिताः प्रत्यया अनिक्तिनादयस्ते स्त्रियां स्युरित्यर्थः । अनिर्यथा । आक्रोशेन व्य-
निः । अकरणिः । अजीवनिः । क्तिन् यथा । कतिः । गतिः । ण्वुल्यथा । प्रच्छर्दिका । प्रवाहिका । आसिका । णच् यथा । व्यावक्रोशी । ण्वुच् य-
था । शायिका । इक्षुभक्षिका । क्यप् यथा । व्रज्या । इज्या । “स्त्रीभावादौ किं । वदः सुपि क्यप् च । मृषोद्यं । ब्रह्मभूयं ।” युच् यथा । कारणा । आसना ।
इज्यथा । वापिः । वासिः । कांकारिमकार्षीः । इज उपलक्षणार्थत्वादि ण् इक् च यथा । आजिः । कृषिः । अङ् यथा । पचा । त्रपा । भिदा । निर्यथा । ग्ला-
निः । म्लानिः । हानिः । शप्रत्ययो यथा । क्रिया । इच्छा ॥ ४ ॥ उणादिषु ये निः ऊः ईः । एते त्रयः स्त्रियां स्युः । तत्र न्यंतो यथा । श्रेणिः । “श्रोणिः । द्रोणिः ।

स्त्रीभावादावनिक्ति ण्वुल् णच् ण्वुच् क्यव्युजिज्जङ् निशाः ॥ ४ ॥ उणादिषु निरूरी श्रव्या बूढं तंचलं स्थिरं ॥ तत्र कीडा-
यां प्रहरणं चेन्मौष्टा पालुवा णदिक् ॥ ५ ॥

उणादिष्वनिरिति पाठे अनिर्यथा । धरणिः । धमनिः । सरणिः । “ऊदंतो यथा । चमूः । कर्षूः ।
ईदंतो यथा । तंत्रीः । “तरीः ।” ऊ्यंतं आबंतं ऊढंतं च यच्चलं जंगमं स्थिरं स्थावरं वा तत् स्त्रियां स्यात् । जंगमं यथा । नारी । शिवा । ब्रह्मवधूः । स्थावरं यथा ।
कदली । माला । कर्कधूः । तच्छब्देनाऽत्र मुष्ट्यादिकं निर्दिश्यते । तेनायमर्थः । तन्मुष्ट्यादिकं प्रहरणं यदिक्रीडायां वर्तते तर्हितस्मिन्नर्थे विहितो णप्रत्ययः
स्त्रियां । दिगित्यनेनोक्तो दाहरणोद्देशः । तेन दांडा मौसलेति चोदाहृतं व्यं । मुष्टिः प्रहरणमस्यां क्रीडायां मौष्टा । पल्लवः प्रहरणमस्यां क्रीडायां पालुवा ॥ ५ ॥

साघजंतवाच्यादंडपातादिक्रियाऽस्यांफाल्गुन्यादिकायामित्यर्थेघजंताद्विहितोयोजप्रत्ययः सस्त्रियांस्यात् । उदाहरति । दंडपातोऽस्यांफाल्गुन्यांदांडपा
ताफाल्गुनी । एवंश्येनपातोस्यांश्यैनंपातामृगया । तिलपातोऽस्यांस्वधाक्रियायांतैलंपाता । श्येनतिलस्येतिमुम् । पितृदानेस्वधामतमित्यमरमाला । व
ररुचिनातुस्वधाक्रियाप्रवेणीतिस्त्रीलिंगतोक्ता । ” इतिशब्देनमुसलपातोऽस्यांमौसलपाताभूमिरित्यादिसिद्धिः । कचिद्देशेफाल्गुनपौर्णमास्यांदंडपा
तेनक्रीडाभवतीतिदिगित्यनेनदांडपातादिकंउदाहरणमिति सूचितं ॥ ६ ॥ यदिअपचयेऽल्पत्वेविवक्षावक्तुमिच्छास्यात्तर्हिमृणाल्यादयःस्त्रीलिंगाःस्युः ।

घञोयःसाक्रियास्यांचेदांडपाताहिफाल्गुनी ॥ श्यैनंपाताचमृगयातैलंपातास्वधेतिदिक् ॥ ६ ॥
स्त्रीस्यात्काचिन्मृणाल्यादिर्विवक्षापचयेयदि ॥ लंकाशेफालिकाटीकाधातकीपंजिकाढकी ॥ ७ ॥

यथा । अल्पंमृणालंमृणाली । आदिशब्दाद्यथा । ज्हस्वोवंशोवंशी । गौरादित्वान्ढीष् । एवंकुंभीप्रणालीछत्रीपटीतटीमठीत्यादयः । ज्हस्वार्थेकन्प्रत्य
यःस्त्रियां । यथापेटिका । काचिदितिकिं । अल्पोदक्षोदक्षकइत्यादिनस्त्रियां । अथद्व्याबूढंतमित्यादिनोक्तलिंगानामपिकेषांचिन्नाम्नांसुरवेनलिंगज्ञा
नायपृथक्पाठंकांतादिक्रमेणाह । लंकेति । लंकाराक्षसपुरी । शेफालिकापुष्पभेदःदक्षभेदश्च । “सतुनिर्गुंडीइतिप्रसिद्धः । ” टीकाविषमपदव्या
ख्या । धातकीदक्षभेदः । “घायटीइतिप्रसिद्धा । ” पंजिकानिःशेषपदव्याख्या । आढकीतुवरी । “तूरइतिप्रसिद्धा । ” ॥ ७ ॥

सिधकावक्षभेदः। सारिकापक्षिभेदः। “साळंकीइतिप्रसिद्धा।” हिक्कास्वरभेदः। ऊर्ध्ववातप्रवृत्तौशब्दविशेषः उचकीइतिप्रसिद्धः। “प्राचिकावनमक्षिका।
 “पक्षिभेदइतिस्वामी।” उल्कातेजःपुंजः। पिपीलिकाकीटभेदः। मुंगीइतिप्रसिद्धा। शनैर्यातिपिपीलिकइतिपुंस्त्वमपीतिस्वामी। “तिंदुकीवक्षभेदः।
 “टेंभुरणीइतिप्रसिद्धा।” कणिकापरमाणुः। भंगिःकौटिल्यभेदः। “विच्छित्तिर्वा। व्याजच्छलनिभेभंगिर्विदिर्भीतिर्निमीलिकेतिरभसः।” सुरंगावि
 वरभेदः। “सुरंगइतिख्यातः।” सूचिर्व्यधनी। स्त्रीसूचिनृत्यभेदेचव्यधनीशिखयोरपीतिरत्नकोशः। “माढिःपत्रशिरा” माढिर्देन्यपत्रशिरेतिहैमः ॥८॥

सिधकासारिकाहिक्काप्राचिकोल्कापिपीलिका ॥ तिंदुकीकणिकाभंगिःसुरंगासूचिमादयः ॥८॥ पिच्छावितंडा

काकिण्यशूर्णिःशाणीद्रुणीदरत् ॥

पिच्छा। शाल्मलिः। “निर्यासः। पिच्छाशाल्मलिवेष्टके। पंक्तिपूगच्छटाकोशमंडेष्वथ
 पदामये। मोचायांपिच्छलइतिहैमः।” वितंडावादभेदः। काकिणीपणचतुर्थांशः। “काकिणीपणतुर्यांशेमानदंडेचदृश्यते। कृष्णलैकवराट्योःस्या
 दुन्मानस्यांशकेपिचेतिमेदिनी। रभसस्तुनातेष्वप्याह। पणोदमानदंडानांतुर्यांशेपिचकाकिनीति। आढकस्यपंचांशतमोभागउदमानं। उक्तंचगणि
 तावल्यां। कुल्यास्यादष्टभिर्द्रौणैर्द्रौणपादेनचाढकः। अतोर्ध्वशतिकोभागउदमानमुदाहृतमिति। चूर्णिःचूर्णिका। शाणीशणपटविशेषः। “निक
 षइतिस्वामी।” द्रुणीकर्णजलौका। “द्रुणीकूर्म्यांजलद्रोण्यामितिहैमः।” दरत्। म्लेंछजातिः।

सातिर्दानावसानयोः । कंथाप्रावरणांतरं “कंथामृन्मयभित्तौचतथाप्रावरणांतरइतिमेदिनी । ” आसंदीआसनभेदः । “वेत्रासनमितिप्रसिद्धं । अंग
विशेषोनाभिः । राज्ञांसभेतितत्पुरुषः । सभाराजेत्यस्यापवादोयं ॥ ९ ॥ झल्लरीवाद्यभेदः । “झल्लरीझल्लरीचद्वेदुडुक्येबालचक्रकइतिमेदिनी । ” चर्चरी
करशब्दःहर्षक्रीडावा । “चर्चरीगीतभेदेचकेशभित्करशब्दयोरितिकोशांतरं । ” पारीहस्तिपादरज्जुः । “पारीपूरापरागयोः । पात्र्यांकपूर्विकायांचपाद
बंधेचहस्तिनामितिहैमः । ” होरालग्राधं । “होरातुलग्रेराश्वर्द्धशास्त्ररेखाप्रभेदयोरितिहैमः । लङ्गायामचटकः । “लङ्गाकरंजभेदेस्यात्फलेवाद्येखगांतर

सातिःकंथातथाऽसंदीनाभीराजसभापिच ॥ ९ ॥ झल्लरीचर्चरीपारीहोरालङ्गाचसिध्म
ला ॥ लाक्षालिक्षाचगंडूषागृध्रसीचमसीमसी ॥ १० ॥ इतिस्त्रीलिंगसंग्रहः ॥

इतिमेदिनी । ” सिध्मलामत्स्यविकृतावितिमेदिनी । सिध्मलाशुष्कमांसेस्त्रीत्रिलिग्यांतुकिलासिनीतित्रिकांडशेषः । ” लाक्षाजतु । लिक्षायूकांडं । गंडू
पाजलादिनामुखपूरणं । “पुंस्यपि । गंडूषोमुखपूर्तौस्याद्रजहस्तांगुलावपि । प्रसृत्याप्रमितेऽपिस्यादितिहैमः । उन्नतनाभिस्तुगंडूषानापिमुखपूर्तिरितिबो
पालितः । ” गृध्रसीवातरोगभेदः । सतुऊरुसंधौभवति । चमसीयज्ञपात्रभेदः । “प्रणीतेतिप्रसिद्धा । माषपिष्टपोलिकाविशेषःइतिवैद्यकग्रंथे । चमसोयज्ञपा
त्रस्यभेदेऽस्त्रीपिष्टकेस्त्रियामितिमेदिनी । ” मसीकज्जलं । “मेलामसीजलंपत्रांजनंचस्यान्मसिर्द्वयोरितित्रिकांडशेषः । ” ॥ १० ॥ इतिस्त्रीलिंगसंग्रहः ॥

अथपुल्लिङ्गसंग्रहः ॥ पुंस्त्वेतिपतद्ब्रह्मशब्दपर्यंतमधिकारः। भेदास्तुषितसाध्यादयः। अनुचराःसुनंदादयः। तैःसहिताःसुरासुराःदेवदैत्याःपर्यायैःसहपुंसि
सुरपर्यायायथा। अमरानिर्जरादेवामरुतइत्यादयः। तद्भेदायथा। तुषिताःसाध्याः। इंद्रोमरुत्वान्मघवा सूरःसूर्योर्यमा। हाहाहूहूःतुंबुरुरित्यादि। अनुच
रायथा। विष्णोरनुचराजयविजयप्रभृतयः। रुद्रानुचरानंदिकेश्वरादयः। एवंअसुरपर्यायादैत्यादानवाइत्यादयः। तद्भेदाबलिनमुच्यादयः। असुरानुच
राःकूटमांडमुंदादयः। एवमुन्नेयंसर्वत्र। एतेषामपिदेवतानिपुंसिवादेवतास्त्रियामित्यादिबाधकंस्मारयिष्यति। अबाधिताइतिवक्ष्यमाणेन। स्वर्गादय
श्चोनविंशतिःसभेदाःसपर्यायाश्चपुंसिस्युः। स्वर्गपर्यायोयथा। स्वर्गोनाकस्त्रिदिवइत्यादिः। द्योदिवौद्वेस्त्रियांक्लीबेत्रिविष्टपमितिबाधकंबलवत्तरंतद्विना

पुंस्त्वेसभेदानुचराःसपर्यायाःसुरासुराः॥ स्वर्गयागाद्रिमेघाब्धिद्रुकालासिशरारयः॥ ११ ॥

पुंस्त्वं। यागोयज्ञः। मखःऋतुः। तद्भेदाअग्निष्टोमादयः। इष्ट्यादेर्बाधितत्वंवक्ष्यति। अद्रिःगिरिःपर्वतः। तद्भेदामेरुसस्यादयः। एषांमध्येऽपवादःचेदुक्तः
शैलवर्गे। मेघोघनइत्यादिःपर्यायः। भेदआवर्तादिः। अभ्रस्यनुअभ्रंमेघइतिक्लीबपाठोबाधकः। अब्धिःसमुद्रइत्यादयःसमुद्रपर्यायाः। क्षीरोदादिर्भेदः
दुर्लक्षः। शाखीत्यादिपर्यायः। वटादिर्भेदः। अत्रापिकचिद्रूपभेदादिना। “पाटलाशिशपादौ” अपवादाउक्ताः। कालोदिष्टःसमयःएवंपर्यायः। मासाद
योभेदाः। असिःखड्गः। नंदकादयोभेदाः। “ईल्यादौबाधः” शरोबाणः। भेदोनाराचादिः। इषुर्द्वयोरितिविशेषोदर्शितः। अरिःशत्रुः। भेदआतताय्यादिः॥ ११

करोराजयास्यभागोरश्मिःपाणिश्च । दीधित्यादीनांतुपुंस्त्वंबाधितं । गंडःकपोलः । ओष्ठोदंतच्छदः । दशनवसनादितुरूपभेदात्बाधितं । दोःप्रवेष्टः । भुजबाह्वोस्तुद्वयोरिति विशेषः । दंतोरदः । भेदोजंभः । कंठोगलः । “समीपगलभेदेषुकंठत्रिषुविदुर्बुधाइतिशाश्वतः ।” केशःकचः । नखःकररुहः । नखोऽस्त्रीत्यादिनाबाधितं । स्तनःकुचः । एतेयथासंभवंसभेदपर्यायाःपुंसि । अन्हःअहश्चएतदंताःपुंसिस्युः । यथा । अन्हःपूर्वपूर्वाह्नः । “अन्हःअपरंपराह्नः ।” द्वेअहनीसमाहृतेद्वहः । क्ष्वेडभेदाविषविशेषाःपुंस्त्वेस्युः । यथा । सौराष्ट्रिकः । अत्रगरलंविषंपुंसिक्लीबेच । काकोलंइत्यादिबाधितं । रात्रांताइतिसमासांतस्यैकदेशानुकरणं । एवमुत्तरत्रापि । रात्रशब्दोऽतेयेषांतेयदिप्राक्असंख्यावाचकशब्दरहितास्तर्हिपुंसि । यथा । अहश्चरात्रि

करगंडोष्ठोदंतकंठकेशनखस्तनाः ॥ अन्हाहांताःक्ष्वेडभेदारात्रांताःप्रागसंख्यकाः ॥ १२ ॥ श्रीवेष्टाद्याश्चनिर्या

साअसन्नंताअबाधिताः ॥

श्वाहोरात्रः । सर्वरात्रः । पूर्वरात्रः । अपररात्रः । प्रागसंख्यकाइति किं । पंचरात्रं । गणरात्रं । पुण्यरात्रस्यार्धर्चादिपाठात्क्लीबत्वंच ॥ १२ ॥ श्रीवेष्टादयोयेनिर्यासाःद्रवसारवाचकास्तुपुंसिस्युः । श्रीवेष्टःसरलः । “श्रीपिष्टइतिक्रचित्पाठः ।” आद्येनश्रीवासवकधूपपादयः । चकाराद्गुलुंसिल्हकादयः । असूचअनूचतावंतौयेषांतेअसन्नंताः । द्यच्चूमसिसुसन्नंतमित्यादिनावक्ष्यमाणेनअप्सरआदीनांपूर्वोक्तेनचबाधकेनाबाधिताश्चेत्पुंसिस्युस्तत्रअसंतायथा । अंगिराः । वेधाः । चंद्रमाः । अनंतायथा । कृष्णवर्त्मा । मघवा । अबाधिताइति किं । इदं वयःइदंलोम ।

तुश्वरुश्वतुस्तौविरामेयेषांतेतुरुविरामकाः । कशेरुजतुवस्तूनिहित्वातुशब्दांताश्वरुशब्दांताश्वपुंसिस्युरित्यर्थः । यथा । हेतुः । सेतुः । धातुः । मंतुस्तं
 तुरित्यादि । कुरुः । मेरुः । किंशारुरित्यादि । कशेरुवाद्युपलक्षणं दारुश्मश्रुप्रभृतीनां । तत्रकशेरुअस्थिविशेषः । तृणविशेषोवा । जतुलाक्षा
 ॥ १३ ॥ कषणादयःषड्वर्णाउपांतेअंत्यसमीपेयेषांतेतथा । यदीति । यदिएतेकादिवर्णषट्कोपांताअदंताःस्युस्तर्हिपुंसिभवंति । यथा । अंकः ।

कशेरुजतुवस्तूनिहित्वातुरुविरामकाः ॥ १३ ॥ कषणभमरोपांतायद्यदंताअमीअथ॥

लोकः । स्फटिकः । शुल्कवल्कादितुबाधितपूर्वं । ओषष्ठोषमाषष्ठक्षादयःषोपांताः । वर्षादयस्तुपूर्वबाधिताः । पाषाणगुणकिरणादयोणोपांताःवि
 पाणादिबाधितं । कौस्तुभदर्भशलभादिर्भोपांतः । कुसुंभादिबाधितं । होमग्रामगुल्मव्यामादयोमोपांताः । पद्मादेर्वापुंसीत्यादिनाबाधितत्वं । झर्झर
 सीकरसीरप्रभृतिःरोपांतः । अजिरादेर्बाधः ।

पकारादिवर्णषट्कोपांताःअबाधिताश्चेत्पुंसिस्त्युःअत्रयद्यदंताइतिपूर्वोक्तंनसंबध्यते । अथादित्वात् । पकारोपांतायथा । यूपवाष्पकलापादयः । कु
तपादिर्बाधितः । थकारोपांतावेपथुरोमंथादयः । नोपांताइनघनभान्वादयः । वनादिस्तुबाधितः । योपांताआयव्ययजायुतंतुवायादयः । मृगयादि
स्तुबाधितः । सोपांतारसहासादयः । विसादिर्बाधितः । टोपांताःपटादयः । किरीटादेर्बाधकमुक्तं । गोत्रेति । गोत्रवंशः । तस्मिन्नाख्यासंज्ञायेषांतेगो
त्राख्याक्रषिसंज्ञकाःगोत्रस्यादिपुरुषाःयेप्रवराध्यायपठिताःयेप्यन्येअप्रत्ययविनागोत्रवाचित्वेनलोकेप्रसिद्धास्तेपुंसिस्त्युः । यथा । भरद्वाजःगो
त्रमस्माकं । एवंकश्यपवत्सप्रभृतयः । चरणस्यवेदशाखायाआह्वयाःसंज्ञाःपुंसिस्त्युः । यथा । कठःबद्धचइत्यादि ॥ १४ ॥ नास्मिसंज्ञायांअकर्तरि

पथनयसटोपांतागोत्राख्याश्चरणाङ्कयाः ॥ १४ ॥ नास्म्यकर्तरिभावेचघञ्जम्बङ्णघाथुचः ॥

चकारकेभावमात्रेचविहितास्तेघञादयःसप्तप्रत्ययाःपुंसिस्त्युःभावेचेतिचकारादसंज्ञायांचघञ्गृहीतः । घञंतायथा । प्रास्यतइतिप्रासः । विदंतिअनेन
वेदः । प्रपतत्यस्मात्प्रपातः । भावः । माघः । पाकः । त्यागः । अच्यथा । जयः । चयः । नयः । अप्यथा । करः । गरः । लवः । प्लवः । नङ्यथा ।
यज्ञः । प्रश्नः । याज्जेत्यत्रतुपुंस्त्वंबाधितं । नङउपलक्षणार्थत्वात् । स्वपोनन् । स्वमः । स्वमःसंवेशइत्यपीतिवापुंस्त्वसिद्धिर्बोध्यः । ” णप्रत्ययोयथा ।
न्यादः । घप्रत्ययोयथा । उरच्छदः । अथुच्यथा । वेपथुः ।

ल्युरिति । कर्तरि नञादिल्युःपुंसि स्यात् । यथानंदनः । मरणः । मधुसूदनः । भावेपृश्वादिभ्यो यङ्मनिच्सपुंसि स्यात् । यथा । पृथोर्भावः प्रथिमा । महिमा । भावइति किं । वृणोतीति वरिमापृश्वी । अत्र भावे इति शब्दो देहली दीपन्यायेन पूर्वत्र परत्र च संबध्यते । “भावेको यथा । आखूत्थः । प्रस्थः ।” प्रादितः अन्यतश्च परो यो घुंसंज्ञो धातुस्तस्माद्विहितः किप्रत्ययः पुंसि स्यात् । दापूदौ विनादा रूपो धातुश्च धातुर्घुसंज्ञकः । प्रादितो यथा । प्रधिः । नि

ल्युः कर्तरीमनिच् भावेको घोः किः प्रादितोऽन्यतः ॥ १५ ॥ द्वंद्वेऽश्ववडवावश्ववडवा
नसमाहते ॥ कांतः सूर्येदुपर्यायपूर्वोऽयः पूर्वकोपि च ॥ १६ ॥

धिः । आदिः । अन्यतो यथा । जलधिः । इषुधेस्तु द्वयोरिति बाधितत्वं ॥ १५ ॥ द्वंद्वसमाहारादन्यत्र द्वंद्वसमासेऽश्ववडवौ पुंसि । स्वयमेवोदाहरति । अश्ववडवाश्वाश्ववडवाः । एवमश्ववडवान् । अश्ववडवैरित्यादिप्रयोगः । समाहारे त्वश्ववडवमिति क्लीबं । सूर्यचंद्रपर्यायपूर्वकः कांतशब्दः पुंसि यथा । सूर्यकांतः । अर्ककांतः । चंद्रकांतः । इंदुकांतः । सोमकांतः । अयोवाचकपूर्वकोपिकांतः पुंसि यथा । अयस्कांतः । लोहकांतः ॥ १६ ॥

इदानीं पुल्लिङ्गविशेषपर्यंतमनुक्तानामकांतादिक्रममनतिक्रम्याह । वटकः पिष्टकभेदः । अनुवाको वेदावयवः । रल्लकः कंबलः । कुडंगकोटक्षल
तागहनं । “कुटंगकइत्यपि ।” पुंस्वोबाणावयवः । न्यूंस्वः सामवेदे निपातितोकारः । “न्यूंस्वइतिह्रस्वोकारोपि । न्यूंस्वः सम्यग्मनोज्ञेयसाम्नः सद्रू
प्रवणेपिचेति मेदिनी ।” समुद्रः संपुटकः । विटो धूर्तः । “विटो द्रौखदिरेषिगे मूषिकेखदिरेपिचेति मेदिनी ।” पट्टः काष्ठादिरचित आसनविशेषः । “पट्टश्चतु
ष्पथेपीठेराजादेः शासनांतरे । व्रणादिबंधनेपेषाश्मनीति हैमः ।” घटस्तुला “घटादिव्यंतुलायां स्याद्धटीचीरेचवाससइति मेदिनी” अंधकूपादयः खटाः ।

वटकश्चानुवाकश्चरल्लकश्चकुडंगकः ॥ पुंस्वन्यूंस्वः समुद्रश्चवि
टपट्टघटाः खटाः ॥ १७ ॥ कोट्टारघट्टहट्टाश्चपिंडगोण्डपिचंडवत् ॥

“खटस्तृणेकफे । टंकेंधकूपेप्रहारइति हैमः ॥ १७ ॥ कोट्टोदुर्गपुरं । अरघट्टः कूपभेदः । “अरैश्चक्रावयवसदृशैः काष्ठविशेषैर्घट्यते रच्यते सोऽरघट्टः । राहाट
इतिप्रसिद्धइत्यन्ये ।” कस्यचिन्मतेटकारांतेष्वपिभट्टग्रामइतिन्यायेनरेफांतोपिकोट्टारइतिव्यक्षरोनिबद्धः । “कोट्टारोनागरेकूपेपुष्करिण्याश्चपाटकइ
तिमेदिनी । घट्टः घाटइतिप्रसिद्धः । हट्टः क्रयविक्रयस्थानं । पिंडोमृदादिसंघातः । गोण्डोनाभिः । “गोण्डोपामरजातौचटद्धनाभौचसंमतइतिरुद्रः ।” पिचंड
उदरं “पिचिंडइत्यपि । पिचिंडउदरेपशोरवयवेपुमानिति मेदिनी ।” पिचंडवत्गड्वादयोपिपुंसिस्थुरितिवतानिर्दिश्यते ।

गडुर्गलगंडः “गडुःपृष्ठगुडेकुञ्जइतिविश्वः” करंडोवंशादिकृतभांडभेदः । “करंडोमधुकोशेसौकारंडवेदलाढकइतिहैमः ।” लगुडोवंशादिदंडः । वरंडोमुख
रोगः । “वरंडोवदनव्यथा । अंतरावेदिसंघौचेतिहैमः ।” किणोमांसग्रंथिभेदः । सतुखनित्रदंडादिसंघर्षणात्करतलादौस्पष्टः । “व्रणजंचिन्हंचकिणः”
घुणःकाष्ठकृमिः । “घुणःस्यात्काष्ठवेधकइतिरत्नकोशः ।” ॥ १८ ॥ दृतिःचर्मपुटकः । “दृतिश्चर्मपुटेमत्स्येनेतिमेदिनी ।” सीमंतःकेशवेशः । हरित्पाला
शवर्णः । “हरिद्विशिस्रियांपुंसिहयवर्णविशेषयोः । अस्त्रियांस्यात्तृणेचेतिमेदिनी ।” रोमंथःपशूनांचर्वितचर्वणं । उद्गीथःसामभेदः । “उद्गीथःप्रवणःसा

गडुःकरंडोलगुडोवरंडश्चकिणोघुणः ॥ १८ ॥ दृतिसीमंतहरितोरोमंथोद्गीथबुद्बुटाः ॥ कासमर्दो
बुदःकुंदःफेनस्तूपौसयूपकौ ॥ १९ ॥ आतपःक्षत्रियेनाभिःकुणपक्षुरकेदराः ॥

मवेदध्वनिरित्यरुणः” बुद्बुदोजलविकारः । कासमर्दोगुल्मभेदः । अर्बुदोदशकोटयः । अर्बुदोमांसकीलेस्यात्पुरुषेदशकोटिषुइतिमेदिनी । “अर्दनिरग्निः ।
कुंदःशिल्पभांडः । “कुंदोऽच्युतेनिधौ । चक्रभ्रमौचमाप्येचेतिहैमः ।” फेनोजलविकारः । स्तूपोवटकादिः । एतौयूपश्च । “यूपइत्यपि ॥” १९ ॥ आ
तपःसूर्यालोकः । क्षत्रियेनाभिः । क्षत्रियवाचीनाभिःशब्दःपुंसीत्यर्थः । कुणपःशवभेदः । “कुणपःपूतिगंधौशवेपिचेतिमेदिनी ।” क्षुरोवपनशस्त्रं ।
क्षुरःस्याच्छेदनद्रव्येकोकिलाक्षेचगोक्षुरइतिमेदिनी । “केदरोव्यवहारपदार्थः ॥

पूरोजलप्रवाहः । “पूरः स्यादंभसां वद्धौ वणसंशुद्धिस्वाद्ययोरिति हैमः ।” क्षुरप्रोवाणभेदः । “खुरप्रइतिकवर्गद्वितीयादिरपि” चुक्रः शाकभेदः । “चुक्रः
 स्वम्लेऽम्लवेतसइति हैमः ।” गोलोवर्तुलपिंडः । हिंगुलोरागद्रव्यभेदः । ह्नीबेचोक्तौ वैश्यवर्गे । “हिंगुलोवर्णकद्रव्येनाभंटाक्यांतुहिंगुलीति मेदिनी । हिंगु
 लुः स्यात्तुहिंगुलमिति मुकुटः ।” पुद्गलः आत्मा । “पुद्गलः सुंदराकारे त्रिषु पुंस्यात्भेदहयोरिति मेदिनी ।” ॥ २० ॥ वेतालो भूताधिष्ठितशवः । भल्लः स्यात्पुंसि
 भल्लूकइति मेदिनी । मल्लोवाहुयुद्धकुशलः । पुरोडाशो हविर्भेदः । “पुरोडाशो हविर्भेदे च मस्यां पिष्टकस्य च ॥ रसे सोमलतायाश्च द्रुतशेषे च कीर्तित इति विश्वः”

पूरक्षुरप्रचुक्राश्च गोलहिंगुलपुद्गलाः ॥ २० ॥ वेतालभल्लमल्लाश्च पुरोडाशोऽपि प
 ढिशः ॥ कुल्माषोरभसश्चैव सकटाहः पतद्ग्रहः ॥ २१ ॥ इति पुल्लिङ्गशेषः ॥

पढिशोऽस्त्रभेदः । “पढिसइति दंत्यसांत्यइति मुकुटः” कुल्माषोऽर्धस्विन्नोयवः कुत्सितमाषोवा । “कुल्माषं कांजिकेयावके पुमानिति मेदिनी ।” रभसः
 हर्षः । “रभसो हर्षवेगयोरिति विश्वः ।” सकटाहः कटाहसहितः कटाहशब्दश्च पुंसीत्यर्थः । कटाहो वटकादिपाकपात्रं । “कटाहो घृततैलादिपाकपात्रे
 पिकर्परे । कटाहः कूर्मपृष्ठे च सूपे च महिषीशिवाविति विश्वः । कटाहः कूर्मकर्परे । द्वीपस्य च प्रभेदे चेति मेदिनी च ।” सनिष्ठीवतां बूलादिचर्वणनिक्षेप
 पात्रं पतद्ग्रहः । ॥ २१ ॥ इति पुल्लिङ्गशेषः ॥

द्विहीनेद्वाभ्यांस्त्रीपुंसाभ्यांहीनेनपुंसके। अधिकारोयमाबालिहकात्। श्लोकद्वयेप्राधान्येननिर्दिष्टारवादिशब्दषड्विंशतिःपर्यायैःसहस्रीबे। अत्रान्यदिति
बाधितात्यदन्यत्तदेवसहस्रीबमितिसावधानार्थमुक्तं। चकाराद्वस्त्राभरणादिसंग्रहः। खमिंद्रियंन्योमचतद्यथा। छिद्रंनभःवियत्इत्यादि। अरण्यंविपिनंका
ननमित्यादि। पर्णपत्रंदलं। “पर्णपत्रेकिंशुकेचेतिमेदिनी” श्वभ्रंतुपातालमित्यादि। हिमंतुप्रालेयमित्यादि। “हिमंतुषारमलयोद्भवयोःस्यान्नपुंसकमिति
मेदिनी।” उदकंतुजलंनीरं। शीतंशीतलमित्यादि। उष्णंतिग्ममित्यादि। शीतोष्णंगुणेच्छीबंतद्वतित्रिषु। “शीतंहिमगुणेच्छीबंशीतलालसयोस्त्रिष्वितिमेदिनी।
उष्णोग्रीष्मेपुमान्दक्षाशीतयोरन्यलिंगकइतिमेदिनी।” मांसंपिशितंतरसमित्यादि। रुधिरंशोणितरक्तं “रुधिरोंगारकेपुंसिच्छीबंतुकुंकुमासृजोरितिमेदि

द्विहीनेन्यच्चखारण्यपर्णश्वभ्रहिमोदकं ॥ शीतोष्णमांसरुधिरमुखाक्षिद्रविणंबलं ॥ २२ ॥ फलहेमशुल्बलोहसु

खदुःखशुभाशुभं ॥ नी।” मुखंतुवदनंवक्त्रं। “मुखंनिःसरणेवक्त्रेप्रारंभोपाययोरपि। संध्यंतरेनाटकादेःशब्देपिचनपुंसकमितिमेदिनी।” अ
क्षितुनयनंनेत्रं। द्रविणंधनमित्यादि “द्रविणंकांचनेधने। पराक्रमेबलेपित्यादितिहैमः।” बलशब्देनशक्तिसैन्यग्रहणं। शक्तौयथा। बलंशुष्ममित्यादि।
सैन्यंचक्रमित्यादि॥ २२ ॥ फलंफलमात्रंकपित्थमित्यादि। “हलमित्यपिक्रचित्पाठः” हेमसुवर्णंकनकमित्यादि। शुल्बंताम्रमित्यादि। “शुल्बंताम्रयज्ञक
र्मण्याचारेजलसन्निधावितिमेदिनी।” लोहंकालायसमित्यादि। सुखंशर्मशातमित्यादि। दुःखंतुक्रुद्धंकष्टं। शुभंकल्याणंकुशलमित्यादि। अशुभमकल्या
णमित्यादि॥

जलपुष्पाणि । कुमुदकमलकल्हरोत्पलादीनि । लवणं सैधवमित्यादि । व्यंजनं ते मनं निष्ठानमित्यादि । “व्यंजनं श्मश्रुचिन्हयोः ॥ ते मने ऽवयवैकादाविति हैमः ।” व्यंजनविशेषाणामपि दधितक्रादीनां ग्रहणं । अनुलेपनं कुंकुमादि । अत्र बाधितादन्यत् इति किं । आकाशो विहायाद्यौ । अटवी अरण्यानीत्यादिकं एव मन्यदप्युक्तं ॥ २३ ॥ कोट्या अन्या कोटिशब्दं विनायाशतादिसंख्यासाक्षीवे स्यात् । लक्षाशब्दो वाक्षीवे । पक्षे स्त्रियां । “लक्षानपुंसिसंख्यायां स्त्रीबन्ध्याजशरव्ययोरिति मेदिनी ।” तादतिलक्षस्य पर्यायो नियुतमित्यर्थः । उदाहरणं च । नियुतं शतं सहस्रमयुतमित्यादि । “शतं सहस्रमयुतं नियुतं प्र

जलपुष्पाणि लवणव्यंजनान्यनुलेपनं ॥ २३ ॥ कोट्याः शतादिसंख्याऽन्या
वालक्षानियुतं चतत् ॥ द्व्यङ्गमसिसुसन्नतं यदनांतमकर्तरि ॥ २४ ॥

युतं मतं ॥ स्त्रीकोटिर्बुद्धमिति क्रमाद्दशगुणोत्तरमिति रत्नकोशः ।” असंतमि संतमु संतमन्नंतं च यत् द्व्यङ्गं द्विस्वरंतत्क्षीवे । असंतं यथा । पयः । मनः । इसंतं यथा । सर्पिः । ज्योतिः । उस्तं यथा । वपुः यजुरित्यादि । अन्नंतं यथा । चर्म । शर्म । सामेत्यादि । अनेनैव क्षीबत्वे सिद्धे परतो यन्मर्मशब्दोपादानं तदस्यानित्यत्वाज्ञापनार्थं । तेन गुणांधकारशोकेषु तमोराहौ पुमानयमित्याद्यपि सिद्धं । अकर्तरि कर्तुरन्यत्र यदनांतं अनेत्यंते यस्य तत्क्षीवे । यथा । गमनं । मरणं । दानं । करणं । वरणं । अकर्तरीति किं । इध्मव्रश्चनः कुठारः । नंदयतीति नंदनः ॥ २४ ॥

त्रांतं क्लीबे यथा । पात्रं वहिर्त्रं वस्त्रं गात्रमित्यादि । सकारो लकारो वा उपधा अंत्यात्पूर्वो यस्य तत् 'सोपधं यथा । विसं । अंधतमसं । लोपधं यथा । कुलं मूलमि
त्यादि । शिष्टमिति यदवशिष्टं प्रागुक्तादन्यत् । तच्च प्रागुक्तं यदबाधितं तदपित्रांतादिकं क्लीबे इत्यर्थः । शिष्टमिति किं । पुत्रः । वृत्रः । हंसः । कंसः । पनसः । शिला ।
कालः । गलः । संख्यापूर्वो रात्रशब्दः क्लीबे । रात्रान्हाहाः पुंसीति पुंस्त्वप्राप्तेरपवादोऽयं । त्रिरात्रं । पंचरात्रं । संख्ययेति किं । अर्धरात्रः । मध्यरात्रः । पात्रादिभि
रदंतैरेकार्थो यो द्विगुः स क्लीबे । पंचरात्रं । आदिना चतुर्युगं । लक्ष्यानुसारतः शिष्टप्रयोगानुगमेनेत्यर्थः । अनेन पंचमूली । त्रिलोकीत्यादिरपवादः । एकार्थः
किं । पंचकपालः पुरोडाशः । द्विगुरयंतद्वितार्थः ॥ २५ ॥ द्वंद्वसमासस्यैकत्वं । अव्ययीभावश्च क्लीबे । द्वंद्वैक्यं यथा । पाणिपादं । शिरोग्रीवं । मार्दंगिकपाणविकं ।

त्रांतं सलोपधं शिष्टं रात्रं प्राक् संख्ययान्वितं ॥ पात्राद्यदंतैरेकार्थो द्विगुर्लक्ष्यानुसारतः ॥ २५ ॥

द्वंद्वैकत्वाव्ययीभावौ पथः संख्याव्ययात्परः ॥ षष्ठ्याश्छाया बहूनां चेद्विच्छायं संहतौ सभा ॥ २६ ॥

अव्ययीभावो यथा । अधिसि । उपगंगं । संख्याया अव्ययाच्च परः पथः क्लीबे । यथा । द्विपथं । त्रयाणां पथां समाहारस्त्रिपथं । चतुष्पथं । अव्ययाद्यथा । वि
पथं । कापथं । संख्याव्ययादिति किं । धर्मपथः । योगपथः । पथ इति समासां तानुकरणं । समासे षष्ठीविभक्त्यंतात्पराच्छाया क्लीबे । सा चेद्वहूनां संबंधिनीति र्वैव
तदुदाहरति । वीनां पक्षिणां छाया विच्छायमिति । इक्षुच्छायं । बहूनामिति किं । कुड्यस्य छाया कुड्यच्छायमिति । वास्त्रियां तु वक्ष्यते । संहतौ समूहविषये स
भाशब्दः क्लीबे । अत्रापि षष्ठ्या इत्यनुवर्तते । यथा दासीनां सभा दासीसभं । स्त्रीसभमित्यादि । संहताविति किं । दासीनां सभा दासीसभा । दासीगृहमित्यर्थः ॥ २६ ॥

शालार्थागृहार्थाअपिशब्दासंहत्यर्थाचयासभासाअराजकात् राजशब्दविवर्जितात् राजामनुष्यार्थात् राजार्थात् राजपर्यायात् अमनुष्यार्थात् रक्षआदि
 शब्दात्पष्ठ्यंतात्पराचेत्क्लीबे। शालागृहं। अर्थोऽभिधेयोयस्याः साशालार्था। अराजकराजपर्यायात् यथा। इनसभं। प्रभुसभं। अमनुष्यार्थाद्यथा। रक्षःसभं।
 पिशाचसभं। अराजकात्किं। राजसभा। “राजपर्यायग्रहणान्नेह। चंद्रगुप्तसभा। राजविशेषोयं।” षष्ठ्याइति किं। नृपतिविषयेसभानृपतिसभा। नृणां प
 तिर्यस्यांसाचासौसभाचेतिवानृपतिसभा। अमनुष्यार्थादिति किं। दासीसभा। दासीनांशालेत्यर्थः। इमादिशइति दासीसभमित्यादीनि क्रमेण त्रीण्युदाह
 रणानीत्यर्थः। तत्र दासीसभमित्यादितुसंहतावित्यस्यैव इतरेतुशालासंहतिसाधारणे॥२७॥ तयोरुपज्ञोपक्रमयोरादित्वंप्राथम्यंतस्य प्रकाशनेद्योतने उपज्ञां

शालार्थापि पराराजामनुष्यार्थादराजकात्॥ दासीसभं नृपसभं रक्षःसभमिमादिशः॥ २७॥ उपज्ञोपक्रमांतश्च तदा
 दित्वप्रकाशने॥ कोपज्ञकोपक्रमादिकं योशीनरनामसु॥ २८॥ तउपक्रमांतश्च समासः क्लीबे स्यात्। उदाहरणमाह। उपज्ञायत इत्युप
 ज्ञा। कोब्रह्मातस्योपज्ञाकोपज्ञं प्रजा। कस्योपराक्रमः कोपक्रमं लोकः। प्रजापतिना प्रथमं सृष्टत्वात्तेनादावुपज्ञाता प्रजेत्यर्थः। तदादित्वेति किं। देवदत्तोपज्ञा
 मृन्मयः प्रकारः। मृत्प्रकारस्यानेककारणत्वात्। देवदत्तेतिसामान्यशब्देन च तदादित्वप्रतिपादनाभावे क्लीबत्वाभावः। एवं देवदत्तोपक्रमो रथः। अत्रापि षष्ठ्या
 इत्यनुवर्तते। उशीनराणां नामसुमध्ये षष्ठ्यंतात्पराकंथाक्लीबे। सौशमीनां कंथासौशमिकंथं। उशीनरादन्यत्र दाक्षिकंथा। नामसुइति किं। वीरणकंथा॥ २८

चकारइत्अनुबंधोयस्यसचित् । नश्चणश्चकश्चच्चनणकचितः । तेभ्योऽन्येयेतव्यदादयोऽदंताधातुप्रत्ययाः भावेर्विहितास्तेऽस्तीवे । तत्रधातुप्रत्ययाया
था । भवितव्यं । भाव्यं । सहितं । भुक्तं । नणकचिद्भ्योन्यइति किं । प्रश्नः । न्यादः । आखूथः । वेपथुः । नणकेति घञ उपलक्षणं । पाकः । भावे किं । कर्त
व्यो धर्मसंग्रहः । मृतो वैरी । समूहार्थे यथा । भिक्षाणां समूहो भैक्षं । गार्भिणं । औपगवकं । काकमित्यादि । भावे दंता यथा । गोर्भावः । गोत्वं । शुचेर्भावः । शौचं
कर्मणियथा । शौक्ल्यं । राज्ञः कर्मराज्यं । चौर्यं । तलूप्रत्ययस्य तु स्त्रीत्वमुक्तं । पुण्यसुदिनाभ्यां परो विहितसमासांतोऽहन्शब्दः स्तीवे । अन्हाहांताइति पुंस्त्व

भावेनणकचिद्भ्योन्ये समूहे भावकर्मणोः ॥ अदंतप्रत्ययाः पुण्यसुदिनाभ्यां त्वहः परः ॥ २९ ॥ क्रि
याव्ययानां भेदकान्येकत्वेऽप्युक्त्यतोऽटके ॥ चोचंपिच्छंगृहस्थूणंतिरीटं मर्मयोजनं ॥ ३० ॥

स्यापवादोऽयं । पुण्याहं । सुदिनाहं सुदिनशब्दः प्रशस्तार्थः ॥ २९ ॥ क्रियाणामव्ययानां च भेदकानि विशेषणानि स्तीवे एकवचने च स्युः । क्रियाविशेषणं य
था । मंदंपचति । सुखंतिष्ठंतियोगिनः । सलीलं नृत्यति बाला । अव्ययविशेषणं यथा । रम्यं स्वः । सुखदं प्रातः । अथ कानिचित्कंठरवेणाह । उक्तं सामभेदः ।
तोऽटकं दत्तभेदः । चोचमुपभुक्तफलावशिष्टं तालफलं वा । कदल्याः फलमितिकश्चित् । पिच्छं बर्हं । गृहस्थूणं गेहस्तं भः । तिरीटं वेष्टनं । “शरो भूषणमितिके
चित् ।” मर्मसंधिस्थानं । योजनं क्रोशचतुष्टयं । “योजनं परमात्मनि” चतुष्क्रोश्यांचयोगे इति मेदिनी ॥ ३० ॥

राजसूयवाजपेयेयागभेदौ । “राज्ञालतात्मकःसोमःसूयतेऽत्रराजसूयं । वाजंपैष्टीसुरापेयमत्रवाजपेयं ।” कवेःकृतौवर्तमानंगद्यं । पदसमूहः पद्यंश्लो
कः । “पद्यंश्लोकेषुमान्छूद्रेपद्यावर्त्मनिकीर्तितेतिमेदिनी ।” कवेःकृतावितिकिं । गद्यावाक् । पद्यापद्धतिः । माणिक्यंरत्नभेदः । “माणिक्यमणिपूरा
ख्येनगरेभवंमाणिक्यं ।” भाष्यंपदार्थविट्तिः । “सूत्रार्थोवर्ण्यतेयत्रवाक्यैःसूत्रानुकारिभिः ॥ स्वपदानिचवर्ण्यतेभाष्यंभाष्यविदोविदुरिति ।” सिंदूरं
रक्तचूर्णभेदः । “सिंदूरस्तरुभेदेस्यात्सिंदूरंरक्तचूर्णके । सिंदूरीरोचनारक्तवेल्लिकाधातकीषुचेतिविश्वप्रकाशः” चीरंवस्त्रभेदः । “चीरीझिल्ल्यांनपुंसकं ।

राजसूयंवाजपेयंगद्यपद्येकृतौकवेः ॥ माणिक्यभाष्यसिंदूरचीरचीवर
पिंजरं ॥ ३१ ॥ लोकायतंहरितालंविदलस्थालबाल्हिकं ॥ इतिनपुंसकसंग्रहः॥

गोस्तनेवस्त्रभेदेचरेखालिखनभेदयोरितिमेदिनी । “चीवरंमुनिवासः । “शाक्यभिक्षुप्रावरणमितिसुभूतिः” पिंजरंपक्ष्यादिबंधनागारं । “पिंजरोऽश्वां
तरेपीतेच्छीबंस्यर्णेचपीतकइतिकोशांतरं । पंजरमित्यपिपाठः” ॥ ३१ ॥ लोकायतंचार्वाकशास्त्रं । हरितालंधातुभेदः । “हरितालंधातुभेदेस्त्रीदूर्वाकाशरे
खयोरितिमेदिनी ।” विदलंवंशदलकृतपात्रभेदः । स्थालंभांडभेदःबाल्हिकंकुंकुमादि । “बाल्हवमित्यपि । बल्लुदेशेभवंबाल्हवं” ॥ इतिनपुंसकसंग्रहः॥

अथचिक्कसपर्यंताःपुंसिक्लीबेचस्युः । उक्तादन्यःशेषः । यथाशंखपद्मौनिधिवाचकौपुंसि । कंबुनलिनवाचिनौतुपुनपुंसकयोः । तथाऽत्रत्यशब्दोपि यत्पर्यायेबाधितस्तत्पर्यायाद्भिन्नश्चेत्पुनपुंसकयोरित्यर्थः । ऋचोर्धमर्धर्चः । पिण्याकंतिलकल्कं । “पिण्याकोऽस्त्रीतिलकल्केहिंगुवाल्हीर्कासल्ह कइतिमेदिनी ।” कंटकरोमहर्षादि । “कंटकःक्षुद्रशत्रौचकर्मस्थानिकदोषयोः । रोमांचेचद्रुमांगेचकंटकोमस्कुरेपिचेतिविश्वप्रकाशः । कंटकोनस्त्रियांक्षुद्रशत्रौमत्स्यादिकीकसे । नैयोगिकादिदोषोक्तौस्याद्रोमांचद्रुमांगयोरितिमेदिनी ” ॥ ३२ ॥ मोदकंभक्ष्यभेदः । “मोदकःखाद्यभेदेऽस्त्रीहर्षुकेपुनर

पुनपुंसकयोःशेषोर्धर्चपिण्याककंटकाः ॥ ३२ ॥ मोदकस्तंडकधुंकःशाटकःकर्पटोऽर्बुदः ॥

न्यवदितिमेदिनी । मोदकोहर्षुलेखाद्यइतिहैमः । “तंडकःउपतापविशेषः । “तंडकःखंजनेफेनेसमासप्रायवाचिच ॥ गृहदारुतरुस्कंधमायाबहुलकेष्वपीतिमेदिनी । दंडकइत्यपि ” टंकोऽश्मदारणः । “टंकोनीलकपित्थेचखनित्रेटंकनेस्त्रियां ॥ जंघायांस्त्रीपुमान्कोपेकोशाजियावदारणइतिमेदिनी ।” शाटकःपटभेदः । कर्पटंस्थानभेदः वस्त्रभेदोवा । “स्वर्वटमित्यपि । यत्रैकतोभवेद्भ्रामो नगरंचैकतःस्मृतं ॥ मिश्रंतुस्वर्वटं नाम नदीगिरिसमाश्रयामिति ” अर्बुदंसंख्याभेदः ।

पातकं ब्रह्महत्यादि । उद्योग उत्साहः । चरकं वैद्यशास्त्रभेदः । “करक इत्यपि पाठस्तत्र स्यूतवस्त्रं ।” तमालो वृक्षभेदः । “तमालस्तिलकेरवद्भेतापि च्छेवरुण
द्रुम इति मेदिनी ।” आमलको धात्रीफलं । नडो तर्बिवरं । “तृणभेदश्च” ॥ ३३ ॥ कुष्ठरोगभेदः । “कुष्ठरोगे पुष्करेऽस्त्रीति मेदिनी । कुष्ठं भेषज रोगयो
रिति हैमः । मुंडं शिरः । शीधुमद्यं । बुस्तं मृष्टं मांसं पनसादि फलासारभागश्च । क्वचित्पुस्तमिति पाठः । क्वचित्श्वस्तमपि । क्ष्वेडितं बीरकृतसिंहनादः ।”

पातकोद्योगचरकतमालामलकानडः ॥ ३३ ॥ कुष्ठं मुंडं शीधुबुस्तं क्ष्वेडितं
क्षेमकुट्टिमं ॥ संगमं शतमाना मर्मशं बलाव्ययतांडवं ॥ ३४ ॥

क्षेमं कुशलं । “क्षेमोऽस्त्रीलब्धरक्षणे ॥ चंडायां नाशुभेन स्त्रीकात्यायन्यांतु योषितीति मेदिनी । मोक्षेऽपि क्षेमः । कुट्टिमं भित्तिभेदः । “कुट्टिमोऽस्त्रीनिब
द्धाभूरितिकोशांतरं ।” संगमं संयोगः । शतमानं मानभेदः । अर्म अक्षिरोगभेदः । शंबलं वर्णभेदः “पाथेयं च । शबलोऽस्त्रीसंबलवत्कूलपाथेयमत्सर इति
मेदिनी ।” अव्ययं स्वरादिनिपातवाचकं । “अव्ययोऽस्त्रीशब्दभेदेनाविष्णौ निर्व्ययेऽत्रिष्विति मेदिनी ।” तांडवं नृत्यभेदः ॥ ३४ ॥

कवियंमहाराष्ट्रभाषयाकडियाळीतिप्रसिद्धं । “नार्यीकवीखलीनंकवियंवानातुरंगमुखभांडमितिबोपालितः ।” कंदपद्मिनीमूलादि । “कंदोऽस्त्रीसू
रणेसस्यमूलेजलधरेपुमानितिमेदिनी । क्वचित्कर्मेतिपाठः ।” कार्पासंवस्त्रयोनिभेदः । “पारावारःपयोराशौपारावारंतटद्वयमितिहैमः । युगंधरंकूबरं ।”
यूपयज्ञांगभेदः । प्रयीवंद्रुमशीर्षकं । “वातायनंमुखशालावा ।” पात्रीवंयज्ञपात्रभेदः । यूपमंडइतिप्रसिद्धं । “मुद्रामलकयूपस्तुग्राहीपित्तकफेहितइत्यु

कवियंकंदकार्पासंपारावारंयुगंधरं ॥ यूपंप्रग्रीवपात्रीवेयूपंचमसचिक्कसौ ॥ ३५ ॥
अर्धर्चादौघृतादीनांपुंस्त्वाद्यंवैदिकंध्रुवं ॥ तन्नोक्तमिहल्लोकेपितच्चैदस्यस्तुशेषवत्
॥ ३६ ॥ इतिपुन्रपुंसकसंग्रहवर्गः ॥ स्त्रीपुंसयोरपत्यांताद्विचतुःषट्पदोरगाः ॥

कंवैद्यके ” चमसचिक्कसौअर्धर्चादौअस्मिन्वर्गेपुन्रपुंसकाधिकारेइतियावत् । घृतादीनांपुंस्त्वाद्यंपाणिन्यादिभिरुक्तंतत्तुवैदिकं । वेदेप्रसिद्धमित्यर्थः ।
अतस्तदिह नोक्तं तल्लोकेप्यस्तिचेत्शेषवत्उक्तादन्यःशेषस्तद्वदस्तुशिष्टप्रयोगतोयाह्यमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ इतिपुन्रपुंसकसंग्रहवर्गः ॥ अपत्यांताअ
पत्यप्रत्ययांताःस्त्रीपुंसयोःस्युः । यथा । उपगोःअपत्यंपुमान्औपगवः । उपगोरपत्यंस्त्रीऔपगवी । वैदेहः । वैदेही । गार्ग्यः । गार्गी । द्विचतुःषट्पदोरगाः ।
द्विपदचतुष्पदषट्पदवाचिनोभुजगवाचिनश्च

जातिभेदाः स्त्रीपुंसयोः । तत्र द्विपदजातिभेदो यथा । मानुषः पुमान् । मानुषी स्त्री । ब्राह्मणः । ब्राह्मणी । “शूद्रः । शूद्रा । अजादित्वाद्याम् ।” चतुष्पदो भेदो यथा । मृगः । मृगी । हयः । हयी । षट्पदभेदो यथा । भृङ्गः । भृङ्गी । उरगो यथा । उरगः । उरगी । नागः । नागी । स्त्रीयोगैः सह पुमाख्याः पुन्ना मानि स्त्रीपुंसयोः । यथा । इंद्रः । इंद्राणी । मातुर्भातामातुलः । तस्य स्त्रीमातुली । पुंसि वर्तमानो मातुलः । स्त्रीयोगात् स्त्रीत्वेऽपि वर्तते । शूद्रस्य स्त्री शूद्री । मल्लका दयश्च स्त्रीपुंसयोः । मल्लकः पुष्पवल्लीभेदः । स्त्रियां तु मल्लिका ॥ ३७ ॥ ऊर्मिस्तरंगः । “मुनिरिति पाठः । मुनिर्यती गुदीबुद्धपिलायागस्ति किंशुक इति वि

जातिभेदाः पुमाख्याश्च स्त्रीयोगैः सह मल्लकः ॥ ३७ ॥ ऊर्मिर्वराटकः स्वातिर्वर्णको झाटलिर्मनुः ॥

मूषास्तृपाटी कर्कधूर्यष्टिः शाटी कटी कुटी ॥ ३८ ॥ इति स्त्रीपुंसशेषसंग्रहवर्गः ॥

श्वप्रकाशः ।” वराटकः कपर्दकः । स्त्रियां तु वराटिका । स्वातिर्नक्षत्रं । “वर्णकश्चंदनं । विलेपने चंदने च वर्णकं पुंस्त्वपुंसकमिति रभसः । वर्णकश्चारणे स्त्री तु चंदने च विलेपने । द्वयोर्नील्यादिषु स्त्री स्यादुत्कर्षे कांचनस्य चेति मेदिनी । झाटलिः किंशुकवृक्षसदृशः । मोखा इति प्रसिद्धः । मनुः स्वायंभुवादिः मंत्रो वा मूषा तैजसा वर्तनी । तृपाटी परिमाणभेदः । “कर्कधूर्बदरी । शाटी पटभेदः । कटी देहावयवः । कुटी गृहकोष्ठकः । अत्र मूषानकारांतः ॥ ३८ ॥ इति स्त्रीपुंससंग्रहवर्गः ॥

भावक्रिययोः भावेकर्मणिचवर्तमानःप्यञ्प्रत्ययोवुञ्प्रत्ययश्चकचित्स्त्रीनपुंसकयोर्वर्तते । तत्रप्यञ्प्रत्ययमुदाहरति । औचित्यमिति । उचितस्यभावः औचित्यं । औचितीच । मित्रस्यकर्ममैत्र्यंमैत्रीवा । “एवंसामग्र्यंसामग्रीवा । आर्ह्यं आर्हतां” वुञ्प्रत्ययस्तुवैरमैथुनिकादिवुञ् इत्थंप्रागुदाहृतः । तथामिथुनस्यभावः कर्मवामैथुनिका । मैथुनकंच ॥ ३९ ॥ तत्पुरुषेषष्ठ्यंतंषष्ठीविभक्त्यंतंप्राक्पदंयासांताः षष्ठ्यंतप्राक्पदाः सेनाद्याः स्त्रियांक्लीबेचस्युः । उदाहरति । नृणांसेनानृसेनं । वेतिविकल्पान्नृसेनापि । इतरइति एवमन्यत्राप्युदाहर्तव्यमित्यर्थः । यवसुरंयवसुरा । कुड्यस्यच्छायाकुड्यच्छा

स्त्रीनपुंसकयोर्भावक्रिययोःप्यञ्कचिच्चवुञ् ॥ औचित्यमौचितीमैत्रीमैत्र्यंवुञ्प्रागुदाहृतः ॥ ३९ ॥ षष्ठ्यंतप्राक्पदाःसेनाछायाशालासुरानिशा ॥ स्याद्दानृसेनंश्वनिशंगोशालमितरेचटिक् ॥ ४० ॥ आबन्ततोत्तरपदोद्विगुश्चापुंसिनश्चलुप् ॥ त्रिखट्वंचत्रिखट्वीचत्रितक्षंचत्रितक्ष्यपि ॥ ४१ ॥ ॥ इतिस्त्रीनपुंसकशेषः ॥

यंकुड्यच्छायावा । षष्ठीबहुवचनांतप्राक्पदाचेच्छायाक्लीब एवेतिप्राग्दर्शितं ॥ ४० ॥ आबंतोत्तरपदोऽन्नंतोत्तरपदश्चद्विगुसमासःपुंसिनस्यात् । किंतुस्त्रीनपुंसकयोः । अन्नंतोत्तरपदस्ययोऽत्यनकारस्तस्यलुपूलोपश्चस्यात् । आबंतांत्यपदमुदाहरति । त्रिखट्वमिति । तिस्रःखट्वाः समाहृताः त्रिखट्वं । त्रिखट्वीच । अन्नंतोत्तरपदोयथा । त्रयस्तक्षाणःसमाहृतास्त्रितक्षं । त्रितक्षीच । तक्षन्शब्दस्यांत्यनकारोलुप्तः ॥ ४१ ॥ ॥ इतिस्त्रीनपुंसकसंग्रहः ॥

पात्रादयोदाडिमांतास्त्रिषुत्रिलिङाः । पात्रं पात्रः । इत्यादि । पात्र्यमत्रेत्रिष्वितिमेदिनी । पात्रंतुकूलयोर्मध्येपर्णेनूपतिमंत्रिणि । योग्यभाजनयोर्यज्ञ
भाडेनाद्यानुकर्तरीतिहैमः । वाटः पथिवतौवाटंवरंडेऽगान्नभेदयोः ॥ वाटीवास्तौगृहोद्यानकट्योरितिहैमः । "कुवलंबदरीफलं । "कुवलंचोत्पलेमुक्ता
फलेपिबद्रीफले । कुड्मलेमुकुरेपुंसिनद्वयोनरकांतरइतिमेदिनी ।" इतित्रिलिङशेषः ॥ ॥ द्वंद्वैकत्वस्याव्ययीभावस्यचलिंगंप्रागुक्तं । स्वप्रधानेउ
भयपदप्रधानेइतरेतराख्येद्वंद्वसमासेचतत्पुरुषेचयत्परमग्रिमपदस्थंलिंगंतदेवलिंगंस्यात् । तत्रद्वंद्वेयथा । कुक्कुटमयूर्याविमे । मयूरीकुक्कुटाविमौ । त
त्पुरुषेयथा । धान्येनार्थोधान्यार्थः । सर्पाद्भीतिःसर्पभीतिः । सर्पभयं । वाप्यश्वः ॥ ४२ ॥ उक्तस्यतत्पुरुषलिंगस्यापवादमाह । अर्थेति । अर्थीतश

त्रिषुपात्रीपुटीवाटीपेटीकुवलदाडिमौ ॥ इतित्रिलिङशेषसंग्रहः ॥ परंलिंगंस्वप्रधानेद्वंद्वे
तत्पुरुषेपितत् ॥ ४२ ॥ अर्थीताःप्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्वाःपरोपगाः ॥

ब्दाः परोपगाः परगामिनः वाच्यलिंगा इत्यर्थः । यथाद्विजायायंद्विजार्थःसूपः । द्विजार्थायवागूः । द्विजार्थंपयः । अर्थेननित्यसमासोविशेष्यलिंग
ताचेतिवक्तव्यमितिवार्तिकं । प्रेति । प्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्वाःपरोपगाः । "परंविशेष्यमुपगच्छंतीत्यर्थः ।" तत्रप्रादिपूर्वोयथा । अतिक्रान्तोमालामतिमा
लोहारः । अतिक्रान्तामालामतिमालेयं । अतिमालमिदं । अवकुष्टः कोकिलयाअवकोकिलः । अलंपूर्वोयथा । अलंकुमार्यैइत्यलंकुमारिरयं । अ
लंकुमारिरयं । अलंकुमारिइदं । प्राप्तजीविकोद्विजः । प्राप्तजीविकास्त्री । प्राप्तजीविकमिदं । एवमापन्नजीविकः ।

तद्वितार्थो द्विगुर्वाच्यलिंगः । पंचकपालः पुरोडाशः । पंचकपालं हविः । संख्याशब्दाः सर्वनामसंज्ञकास्तदंतकाश्च परलिंगभाजः । संख्यायथा । एकः पुमान् । एकंकुलं । द्वौ पुमांसौ । द्वे स्त्रियौ । कुले च । “त्रयः पुरुषाः । तिस्रः स्त्रियः । त्रीणिकुलानि । एवं चत्वारः । चतस्रः । चत्वारि” षट् संज्ञकान्वक्ष्यति । विशत्यादीनां लिंगं द्वितीयकांडे उक्तं । शतादिकानां तु न पुंसकसंयहे । सर्वनामयथा । सर्वो देशः । सर्वानदी । सर्वजलं । एवं परः पुमान् । “संख्यांत कोयथा । ऊनत्रयः । ऊनतिस्रः । ऊनत्रीणि” सर्वनामांतकोयथा । परमसर्वः । परमसर्वा । परमसर्वे ॥ ४३ ॥ अदिङ्नाम्नां बहुव्रीहिरन्यलिंगभाक् ।

तद्वितार्थो द्विगुः संख्या सर्वनामतदंतकाः ॥ ४३ ॥ बहुव्रीहिरदिङ्नाम्नामुन्नेयंतदुदाहृतं ॥
गुणद्रव्यक्रियायोगोपाधिभिः परगामिनः ॥ ४४ ॥

तदुदाहरणं स्वयमुन्नेयं । यथा । वृद्धाभार्यायस्य स वृद्धभार्यः । “बहुधनः । बहुधना । बहुधनमित्यादि ।” अदिङ्नाम्नामिति किं । दक्षिणस्याः पूर्वस्याश्च दिशो रंतरालं दक्षिणपूर्वा । गुणयोगेन द्रव्ययोगेन क्रियायोगेन च योपाधिर्विशेषणं तेन धर्मिणि प्रवृत्तास्ते धर्मिलिंगभाजः । गुणयोगेन यथा । गंधवती पृथ्वी । गंधवानश्मा । गंधवत्कुसुमं । द्रव्ययोगेन यथा । दंडिनी स्त्री । क्रियायोगेन यथा पाचिका स्त्री ॥ ४४ ॥

असंज्ञायां कर्तरि कृत्यप्रत्ययाः परोपगायथा । करोतीति कर्त्री । कर्ता पुमान् । कर्तृकलत्रं । असंज्ञायां किं । प्रजा । हरिः । कर्तरि किं । कृतिः । कर्मणि कर्तृ
 रिचवर्तमानाः कृत्यप्रत्ययाः परगामिनः । कर्मणियथा । कर्तव्याभक्तिः । कर्तव्यो धर्मस्त्वया । कर्तरियथा । वसतीति वास्तव्योऽयं । वास्तव्यासा । वास्त
 व्यंतत् । कर्तरि कर्मणीति किं । भावे तु एधितव्यं त्वया । तेन रक्तमित्याद्यर्थे अणादितद्विप्रत्ययां तानानार्थभेदकाः अनेकार्थविशेषणभूताः विशिष्टत्वाद्वा
 व्यलिङ्गा इत्यर्थः । यथा कुसुंभेन रक्ताशाटी कौसुंभी । कौसुंभः पटः । कौसुंभवासः । तेन रक्तं रागादित्यण् । रक्ताद्यर्थ इत्यादि शब्दान्मथुराया आगतो मा

कृतः कर्तर्यसंज्ञायां कृत्याः कर्तरि कर्मणि ॥ अणाद्यन्तास्तेन रक्ताद्यर्थे नानार्थभेदकाः ॥ ४५ ॥ षट्संज्ञकास्त्रिषु समा
 युष्मदस्मत्तिङ् व्ययं ॥

थुरोयं । इयं माथुरी । अणाद्यन्ता इत्यादि शब्दाद्गामे भवाग्राम्यास्त्री । ग्राम्यः पुमान् । अत्रयप्रत्ययः ॥ ४५ ॥ ष
 ट्संज्ञकाः षांतनांतसंख्याकतिशब्दश्च त्रिलिङ्यां समाः सरूपानित्यं बहुषु वर्तमाना अतो बहुवचनांताश्चेत्यर्थः । यथा । षडिमे । षडिमाः । षडिमानि ।
 पंचभिरेताभिः । कतिपुमांसः । कतिस्त्रियः । कतिकुलानि । युष्मदस्मच्छब्दौ तिङंतपदान्यव्ययानि च त्रिषु समानि । युष्मच्छब्दो यथा । त्वं स्त्री ।
 त्वं पुमान् । त्वं कलत्रं । अस्मच्छब्दो यथा । आवां पुमांसौ । आवां स्त्रियौ । आवां कलत्रे । तिङ्यथा । स्थाली भवति घटो भवति पात्रं भवति । एवं
 दारा भवन्तीत्यादि । अव्ययं यथा । उच्चैः दाराः । उच्चैः स्त्री । उच्चैः कलत्रं । उच्चैः प्रासाद इत्यादि ॥

परमिति । विरोधेविप्रतिषेधेसतिपरंलिंगानुशासनं प्रवर्तते । यथामानुष शब्दस्य कृष्णभमरोपांता इति प्रागुक्तविधिना पुंस्त्वेव प्राप्ते सति द्विचतुःषट् पदेत्यनेनोत्तरत्रोक्तेन स्त्रीपुंसविधिर्निश्चेयः । यथामानुषीयं । मानुषोयमिति । शेषमिति । शेषमत्रानुक्तं । अभिधानादिकं शिष्टानां महाकवीनां भाष्यकारादीनां प्रयोगतो ज्ञेयं । यद्वा अनुक्तं शब्दलिंगं शिष्टप्रयोगतो बोद्धव्यं । लिंगमशिष्यं लोकाश्रयत्वा ल्लिगस्येति भाष्योक्तेरित्यर्थः ॥ ४६ ॥ उक्तमुप

परं विरोधै शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः ॥ ४६ ॥ ॥ इति लिंगादिसंग्रहवर्गः ॥ इत्यमर
सिंहकृतौ नाम लिंगानुशासने ॥ सामान्यकांडस्तृतीयः सांग एव समर्थितः ॥ ४७ ॥

संहरति । इतीति । इत्येवं प्रकारेण अमरसिंहस्य कृतौ नाम लिंगशास्त्रे सामान्यनामा तृतीयः कांडः । प्रस्तावो वर्गसमूहो वा अंगैः सहितः समर्थितो निरूपित इत्यर्थः ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीमत्यमरविवेके महेश्वरेण विरचित इत्थं । सामान्यकांड एषोऽतिमः समाप्तः ॥ विशेष्यनिघ्नवर्गस्य मूलश्लो० ११२ ॥ क्षे० श्लो० । संकीर्णब० मू० ४३ क्षे० । नानार्थव० २५७ क्षे० ७ ॥ । अव्ययव० मू० २३ । क्षे० । लिंगादिसंग्रहव० मू० ४७ क्षे० । एवं सर्वे मू० श्लो० ४८२ ॥ क्षे० ७ ॥ सर्वे मिलित्वा ४९० ॥